

A ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ÉVKÖNYVE

A ZALAEGERSZEGI
ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM

ÉVKÖNYVE

a 2016/2017. iskolai évről

AZ ISKOLA FENNÁLLÁSÁNAK 122. ÉVÉBEN

2017. JÚLIUS HÓ

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM
IGAZGATÓ: HORVÁTH ATTILA

Az évkönyv megjelenését támogatta:
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Szerkesztette:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA
KISS ZSOLT

Korrektor:
KOLLARICSNÉ SOÓS ERIKA, VAJDA LÁSZLÓNÉ, VARGA BENCE

Műszaki szerkesztő: MOZSONYI-BARANYI SZILVIA
Képszerkesztés, retusálás: SIMON ENDRE

Kiadja:
Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium
Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30.
Felelős kiadó: Horváth Attila igazgató
2017. augusztus

Készült: Szentmihályi Nyomda Kft.
ISSN 0865-3534

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA

*„El kell indulni minden útra,
az embert minden úton várják.
Nincs halálos érv a maradásra,
csak a találkozásra s a kalandra.” (Csoóri Sándor)*

Szalagavató – 2017

Tisztelt ünneplő Közönség, Családtagok és Kollégák!
Kedves Ünnepeltek, végzős Diákjaink!

A szalagavató ünnepély minden tanév kitüntetett eseménye, s bár nem volt munkaszüneti nap a mai, mégis érezzük a rendkívüliségét. Az ünnephez méltó alkalom kell. Valami, ami egy szűkebb vagy tágabb közösség életében magasabb gondolatokat és közös érzéseket hív elő, valami, ami mindenki számára fontos. Nekünk, a családjaitoknak és tanáraitoknak Ti vagytok most ennyire fontosak, legfiatalabbjai a jövő nemzedéknek.

Mikor megszülettetek, örömet hoztatok a szeretteitek számára, úgy tekintetek rátok, mint ígéretre. Mindannyian a világ legszebb, legaranyosabb apróságai lehettetek; aztán a legügyesebbek és legokosabbak is, akik attól voltatok szeretni valók, hogy rá voltatok bízva a családokra. Attól, hogy örömet, célt, lehetőséget hoztatok magatokkal a világra, szeretni lehett és szeretni kellett benneteket.

Milyen idilli lenne, ha ma is így tudnánk rátok nézni! Csakhogy megnőttetek, kiderült, milyenek is vagytok valójában, milyen reményeinket tudtátok, tudjátok valóra váltani, s mivel nem tudunk mit kezdeni, mire nem voltunk fölkészülve. Meg aztán már ti sem akartok aranyos kisgyermeknek lenni, rászoktattunk benneteket – *jókor-e vagy a kellenél hamarabb?* –, hogy önállóak vagytok, saját magatokat kell megkeresnetek, megtalálnotok. Hogy melyikőtök mennyi útravalót, támpontot, milyen óvó és bátorító háterszöveget kaptok ehhez, ki-kik magá tudja, érzi. De mindannyiőtök szeretve igyekeztek elindítani és kísérni szüleitek.

Nyolc, illetve öt évvel ezelőtt aztán mi, zrínyis tanárok is csatlakoztunk a kíséretektekhez, hogy a világot sokféle szemmel lássátok, hogy nevelve növeljünk benneteket. Elfogadtatok-e bennünket szellemi vezetőnek, vagy csak a biztos jövőt ígérő intézmény szükséges velejáróiként tekintettetek ránk, rajtatok múlt. Biztosan mondhatom, igyekeztünk megtenni, ami tőlünk telt. De mi sem voltunk, vagyunk tökéletesek, s megfelelni komoly feladat. Bízunk benne, hogy túljutva a kamaszkor sajátos látószögén eljön, netán már eljött a pillanat, amikor reálisan láttok minket is: felmérve mit kaptatok, s mit szeretnétek ti majd elkerülni. Hiszen minden nemzedék jussa, lehetősége, hogy jobban csinálja, mint az elődei! Láttátok, látjátok, mit rontottunk el, mi fölösleges szerintetek, s már a kapujában vagytok, hogy megmutassátok, miként lehet jobbá, szebbé tenni a világot. Mert bár mindannyian a magunk sorsán munkálkodunk leginkább, ez alakítja, határozza

meg azt is, milyen lesz a világ. Elsősorban bennünk, majd ebből adódóan körülöttünk. S hogy kinek mekkora lesz a kisugárzása? Mi már reméljük, sejtjük, mi mindenre lesztek képesek, ha a bennetek rejlő képességeket, tudásokat szolgálatba állítjátok.

Most, mikor gyönyörködünk bennetek, hogy megnőttetek, milyen jóézés rátok nézni, érezni az ifjúság erejét. József Attila egyik kései versében így ír: „*Ifjúságom, e zöld vadont, szabadnak hittem és öröknek*”, korábban meg: „*Hűsz esztendőm hatalom*”. Ezzel a hittel és hatalommal tervezhetitek a jövőt, érezhetitek, hogy sokra hívatatok, s ezzel ébredhettek még az iskolai mindennapokra is. Ma, mikor a régi felnőtté avatási rítusok elhalványuló nyomaként megállunk veletek ünnepelni, szeretnénk együtt örülni veletek, családtagok és tanárok, hogy már, vagy szinte már, felnőttetek mellénk, közénk is tartoztok. Elfogadást, megértést, segítséget nemcsak igényeltek és vártok, hanem adtok is. Hogy mi is kérhetünk már, számíthatunk rátok, rátok bízhatjuk magunkat, olykor rátok szorunk. Szép, felemelő, gazdagító, de olykor nehéz kihívások ezek. S miközben igyekeztek mindehhez felérni, mi továbbra is ígérhetjük, ígérjük, hogy számíthatok ránk. És már látjuk, hogy kinek tudjuk, kinek szeretnénk majd átadni a helyünket, az élettől kapott megbízásunkat, ha eljön az ideje. Még egy kicsit távolodtok tőlünk – remélhetőleg már csak fizikailag –, sokfelé és sokféleképpen ismeritek meg a világot, szereztek tapasztalatokat, utána pedig visszatérhettek, mert szeretünk, várunk benneteket!

Pilinszky János gondolatait ajánlom végül hitvallásként: „*Az ember millimétert se mozdulhat ki a világ törvényeinek hullámveréséből. Senkinek sincs módjában kitörni tőrből és időből. Közös hullám emel és ejt: mindannyian engedelmesek vagyunk. De szívünk számára adott a választás, hogy jobbak vagy rosszabbak legyünk a világnál, melynek részei vagyunk. Ez módunkban áll. Hogy kegyetlenebbek legyünk vagy irgalmasabbak a változatlan és megváltoztathatatlan egésznél*”, ezért „*Jó akarok lenni mindenkihez. Átlépni önmagamon, átlépni önzésemem! Kinyílni, szeretni, élni! Nem hős akarok lenni, hanem jó.*”

Hajduné Szabó Ágnes

Végzős osztályaink a zsinagóga színpadán

Tisztelt ünneplő Közönség, kedves Diáktársaim!

„Minden nap megszűnik valami, amiért az ember szomorkodik, de mindig születik valami új, amiért érdemes élni és küzdeni” – tanít bennünket Hérakleitosz, a híres görög bölcselelő. A világegyetemben minden szüntelen mozgásban van, minden változik, semmi sem állandó. Gondoltátok volna, hogy 5–8 év ilyen gyorsan eltelik? Kiszámolta-e valaki közületek, hogy hány nap, óra, perc, másodperc, pillanat volt az itt eltöltött idő? A mai estén egy olyan pillanatban lesz részünk, amelyben még nem volt, és nem is lesz többé sohasem, amely röpké egy óra múlva már a múltunk része lesz.

Emlékszel még az első napodra a Zrínyiben? Remegő lábbal léptél be a régi vaskapun, akkor még idegenként bolyongtál a márványborítású folyosókon, s először kellett felöltened a matrózbólúzt vagy az öltönyt és a nyakkendőt. Megtisztelve érezted magadat, és büszkén viselted, aztán ahogy telt-múlt az idő, megszokottá vált, néha talán már nyűgnek is érezted, s egy duplaórás dolgozat során össze is tintáztad. De most nézz körbe, a mai napon újra megdicsőül ez az ing!

Igazgató úr egyszer beszédében megemlítette, hogy zrínyisnek lenni fogalom. Ekkor érezhettük talán először, hogy az út, amelyre léptünk, jó. Pedig minden egyes nap újabb és újabb kihívás elé állított bennünket, de mára kijelenthetjük, hogy több-kevesebb sikerrel megbirkóztunk velük. Tanáraink éveken keresztül terelgettek és megtartottak minket ezen az úton, s biztosságot nyújtottak ezzel számunkra még akkor is, amikor azt a legkevésbé sem gondoltuk volna. Pedig sokszor nem volt könnyű dolguk velünk, például amikor a sokadik dolgozathalasztásra irányuló kérésünket kellett elutasítaniuk. Végigkísérték minket az érettségihez vezető úton, fáradhatatlan munkával igyekeztek felnevelni a jövő nemzedékét. Ez az ünnepély méltó alkalom arra, hogy hálánkat kifejezzük önfeláldozó munkájukért.

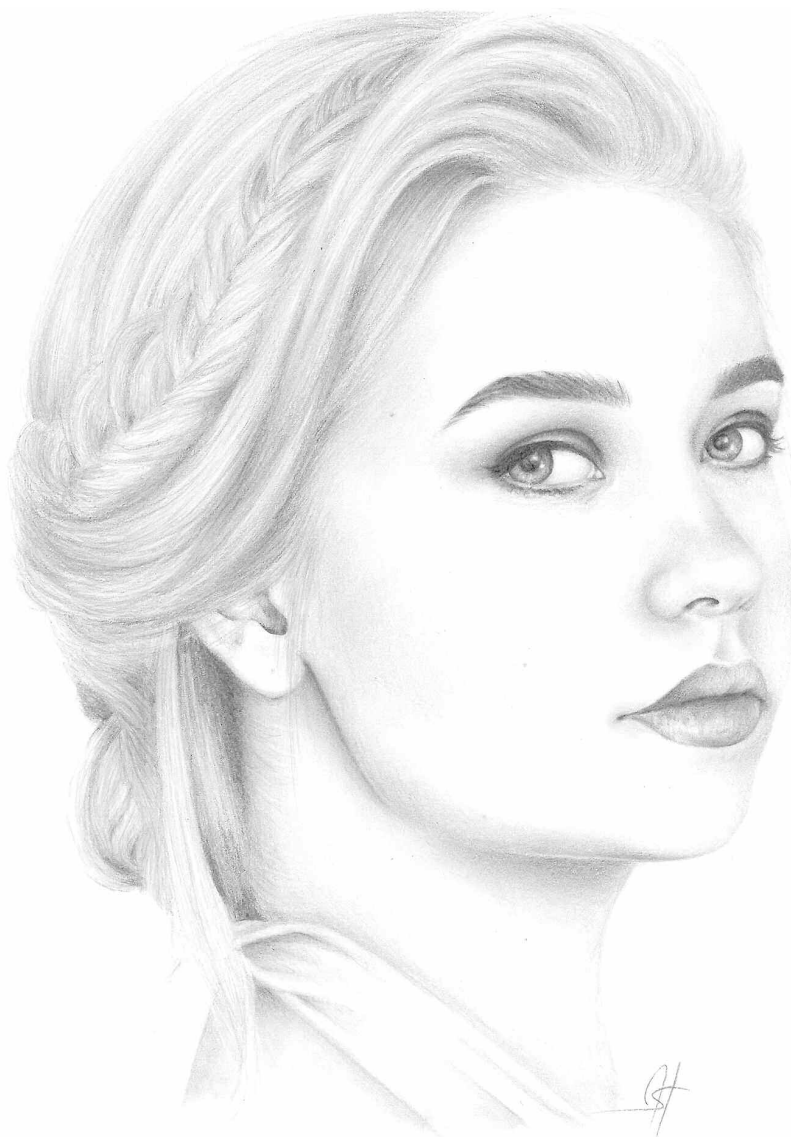
Köszönetet mondunk kedves szüleinknek is, akik támogattak, féltő gondoskodással és szeretettel vettek körül minket életünk első percétől a mai napig. A szüleink és a barátaink igyekeztek a sok szigorú kötelezettség mellé vidámságot és önfeladtséget csempészni mindennapjainkba. De tudjuk, semmi sem marad éppen úgy, ahogy tegnap volt, és semmi sem lesz pontosan olyan holnap, ahogy azt ma elképzeljük.

Lassan véget érnek zrínyis éveink. Mindannyian felnőtünk, megváltoztunk. Rengegetet tanultunk, nagyon keveset aludtunk, sokat sírtunk, nevtünk, és a mai nap egy léppel közelebb kerültünk jövőbeli céljainkhoz és álmainkhoz. Izgalommal töltönek el bennünket a felnőtt élet által remélt lehetőségek. Sokan vágyunk már az új kihívásokra, az önállóságra, amelyet az egyetemi évek kínálnak. S most itt állunk megilletődötten, de gondolataink már a jövőt fürkészik, már a jövőben kalandoznak. Mindössze három hónapunk maradt a nagy megmérettetésig, az érettségéig, és mindannyian elindulunk a magunk választotta úton, minden eddiginél nagyobb felelősséggel és önállósággal.

„Akármilyen utat is választasz magadnak, mindig lesznek olyanok, akik azt fogják mondani, tévedsz. S mindig lesznek majd olyan nehézségek, hogy azt fogod hinni, talán csakugyan a kritizálóknak volt igazuk. Az út kiválasztása és követése a végsőkig mindig nagy bátorságot kíván.” Ralph Waldo Emerson sorait olvasva ötlött fel bennem a gondolat, vajon mi is az a bátorság. Az a képesség, amely összeköti a tervet a tettel, a gondolatot a cselekvéssel, az ötletet a megvalósítással. Merjünk tehát lépni, hagyjuk magunk mögött a habozást, bizonytalanságot, ne féljünk a megpróbáltatásoktól és a kudarcoktól!

Ezek azért vannak, hogy megerősödjünk, és tanuljunk belőlük kitartást, élettapasztalatot, emberismeretet. Hiszen nem egyszer kell majd küzdenünk, hanem szüntelen. Hiszem, hogy végül mind képesek leszünk felülkerekedni a nehézségeken, s mindig emelt fővel lépünk tovább.

Írta: **Bakó Bálint, Porpáczy Flóra, Takács Nikolett 12.B**
Elmondta: **Dén Dolóresz Krisztina 12.B**

Grafika: **Csontos Hanna 10.A**

Ballagás – 2017

Tisztelt ünneplő Közönség! Kedves ballagó Tanítványaink!

Nagy tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zrínyi Miklós Gimnázium ez évi ballagási ünnepélyén. A búcsúzó diákok mellett külön köszöntöm a jelenlévő édesanyákat, nagymamákat, akiknek ez a hétvége dupla ünnepet jelent. Kívánom, hogy a mai és holnapi öröm kísérje önöket és családjukat gyermekük, unokájuk érettségi–felvételi vizsgáján. Köszöntöm a körünkben megjelent Felföldi Tiborné nyugalmazott igazgatónőt, dr. Vajda István nyugalmazott igazgató urat, dr. Kocsis Gyulát, az Iskolaszék elnökét, Erdélyi Doriszt, a Szülői Munkaközösség elnökét és Makovecz Tamás urat, Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata Oktatási, Kulturális, Ifjúsági és Sport Bizottságának az elnökét.

Kedves ballagó Diákok! Számotokra eddig a Zrínyi volt a kicsiny és a nagyobb emberi közösségek találkozásának, szellemi–erkölcsi kölcsönhatásának legfontosabb, benneteket leginkább alakító intézményi formája. Az iskolán keresztül indul a gyermek a nagyobb világ felé: a város, a haza és a nagyvilág irányába. De a külső, nagyobb világ is az iskola értékelő–értelmező funkcióin keresztül válik áttekinthetővé, befogadhatóvá. Az iskola így jelentette számotokra a teljes világot eddig, a felkészülést a felnőtt életre. Mert mindaz, ami veletek itt történt, cél és értelem szerint való.

Az emberiség legfontosabb ismereteit tantárgyakban kínáltuk fel nektek, hogy kedvetekre válogathassatok, az alkatotoknak, a gondolkodásotoknak legmegfelelőbb tudományokban mélyedhessetek el. A jó serpa, a hegyi vezető módjára – aki legjobban ismeri bár az utat, de maga is újra meg újra végigjárja – mi is veletek voltunk ezeken a tanulási utakon. Számunkra az egyik legtalányosabb kérdés mindig, hogy egymásra talál-e a diák és a tanár gondolkodása, személyisége. Tudják-e egymást inspirálni a tananyag közvetítésével, vagy éppen kioltják egymás pozitív energiáit? Németh László szavaival vallom: *„Egy sikerült tanóra a legcsodálatosabb dolog a számomra. Ott ülünk egy üvegharang alatt, ami elszigetel minket a világtól és az emberi tudás egy kis részletét behúzza oda, azt mintegy vegyi laboratóriumban elégetjük, analizáljuk, s közben megtudunk valamit nemzetünk sorsáról, az egész mindenség szerkezetéről is.”* Később így folytatja a tanárra vonatkozóan: *„Ez a legönzettelenebb pálya a világon, mert azt, hogy egy tanár mit csinál, hány mikronnyival emelte meg nemzetét műveltségét, ellenőrizni nem lehet.”* Ezt a hivatást csak úgy lehet eredményesen és hosszú ideig folytatni, ha ez az önzetlenség megvan a tanárban, és partnerre talál a diákban ehhez a tevékenységhez.

Így végezte munkáját az a két kollégám is, aki a tanév végén búcsúzik az alma mater-től. Mindketten több évtizeden keresztül oktatták a zrínyis diákokat az angol nyelv és a német nyelv szépségeire. Szilvás Izabella tanárnő az oktatómunka feltételeinek javításaként kiváló tankönyvvel segítette a sikeres munkát. Néz Károly tanár úr több osztály kiváló osztályfőnöke, külföldi kapcsolatok és kirándulások szervezője, valamint az ECL nyelvvizsga egyik szervezője volt. Kiemelkedő oktató–nevelő munkájuk elismeréseként a tantestület a Zrínyi-émlékérmeket adományozta Szilvás Izabella tanárnőnek és Néz Károly tanár úrnak. A díj átadására felkérem Felföldi Tiborné és dr. Vajda István nyugalmazott igazgatókat.

„Elbocsátanak téged is, mint mindenkit. Felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit ma-

12.A

12.B

gadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg. Most eredj és élj, mert a világ a tied!” (Hamvas Béla)

Búcsúznak a matekosok és osztályfőnökük, Szőke Károly tanár úr. Tiétek a világ, de vigyázzatok rá, mert ezt a világot csak kölcsönkaptátok! Ügyeljete arra, hogy unokáink is élvezhessék világunk szépségeit, és ne csak azon kelljen dolgozniuk, hogy az általunk elrontott dolgokat helyreállítsák!

„Senkinek se kötelessége, hogy nagy ember legyen, már az is nagyon szép, ha valaki ember tud lenni.”

A nyelvi osztály és osztályfőnökük, Néz Károly tanár úr Albert Camus gondolatával búcsúzik tőlünk és egymástól. Eddigi munkátok alapján bízom benne, hogy mindannyian EMBEREK tudtok maradni.

*„Útjaink százfélé válnak,
de szívünk egy célért dobog,
nekivágunk a küzdelmes mának,
és épít karunk egy szebb holnapot.”*

Az „aranyas” osztály és Dienes Gyula tanár úr Arany János gondolataival vág neki a küzdelmes mának. Kívánom nektek, hogy sikerüljön felépíteni egy szebb holnapot, de egy kortárs daltok szavaival élve: *„Nem kell a szép jövőt ígérni, / Elég, ha most nem rontjuk el...” (Bródy János)*

12.C

12.N

„Azokból a kövekből, melyek utunkba gördülnek, egy kis ügyességgel lépcsőt építhetünk.”

Hajduné Szabó Ágnes tanárnő és az N-esek Széchenyi István örökérvényű gondolatával indulnak a nagy útra. Széchenyinek és kortársainak sikerült a lépcső építése, de ők egy nehezebb kőnél nem torpantak meg, és nem kerülték ki azt. Közületek néhányan még a kisebb köveket is inkább kikerülték vagy odébb rúgták, mint hogy egy kis erőfeszítéssel a többiek által épített lépcsőre helyezték volna.

Az elmúlt évek remek teljesítményeinek részesei voltatok ti is. A városi polgárvatát után 18-an vehettetek át kiemelkedő országos tanulmányi, kulturális és sporteredményeitekért polgármester úrtól dicséret oklevelet. Tehetségeitek vitathatatlan. Biztos vagyok abban, hogy néhány év, évtized múlva találkozhatunk nevetekkel a különböző tudományok, művészeti ágak jeles képviselői közt. Kettő már ez évben is képviselhetik hazánkat a Nemzetközi Fizika Diákolimpián. Indonéziában a magyar csapat tagja lesz Kovács Péter Tamás, aki kétszer nyerte meg a fizika Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyt, és matematikából is szerzett egy 2. és egy 7. helyezést. A másik diákolimpikonunk Nagy Botond, aki az utolsó két évben fizikából, matematikából és informatikából összesen hat OKTV helyezést ért el.

A 120 végzős tanulónak 203 nyelvvizsgálója van, ebből 69 felsőfokú. Ezek a teljesítmények optimista bizakodással töltenek el, hogy az előttek álló feladatokat is sikeresen

megoldjátok, és érettségi–felvételi vizsgátok után gimnáziumunkat továbbra is Magyarország legjobb középiskolái között tartják számon. Az elmúlt öt, illetve nyolc év egy olyan folyamatrésze életeteknek, amely az oktatás, az elme pallérozása mellett, a nevelés fontos időszaka volt. Személyiségetek kialakulásának olyan időszakán vagytok túl, amelynek hatásait később fogjátok érezni. Később, amikor egyetemi–főiskolai hallgatóként, majd dolgozó felnőttként egy remélhetőleg élhető és igazságos Magyarország megbecsült polgáraként gondoltok vissza a Zrínyiben eltöltött időszakra.

Kedves Ballagók! Küzdelmes, de szép évek vannak mögöttünk. Arra törekedtünk és törekszünk, hogy az állandó, az örök értékeket ismertessük meg veletek. Hogy a történelem, a matematika, az irodalom és a többi tantárgy számotokra ne egyszerűen tantárgyak, hanem a gondolkodás, a világnézet, az erkölcsiség forrásai, alakítói, a teljes ember alkotóelemei legyenek! Nehéz, de lehetőségekkel teli időszak vár rátok. Az alapokat a szülői háztól és az iskoláktól megkaptátok. Az, hogy tudtok-e élni a lehetőségekkel, nagyrészt csak tőletek függ.

„Két lehetőség van arra, hogy karriert csinálj: vagy valóban sokat teljesítesz, vagy azt állítod, hogy sokat teljesítesz. Én az első módszert javaslom, ennél ugyanis megkérdőjelezhetőleg sem olyan nagy a konkurencia.”

Kívánom nektek, hogy vegyétek birtokba a jövőt, és találjátok meg a mában, a mindennapi feladatokban a boldogságot! Viszontlátásra, kedves tanítványaim!

Horváth Attila
igazgató

Grafika: Rác Alexandra 12.C

Tisztelt Tanáraink, drága Rokonaink és Barátaink, kedves Diáktársaim!

Megtiszteltetés és öröm itt állni, hogy azok nevében, akikkel annyi éven át koptattam az iskolapadot, néhány szóban emlékezzek az elmúlt időre. Néhány szóban? Lehetősége ezekről az évekről, az ember életének legszebb, legváltozatosabb időszakáról néhány szóban beszélni? Megpróbálok.

Jöttünk, láttunk, visszamennénk. Visszamennénk néhány évet, mert hiányozni fog, tudom. Nem most, hiszen a boldogság és büszkeség egészen betölti szívünket, de később, amikor tudatosul bennünk, hogy mindennek, amit már-már rutinszerűen tettünk éveken át, minden egyes napnak, minden vidám köszönésnek a folyosón, a büfénél, vagy a menzán való tolongásnak, vagy talán még egyes tanóráknak is, amelyeken az idő úgy szállt, mint egy ólomszárnyú betonbagoly... mindennek most vége. Visszamennénk, de nem lehet, mert ez az élet rendje. S talán jó is így. Inkább várunk és remélünk. Várunk és remélünk új életet és kinyíló, gyönyörű világot. Az ismeretlen hívogató kalandjait. Az új ismeretségeket, barátokat, az egyetemi és főiskolai éveket, kihívásokat, élményeket, bulikat s majd a munka örömét. Az érettségit már kevésbé, bár attól, hála tanáraink áldásos és sokszor pihenésre alkalmat se adó munkájának, nem tartunk. Felkészítettek minket, noha időnként morogtunk, lázadtunk. Valljuk be, nem volt könnyű dolguk. Valahol olvastam: „*A diák, amíg tanul, nem méltányolja tanárait. Csak később, amikor már többet tud a világról, érti meg, milyen sokkal tartozik azoknak, akik nevelték. Éppen ezért a jó tanár nem is vár dicsőregetet vagy szeretetet a fiataloktól. Kivárja, amíg idővel megkapja tőlük.*” Én ezt most társaim nevében is megeléjezem. Tanárnők, tanár urak, köszönünk mindent!

Talán vannak, akik ezen most mosolyognak, nehezen hiszik, ismervé minket és a korosztályunkat. De kérem, nézzenek most ránk, mintha ismeretlenek lennénk! Nézzenek bele a ragyogó szemekbe, a boldog, mosolygó arcokba, és vessék emlékezetükbe ezeket a reménnyel, tisztasággal és örömmel teli tekinteteket! Amikor ránk néznek, leendő orvosokat, jogászokat, mérnököket, művészeket, üzletembereket, tudósokat, sportolókat, csupa hasznos és nemes foglalkozású embert láthatnak. Én más is, többet is ennél. Kedves, életvidám, tettere kész és tisztaszívú fiatalokat látok, akik vakon, de lelkesen készülnek a nagybetűs Élet kapuján belépni. Nem látják még, hova tartanak, de elszántak, hogy jobbá, szebbé tegyék a világot. Lányok, fiúk! Töletek csak annyit kérek, ne adjátok fel álmaitokat, küzdjétek a jövőért, s maradjatok mindig ilyenek! Maradjatok ilyen szépek, boldogok, tisztaszívűek... maradjatok egy kicsit gyerekek!

Nem lehet szavakba önteni azt a szeretetet és hálát, melyet szüleink iránt érzünk. Támogatnak minket, segítenek szó nélkül, mellettünk állnak jóban, rosszban. Tartozásunkat soha nem fizethetjük meg nekik, hanem mi is a gyermekeinknek fogjuk mindezt megtenni. Még gazdag anyanyelvünkben sem található szó, amely ki tudná fejezni ezt az érzést, ezért csak annyit tudok mondani: nagyon köszönjük!

Szüleinktől és tanárainktól még kérnék valamit utoljára. Egy kis bizalmat. Egy kis időt. Egy kis időt, hogy megmutathassuk, valójában mennyit érünk, mire vagyunk képesek. Mert hiszem és tudom, hogy egyszer igaz lesz ránk is, amit Janikovszky Éva írt meg, és ti, kedves szüleink és tanáraink, egyszer majd átélitek ugyanezt az érzést. Ha majd öregek lesztek, akkor újra mutogatni fogjátok mindenkinek a fényképeinket és tablóinkat, hogy „...ők azok, biztosan látták már őket a tévében, és olvasták az újságban, mert vi-

lághírűek; igen, ők azok, akik elérték és bejárták és felfedezték, megnyerték és túlszárnyalták és megdöntötték, feltalálták, forradalmasították és megalapították, meggyógyították, kikutatták és elterjesztették, lefordították, kiadták és sokszorosították, megtalálták és elfogták és megmentették, legyőzték és felszabadították és kikiáltották, átélték és megírták és megzenésítették.” És akkor majd mindenki körétek gyűlik, és csak csodálkoznak és ámuldoznak, hogy „...nahát, ezek voltak ők?! Szinte hihetetlen! Büszkék lehetnek rájuk!” És akkor senki se fogja mondani, hogy „tudtam, előre megmondhattam volna.” Ezt kívánom én mindannyiunknak!

Kováts Ábel 12.N

Tisztelt Vendégeink, kedves Tanáraink, Diáktársaink,
ám mindenekelőtt: kedves Érettségizők!

Szeretettel köszöntök mindenkit a 11. évfolyam nevében! *„Kíváncsi vagyok, jövőre mi lesz!”* – hangzik el a mondat minden évben a tizenegyedikesek szájából. *„El sem hiszem, hogy ezután mi következünk”* – mondjuk mi is hitetlenkedve, és próbáljuk megsejteni, milyen érzések kavarnak majd bennünk, amikor jövőre a ti helyetekben fogunk állni.

Pedig igazából még elképzelni sem tudjuk, milyen lehet most nektek, akik életetek egyik legfontosabb és legemlékezetesebb időszaka előtt álltok, amely műugrótoronyként várja, hogy felérjete a tetejére. Hamarosan itt lesz az elrugaszkodás pillanata, melyet elszánt felfelé lépcsőzés, azaz hatalmas lelki felkészülés és biztatás előz meg. Végül felértek, és ugrani fogtok, remélhetőleg mindent megtéve a tökéletes landolásért. Ti már komoly feladataitokra gondoltok, mi pedig annak örülünk, hogy végre mi leszünk a soron következő nagyok, persze kezdetben csak jelképesen, mert ehhez nekünk is teljesítenünk kell majd. Nem tudjuk, hogy pótolhatnánk az elballagó A-sokat, B-seket, C-seket és N-eseket, akik bár különböző ideje részei a Zrínyi életének, egyformán sokat jelentenek neki, hiszen megmásíthatatlanul tovább írták annak történetét. Az A-sok a házbajnokságok kosár- és röplabdameccsein emelkedtek ki, a B-sek képviselték iskolánkat a legjobb külföldi programokban, a C-sek fociban csillogtatták meg tudásuk, míg az N-esek kiemelkedő versenyeredményekkel tűntek ki. Mi, az iskolatársaitok persze nem a hivatalos eredmények miatt fogunk gondolni rátok, hanem az együtt szerzett élmények miatt, amelyekre akár közösségben, akár egyénileg, akár iskolai programon, akár szabadidőben tetünk szert.

Ha visszagondoltok, milyen volt tavaly ilyenkor, amikor ti búcsúztattátok az akkori végzősöket, úgy érezhetitek magatokat, mintha két külön személyiség lenne az akkori és mostani énetek. Madách Luciferével egyetértve: *„Nem az idő halad: mi változunk.”* Változunk az itt elért sikerek és – valljuk be – nem is olyan ritka kudarcok révén, amelyek persze ugyanúgy elengedhetetlenek a jövőbeli sikerek érdekében, és melyekre tíz év múlva csak mosolyogva gondolunk vissza. Mindig az iskolai ünnepélyek és rendkívüli

programok alkalmával eszmélhetünk rá, mennyire hamar véget ér a gimnazistaként eltöltött utolsó év. A Zrínyi-túrán még biztos nem a zrínyis lét elmúlásán gondolkodtatok, de amikor hallottátok, hogy a többiek milyen osztálykirándulásra készülnek, bizonyára eszetekbe jutott, hogy ti már sajnos túl vagytok az utolsó.

És akkor elérkeztünk a mai naphoz. Felvettétek az iskolánk védjegyévé vált matrózblúzt, no meg a kék nyakkendőt, amely nem a megszokott kényelmes viselet, viszont nekünk az ünnepet jelenti. Ezekben a ruhadarabokban az itt eltöltött évek és emlékek gyűlnek össze, mintegy belefónódnak szálaikba. Reméljük, nem dobjátok el őket, hanem félreteszitek a szekrény mélyére, hogy aztán évek múlva elővegyétek és megmutassátok őket gyermekeiteknek, miközben elmeséletek majd, mennyi történet fűződik hozzájuk. Talán azt is elmondjátok, hogy ballagásotokon itt álltunk az iskola udvarán, izgalommal, emlékekkel és reményekkel telve, mint egy túrázó, aki hátizsákjában cipeli tapasztalatait és megszerzett tudását, hogy túrája során mindezeket felhasználva megtalálja azt az utat, melyet mindig is neki szántak. És ez a túrázó útja során néha megáll egy pillanatra, visszatekint, gondolkodik. Bölcsessége a visszatekintésekkel egyre csak nő, sőt ezek az állomások határozzák meg, merre is folytassa útját.

Útravalóként *Az ember tragédiájából* idéznék nektek:

*„Ne félj, betöltöd célodat te is,
Csak azt ne hidd, hogy e sártestbe van
Szorítva az ember egyénisége.”*

Arra kérek hát titeket, legyetek motiváció és példakép számunkra, hogy jövőre erőt meríthessünk belőletek! Ezek a pillanatok talán 10–20 év elteltével is számítani fognak, amikor már szétszélednek osztályaitok a nagyvilágban, de aztán visszatértek iskolánkba, akár egy osztálytalálkozónak, akár a véletlennek köszönhetően, talán számvetést is készítve: honnan indultatok, majd milyen úton jutottatok el oda, ahol éppen tartotok. Az előttetek álló úthoz sok jókedvet és egészséget kívánok Rudyard Kipling híres versének zárószóiraival:

*„ha a komor perc hatvan pillanatja
egy távfutás neked s te futsz vígan,
tiéd a Föld és minden, ami rajta,
és – ami több – ember leszel, fiam.”*

Köszönöm a figyelmet!

Írta: **Erdős Anna 11.A**
Elmondta: **Jandó Ákos 11.A**

Grafika: **Wappler Franciska 10.B**

Grafika: **Schneider Anna 8.N**

LAPZÁRTA UTÁN

Itt közöljük azokat az írásokat, amelyek a tavalyi évkönyvből kimaradtak, mert az események már lapzárta után történtek.

Kirándulás Angliába

2016. június 14-én, kedden, a tanév utolsó iskolai napján indultunk hajnalban a budapesti repülőtérre, mi, 12.C-sek. Angliai időszámítás szerint már délben leszálltunk Lutonban, onnan indult 5 napos kirándulásunk az esős Londonba. A repülőtéren várt minket kedves és barátságos sofőrünk, Charlie, aki végigkísérte útjainkat, valamint Andi, az idegenvezető, aki bemutatta nekünk ezt a csodálatos várost. Az utazás napján még sok program várt ránk. Először egy helyi étteremben megkóstoltuk a híres fish&chipset, majd gyalogosan vágunk neki London zsúfolt utcáinak. Amit már az elején tapasztaltunk, az a közlekedési lámpák teljes figyelmen kívül hagyása volt. Az emberek a piros jelzés ellenére is zavartalanul özönlöttek át az úttesten. Az időjárás kegyes volt hozzánk, otlétünk alatt csupán csak egyszer kellett használnunk esőkabátjainkat.

Az első napon természetesen az angol főváros legjellegzetesebb épületei felé vezetett utunk. A westminsteri apátságot és a Buckingham-palotát bámulatos élőben látni. De volt szerencsénk bejutni a National Gallery kiállítására, sőt a Monumentet is megtekinthettük. Másnap kiléptünk London körzetéből, és elvonatoztunk a királynő hétvégi birtokára, a windsori kastélyhoz, ahol egy őrségváltáson kívül még Harry herceget és a királynőt is láthattuk. Egyik legnagyobb élménye az utazásnak, azt hiszem, mindenki nevében kijelenthetem, a London Eye volt. Borzasztó hosszú sor vezetett a nagy kerékgig, de megérte a várakozás, hiszen a városra való kilátás a magasból fantasztikus volt. Másik nagy élményünk Madame Toussaud panoptikumuma volt. Több órát elbolyongtunk a viaszszobrok között, s talán itt készült a legtöbb fotó is a hírességek oldalán. Hajóztunk a Temzén, Greenwichbe mentünk, ahol egyszerre állhattunk a nyugati és a keleti félgömbön. Visszafele a Szent Pál-katedrális nézhettük meg, amely nemcsak kívülről, hanem belülről is csodálatos látvány volt.

Az utolsó napunkon még a British Múzeumba látogattunk el. A tárlat rendkívüli gazdagságát bizonyítja, hogy bár elidőztünk bent egy egész délelőttöt, nem sikerült minden termet bejárjunk. Az Angliában eltöltött öt nap persze gyorsan elrepült, és mire megszoktuk az angol főváros nyüzsgését, már indulhattunk is haza. Ám az élmények ezzel még nem értek véget számunkra. Az éjszakai repülőjárat, mellyel Budapestre tartottunk, csodálatos kilátást, vagyis lelátást nyújtott a kis apró fénycsomókra a földön. Ez a kirándulás természetesen az eddigi legnagyobb élménye volt osztályunknak.

Szikora Viktória 12.C

Két keréken a Balaton-felvidéken

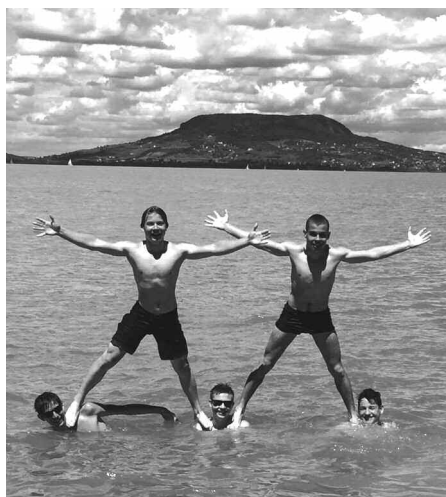
Nekünk sikerült, nekik nem...

Siófoki strandsor

Csajok, bringa, Balaton

Gúla a tanúhegyek előtt

Záróebéd

Magaspart, Balatonvilágos

Acélosan a célban

EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT

Élmények, találkozások, különleges pillanatok

„Semmi más dolgod nincs ma, csak annyi, hogy szépen lerakod a sarokba a hétköznapiakat, jól betakargatod őket, és reggel útnak indulsz, és kikapcsolsz, elfeledted a kellemetlenségeket, a macerákat. Élvezed az erdő csendjét, a madárdalt és a lepkék táncát. Mert más dolgod nem lesz. Csak élvezni az életet. Ilyen egyszerű.”

(Csitáry-Hock Tamás)

Az Ifjúsági Hangversenybérlet előadásai

Filmzenei koncert

2016. október 26-án részt vettünk az első koncerten az Ady moziban. Híres filmzenét hallhattunk egy öttagú rézfúvós zenekar kíséretében. A hangszerek között találhattunk piccolót, trombitát, vadászkürtöt, harsonát és tubát. A zenekar a *Star Wars* induló zenéjével megadta a hangulatot az eltöltendő órához. Majd a nézőket bevonva több játékos feladaton keresztül mutatták be a hangszereket és sokrétű felhasználásukat. A filmzenék közt hallhattunk régi magyar mesék (*A kockásfülű nyúl*, *A nagy ho-ho-ho-horgász*), régi magyar filmek (*Csinibaba*, *Gézengúz*) és egészen új, világhírű film (*A Karib-tenger kalózái*) kísérőzenéjét. Legaktívabban a kicsik vettek részt a kérdések megválaszolásában, és még a szerepléstől sem riadtak vissza. Az előadás során még egy történetet is eljátszottak hangeffektek és a kicsik segítségével. A végén a diákokat egy közös éneklésre invitálták, a mindenki számára ismert *Oroszlánkirály* zenéjére és egy jó kiabálásra a *Valami Amerika* slágerére. A műsor nagyszerűségét mutatja, hogy a zenekart háromszor is visszahívta a közönség.

Ragtime zenei koncert

2017. április 25-én a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulói egy rendhagyó koncerten vehettek részt. A Budapest Ragtime Band egy eddig számunkra nem annyira ismert zenei műfajba vezetett be minket.

A **ragtime** egy amerikai zenei stílus, amely a népszerűsége csúcsát az 1900 és 1920 közötti időszakban érte el. A stílus eredetét általában az 1897-es évhez kötik, amikor több nagyon fontos ilyen stílusú dal jelent meg. Legismertebb alakja Scott Joplin. A ragtimeot a blues zenével együtt általában a dzsessz előfutárának szokták tartani. Maga a stílus nem más, mint egy egyszerű induló (mars), viszont a dallam a ritmushoz képest szaggatott. Ebből lett a stílus neve is: „szaggatott idő”. A stílus leginkább a zongorával köthető össze, bár ritkábban más hangszereken is játsszák, ilyen például a gitár. Hangzását tekintve a szalonok, némafilmek (pl.: *Charlie Chaplin-filmek*) hangulatát idézi, illetve a főleg gyermekek által ismert *Tom és Jerry*, valamint egyéb, régebbi rajzfilmek révén lehet ismerős.

A ragtime zene mellett egy másik ehhez nagyon hasonló műfajt is megmutattak. A dixieland zene, melyre néha *New Orleans jazz* néven hivatkoznak, a dzsessz zene egyik stílusa, amely New Orleansban a XX. század elején fejlődött ki. Az 1910-es években terjedt el Chicagóban és New Yorkban, a New Orleans-i bandáknak köszönhetően. A stílus a korai rézfúvós meneteket, a francia kvadrillokat, a ragtime-ot és bluest ötvözte közös, polifonikus improvizációval. A dixieland hangzás megteremtéséhez egy hangszer (általában a trombita) játssza a dallamot, vagy egy felismerhető körítést vagy variációt, és a többi élvonalbeli hangszer (front-line) improvizál a dallamra. Az 1930-as évek szving korszaka véget vetett sok dixieland-muzsikus karrierjének. A dixieland a késő 1940-es és az 1950-es években újra virágkorát élte.

Az együttesről röviden csak annyit, hogy 1990-ben alapította Gayer Ferenc, a zenekar jelenlegi frontembere. A műsor során hat, számunkra már ismert hangszert (hegedű, nagybőgő, dob, zongora, trombita, xilofon) szólaltattak meg a különleges hatás elérésére. A hangszerek nemcsak együtt, hanem külön-külön is egy igazán élvezhető előadást nyújtottak. Egy kis játék keretében az ügyes „hallású” tanulók még díjat (szappant és csokit) is nyerhettek. A műsor végén nagy sajnálatunkra a zenekarnak tovább kellett állnia, és már nem volt idejük több ráadást játszani.

Rác Eszter Veronika 10.B

Grafika: Henics Blanka Regina 10.N

Élő irodalom – megélt tudomány, művészet

Tantermi deszka – *Soha senkinek avagy Ne szólj szám...*

Március 9-én két rendkívüli órán vehettünk részt. A Thália Színház színészei a Tantermi deszka keretében mutatták be a Beate Teresa Hanika *Soha senkinek* című regénye alapján készült színdarabot. Bár nem mindenki tudta, hogy miről fog szólni az előadás, mégis mindenkit megindított. A darab témája nem hétköznapi, nem könnyed csevegéseink fő tárgya, ugyanis egy tizenéves lány ellen elkövetett családon belüli erőszakot dolgoz fel.

Két színésznő játszotta el a történetet: Simkó Katalin, aki a főszereplőtől kezdve a nagypapán át a szülőket is alakította, és Moldvai Kiss Andrea, aki a nagypapa szomszédjának szerepében tűnt fel. Búskomor, libabört okozó dalok hangoztak el. A színjáték az élet olyan oldalát mutatja be, amely sajnos a mai világban bármikor megtörténhet. A rendező, Scherer Péter felhívta a figyelmet a segítségkérésre, a segítségnyújtás lehetőségére. Két internetes oldalt, valamint éjjel-nappal hívható telefonszámokat is mutattak a jelenlévőknek, melyek támogatást biztosítanak szükség esetén. A darab megértését segítette Takács Hajnal író és a színészek. Kérdéseket tehettünk fel az előadással és a témával kapcsolatban. Az író tőlünk is kérdezett, ezáltal még interaktívabbá tette a beszélgetést. Bár a családon belüli erőszak tabutéma, az órák végén többen is újra átbeszéltük a látottakat, hallottakat, s egyetértettünk abban, hogy néha még az is nagy segítség, ha elmesélünk egy történetet, vagy megadjuk azt a bizonyos segélyhívó telefonszámot.

A performanszal kapcsolatos gondolataim vegyesek. Bár sokkoló volt, úgy gondolom, hogy az ehhez hasonló előadásokra szükségünk van, ugyanis nemcsak betekintést nyerhetünk a bántalmazott és bántalmazó szerepébe, hanem tudomást is szerezhünk a körülöttünk lévő kegyetlen világról. Ezáltal képesek lehetünk megakadályozni, hogy az agresszió eluralkodjon érzelmeink felett.

„*Erőszakos világban élünk*” – ezt mindannyian érzékeljük, hiszen ezzel van tele a média. Napjaink legtöbb percét az agresszivitás árnyékában éljük. Nem is gondolunk bele, mennyien vannak, akiknek az egész életét nemcsak beárnyékolja, hanem befolyásolja és irányítja is az erőszak, a félelem és az ebből fakadó kiszolgáltatottság. Erre hívta fel a figyelmünket a *Soha senkinek* című előadás, amit két renghagyó magyarórán tekinthettünk meg.

A darab minimalista stílusban készült, csupán két színész – Moldvai Kiss Andrea és Simkó Katalin – játszotta el a tucatnyi karaktert, akik heves érzelmekkel elevenítették meg többek között a nagypapa, Kata, az édesapa, valamint Kata édesanyja alakját. A darab alapjául Beate Teresa Hanika könyve szolgált. A cél az volt, hogy megvilágítsák egy olyan súlyos problémának a hátterét, mint a családon belüli bántalmazás. A történet egy alig 16 éves lányról szól, akit a nagyapja molesztált, szexuálisan bántalmazott. Kata, a főszereplő történetén át mi is bepillantottunk egy olyan ember érzélemládjába, akit egy családtagja pszichésen és testileg is bántalmazott. A családon belüli erőszak témaként nem túl gyakran merül fel bennünk, pedig éppen olyan fontos, mint bármely másik aktuális hír vagy populáris probléma. Az előadás során többször is felcsendült egy-egy keserű dallam, ami még inkább segített beleképzelni magunkat a megidézett világba. A program végén alkalmunk nyílt arra is, hogy kérdéseket tegyünk fel a témával és a megjelenítéssel kap-

csolatban. Beszélgethettünk a színészekkel és a témában jártas ironővel, Takács Hajnallal. Segítettek feldolgozni a színművet, amely sokunkat megérintett. Az előadásorozatnak többek között az is a célja, hogy akikkel már történt ilyesmi, merjenek segítséget kérni bárkitől a környezetükben, legyen az kortárs vagy felnőtt.

A beszélgetés során nemcsak az erőszak kérdéskörét boncolgattuk, hanem azt is, hogy a társadalmunk hogyan áll a bántalmazotthoz és a bántalmazóhoz. Ekkor hangzott el az ominózus mondat: „*Erőszakos világban élünk.*” Az előadók közvetlensége is segített még jobban megnyílni, befogadni a látottakat.

A Tantermi deszka előadásorozatai a perifériára szorult kérdéskörökből válogatva állítják össze darabjaikat célzottan a fiatalok számára. Úgy gondolom, hasznosak az ilyen előadások, mert máshogy nem tudnánk megtapasztalni és átérezni annak a helyzetét, akivel már megtörtént egy ilyen eset. Nem lehetünk szűklátókörűek, ha környezetünkben történik valakivel ilyesmi! Meg kell próbálnunk segíteni, nem érezheti úgy az áldozat, hogy egyedül van, és ez csak az ő problémája. Katának is volt segítsége, a nagypapa szomszédja. Az asszony felismerte a helyzetet, és segített a lányon, aki bátorságot merített ebből, és lassacskán megoldódott a szituáció.

Cserép Vivien, Lendvai Petra 11.C

Rendhagyó irodalomóra Szálinger Balázssal

A magyar költészet napja alkalmából Szálinger Balázs, József Attila-díjas költő, a *Hévíz* folyóirat főszerkesztője a gimnázium 10.A osztályának tartott rendhagyó irodalomórát. Karáth Anita tanárnő meghívását az osztály nagy öröme a művész elfogadta, és ezen alkalomból Petőfi Sándor életének nem mindennapi mozzanatait elevenítette fel. Olyan kulisszatitkokra derült fény a nemzet költőjének életéből, amelyet az irodalomkönyvek apró betűs részeiben sem találunk meg. Megtudhattuk például, hogy a költőnek, akiről minden városban legalább egy utca el van nevezve, hatalmas szemfogai voltak a korabeli szemtanúk szerint, vagy éppen azt, hogy csak azért adtak neki a vezetők a forradalom alatt magas katonai rangot, hogy a többi katona ne verje péppé az állítólag nehezen elviselhető modorú, apró termetű, gyenge fizikumú szabadságharcost.

A *Nemzeti dal* szerzője mellett kaphattunk információt magáról az előadónkról: Balázs megosztotta velünk, hogy éppen egy Deák Ferencről szóló drámán dolgozik, valamint elhozta nekünk és dedikálta legújabb, *360°* című verseskötetét, melynek olvasgatása nem mindennapi élményt jelentett, mivel ritkán fordul elő, hogy egy kötetet szerzőjének jelenlétében lapozgathatunk.

Az osztály megegyezett abban, hogy a kortárs költő társaságában fájoan gyorsan telt el a 45 perc; mindenki jókedvvel, néhány Szálinger-autogrammal, valamint új ismeretekkel lett gazdagabb.

Rábai Barnabás Árpád 10.A

Somorja

Leginkább egy nyaralásra hasonlított számomra ez az öt nap. A négy órás verseny nagyon kemény volt, de az X-BIONIC Hotelben ezt többszörösen is ki tudtuk pihenni. Számos élményünk közül érdemes megemlíteni a Csali néptáncegyüttes előadását, a fürdözést az X-BIONIC-ban, az *Illatszertár* című színdarabot (amely után többen is úgy futottunk vissza a szálláshelyre, hogy meg tudjuk nézni a Portugália–Magyarország mérkőzés második félidejét) és a pozsonyi városnézést. Sajnos igaza volt az idegenvezetőnknek, hogy néhány óra Pozsonyra nem elég. Az öt nap legemlékezetesebb jelenete szerintem az volt, mikor Kubatov Antal tanár úr (a verseny egyik főszervezője és magyarországi régióvezetője) kijelentette a jövő évi kaposvári rendezést illetően, hogy „kezdhetünk építkezni”. Így, látatlanban ki merem jelenteni, hogy igaza volt.

Németh Gábor 12.N

A zrínyisek így szeretnek...

A *Szeretni még* című Müller Péter Sziámi AndFriends-dal feldolgozása kapcsán az jár a fejemben, hogy amíg vannak olyan fiatalok, akiket megérint egy ilyen szellemiségű dal, illetve pályázat, addig nem kell aggódnunk, hogy nagy baj van a világgal. Napról napra szem- és fültanúja voltam a dal feldolgozásának, ahogy mindenkét megtalált a hozzá illő munkafázis (kialakult a zenész- és az énekesmag, ki-ki hegedült, gitározott, furulyázott, szaxofonozott, dalolt, logisztikázott, felvett, meghangszerelt, videózott, koreografált, videoklipet álmódott, animációt varázsolt, szívlufigéret sorban állt, körbeszeretgette Zalaegerszeg Dísz terét & apraja-nagyját, görkorival és anélkül lelkesen üldögélt a tulipános szökőkút peremén, lógott pár magyar/matek/töri/tesi/főcióráról, felkutatta a Szeretet utcát, klipet osztott meg, lelkesített...), és még millió dolog, amely a dalfeldolgozás kapcsán kísérte napjainkat. Szóval elkészültünk vele, és „asszem” már mindnyájan nyertünk közben valami nagyon-nagyon fontosat... Megtudtuk, hogy a 10.A a Zrínyi Miklós Gimnáziumból hogyan szeret! A hőseink: Nyári Marcell József, Csontos Hanna, Sopronyi Anna Eszter, Gergály Dorisz, Bérczesi Nóra, Nagy Barnabás, Karakai Máté, Tornynos Karolina, Horváth Balázs, Turós Ákos Zoltán, Pozvai Bálint, Gál Flórián, Rábai Barnabás Árpád, Nagy Sára és a többiek.

Sopronyi Anna Eszter 10.A

Grafika: Takács Enikő 10.N

„Aludj máskor” – 24 órás vetélkedő

A Zalaegerszegi Városi Diáknapok keretében április 7–8-án idén is megrendezésre került a *24 órás vetélkedő*, amelyen iskolánkat 33 fős csapattal képviseltük. Közel 400 diák vett részt a játékon; rajtunk kívül még 9 helyi középiskola tanulói vetélkedhettek egymással. A rendezvénynek a Zalakerámia Sport- és Rendezvénycsarnok adott otthont, amelyet erre a 24 órára játéktérre alakítottunk, megteremtve ezzel azt a helyet, ahol a játék folyamán meg tudtuk oldani, illetve be tudtuk mutatni a különböző feladatokat.

A Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai már sokadik alkalommal vettek részt ezen a vetélkedőn, minden évben ugyanakkora – ha nem egyre nagyobb – lelkesedéssel. Mindig élmény egy nagyszerű csapat tagjának lenni, és ez az idén sem volt másképp, annyi pluszszal, hogy most én vezethettem a zrínyiseket. Ez azért is volt rendkívül hálás feladat, mert már az előzetes feladatok elkészítése során nap mint nap dolgozhattam, illetve dolgozhattunk együtt olyan emberekkel, akik kivétel nélkül, folyamatos aktivitással mindent megtettek annak érdekében, hogy büszke lehessen ránk az iskolánk. Ezt kétségkívül sikerült is véghezvinnünk, hiszen dobogóra állhattunk, a harmadik helyen végeztünk. Meg is dolgoztunk az eredményért, hiszen hetekkel a vetélkedő előtt elkezdtünk készülni. Már az előzetes feladatokból is mindenki kivette a részét, és igyekezett minél kreatívabban megoldani azokat. Ez a játék folyamán sem volt másképp, a sokszínű feladatok mind lehetőséget adtak arra, hogy megmutassuk, mennyi mindenben is tehetségesek iskolánk diákjai.

A vetélkedő minden évben egy adott téma köré épül. A tavalyi űrutazásos témakör után idén egy új, eddig lakatlan bolygó meghódítása, kolonizálása, illetve annak a jövő számára élhetővé tétele volt a küldetésünk. A feladatok java része kapcsolódott a témához, annak keretein belül, fantáziánkat használva kellett megoldanunk azokat. Akadtak olyan tennivalóink is, amelyeket nem a sportsarnokon belül, hanem a város különböző pontjain kellett megtennünk. Egy perc pihenőt sem engedhettünk meg magunknak, hiszen folyamatosan kaptuk ezeket a megoldásra váró feladatokat. Miközben azért dolgoztunk, hogy a lehető legjobban teljesítsünk, teljesen összeforrott a csapatunk. Ugyanez vonatkozott a többi iskola képviselőire is, hiszen a nap végére már nem is a rivalizálás számított közöttünk, hanem az, hogy tényleg sikerült kiépítenünk egy nagy közösséget, és együtt tudtunk szórakozni, hihetetlen hangulatot teremtve magunk körül.

24 órán keresztül helytállni rendkívül megterhelő, de a bennünk lévő motiváció ennél sokkal erősebb volt. Minden diák, aki részt vett ezen a nagyszabású rendezvényen, szerencsés, hiszen sok pozitív élménnyel gazdagodott, és ezek remek útravalóként szolgálnak a jövőbeni további versenyekhez is. Köszönettel tartozom csapattársaimnak, akik felejthetlenné tették az együtt töltött időt, és Novákné Bosits Csilla, Horváth-Tóth Ildikó, Stárics Roland és Gyimesi Márton kísérőtanárainknak, akik fáradhatatlanul segítettek játéknkat, és a végsőkig biztattak minket.

Boronyák Nóra 10.N
a csapat vezetője

Grafika: **Haszilló Sára 7.N**

Zrínyisek napja

2017. május 25–26-án kétnapos diáknapnak adott otthont gimnáziumunk. Az első nap fordított, tanár-diák cserés órákat tartottunk, majd délután honfoglalóverseny, modern zenei bemutató és történelmi vetélkedő került megrendezésre. Az egészséges életmód jegyében védőnői, egészségügyi sarok és csapatsportágak (labdarúgás, kosárlabda) házi-bajnokságai várták az érdeklődőket.

A második nap teljes egészében tanítás nélkül zajlott. A reggeli program, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő köszöntője után, néptáncos bemutatóval egybekötött májusfa-kitáncolással kezdődött, melyen iskolánk tanulói (Babolcsay Barbara, Holányi Ákos, Holányi Zsófia, Mánfai Marcell, Nagy Barnabás, Németh Valér, Szabó Péter, Vugrinecz Réka) működtek közre. A műsor fénypontjaként Nyári Marcell (10.A) felmászott a májusfára, és levágta a kölyökpezsgőt tartalmazó üveget, majd fejsze segítségével kivágásra került a tavasz és a szerelem jelképének számító fa.

A kétnapos diáknap hivatalos megnyitójaként Horváth Attila igazgató úr átadta a gimnázium kulcsát Lakatos Szilárdnak, az iskolai diákönkormányzat elnökének, ezzel bár átmenetileg, de „átvették a hatalmat” a diákok. A nap során széles programkínálat közül választhattak tanulóink, hogy iskolai keretek között élményekkel gazdagodva kikapcsolódjanak: Beugró, bográcsverseny, honfoglalóverseny, zenei vetélkedő, sportprogramok, vendéglőadói bemutatók, meglepetéspong, póker, csocsó, akadályfutás, Just Dance, Hearthstone-bajnokság. Pénteken megrendezésre kerültek hagyományos diáknapi rendezvényeink is, mint például az éneklő osztály verseny, a sütívásár és a „Leg-leg-leg” szavazás eredményhirdetése. Új programelemként pedig – idén először – szabadulósobás kihívás, valamint „5-ös vadászat” színesítette a rendezvénysorozatot. A diáknapok zárásaként az esti órákban parti várta az érdeklődő diákokat a tornacsarnokban.

A diáknapok megszervezésében köszönet illeti a diákönkormányzat vezetőit, az osztálytitkárokat, valamint a lebonyolításban és a koordinálásban szerepet vállaló pedagógusainkat. A rendezvény két főszervezője Lakatos Szilárd DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár volt.

Stárics Roland

a DÖK-öt segítő tanár

Idén, a szokásostól eltérve, nem egy, hanem két napig tartó programokkal szerettük volna kitölteni diáktársaink napját, megvalósítani a Zrínyi-gimnázium első kétnapos diáknapját. Rengeteg előkészület, sok munka, kreativitást igénylő feladat és hónap állt előttünk.

Takács Niki lemondása után az első feladat a diáknapi programok felvázolása volt, amiben az osztálytitkárok, tanáraink és nem utolsósorban az osztályom ötletei kerültek megvalósításra. Ez még nem is bizonyult nehéz feladatnak, februárra készen is lettünk a programok összeállításával, és azt hittük, a nehezen túl vagyunk már, innentől nem lesz több akadály. Egy hónapig még nem is igen léptek fel a problémák, de március végéhez közeledve sorra kerültek elő a még kidolgozásra váró részletek. Ezúton is szeretném megköszönni az osztálytitkároknak, hogy minden kérésemet teljesítettek, és képesek voltak elviselni, főleg az utolsó néhány hétben.

Május utolsó hetében már érezhető volt: itt valami más lesz, valami eltérő, valami új. Hétfőtől Sopronyi Anna Eszter, Turós Ákos Zoltán (10.A) és Kovács Petra (11.N) segítségével a szünetekben folyamatosan zajlottak az osztályfotózások a növényes kertünkben, mivel az időjárás nem járult hozzá egy új, még inkább diákbarát helyszínen való fényképezéshez. Május 25-én elkezdődött minden. Minden, amit egy majdnem féléves előkészület előzött meg. Csütörtökön megszokottan folyt a tanítás, egy kevés eltéréssel. A diákok tartották az órákat. Valakik továbbmentek a tananyagban, valakik ismételték, de voltak, akik feleltettek, és voltak, akik jegyet is osztottak. Azt sem szabad figyelmen kívül hagynunk, hogy tanáraink erre a napra visszakerültek a diákok székeibe, megmutathatták, ők is tudnak rossz nebuló módjára viselkedni, esetlegesen zavarni az órákat. Ezzel a „cserével” a diáktársaink és tanáraink kapcsolatát és viszonyát szerettük volna elmélyíteni, megmutatni nekik, nem mindig könnyebb a másik oldalon. Visszajelzésekből hallottuk, ezt sok helyen elértük.☺ A délután modern zenei bemutatóval, házi kosárlabda- és labdarúgó-bajnoksággal, továbbá honfoglaló-bajnoksággal és szabadulós játékkal folytatódott. Ekkor került sor programunk bemutatására a Zalaegerszegi Televíziónál is.

Május 26-án – szintén új hagyományt teremtve – gimnáziumunk májusfája került kiáncolásra, kivágásra. Ezután igazgató úr átadta az iskolaajtó bejárati kulcsát, utalva arra, hogy ezért a két napért tényleg mi, a diákönkormányzat vezetősége felelünk. A nap végén természetesen visszaadtam a kulcsot, attól félve, hogy esetleg elveszítem, vagy megtetszik és megtartom.☺ Ezek után kezdődtek meg a jelentősebb programjaink, mint a hagyományosnak mondható éneklő osztály, Beugró, csocsó- és pókerbajnokság, valamint a labdajátékok házi bajnokságainak döntői.

De rengeteg új program is helyet kapott ezen a napon. Ilyen volt a meglepetéspong (melyről a diákok csak játék közben tudták meg, hogy a poharakban citromlé van), az egészségügyi sarok (itt szenvedélybetegségekkel ismerkedhettek meg a diákok humoros és a 21. századi fiataloknak szóló módon), a zenés vetélkedő (melyben modern és retró dalokról és előadókról tudhattak meg többet az érdeklődők, a nyertesek pedig egy énekötössel gazdagodhattak), a Just Dance, a Hearthstone, a Colour Wild Run akadályfutás, a honfoglaló-bajnokság, a bográcsverseny, a selfie-verseny, a szabadulós játék. Volt továbbá számos tematikus előadás, ahol a diákok meghallgathatták a „*Továbbtanulás és a média világa*” című prezentációt Kámán Bálinttól és egy, a zalaegerszegi teszt pályával és városunkban rejlő lehetőségekről szóló bemutatót. A drónfotózás is majdnem sikerült. Pénteki napunk egy bulival zárult, amelyet szintén hagyományteremtő programnak szeretnénk tekinteni, mivel nem csak a „zrínyiseknek”, hanem a város más iskoláiban tanuló diákjainak is szüksége van egy kis kikapcsolódásra, és mi felelne meg ennek legjobban, ha nem egy buli?

Ahogy azt megszokhattuk, idén is voltak vélemények, jók és rosszak egyaránt a két napról, de most, ha szabad ilyet mondanom, elenyésző a negatív kritikák száma. A folyosón sétálgatva, 10–15 diáknál többet nem láttam ülni. Mindenki részt vett valamennyi programunkon, sőt kérték a bográcsverseny, a Colour Wild Run akadályfutás és a selfie-verseny többszöri megrendezését. Nem könnyű diákelnöknek lenni, főleg, ha tudod, ki volt előtted, tudod, ő mennyit tett le az asztalra, és melyik gimnáziumba jársz. De amikor a folyosón találkozol olyan emberekkel, akiről tudod, hogy a Zrínyibe járnak, de többet nem, és megköszönik a diáknapot és azt a sok programlehetőséget, amellyel élvezhetőbb, még inkább diákbarát napokat valósítottál meg, mindent elfelejtet veled. Rá-

jössz arra, miért is érdemes ezt csinálni, miért jó a Zrínyi Miklós Gimnázium diákelnökének lenni.

Ezúton is szeretném megköszönni az összes osztálytitkárnak, alelnöknek, osztálytársaimnak (11.C), osztályfőnökömnek (Pethő Attila), Stárics Roland és Karvalits Levente tanár uraknak, valamint az összes tanárnőnek, tanár úrnak és barátaimnak, akikre igaz, hogy a DÖK munkálataiban nem vesznek részt, de segítettek megrendezni ezeket a napokat, és elviselték a kiborulásaimat, dirigálásaimat. Köszönöm mindenki segítségét! Remélem, utolsó zrínyis évemben is lesz lehetőségem még diáktársaink szabadidejének kitöltésére és hétköznapjaik színesebbé tételére!

Lakatos Szilárd 11.C
a diákönkormányzat elnöke

Hogyan került májusfa az iskolaudvarra?

A munka ünnepének másnapján az álmos szemekkel iskolába ballagó diákok és tanárok egy meglepő változást vehettek észre a főépület előtt, hiszen egy természetes májusfa lepte meg az érkezőket.

Természetesen nem az égből pottyant a hagyományosan lányok udvarába helyezett fa, hanem három fiatal és főként kitartó diák állította fel az éj leple alatt. A 10.A osztály tanulói, Nagy Barnabás (Husi), Nyári Marcell és Pozvai Bálint merész elgondolása pusztán parányi külső segítséget vett igénybe, ami a fa szállítását illeti, minden egyéb munkálatot két kezükkel és némi segédeszközzel végeztek el, beleértve a gödör ásását is, amely elmondásuk szerint elsősorban kisebb problémába ütközött, pontosabban egy felszín alatti esővíz-elvezető gátolta a srácok útját a kellően mély gödör ásása közben.

A hagyománytisztelés nem merült ki a fa felállításában, hiszen Barnabás, az iskola néptáncosaival karöltve a diáknapon táncolta ki a fát, nem is akármilyen szórakozást biztosítva a korai órákban a diákoknak és tanároknak. A néptáncbemutatót követően Marcell, testi épségét is kockára téve mászta meg a fát, és mentette meg róla az üveg pezsgőt, mielőtt öles mozdulatokkal nekiállt volna a Zrínyi Miklós Gimnázium májusfájának kivágásához.

Hogy ebből lesz-e hagyomány vagy csak egy fellángolás volt a srácok részéről, arról őket kell kérdezni, mindenesetre biztosan elnyerte az iskolát látogatók tetszését az átmeneti látványosság az udvaron.

Rábai Barnabás Árpád 10.A

A májusfa-kitáncolás

Május utolsó pénteke, reggel 7 óra 45 perc. Ahogyan elértem a híres-neves Zrínyigimnázium külső vaskapuját, egyből szemembe ötlött az iskola udvarában felállított, hatalmas májusfa. E remekmű már körülbelül két-három hete díszelgett az udvarunkon, erre a napra várva, hogy megmássza valamely erős legény, majd kivágják azt. Pontban nyolc órakor megkezdődött a gyülekezés. Az iskola minden szegletéből bukkantak elő a kisebb-

Nyári Marci megoldotta

nagyobb diákok, a kiváló tanárok. A tanártömeg középpontjában igazgató úr figyelte a fejleményeket.

Hirtelen előrejöttek a betonplacc közepére a néptáncos diáktársaink, akik szemképráztaató táncolásba kezdtek. Elkezdődött a májusfa kitáncolása. Bő száz percen keresztül tartott a hihetetlen pontossággal betanult mozdulatok sorozata, amelynek látványát mindenki élvezte. Én nagyra becsülöm a néptáncosokat, mivel képtelen lennék ilyen mennyiségű táncmozdulatsort megtanulni, majd később hibátlanul, közönség előtt előadni. Le a kalappal előttük!

Mikor véget ért a táncmulatság, a sulis egyik legmarkosabb legénye, Nyári Marcell bebizonyította alkalmasságát, és felmászott a nyílegyenes, 5-6 méter magas májusfa törzsén. Fent elvágta a vastag drótot, amely erősen tartott egy üveg pezsgőt. Kezében a pezsgővel, könnyedén ereszkedett le tapsvihar közepette. Ezt követte a fa kivágása, amely egy egyszerű kisbaltával zajlott. Ez már nem jelentett nagy erőfeszítést a markos, étlettel teli legényeknek. Kilenc óra tájban elkezdődtek a különböző, a diákönkormányzat által szervezett programok, amelyek széles kínálatából bárki kedvére válogathatók.

Nagy élmény volt ez a reggeli májusfa-kitáncolás. Úgy gondolom, hogy igenis helyénvaló az, hogy bár a 21. században élünk, akkor is bővelkednie kell az életünknek a népi-kulturális hagyományokban. Ilyenkor egy kicsit vissza lehet tekinteni a múltra, hogy milyen is volt akkoriban az élet. Hiába mondják a nagyvárosiak, hogy ez már nem divat. Aki észszerűen gondolkodik, az azt vallja, hogy nem hiábavaló egy-egy ilyen alkalom. Nem én vagyok az egyetlen ember, aki szeretné, hogy az elkövetkezendő években is láthassanak a diákok-tanárok hasonló produkciókat.

László János 10.B

Egy-egy különleges nap Büszkeségeinknek

Egy nap az ország házában... avagy így működik a Tisztelt Ház!

Nem tudom, hányan gondolkodtak már el azon, hogy milyen az élet az Országházban, milyen egy plenáris ülés és a képviselők munkája. Szerencsénkre a félév során lehetőség adódott, hogy megismerkedjünk a Parlamenttel, s nem volt nehéz résztvevőket toborozni az egynapos programra.

De hogy is kell elképzelni egy ilyen látogatást? Az igazat megvallva mi se igazán tudtuk, amikor egy hétfői nap a tanítás helyett útra keltünk a székesfővárosba, sőt az ország házába! Remek hangulatban érkeztünk Budapestre, s a budai rakpartról hajóval keltünk át a Dunán, a Parlament lábához. Gyönyörű volt ezt a monumentális épületet vízi úton megközelíteni, hiszen erről az oldalról jobbra csak a tv-ben láthatjuk közelről. Belépni csak komoly ellenőrzés után tudtunk, s érdekes volt számunkra, hogy a szintekre és fél-szintekre tagolódó épületben a szintek aranyozottak és gyönyörűen díszítettek, ezzel szemben a fél-szintek egyszerűek, sima, fehér falakkal.

Először az Országgyűlési Könyvtárba mentünk, amely egyszerűen lélegzetelállító volt. Az ember egy hangyának érezhette magát a hatalmas polcok és a számtalan könyv mellett. A mennyezet kazettás, melyet csodálatos faragásokkal ellátott íves támasztékok tartanak. Különlegesnek találtuk, hogy a könyvtár a nyilvánosság előtt is nyitva áll, így mint minden könyvtárba, bárki bejöhet könyvet kölcsönözni, és tanulni is. Természetesen más témájú könyveket találhatunk itt, mint egy átlagos könyvtárban, jobbra jogról és törvényekről szóló alkotásokat több nyelven, de a gyűjteményben megtalálható az összes költségvetés s kis marokban elférő könyvek is, vagy akár az „*Így főz a Tisztelt Ház*” című szakácskönyv.

Az ismerkedést országgyűlési kvizzel folytattuk, s meglepetésünkre győztes csapatként tortát nyertünk! Aztán a díszlépcső felé folytattuk utunkat, ahol az Országgyűlési Őrség bemutatóját élvezhettük. Lehetett látni a tiszteken, hogy nagyon komolyan veszik a munkájukat, hogy ők védik meg a Parlamentet és a képviselőket, s ezt szóban is meg erősítették. A bemutató végén a bátrabbak kipróbálhatták azt, ami az őrség tagjainak a dolga.

Majd a felsőház következett, ahol egy képviselőasszony bemutatta számunkra, hogy mi mindentől áll egy képviselő munkája, hogyan működik az országgyűlés, mik a szabályok egy plenáris ülésen, hogyan zajlik le. Tehát mindent megtudtunk, amit a Ház működéséről tudni lehet. Majd ezután egy szimulációs játék következett, ahol fél órában eljátszottunk egy ülést előre megírt szövegekkel. Mindenki próbálta nagyon komolyan venni a szerepét, bár ez nem mindig sikerült. A felszólalások néha nevetésbe fulladtak, de végül sikerült egyhangú döntésre jutnunk. Én az országgyűlés elnöke lehettem, és érdekes volt átélnem, hogy mennyire nehéz rendet tartani és vezetni az ülést, pedig nem is voltunk 199-en, mint ahogy egy igazi ülésen.

A játék után rövid idegenvezetés során megismertük a Parlament történetét, termeinek, berendezéseinek kialakítását, láttuk a Szent Koronát, és bejártuk a kupolacsarnokot. A sétát az alsóház karzatán fejeztük be, ahol betekínthettünk egy valódi plenáris ülésbe. Erre vártunk egész nap, és végre elérkeztünk! Kíváncsian foglaltunk helyet, s próbáltunk minél gyorsabban bekapcsolódni az aktuális témába, megérteni, miről folyik a vita. Az

alatt a rövid idő alatt, melyet bent tölthettünk, érdekes kép alakult ki bennünk a képviselők munkájáról. Egy részük komolyan veszi a feladatát, és teljes figyelemmel követi az ülést, próbál érdemi munkát végezni, másik részükről viszont ez nem mondható el. Ők egymással beszélgettek, interneteztek vagy éppen videót néztek az ülés közben. Ha pedig válaszolniuk kellett egy kérdésre, akkor nem arról a témáról beszéltek, amelyben feltették számukra a kérdést. Elgondolkodtató zárása volt ez a látogatásnak.

Hazafelé a vonaton érdekes beszélgetés alakult ki, mert annyi minden foglalkoztatott bennünket. Kérdéseinkre Stárics tanár úr alig győzött válaszolni. Egy dolog biztos: mély nyomott hagyott bennünk ez a látogatás, komoly tudással gazdagodtunk. Nagyszerű volt átélni abból valamit, amit tanultunk történelemórán, illetve amit a tv-ben láttunk. Kár lett volna kihagyni, mert ezek után egészen másként látjuk a képviselőket és a Parlamentet, némi saját tapasztalat is formálja a véleményünket. Örülök, hogy végzősként még belefért az időnkbe ez a látogatás. Hálásak vagyunk Stárics tanár úrnak a szervezésért és a kísérelésért. Reméljük, a jövőben még többeknek lesz lehetőségük erre a kirándulásra, melyet mindenkinek jó szívvel ajánlok.

Csapó Dániel 12.N

Jutalomkirándulás Budapesten

Iskolánkban már hagyománnyá vált, hogy az egész éves kemény munkáért és az elért versenyeredmények jutalmául néhány tucat szerencsés diák jutalomkiránduláson vehet részt. Az idei résztvevők között is voltak olyanok, akik tanulmányi versenyekben, művé-

Parlamentari különóra

szetekben, sportban való kiemelkedő teljesítményükért vagy épp a közösségért végzett munkájuk miatt kerültek kiválasztásra.

2017. május 16-án reggel fél nyolckor indult a csapat Stárics Roland, Szekér Gábor és Szőke Károly tanár urak kíséretében. A célpont Budapest volt, az első állomásunk pedig a budai vár. Stárics tanár úr vezetésével körbesétáltuk a várnegyedet, megnéztük a Mátyás-templomot, a Halászbástyát, majd a Sándor-palota őrsegváltási bemutatóját követően lesétáltunk a várból, mindeközben rendkívül érdekes információkat tudtunk meg a tanár úrtól, melyek akár majd az érettségim is hasznunkra válhatnak.

Mivel a túra során mindenki kicsit elfáradt és éhesek is kezdtünk lenni, így a következő célpontunk a Lánchídon átsétálva az Első Pesti Rétesház volt, ahol nagyon finom ebédrel vendégeltek meg bennünket. Ezután a Magyar Tudományos Akadémia székházába mentünk, melynek dísztermében egy igazán érdekes előadássorozatnak lehettünk részesei. 2016 a fény éve volt, az MTA pedig ezt az évet egy, a fényvel kapcsolatos előadásokkal teli délutánnal szerette volna lezárni.

Lovász László, az MTA elnöke köszöntött minket más iskolák diákjaival együtt, és tartott egy rövid bevezetőt a ránk váró előadásokhoz kapcsolódóan. Ezt követően négy izgalmas előadást tekinthettünk meg: Szabó Róbert a csillagászat és a kozmikus fény világába vezetett be minket, Dombi Pétertől a nanoszerkezetek gyorsfényképezéséről tudhattunk meg információkat, Lente Gábor a fényt kibocsátó kémiai reakciók lezajlását, létrejöttét próbálta nekünk átadni, aminek következtében színes világító rudakkal borítottuk fénybe az egész dísztermet. A délutánt Garab Győző Élet a fényből című előadása zárta, amely felhívta figyelmünket a jelen és a jövő fényvel kapcsolatos veszélyeire.

A hazaút előtt a rakparton és a Szent István-bazilika előtti téren sétáltunk még egyet, majd siettünk, hogy a ZTE–Szolnok kosármeccs végére hazaérjünk.

Szabó Enikő 11.A

Nézz vissza, még akad egy életre emlék...

Egy szempillantás alatt, szinte észre sem vettem, mintha átaludtam volna... Így rohant el mellettem az idő, melyet a Zrínyiben töltöttem. Na persze át nem aludtam és olykor matekórákon nem is rohant olyan gyorsan, mint szerettem volna, de mostanra minden emlékem megszépült. Már mosolyogva gondolok vissza a németórai felelésekre, a terem előtti lázas, hasztalan magolásokra, az elfelejtett házi feladatokra és a témazárókra.

Ébren töltött éjszék, több száz kifogyott toll, teleírt füzet és jegyzetlap... Ezek a bizonyítékok arra, hogy én igenis próbálkoztam. Bevallom, voltak nehéz perceim, mikor azt hittem, a kritizálóknak van igazuk és a legkevésbé sem vagyok idevaló. Aztán mindig történt valami, ami megerősített, önbizalmat adott a további céljaim eléréséhez. Szerettem volna ellenpélda lenni az olyan kijelentésekre, hogy a közösségépítés és a diákönkormányzat a tanulás rovására megy.

Néha lemaradtam a legjobb bulikról, de nem bánom. A diákönkormányzat 2013 óta a családommá vált és kárpótolt mindenért. Nem érzem azt, hogy bármiről is le kellett volna mondanom, valamit elszalasztottam volna vagy valamiből kimaradtam volna. Sőt, talán többet élhettem át, mint bárki más! Megtapasztalhattam, milyen rendezvényt szervezni

több száz diáknak. Egy olyan világba kóstolhattam bele, ahol számít a szavam, a véleményem. Éveken át modelleztünk egy jól működő önkormányzatot. Kezdetben az ünnepi közgyűlés, a hatalomátvétel és a diákszemélyek a diákszemélyek keretein belül csak játéknak tűnt, aztán egyre nagyobb értelmet nyert, mikor az előterjesztésekben megfogalmazott álmaink és vágyaink teljesültek.

Boldog vagyok, és titkon talán egy kicsit büszke is magamra – a mérhetetlen maximalizmusom ellenére –, hogy itt lehettem, ezeknek mind a részese lehettem, hogy nagy-szerű és segítőkész embereket ismerhettem meg és velük dolgozhattam együtt. Zalaegerszeg rendkívül fiatalos város, a Zrínyi Miklós Gimnázium a hírekkel ellentétben rendkívül diákbarát. Aki tehetséges, itt szárnyalhat.

Így tettem én is. Négy és fél éves diákönkormányzatos munkám gyümölcse az utolsó évben elnyert Ifjúságért díj, melyet a Zalaegerszegi Városi Diákönkormányzat adományoz évente az ifjúságszakmában tevékenykedőknek. Balaicz Zoltán polgármester úrtól kapott oklevelem, melyben kiemeli a ZVDÖK érdekében kifejtett kiemelkedő tevékenységem és a közösségi életben betöltött szerepem, valamint a Dr. Buzády Tibor közösségvezetői díj, melyet a ballagáson vehettem át. Ezeket a kitüntetések szeretném megköszönni mindenkinek, aki támogatott, mellettem állt és segített megvalósítani az elképzeléseimet.

Hiszem, hogy a ZVDÖK diák-alpolgármesterségem, az országos diákönkormányzatos elnökségi tagságom és a Zrínyi DÖK-elnökségem még csak valaminek a kezdete. A harcom és munkám a diákságért még nem ért véget. Remélem, hogy az elkövetkezendő években még lesznek hozzám hasonló DÖK-vezetők és -tagok, akiknek motiváció gyanánt a következő sorokat ajánlom figyelmükbe: *„Mindenki képes elérni célokat. Ne hagyjátok, hogy elbátortalanítsanak, amikor szeretnétek valóra váltani egy álmot. Végül, használjátok ki, hogy fiatalok vagytok! Akkor is ragaszkodjatok álmaitokhoz és céljaitokhoz, ha a megvalósításuk lehetetlennek látszik!”* (Scott Jurek)

Takács Nikolett 12.B

Egy kattintásnyira az életünk

Régen mindig azon gondolkoztam, hogy vajon a diákélet a gimnáziumokban olyan, mint például a könyvekben vagy filmekben. Tényleg mindenki talál a sok színes program között neki megfelelőt? Büszkén mondhatjuk, hogy iskolánkban erre a kérdésre a válasz: IGEN. Ezért is keresett fel Stárics Roland DÖK-segítő pedagógus azzal a kéréssel, hogy kívülálló is betekintést nyerhessenek, mi is zajlik a Zrínyi Miklós Gimnázium falai között. A diákélet ugyanis nem csupán tanulásból áll, rengeteg más program teszi érdekessé.

Rendszeres események az iskolában, rendezvények videói, diáknap, farsang, gólyavavató, gólyabál, karácsonyi ajándékozás, osztálykirándulások, eltűnt tárgyak, versenyeredmények. Ezek bemutatásához járult hozzá leginkább a diákélet honlap beüzemelése.

A naprakészség a legfontosabb az iskolai honlapon, hisz fontos az idegen látogatók első benyomása iskolánkról. A diákok által, a diákok számára az iskolában megrendezett programokról, időről időre itt olvashatnak. Versenyeredmények, továbbtanulással kapcsolatos hírek, fontos események, szünetek időpontjai, iskolánk diákönkormányzatának felépítése, énekkarunk, Szépirodalmi Műhelyünk mind megtalálhatóak. A honlapon fel-

lelhető továbbá a diákok által készített iskolaújság, az iskolarádió adásainak forgatókönyve, a havi menzainformációk, az osztályok videói, a névsoros osztályképek, a végzősök tablóképei. A fotószalon menüpont alatt pedig számos egyéb képet megtalálhatunk albumokba rendezve az iskolában szervezett rendezvényekről.

Mivel az internet egyre nagyobb szerephez jut hétköznapjainkban, és egy egyszerű módja az információszerzésnek, megpróbáltuk a diákok által jobban kedvelt felületre át helyezni a fontos információkat. Viszont, hogy még bővebb legyen iskolánk honlapja, várunk diákok által készített cikkeket, fotókat, munkákat. Végezetül szeretném megköszönni Stárics Roland tanár úrnak az ötletet és a támogatást. A fotószalon elkészítéséhez pedig köszönöm a segítségét Fejér Ákos 10.B osztályos tanulóknak.

A honlap elérhetősége: <http://www.zmgzeg.sulinet.hu/> Diákélet

Horváth Balázs 10.A
a diákhonlap szerkesztője

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium Diákönkormányzatának 2016–2017. évi programjai

2016. szeptember

- 12–13. A városi diákönkormányzat új tanévet előkészítő képzésén gimnáziumunk képviselőjében Pruner Lea Emília (9.B/Ny) és Rosta Maya (9.N) jelent meg a Zalaegerszegi Városrészek Művelődési Központjában.
21. A VII. Zalaegerszegi Ifjúsági Kerekasztal „PIKNIK” rendezvényén diákvezetőnk, Takács Nikolett (12.B) mellett Pruner Lea Emília és Rosta Maya vett részt.
27. Az alulról építkező és felmenő rendszerű Országos Diákszövetség intézményi szintű diákgyűlésére került sor gimnáziumunkban. A délutáni rendezvényen Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes asszony, Kiss Zsolt igazgatóhelyettes úr, Stárics Roland DÖK-segítő tanár és Karvalits Levente szabadidő-szervező tanár válaszolt a jelenlévő osztálytitkároknak az ifjúságot és az iskolát érintő kérdésekre. Sor került az iskolai DÖK tisztújítására is. Takács Nikolett megerősítést kapott az elnöki poszton. Alelnök lett Karakai Máté (11.A), Szabó Enikő (11.A), Pruner Lea Emília és Rosta Maya. A jegyzői feladatok ellátására Lakatos Szilárd (11.C) kapott felkérést. A gyűlésen Takács Nikolett felvázolta az idei tanévre tervezett diákközösségi rendezvényeket.

október

6. A gimnáziumi diákönkormányzat Stárics Roland DÖK-segítő vezetésével koszorút helyezett el az iskolai diákság nevében az aradi vértanúkra emlékező városi gyásznapi rendezvényen.
15. Zalaegerszeg Megyei Jogú Város diákszövetségének alakuló ülésén intézményünket Takács Nikolett, Pruner Lea Emília és Rosta Maya képviselte,

rajtuk kívül gimnáziumunkból kollégiumi küldöttként Horváth Aliz (9.A) is jelen volt. Takács Nikolettet városi diák-alpolgármesternek, Pruner Lea Emíliát pedig jegyzőnek választották.

20. A hagyományokhoz híven megrendezésre került a gimnáziumi gólyaavató és a gólyabál. A szervezésben, a lebonyolításban és versenyzsűrizésben az iskolai diákönkormányzat tagjai aktív szerepet vállaltak.
23. Az iskolai diákönkormányzat három tagja (Pruner Lea Emília, Rosta Maya, Takács Nikolett) mellett Horváth Attila igazgató úr és Stárics Roland DÖK-segítő tanár részt vett az 1956-os forradalom és szabadságharc kitörésére emlékező városi ünnepségen. A Zrínyi DÖK vezetői koszorút helyeztek el a hősökre emlékezve.

november

4. A városi diákönkormányzat zrínyis tagjai (Pruner Lea Emília, Takács Nikolett) az „Idősek Hónapja” programsorozat keretein belül megszervezett *Idősek&Fiatalok* c. vetélkedőn vegyes csapatokban mérték össze tudásukat a Kertvárosi Nyugdijas Klub tagjaival. Gimnáziumunk tanulóinak képviselőjében diákvezetőnk, Takács Nikolett részt vett az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére és a megtorlások kezdetére emlékező városi gyásznapi rendezvényen, melyen méceszt és virágot helyezett el. A műsor előkészítője és szervezője Stárics Roland DÖK-segítő tanár volt. A rendezvényen Boronyák Nóra (10.N) és Peresztegi Míra Zsófia (10.B) verset mondott, Ferenczi Kata (11.B) pedig egy dalt énekelt el.
16. A 12.N osztály sütívásárt szervezett.
18. A Zrínyi-emlékműsor alkalmával Horváth-Tóth Ildikó tanárnő, valamint a gimnáziumi diákönkormányzat vezetői koszorút helyeztek el a belvárosi Zrínyi Miklós-szobornál. A városi diákönkormányzat által rendezett gólyaavatón öt zalaegerszegi középiskola gólyacsapata versengett egymással, iskolánkat a 9.A/Ny osztály képviselte. Csapatunk az 5. helyet szerezte meg a vetélkedőn.
21. Elindult az iskolai *Diákélet* c. honlap tesztverziója webszerkesztőnk, Horváth Balázs (10.A) jóvoltából. A folyamatosan frissülő tartalmak (hírek, események, képek, videók, rajzok, beszámolók) betekintést nyújtanak a gimnázium falain belül zajló eseményekbe. (A diákhonlapról bővebben Horváth Balázs cikkében olvashattok.)
28. Idén is részt vettünk a ZVDÖK Titkos Mikulás elnevezésű adománygyűjtő akciójában, mely során a Családok Átmeneti Otthonának és a pózvai fogyatékosok otthonának gyűjtöttünk ajándékokat.

2017. január

17. Iskolai diákgyűlést tartottunk. A DÖK vezetői posztján változás történt. A felsőfokú tanulmányaira készülő Takács Nikolettet Lakatos Szilárd váltotta

az elnöki tisztségben, munkáját elnökhelyettesként Vernarelli Francesca (10.B) segíti a jövőben. A diákküldöttek ellenszavazat és tartózkodás nélkül elfogadták a DÖK pénztárkezelési szabályzatát. Az osztálytitkároknak Stárics Roland DÖK-segítő pedagógus bemutatta – a Horváth Balázs által szerkesztett – *Diákélet* c. diákkoldal felületén elérhető aktuális tartalmakat. Az új DÖK-vezetés felkérését kapott az április első felére tervezett iskolai diáknap(ok) megszervezésére. A diákküldöttek tájékoztatást kaptak a ZVDÖK által szervezendő tavaszi rendezvényekről (24 órás vetélkedő, vitakonferencia).

február

2. Iskolai diákgyűlést tartottunk. Fő téma a gimnáziumi diáknapok előkészítése volt.
9. Iskolai diákgyűlést tartottunk. Fő téma a gimnáziumi diáknapok előkészítése volt.

március

15. Horváth Attila igazgató úr, Lakatos Szilárd DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-segítő pedagógus koszorút helyezett el az 1848–1849-es forradalomra és szabadságharcra emlékező városi ünnepségen.
21. A ZVDÖK által szervezett városi középiskolai vitakonferencia döntőjében a Balázs Regina (10.B), Bogdán Rebeka (10.B) és Boronyák Nóra (10.N) által alkotott csapat az első helyen végzett.

április

7. A Zalaegerszegi Városi Diáknapok alkalmával megrendezésre került Diákközgyűlésen Takács Nikolett középiskolai diák-alpolgármester, Lakatos Szilárd DÖK-elnök és Szabó Enikő DÖK-alelnök képviselte intézményünk diákságát. Éveken át tartó kitaró és magas színvonalú ifjúsági munkájáért Takács Nikolett városi elismerésben részesült.
- 7–8. A Zalaegerszegi Városi Diáknapok keretében megrendezésre került 24 órás vetélkedőn a megyeszékhelyi középiskolák közül a 3. helyen végzett csapatunk. A gimnáziumot Boronyák Nóra csapatkapitány irányításával az alábbi tanulók képviselték: Bakó Bálint, Balázs Regina, Bedő Donát, Bogdán Rebeka, Cserép Vivien, Csiszár Barnabás, Doffkay Réka, Gergály Dorisz, Filinger Rozanna, Horváth Aliz, Koczka Zsóka, Kósa Panna, Kovács Petra, Kovács Ábel, Lakatos Szilárd, Lapat Krisztián, Léber Lilien, Lukács Máté, Mózsa Ábel, Nagy Barnabás, Németh Ákos, Németh Evelin, Püski Dorina, Rába László, Seres Gergő, Sopronyi Anna, Szakonyi Anna, Tibola Dániel, Trömböczky Júlia, Varga Roland és Varga Virág. A küldöttséget Novákné Bosits Csilla, Horváth-Tóth Ildikó, Gyimesi Márton és Stárics Roland pedagógusok kísérték és felügyelték. A rendezvényről bővebben Boronyák Nóra cikkében olvashattok.

- 25–26. Rendhagyó módon kétnapos diáknapnak adott otthont gimnáziumunk. A rendezvényről bővebben Lakatos Szilárd cikkében olvashattok.
30. Stárics Roland DÖK-segítő pedagógus iskolánk névadójára, Zrínyi Miklósról emlékezve koszorút helyezett el a belvárosi Zrínyi-szobornál.

június

4. Lakatos Szilárd DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-segítő tanár koszorút helyezett el a nemzeti összetartozás napja alkalmából a városi megemlékezésen.

Ezúton szeretnénk megköszönni valamennyi osztálytitkár, diák és pedagógus önzetlen munkáját és diákönkormányzatot segítő tevékenységét.

Összeállította: Stárics Roland

Grafika: Schneider Anna 8.N

Irány Szlovénia!

Május első napjaiban a 11.A osztály abban a szerencsében részesült, hogy Szlovéniában tölthetett három napot. Bár Zalaegerszeghez földrajzilag is közel esik ez a kis ország, mégis sok tanuló számára ez volt az első alkalom, hogy Szlovéniában járt, ahol meglepődve tapasztalták a táj sokszínű szépségét. Minden oldalról szemügyre vehettük a félig mediterrán, félig alpesi országot. Jártunk havas hegycsúcsokon, hegyek által körbevett tónál, ahol a meleg kellemesen megült, és egy rövid kitérő keretében még Olaszországba is ellátogattunk, ahol egy tengerszemet, a jégkorszak érdekes emlékét néztük meg. Az időjárás istenei az utazás teljes ideje alatt a kegyeikbe fogadtak minket, bár az előrejelző honlapok riasztó hírekkel szolgáltak, szerencsére ismét bebizonyosodott, hogy a technika nem tévedhetetlen.

Az első napon a korai indulást hosszú buszozás követte, amely kellemes beszélgetéssel, ráhangolódással telt. A legkorábbi megálló a híres Vintgar-szurdok volt, ahol elcsodálkoztunk a víz tisztaságán. Mire behatoltunk a szurdok mélyére, már sokan elfáradtak, nem is sejtve, hogy ez még csak a napi túra eleje. Ezután a Vrata-völgyben két vízesést látogattunk meg, melyeket egy kis „fürdőzés” árán hátulról is meg lehetett tekinteni. Kissé sárosan, de annál boldogabban indultunk tovább Bledbe. A híres turista-célpontot elérve már nagyon fáradtak voltunk, de nincs az a kimerültség, melyen ne segíthetne egy pár kilométeres séta a tó körül. Nemsokára elértünk lescei szállásunkra, ahol lepakoltunk, majd kiváló vacsorában volt részünk az étteremben. Az éjszaka kellemes pihenéssel telt, mondhatni alapoztunk a másnapi túrára. Mint kiderült, erre valóban szükség is volt, hiszen az út minden előzetes elképzelésünket meghaladta, mind szépség, mind hosszúság tekintetében.

A túra Gozd Martuljek faluból indult, innen mentünk el két csodálatos szépségű vízeséshez. A nehéz terep ellenére nem borult meg senki, ennek később jött el csupán az ideje. Ezután Olaszországba, a fusinei tengerszemhez folytattuk utunkat, ahol a tavat körbejártuk. Innen rálátás nyílt a Mangartra, mely a Júliai-Alpok egy nevezetes csúcsa. Még egy csoportképet is készítettünk, a hegyel a háttérben. Ezután következett a Planica-völgy, ahol két világhírű síugrópályát tekintettünk meg. Ezután jött még egy rövid séta, épphogy csak kidugtuk az orrunkat a buszból, majd utaztunk tovább a szállás kényelme felé. Éjszaka kiadtuk magunkból a nap fáradalmait egy kiadós alvás keretében, és kultúrprogramból sem volt hiány, hiszen egy nyitott szemmel járó osztálytársunk jóvoltából többen megtanultunk fájerezni.

A kirándulás utolsó napján fellibegőztünk egy csodálatos szépségű hegy havas tetejére, ahol kisebb túrát tettünk. Innen gyönyörűen látszott Szlovénia egyik legszebb édesvize, a Bohinji-tó. A hegy tetején található feszület találó képet adott a hátizsákcipelestől megfáradt osztályról, csak itt nem volt jelen senki, aki terhünket levehette volna vállunkról. Miután a hegyről lekerültünk, kiterültünk a tó partján, ellátogattunk a postojnai cseppkőbarlangba, ám előtte egy szabadprogram keretében mindenki feltölthette készleteit a helyi boltokban. A föld mélyébe bányászcsillékkal jutottunk be. A „vonatozás” nagyon kellemes volt, a tetőről csöpögő víznek köszönhetően senki sem maradt szárazon. Megismerkedhettünk a földalatti terek különös faunájával is: a sötétben csupán a barlangi götte – egy kevéssé vonzó, ám annál aranyosabb – állat tud megélni. Néhány osztálytársunk a furcsa kételtűből még plüss változatot is vásárolt, házi használatra.

A Vogel tetején

Összességében élménydús kirándulásban volt részünk, amit elsősorban osztályfőnökünk (Pálovicsné Tusnady Katalin) helyismeretének és jó szervezői képességének köszönhetünk. Remélem, minden zrínyis osztály hasonlóan kellemes élményekkel gazdagodik majd utolsó kirándulásán.

Hujber Sándor 11.A

„...Mi egy vérből valók vagyunk”

Két hét, felejthetetlen élmények, értékes tapasztalatok, új kapcsolatok és egy közös kaland: ezt kínálta nekünk majdnem hat év izgatott várakozás után erdélyi kirándulásunk, s amennyire vártuk ezt a két hetet, olyan gyorsan tova is röppent. Mégis bízom benne, hogy ennyi idő alatt mindenkinek változott kicsit a szemléletmódja, az életéhez való hozzáállása, hogy kicsit jobban megbecsüljük egymást, mint ezelőtt.

A *Határtalanul!* program keretében már hagyománnyá vált iskolánkban, hogy a nyolcosztályosok a tizedik évfolyamos korukban, egy hétre Erdélybe látogatnak, hogy megismerkedjenek a külhoni magyarsággal, és megtanulják értékelni, mit is jelent magyarnak lenni. Most végre, rengeteg készülődés után elérkezett a mi időnk, és május 7-én kigördült a busz a sportszarnok parkolójából, és kezdetét vette az eddigi legélménydúsabb osztálykirándulásunk.

Több órányi remek hangulatú utazás után érkezünk meg első állomásunkra, a nagyszalontai Arany János-szülőházba, ahol megismerkedünk híres költőnk mindennapjaival, és megkoszorúztuk az épületet. A városban megtekintettük a Csonkatornyot és a benne található Arany János emlékmúzeumot, valamint a helyi árva és nehéz sorsú magyar gyerekeken segítő Bőjte-házat is meglátogattuk. Ezek után indultunk el első éjszakai szálláshelyünkre, a nagyváradi *Góbé* csárdába.

Másnap délelőtt Nagyvárad nevezetességeivel ismerkedtünk, majd egy kiadós ebéd után indultunk következő városnézésünkre Erdély legnagyobb városába, Kolozsvárra. Ezután Marosvásárhely felé vettük az irányt, és estére már mindenki szétszéledt a négy égtáj felé erdélyi vendéglátóihoz. Én személy szerint Vásárhelytől még keletebbre, Nyárádszeredában kaptam elszállásolást egy nagyon szeretetreméltó családnál, akikkel remekül kijöttem egyhetes otlétem alatt. Sokat beszélgettünk, elsősorban az ottani életükről, amely nem mindig könnyű kisebbségiként. Érdekesekek voltak a kisebb nyelvi különbségek is, ahogyan egyes szavakat máshogyan használnak, vagy olyan szinonimákkal helyettesítenek, melyek nálunk nem használatosak. Hogy egyet említsek, ők az osztályfőnököt nem főnök, hanem oszinak becézik.

Kedden kezdődött az igazi „nagyüzem”: Marosvásárhelyen kezdtük a napot, először a program másik résztvevő iskolájának, a Római Katolikus Teológiai Líceumnak a kertjében elültettük emlékfánkat. A városban megtekintettük többek között a Kultúrpalotát és a Teleki–Bolyai Könyvtárat, amely egy könyvszerető embernek igazi ingyencégeket kínál – többek között Platón, Voltaire és Linné köteteinek több száz éves kiadásait állították ki, de említhetném az eredeti 1590-es Vizsolyi Bibliát vagy az amerikai Függetlenségi Nyilatkozat egyik 19. századi másolatát. Délután Segesvárra és Fehéregyházára

Székelykapuk Szejkefürdőn

buszoztunk, láthattuk a hírhedt Vlad Tepes havasalföldi fejedelem szülőházát, és megkoszorúztuk a fehéregyházi Petőfi-emlékművet is. Marosvásárhelyre érkezvén pedig egy előadással kedveskedtünk a líceum diákjainak.

A következő napok szinte vég nélküli utazással teltek és számos helyet bebarangoltunk, ezek közül kétségkívül a legnagyobb sikert a festői szépségű Békás-szoros és az elképesztően grandiózus tordai sóbánya aratta. Jártunk még Korondon, Erdély egyik leghíresebb fazekas falujában, a farkaslakai Tamási Áron szülőházában, Orbán Balázs sírjánál és a Gyilkos-tónál. Egyik személyes kedvencem az Erdélyi Fejedelemség egykori központja, Gyulafehérvár volt. Hazafelé Vajdahunyadon és Aradon álltunk meg, ahol megemlékeztünk a tizenhárom aradi tábornokról. A búcsúzás a helytől és újdonsült erdélyi barátainktól nagyon nehezen ment; úgy érzem, mind a két részről nyomot hagyott ez az időszak, és nagyon vártuk a két hétre rá következő viszontlátást, amikor ők töltöttek nálunk egy hetet. Ez alatt az öt nap alatt annyira sikerült beilleszkednünk, hogy néhányan már az ottani nyelvjárást kezdtük el beszélni.

Két hét készülődés után elérkezett az idő, mikor viszontfogadtuk őket, és mindent megtettünk, hogy legalább annyira jól érezzék magukat, és úgy élvezzék a hetüket, mint ahogy mi tettük náluk. Nagyon jólesett hallani (és bár egy kicsit meglepetésként ért), hogy milyen elismerően beszélnek Zalaegerszegről, milyen szép városnak tartják. Igyekeztünk bemutatni városunkon kívül iskolánk hagyományait és történelmét is. Ezen felül ittlétük alatt ellátogattak a Balatonhoz, sétahajóztak, voltak a tapolcai tavasbarlangban, Győrben és a sümegi várban. Péntek reggel, a nemzeti összetartozás napjának alkalmából, közös műsort tartott a két csoport gimnáziumunk tanárai és diákjai előtt, ami egy méltó megkoronázása volt az eltelt időszaknak.

Sajnos szombat reggel elérkezett a könnyes búcsú ideje, ami lezárt egy nagyon értékes és boldog emlékekkel teli időszakot zrinyis pályafutásunkban. Remek kapcsolatok, barátságok születtek, számos közös élménnyel gazdagodtunk. A két együtt eltöltött hét alatt igazi, összetartó közösséggé sikerült kovácsolódnunk. Nemcsak nekünk, zrinyiseknek, de az erdélyi tanulóknak is, ők is jobban megismerték egymást. Egy dologban biztos vagyok, életre szóló élményben volt részünk. És amikor a Dísz téren járva ránézek Marosvásárhely és Nyáradszereda kiállított címerére, mindig eszembe fog jutni ez az utazás. Talán egy nap még viszont is láthatjuk egymást. *„Hisz történjen bármi, amíg élünk, s meghalunk...”*

Darabos Vince 10.N

Határtalanul!

Egy kis szerencsének és osztályfőnökünk kitartó, az Excellel és egyéb dokumentumokkal küzdő munkájának eredményeképpen minden 7.N-be járó diák számára eljött a nap, amikor a *Határtalanul!* pályázat keretében Horvátország és Szlovénia magyarlakta vidékein tölthettünk néhány felejthetetlen napot.

Május 11-én 8 órakor – de csak miután gondosan dokumentáltuk a felszállásunkat és könnyes búcsút vettünk szüleinktől – elindultunk, s három, jó hangulatban telt órával később bevettük a Zrinyiek ősi fészket, Csáktornyát. Mert hol is kezdhettünk máshol egy zrinyi

nyis diák? Nomen est omen. A képek és egyéb tárgyak segítettek megidézni egy rég letűnt kort, s láttuk – igaz, csak rajzon – a tragikus végű vadkanbalesetet. A Zrínyi-szobor koszorúzását követően csoportokat alkotva letelepedtünk a főtéren, hogy egy játékos kvízben adjunk számot tudásunkról. A tesztkérdések, kiselőadások, rajzos feladatok – tanárainknak és szorgos osztálytársainknak hála – utunk során többször is kísértettek.

Varasdon végigjártuk a barokk belvárost, és megnéztük a vármúzeum kiállítását, valamint a Cillei–Erdődy-kastélyt is megcsodáltuk. Útba ejtettük Lepoglava pálos kolostorát, ahová végakarátának megfelelően Hunyadi Mátyás fiát, Corvin Jánost temették. A naptól Mariborban, a szállásunkon búcsúztunk.

Másnap Zsigmond király és Cillei Frigyes nyomában jártunk, Ptujška Gora kegytemplomában. Megnéztük Celje óvárosát, a vármúzeumban az ókor és középkor városképével ismerkedtünk. A délutánt a Cillei-család várának megtekintésével zártuk.

A hazautazás reggelén Mariborban felvonókra ülve hódítottuk meg az 1084 méteres hegyet, ahol elkészültek az utolsó csoportképeink. A panorámát látva sajnáltuk csak igazán, hogy túrázásra és bobozásra nem maradt időnk. Muraszombaton ugyan leszakadt az ég, de többen így is megnéztük (igaz, csak kívülről) a Szapáry-kastélyt. Nagytótlakon, az Árpád-kori rotunda megtekintésekor már ragyogott a nap, s Lendván sem volt ez másképp. A várlátogatást utolsó programként közös fagyizás zárta.

Egy nagy klasszikust idézve: „*Jöttünk, láttunk, visszamennénk*”. Tanulságos s szórakoztató időutazás volt. Köszönjük!

A 7.N osztály és osztályfőnöke, Gombás Szilvia

A vár tövében

Kedves Diákok, kedves Kollégák!

Engedjétek meg, hogy mielőtt az osztályom felelevenítené szóban és képekben az idei erdélyi kirándulás élményeit és tapasztalatait, néhány gondolatot megosszak veletek. A nemzeti összetartozás napján az 1920. június 4-én Magyarországot ért nemzetcsonkolás tragédiájára emlékezünk. De az emlékezés arra is lehetőséget nyújt, hogy tanúságot tegyen a magyarság összetartozása mellett, és bemutassa a határokon átívelő kulturális gyökerek, a közös nyelv és nemzeti érzés egységét. Ez a mai alkalom azért különleges, mert székely és magyar diákok együtt tehetnek tanúságot amellett, hogy „*egy vérből valók vagyunk*”.

A magyarság a több mint ezer éves Kárpát-hazában gyökerező erős fa, melynek törzsét tatárok, törökök, németek kaszabolták századokon át, de nem tudták elpusztítani. 97 évvel ezelőtt a nyugati nagyhatalmaknak majdnem sikerült. A magyarság fájának lombkoronáját meggyalázták, harcokban edzett kemény kérgét lehántották, védtelenné tették a szélrózsa minden irányába. Magyarország Európa egyetlen olyan országa, ahonnan bármerre indulva a mai határok átlépésével magyar földön járunk. 97 évvel ezelőtt 3,5 millió magyart fosztottak meg egyetlen tollvonással szülőhazájától, állampolgárságától, de nem tudták megfosztani a szellemétől, lelkétől. Mert a magyarság fáját erős gyökerei megtartják, új hajtásaival áthajol a szűkre szabott határokon és gyümölcseivel táplálja a kívül rekesztetteket is.

Amikor az osztályom diákjait kisgimnazistaként megpróbáltam a történelem sűrű és szövevényes erdejébe csalni hon- és népismereti órán, az első idézet, melyet a füzetük elejére feljegyeztek, Tamási Áron *Ábel a rengetegben* című regényének utolsó mondata volt: „*Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.*”

A nemzeti összetartozás napja

Bátorítottam őket, hogy induljunk el együtt, közösen felfedezni, megismerni a bennünket körülvevő sokszínű világot, de tudatosítani szerettem volna bennük már az első pillanattól azt is, hogy ne féljenek, mert az a hely, ahonnan elindulunk, az otthonunk, egy biztos pont lesz az életükben. Az otthon melegét adó tűzhöz mindig visszatérhetnek felmelegedni, lelkierőt meríteni. Aztán megpróbáltuk összegyűjteni, hogy mi táplálja ezt a tüzet, amely bennünket egy közösséggé formál. Megannyi összetevőjét sikerült már az első órán az én kis ötödikeimnek felfedezni. A közös nyelv, a közös sors, a közös múlt, a közösen formált hagyományok, szokások, a hitélet, a kultúra, a táj jellege, a nevelés adja a közös lélek mibenlétét és természetét. Össze is foglaltuk óra végén a kiváló néprajztudós, Gyórfy István idézetével, hogy mi a magyarság: „*A magyarság nem a test, nem a vér; hanem a lélek kérdése.*” Azt hiszem, ezt a mondatot hat évvel ezelőtt a diákjaim értették is, meg nem is, de valamit már akkor is sikerült megsejteniük belőle.

Most viszont biztosan tudom, hogy három hete Székelyföldön megperzselte őket az a tűz, amely a magyarok lelkét évszázadok óta melegíti, és összetartja a világba szétszóródott közösséget. Hogy honnan tudom ezt? Onnan, hogy a 10.N osztály, amikor csak tehettem, a látottak, hallottak hatására, úgy énekelt egy héten keresztül, ahogy azt az előbb hallottatok, vagyis szívből. Ha erre gondolkodok bizakodva, azzal a hittel nézek a jövőbe, amit Nyerges Attila és az Ismerős arcok foglalt imába:

*„Boldogasszony, ezer évig
Édesanyánk voltál,
Eleink, ha hozzád sírtak,
Hozzájuk hajoltál:
Száz ostorral ostorozzon,*

*Csak ez egyért, Boldogasszony,
A jó Krisztust kérd meg:
Négy-víz-parton, három-hegyen
Mindörökké magyar legyen
A máriás ének.”*

Dr. Beckné Sallay Anikó

A városvetélkedő

Amikor ezeket a sorokat írom, akkor már régen túl vagyok azon a vetélkedőn, amely nemcsak nekem vagy csapattársaimnak, hanem egész iskolánk számára fontos volt. Fontos, mert ez a csapatverseny saját szülővárosunkról, Zalaegerszegről szólt. Arról, hogy hogyan keletkezett, miként működött, funkcionált a különböző korokban, kezdve az 1247-es első, írásos oklevélről, át az 1848/49-es forradalmon és szabadságharcon, egészen az első és második világháborúig, sőt az 1989-es rendszerváltásig.

Amikor első alkalommal hallottam erről a megmérettetésről, nem igazán fogott meg, mivel már a tanév vége felé sodródtunk, április vége volt, a legtöbb verseny már lecsengett. Egy kicsit ki is merültem. Vágytam a jól megérdemelt pihenésre. Úgy voltam vele, hogy több versenyre idén már nem szándékozom benevezni. Azután jöttek az osztálytársak, hogy milyen jó buli lenne, ha négyfős csapattal beneveznénk, majd lesz valami. Ott-hon eltöprengtem rájuk. Végül arra az elhatározásra jutottam, hogy még egy utolsó, nagy lendületet véve vágjunk bele! Még egyszer! Utoljára!

Ahogy megbeszéltük a fontos kérdést az osztályban és egy nappal később le is adtuk a jelentkezésünket, már meg is kaptuk a helyes, megfelelő, kellő mennyiségű szakirodal-

mat és különböző forrásokat a legkiválóbb tanárainktól, amelyekben elmélyedve fel tudunk készülni a megmérettetésre. Muszáj volt keményen nyálazni az oldalakat a vastag várostörténeti és kulturális könyvekben, mert éreztük, hogy nem lesz egy könnyű menet. Szerencsénkre jött az érettségi szünet, amikor is kellő időnk maradt még egy utolsó nagy tanulásra, az egész átnézésére. Azon a héten, csütörtökön érkeztünk el az éles „próbáig”, ahol már a „közönségnek” kellett produkálni, tehetségünket megmutatni.

Kora délután, pontosabban kettő órakor rajtolt el ez a kis várostörténelmi vetélkedő a Keresztury Dezső Városi Művelődési Központ mellett elhelyezkedő József Attila Városi Könyvtárban. Izgatottan, de éppen időben érkeztünk a helyszínre. Kettő óra után pár perccel gyorsan elmagyarázták a szervezők a teendőket a feladatlapokkal kapcsolatban, mielőtt még beleástuk volna magunkat. Maga a verseny háromórás volt, néha könnyebb, néha pedig fogósabb feladatrészekkel. El kell ismernem, nem volt rossz ötlet, hogy annyit tanultunk rá. A feladatlapok végeztével kapott minden csapat körülbelül 15 perc pihenőt, ameddig kijavították a megoldott lapokat és összesítették a pontokat. Ezután következett az eredményhirdetés. Talán ez volt a nap legizgalmasabb pontja. Most dől el, kié lesz az áhított első helyezés. A többi középiskolából jött csapatok is idegtépő mozdulatokkal, szemjátékokkal figyelték a zsűrit, amint sorolja fel a helyezéseket. És akkor, az utolsó pillanatban, mikor kimondták, hogy az első helyezett a mi csapatunk lett, hatalmas kő esett le a szívemről. Mind megnyugodhattunk. Pár perccel később készült rólunk, illetve az összes vetélkedő-résztevévről egy csoportkép. Természetesen elengedhetetlen ilyenkor a 21. század fényképészeti divatjának, a szelfinek a készítése, és 10 fénykép alatt nem szokás megállni. 😊

Nyugodt lélekkel, maximális önbizalommal léptem ki az épületből, arra gondolva, hogy egy újabb győzelmet zsebeltünk be, megérdemelten. Hirtelen eltöprengtem azon, hogy milyen jó, mert már csak pár hét, és itt a nyári szünet, nem kell olyan sokat tanulni... Azután rápillantottam az órára, és egyből eltűntek ezek a csalogató álmoképek. Tíz perc múlva indult a buszom, és addig képzelődés nélkül el kellett volna érnem a buszmegállót...

A verseny győztes csapatának a tagjai: Balázs Regina, Bogdán Rebeka, Kintli Emese, László János, Melles Klaudia.

László János 10.B

Grafika: **Foki Hanna 7.N**

Foki Hanna 7.N

Sajtófesztiválra fel!

Már mindenki hallott az iskolában működő „Sulirádióról”, ahol Fábíán Bernadett, Lakatos Szilárd, valamint Szloszjár Dávid szolgáltatja a zenét nagyszünetben. 2016-ban a Sulirádió stábjá csatlakozott a DUE Országos Iskolarádió Hálózatához. A DUE (Diákújságíró Egyesület) minden évben megrendez egy fesztivált Budapesten, ahol diákmédiuumokkal, rádiósokkal, youtuberekkel, tv-sorozat szereplőivel, színészekkel, vagyis a média világának jelentősebb alakjaival találkozhatunk. Sajnos tavaly nem tudtunk eljutni rá, de idén, május 19-én felkerekedtünk, és vonattal elindultunk a fővárosba.

A roppant álmosító út után végre valahára megérkeztünk. Nyakunkba vettük a várost, és anélkül, hogy eltévedtünk volna, megtaláltuk a Várkert Bazárt, ahol az esemény zajlott. Belépve, a természetes fényt helyettesítő óriási lámpák világították meg a médianak felállított standokat. Első napirendi pontunk az volt, hogy egy teremben összegyűlt a több mint kétezer média iránt érdeklődő általános iskolás kisdíák, középiskolás valamint a felsőoktatási tanulmányait végző egyetemista, főiskolás. Rövid ismertető és a díjak kiosztása után, melyet táncos műsorral is színesítették, belevetettük magunkat a hely, a kitelepült média felfedezésébe.

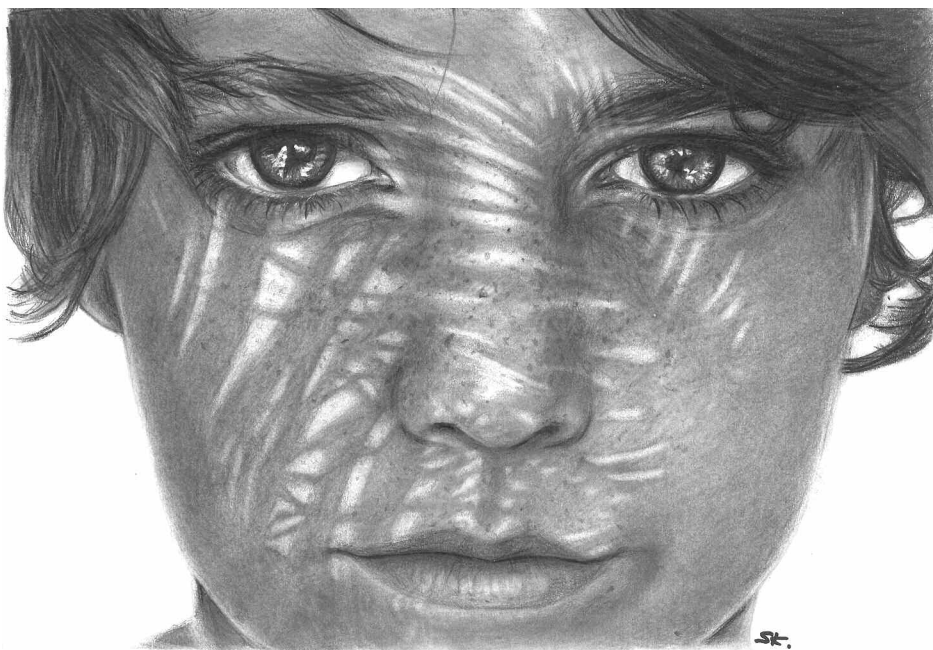
Érdekes és izgalmas ötletnek tartottuk a *Bűvösvölgy* nevű programot, amely segít a diákoknak védekezni az online zaklatókkal szemben, továbbá a netikett néhány alapvető, ugyanakkor fontos alapszabályára hívja fel a figyelmet játékosan. Amint megtudtuk, országsszerte tartanak előadásokat az előbb említett témával kapcsolatban. A *Mediaworks* standját is mókásnak tartottuk, bár ehhez leginkább az óránkénti nyereményjáték járult hozzá. Stábunk néhány tagja is a szerencsés nyertesek közé tartozott.

A nap folyamán az *Éjjel-nappal Budapest* három szereplőjével készíthettünk fényképeket, miután a DUE egyik riportere kerekasztal-beszélgetést folytatott velük. Találkoztunk Nagy Ervinnel, akivel a Székesfehérváron működő, szintén diákok által üzemeltetett, *Táskarádió* készített riportot. A *Táskarádió* egyik stábtagnyal is beszélgettünk, tőle megtudtuk, hogy mennyi munka, türelem és utánajárás szükséges egy alig pár perces riportoz vagy egy egész rádióműsor összeállításához. Meghallgattuk a *Class Fm* stábjával folytatott beszélgetést, bepillanthattunk egy ilyen magas színvonalon működtetett rádió mindennapjaiba és működésébe. A fesztiválon nemcsak a média területének legtöbb ága képviseltette magát, hanem láthattuk az ország első elektromos tanulóautóját, és ülhattunk is benne. Ehhez kapcsolódva kipróbáltunk egy vezetési szimulációt, amely valóságghűen tükrözte a közlekedési viszonyokat. Egy kis idő után „unalomúzés” gyanánt letelepedtünk a *Csodák Palotája* standjához, ahol sorra próbálkoztunk megfejteni az elénk állított rejtvényeket, és valamilyen módon szétszedni a tucatnyi ördöglakat egyikét. Miután mindannyian rájöttünk, hogy egyikünknek sincs elég türelme az ilyesfajta játékokhoz, letáboroztunk a youtuberek standjai közelében. Elmondták, hogyan telik egy napjuk, hogyan készülnek a videóik, mind technikailag, mind a kommunikációs részekkel kapcsolatban. Beszélgethettünk Nessajjal, Török Ábellel és a The VR tagjaival.

Az eseménydús nap után egy rettentő hosszú vonatút várt ránk Győr érintésével. A vonaton megismerkedtünk egy kedves nénivel, aki az egész úton szórakoztatott minket, így gyorsan telt az idő. Szinte hajnal volt, amikor hazaérkeztünk, de megérte, óriási élményben volt részünk. Reméljük, a jövő évben is részt vehetünk a sajtófesztiválon.

Fábíán Bernadett, Lakatos Szilárd, Lendvai Petra, Szloszjár Dávid 11.C

Grafika: Stanbury Krisztina 12.B

Feltörni a halandóság héját

Kihívások a ZMG Szépirodalmi Műhely idei munkája során

Mikor péntek este kilenckor, az utolsó 120 perces előadásunk végén kis társulatunk utoljára meghajolt, valahogy alig tudtam elhinni, hogy az összes nehézség ellenére eljuttunk ideig. Ez a leküzdhetetlen akadályokkal teli év hirtelen véget ért. A fél iskola hallhatott minket dohogni egyik-másik színjátszós nyűgünk miatt ebben a tanévben, különösen a vége felé. Persze nem tudhatták, milyen rejtélyes átkok sújtották minden apró lépésünket. Nem tartom magam babonásnak, viszont volt az a pont, amikor már mind kezdtünk egy kicsit aggódni az előadásért.

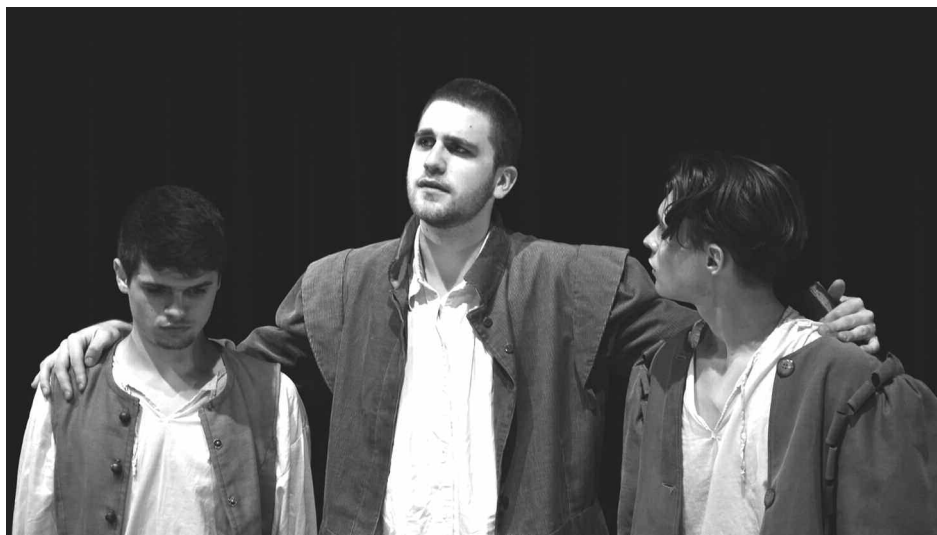
De nézzük akkor először is a darabot. Idei bemutatónk a *Rosencrantz és Guildenstern halott* Tom Stoppardtól, aki Shakespeare *Hamlet*jéből ragadta ki a dán herceg két szerencsétlen udvaroncát, és varázsolt belőlük főszereplőket. Természetesen ezt is átdolgoztuk kissé, így került egy kis *Don Quijote* a műbe. A koncepció lényege egyfajta „színház a színházban”, amiben Ros és Guil egyszerre nézőként és szereplőként tűnik fel. Amit nem tudnak, az a darab címében rejlik, kegyetlen igazság: már a kezdetektől halálra vannak ítélve, sőt talán már halottak is. Egy színésztársulat és főként annak vezetője bábuként mozgatja a két figurát, amíg el nem jutunk a megdőbbentő végkifejletig.

Az első – véleményem szerint kiválóan leküzdött – akadályunk a két főszereplő újoncsága volt. Talán kívülről, színészi tapasztalat nélkül is sejthető, mekkora kihívás egyből főszerepet kapni egy kétórás darabban, és abból a két órából két órát színpadon is lenni – természetesen végig karakterben. Mindezt hatszor, mintegy 900 néző előtt. Hát, igen.

Az előadások egyébként szinte fél évvel ki is tolódtak, hiszen általában január-február a bemutató időpontja, most viszont júniusra csúsztunk. Oka a már említett átkok egyike. Aztán ott voltak még az érettségik. Két remek színészünktől és örök világosítónktól vesszünk idén búcsút, akik a vizsgára készüléssel (tényleg, az érettségi szünetben szintén volt egy félnapos próba) is tisztességesen helyálltak, ami azért nagy szó. Voltak még itt sérülések, betegségek és egyéb nehézségek, melyek kulisszatitkok maradnak, viszont annyit még elmondanék, hogy az előadások alatt három szereplő is beteg lábbal volt színpadon, és egy rossz szót sem szóltak miatta.

És ahogy én éltem meg az egészet. Nos, mindenképpen hatalmas élményként. Igazság szerint az elmúlt két évben is fontolgattam a színjátszót, de valahogy csak idén döntöttem úgy, hogy csatlakozom. Ebben az évben asszisztensként vettem részt a munkálatokban, ami talán jó is volt, hiszen így minden munkafolyamatba betekintést nyertem, és rengeteget tanulhattam egy darab elkészítéséről. Abba a szerencsés helyzetbe kerültem, hogy Bajnóczy tanár úr rám bízta a jelmezek és kellékek felügyeletét, mindezek mellett pedig azok elkészítését, olykor beszerzését is. Nos, igen, a kellékek. Vázolom: főpróbahét, minden nap sulis után 15-től 20 óráig VMK, nincs kivétel, sem kifogás. Úgy volt, hogy megkapom a függönyhúzó nemes szerepét, így a vállamra kerül a darab koncepciójának egyik sarokköve, hiszen jó pár jelenet a nézők közti játéktér és színpad határának átlépésén alapult. Viszont azzal szembesültünk a helyszínen, hogy nem működik a függöny. Tehát Bajnóczy tanár úr újragondolta az egész koncepciót immár a láthatatlan fallal, amely aztán elválasztotta a színtér két felét. Ekkor kaptam egy új munkakört, amely a kivetítő kezelése lett volna, viszont technikai okok miatt az sem került be a végső változatba. Szóval, ha valaki megkérdezné, mit csináltam a színjátszóban... nos... nem tudom. Mindent és semmit.

Összefoglalva így tudnám jellemezni az első színjátszós évemet: embert próbáló, helyenként stresszes, olykor nyögvenyelős – viszont mindezek felett családis, hangulatos

A Szépirodalmi Műhely előadása

és valami hihetetlenül vicces. Felejthetetlen. Gimnáziumi 10. (és remélem még két további) évem, sőt, valamilyen szinten személyiségem meghatározó pontja és formálója. Az előadások után az ismerősök és idegenek arcát látva, félmondataikat elkapva, megfigyeléseiket hallgatva tényleg azt éreztük, hogy minden megérte. Minden nulladik óra, minden péntek délután, minden törött és elveszett koponya. Megérte, mert adtunk valamit a nézőknek és ők is mindannyiunknak. A Tásulatvezető szavaival „*olykor ebből az anyagból kiszabadul egy halvány fénysugár; ami akár fel is törheti a halandóság héját.*”

Bogdán Rebeka 10.B

Az angoloknál angolul

Az idei angliai út úti célja a Devon megyei Barnstaple és környéke volt. A buszút hosszabb volt, mint egy duplaórás matek- vagy fizikaóra. Ezt az időt alvással, olvasással, beszélgetéssel és énekléssel töltöttük. Majdnem húszórás utazás után megérkeztünk a franciaországi Dunkerque-be, ahonnét másnap indultunk tovább. Komppal átjutottunk a szigetországba, ahol először megnéztük a Stonehenge-et. (Az interneten található képek nem adják vissza azt az élményt, melyet az ember élőben lát.) Este megérkeztünk a fogadócsaládjainkhoz, és bármilyen fáradtak is voltunk, megismerkedtünk és beszélgettünk velük.

Aranyasok Angliában

Az iskola első napja pozitív csalódást okozott. Tanáraink viccesek voltak, és cseppet sem beszéltek magyarul – oké, egyikük tudta a vasmacska szót, de ez rajtunk nem segített –, úgyhogy kénytelenek voltunk az órákon angolul kommunikálni. Végül is mi más célja lenne egy nyelvtanfolyamnak? Délután megnéztük a várost, amely körülbelül egymásfél héti adott otthont nekünk. Idegenvezetőnk kalóznak öltözött be, ami, hát, valljuk be, szokatlan. Szerencsére rengeteg érdekességet mondott. Ezután az idő olyan gyorsan telt, mint a nyári szünet. A napok csak jöttek-mentek, különböző helyeket látogattunk meg, mint például Lyntont és Lynmouthot, Woolacombe-ot (itt láttuk meg először a végtelennek tűnő Atlanti-óceánt), Torbayt, Clovellyt (sportolni vágyóknak kiváló túralehetőség, bár kissé meredek), végül az Artúr királyról híres Tintagelt.

Az iskola számtalan dolgot tanított: többek között a játékoskodás és a kommunikáció fontosságát, a lánybúcsú és a legénybúcsú szavak angol megfelelőit (hen-party, stag-party), illetve a *What will we do with the drunken sailor? (Baj van a részeg tengerésszel...)* kezdetű dalt. Vasárnap után, amikor mindenki a fogadócsaládjával töltötte a napot, elérkezett a hétfői nap, mely bátorságunkat, kommunikációs, valamint együttműködő-képességünket tette próbára. Felmérést kellett végeznünk úgy, hogy minden, három főből álló csapat a számára érdekes és előre kiválasztott témában feltett 10 kérdést helyieknek, akiknek válaszai adták a délutáni prezentációk forrását.

Kedden reggel korán újra buszra szálltunk, majd Londonban töltöttük a nap egy részét. Ezután ismét Dunkerque-ben éjszakáztunk, hogy még egyszer kialudhassuk magunkat hosszú utazásunk előtt. Hazafelé az út néhányaknak olvasással, alvással, míg másoknak kevesebb énekléssel és több infótétel-tanulással telt. Végül június 22-én, csütörtök hajnalban mindenki épségben hazaért, hogy nekivághasson a nyárnak.

Cserép Vivien 11.C

Toszkána és Róma varázsa

A nyári szünetben hat csodálatos napot tölthettünk el a napsütötte Olaszországban. Utazásunk június 21-én vette kezdetét, amikor reggel hét órakor a buszunk kigurult a sportcsarnok előtti parkolóból. Egy hosszú utazást követően, Bologna városa volt első úti célunk, ahol pillantást vetettünk az 1088-ban épült egyetemre, a Le due torrira, vagyis a két ferde toronyra, megcsodáltuk a város csodálatos dómját a piazzán, majd egy Bolognához közeli hotelban szálltunk meg.

Másnap utunk Firenzébe vezetett, láthattuk a Ponte Vecchiót, az aranyművesek hidját, a lenyűgöző Santa Croce templomban megtalálhattuk Michelangelo, Dante, Machiavelli és Rossini sírját, a piazzán elkápráztatott minket Michelangelo Dávid-szobrának másolata, a Piazza Duomón pedig a dómot belülről is megcsodálhattuk. A városban kapott kétórás szabadprogram pedig elég volt egy kis autentikus ebédre és egyéni városnézésre. A napot Montecatini Termében zártuk, ahol a kisváros különböző éttermeiben vacsorázhattunk, és egy éjfélig tartó buliba is meghívást kaptunk a szálloda alkalmazottaitól, ahol az átlagéletkor 90 év volt.

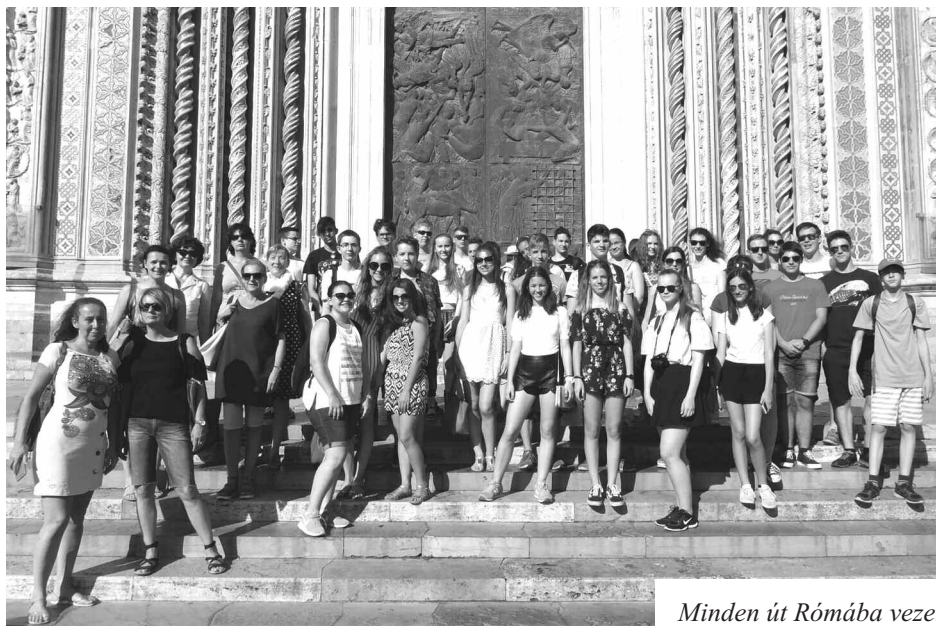
A pénteki nap reggelén Pisát csodálhattuk meg, ahol is a legtöbben a ferde toronnyal fotózkodtak, majd volt lehetőség szuvenir vásárlására is. Innét egyenesen Sienába tartot-

tünk, a középkori gótikus városba. Láthattuk a sienai székesegyházat, Szent Katalin szülőházát, valamint a világhírű városházát. Itt már jól belejöttünk, hogy lehet gyorsan egy „trancio”-t, azaz pizzaszületet a szűk utcácskák valamelyikén séta közben elfogyasztani. Természetesen a „gelato”-ra mindig volt időnk. Ezek után Orvietóban kaptunk egy rövid időt a városnézésre, majd egy Róma közeli szálláson töltöttük az éjszakát.

Az utolsó két napunkon aztán elérkeztünk utunk fő céljához, Rómába, úgyis minden út ide vezet. Első nap a Vatikánt csodálhattuk meg. Bár a bejutáshoz szükség volt az iskolában jól elsajátított türelmünkre, a vatikáni múzeum csodái a Sixtus-kápolnával mind ezért kárpótoltak minket. A Szent Péter-bazilika a Piazza San Pietrón monumentális méreteivel is felkerült látnivalóink közé, majd a Piazza Navona, a Pantheon, a Via del Corso és a Trevi-kút következett, ahol mindenki dobott a kútba egy pénzérmét szigorúan jobb kézzel a bal váll fölött. Az utolsó napunkon a lenyűgöző lateráni bazilikát, a Szent lépcsőt, a Colosseumot és a Forum Romanumot néztük meg. S bár a rekkenő hőségben erőnk fogytában volt, így is átsétáltunk a Forum Romanumon, ahonnan aztán délután ismét Bologna felé vettük az irányt, majd a kirándulást egy óriási medencézéssel zártuk: valaki önszántából, más pedig segítséggel jutott bele a vízbe.

Nagyon köszönjük Knausz-Tuboly Tímea tanárnőnek, hogy megszervezte a kirándulást, Szűcsné Jóna Ágota tanárnőnek és Gyöngyi néninek, hogy elfogadták a kísérőtanárok szerepét, a szülőknek, hogy ők is vigyáztak ránk, illetve a Challenge Hungary Kft.-nek, hogy eljuthattunk ezekre a szép helyekre. Hálásak vagyunk Móricz Ádámnak az idegenvezetésért, a buszsofőröknek pedig, hogy épségben elvittek bennünket Olaszországba és visszajuttattak minket Zalaegerszegre. Nagyon jól éreztük magunkat, és reméljük, nem sokára egy újabb fergeteges utazásnak lehetünk részesei.

Sefner Rebeka Zsófia 9.N

Minden út Rómába vezet

Grafika: **Tóth Dorina Patrícia 7.N**

ÍGY ÍRUNK MI

Sokszínű cikkek a sokszínű világról

„Mert minden szó új korlátot teremt,
a gondolat testének szabva formát
s e korlátok közt kígyózik a rend
lépcseje, melyen addig másszuk ormát

új és új látásnak, mignem messze lent
köddé mosódik minden régi korlát,
s képekből összeáll a képtelen
korlátokból korlátlan végtelen.”

(Babits Mihály)

A Göcseji Múzeum vendégei voltak a Zrínyi Miklós Gimnázium 5.N osztályos diákjai. Miután a „Marokba szőtt mesék” című kiállítást megtekintették, és a korabeli népi életformával megismerkedtek, játékra hívták őket a múzeum pedagógusai. Megszülettek a tárlat első meséi, a gyerekek szótték-fonták a történeteket.

Gyurka kalandja

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény legény, akit úgy hívtak: Gyurka. Volt neki öt kergetőző báránya. Ebből négy volt fehér és egy fekete. Egy nap elvitte legelni a bárányait. Mivel egy teljes napra mentek, zsákban és silingában vitte az élelmet. Ahogy ment-mendegélt, egy hétágú útnál rossz irányba fordult, emiatt egy leomló sziklaszirthez ért. Egyszer csak elkezdett zuhogni az eső, és a bárányok szétszéledtek. Gyurka hirtelen egy hatalmas ostorcsapást hallott, és megjelent egy fura alak vasvillával a kezében. Gyurka nagyon megijedt, de az Úr csak a bárányait hozta vissza. Ez volt Gyurka története.

Csalimese

Egyszer volt, volt egyszer egy gonosz, kacskaringós palota. Nagyon nehéz volt bejutni, mivel egy sánta Pajti őrizte. Miközben a bokrok között barangolt, egyszer támadt egy ötlete Botondnak, a juhásznak. Egy beretvát vitt az árokpartra. A kutya úgy elvágta a beretvával az üstökét, hogy beledöglött. A juhász felkapott egy petrencés rudat, és szétverte a várat. Így szűnt meg a gonosz vár. Ha nem szűnt volna meg, az én mesém is tovább tartott volna.

A három morzsaszem

Hol volt, hol nem volt, a bűbajos hegyen is túl, volt egyszer egy konyha. A konyhában volt egy kemence, abban egy forró kenyér. A kenyér egy kisfiúnak készült, kinek neve Prinkó. Amikor kivette és csipegetett belőle, kiesett három darab morzsaszem. Az egyik a tarisznyára, a másik a sámlira, a harmadik a földön maradt. Telt-múlt az idő, és három morzsaszem úgy gondolta, hogy elindulnak szerencsét próbálni. El is indultak. Eközben Prinkó őrizte a nyáját, s mikor hazaért, olyan fáradt volt, hogy elaludt. De előtte feltette a stelázsira a tarisznyát. Ha a morzsaszemek visszatértek volna, a mi mesénk is tovább tartott volna.

Mamóka, aki utált takarítani

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy öregasszony. Úgy hívták, hogy Mamóka. Utált takarítani. Inkább le is feküdt aludni a nyikorgó, vetett ágyára. Azt álmodta, hogy minden koszos edény, még az öreg petróleumlámpa is ellene fordul és kiűzték a házból. Ott meg a nagy halom szemét kiűzte az udvarból. Utána még keserű hangon utána szólt a bozontos ágsöprű is.

Mamóka álma

Hol volt, hol nem volt, élt egyszer egy lány. Úgy hívták, hogy Mamóka. Ez a kislány este befeküdt a nyikorgó vetett ágyába, de nem tudott elaludni. Ezért kiment a konyhába, felkapcsolta a petróleumos lámpát. Amint világos lett, meglátott egy nagy halom bozontos ágsöprűt, és felmenekült a padlásra. Ott talált egy hatalmas tálast, és azt hitte, hogy őrá bámul, ezért visszafutott a seprűkhöz. Amikor felé közeledtek, felébredt, és rájött, hogy ez csak egy rémálom volt. A tanulság az, hogy ne higgyünk el mindent, amit látunk, előbb gondolkozzunk.

Grafika:
Nagy Eszter 5.N

Egy ígéretes ötödikes. Balázs nagyon sok írásával örvendeztette meg tanárát, Szűcsné Jóna Ágota tanárnőt.

Hajó vagyok (szerepjáték)

Valamikor a múlt század elején születtem, egy rég nem létező hajógyárban. Azóta járom a tengereket, nagyon öreg vagyok. Ha a nevemet kérdezitek, akkor az emlékezésemre is szükség van. Háromszor vagy négyszer kereszteltek már át, tízszer cseréltem gazdát, hajóztam békében és háborúban. Kétszer leselejtezték, egyszer léket is kaptam. Ha úgy vesszük, szívet is cseréltem, hiszen gőzösként kezdtem életem, kiségitő vitorlám is volt, most gázolajos tartályok vannak a gyomromban, és dízelmotor hajt. Néha meg nézem magamat a víztükörben, és nem mondom, ami a víz fölött látszik, az még mindig jól néz ki, főleg messziről és sötétben. Halbarátaim azonban szörnyülködnek a hasam látványán. Mohás, korhadt, kagylók laknak rajta. Alulról olyan vagyok, mint egy vízi szörny.

Az életem amúgy elég érdekes, az egész világot bejártam. Sokat mesélhetnék is, de nincs kinek. Bizony magányos vagyok. Sőt, halkán súgom csak, irigy is. Alattam halak, delfinek, cápák, mindenféle tengeri lények barátkoznak, szeretik egymást, felettem a sirályok udvarolnak, rajtam az emberek táncolnak és beszélgetnek, csak én nem közeledhetek a saját fajtámhoz. Ha megtetszik egy hajólány, olyankor büszkén kihúzom magamat, és legényes, sudár árbóccal közeledek hozzá. Egyből kitör a pánik, a kormányos és a kapitány kétségbeesik, és még közel sem engednek hozzá. Így aztán mogorva, recsegős teknő lettem, és néha gonoszkodom is az emberekkel, billegek, bukdácsolok a hullámonkon, és magamban nevetek, ha hányniuk kell, vagy kiburol az ital a poharukból. Ennyi örömöm nekem is lehet. Többet nem is mesélek magamról. Azért ha láttok a partról, in tegessetek, majd én is megbillentem az első árbócomat...

Egy napom a jövőben

Ha százéves koromig élnék, akkor megláthatnám, hogy milyen lesz az élet 2100-ban és még pár évvel azután is. Most még csak elképzelni tudom, nagyjából így:

Egy öregek számára fenntartott otthonban élek, a szobám egy műanyag kapszula, amelyben számítógép adagolja a levegőt, a hideget és a meleget is. A levegőben porlasztott gyógyszerek is vannak, olyanok, amelyekre éppen szükségem van, ezt is a számítógép dönti el. A gyerekeim és unokáim ritkán látogatnak meg, de ezért nem vagyok szomorú, mert vidámító gyógyszereket is kapok, és a kapszulám egyik fala egy nagy kivetítő, ott láthatom őket és az egész világ eseményeit. A központi számítógép csak olyan eseményeket vetít elém, amelykről úgy gondolja, hogy nekem valók, nem ártanak. Valószínűleg a szomszédos kapszulákban is öregek laknak, velük sosem találkozom, mert a kapszulám programja nem támogatja az emberi társaságot.

A dédunokáimról csak annyit tudok, hogy iskolába járnak, a kapszulájukban tudástartalmú levegő van, s ezt lélegzik be. Szerintem öt dédunokám van, lehet, hogy több, de már csak ötig tudok számolni. Ők egymásról nem tudnak, külön kapszulájuk van, a programjuk nem támogatja a családot. A régi dalokra már nem emlékszem, a programom

szerint az nem lenne hasznos, pedig én is voltam iskolás, valami Zrínyi nevű iskolába járhattam, de többre nem emlékszem. Most már, hogy nem emlékszem semmire, a múltat kell elképzelnem, ez mintha még nehezebb volna. Igaz, dolgozatot már nem kell írnom...

Hogy gondoltam-e rád?

Kedves Tündérkirályom, Jancsikám! Jóra fordult a sorsunk. Amit a gonosz földi világ elvett tőlünk, azt a tündérvilág visszaadta. Annyit, de annyit szenvedtem földi életemben, halálra kínozott gonosz mostohám. Csak az adott életet, hogy esténként rád gondoltam, éjjelente rólad álmodtam. És most mondd meg, édes Jancsim, te is sokat gondoltál rám?

Édes Iluskám, hogy kérdezhetsz ilyent? Gondoltam-e rád? Akárhol is voltam, nálad szebb lányt sehol sem láttam. Minden katonatársam lányokkal mulatott a harcok után, csak én sóhajtoztam magamban. Tudom, hogy hiszel nekem, hisz Tündérországból nincs is hazug szó. Azt is bevallhatom, hogy a francia királylány nem is volt csúnya, még tetszett is volna, ha nem te jársz ott is az eszemben, ezért nem kellett sem ő, sem az ország trónja. Egyet akartam csak, minél előbb hazajönni hozzád. Azt hittem, gazdagon élünk majd együtt, sok arannyal indultam el, aztán a hajó elsüllyedt, a kincs odaveszett, de engem megmentett a jó Isten. Ekkor még azt hittem, hogy életem legboldogabb napja lesz, amikor a falunkban találkozunk, aztán a legszomorúbb napja lett. A sírodtól indultam újra világgá, teljesen egyedül voltam, csak az ott nőtt rózsaszál volt egyetlen társaságom. Any-

Grafika: Pigler Szofi Anna 5.N

nyiszor kerestem a halált, hogy felsorolni nem tudom. Egyedül mentem be az óriások közé, egyedül a sötétség országába, a boszorkányok birodalmába, sosem vigyáztam magamra, meg akartam halni, de mindig valahogyan életben maradtam. Valaki mindig vigyázott rám, most már tudom, hogy te voltál. Különben hogy bánhattam volna el egy kis kő segítségével az óriáskirályal, egyetlen karddal az óriások leg-erősebb csőszével? És akárhány kalandot túléltem, egyre szomorúbb lettem, már az egész Földet bejártam, mégsem találtam vigasztalást sehol. Ezért döntöttem úgy, hogy nekivágok a végtelen Óperenciás-tengernek. S ezért küzdöttem meg Tündérország szörnyű őreivel is. Bevallom, a sárkánykigyótól azért megijedtem. Még akkor is meg akartam

halni, amikor a szájába ugrottam, főként mert a kígyóban olyan bűdös volt, hogy a halált jobbnak hittem a kígyószagnál. És tudod, Iluskám, mi volt a legrosszabb? Az, hogy mikor bejutottam Tündérországba, mindenki boldog volt körülöttem, csak nekem folytak a könnyeim. Olyan egyedül éreztem magam, mint még soha. Akkor határoztam el, hogy ha senki nem öl meg, megölöm magam. Akkor akartam beleugrani a tóba, de a többit már úgylis tudod. Ugye Iluskám, soha többé nem válunk el egymástól?

Édes Jancsikám, nagyon nehéz lehetett neked, annyit szenvedtél te is! Most már örökre együtt maradunk, egész Tündérországból mi leszünk a legboldogabb pár!

Nauratyill Balázs 5.N

A 6.N igazán tehetséges. Tanáraik mindig kihívás elé állítják őket, de csak azért, mert megérdemlik. Itt olvasható néhány házira adott megoldás. Tanáruk: Kollaricsné Soós Erika.

Feladat: Te vagy Geréb.

Igaz mese egy hősről

Idősebb Geréb Dezső egy józsefvárosi kis ház étkezőjében éppen befejezte a vacsorát fia családjával. Kényelmesen elhelyezkedett hintaszékében s várta, hogy kisunokája oda-menjen hozzá a szokásos esti meséért. Ám a gyermeknek más ötlete támadt. Így szólt a nagyapjához:

– Nagypapa, ma mesélj inkább egy történetet a fiatalkorodból, amikor anyyi idős voltál, mint most én.

– Legyen így, Dezsőke. Szóval, amikor én még gyermek voltam, az volt a szokás, hogy a fiúk csapatokban játszottak. Minden csoportnak volt zászlaja, elnöke, csatában vezére, játszóhelye. Én is tartoztam egy csapathoz, méghozzá a legjobb közösséghez. A nevünk a Pál utcai fiúk volt. Mint minden egyesületnek, nekünk is volt ellenségünk, név szerint a Vörösingések. Gyermekként sokszor én is önző és öntelt módon viselkedtem. Ezért történhetett meg az, hogy amikor elnökválasztásra került a sor, úgy véltem, hogy a legjobb vezér csak én lehetek. Még azt is megtettem a cél érdekében, hogy saját magamra szerveztem. Az eredményhirdetéskor vettem észre, hogy csak ketten tartottak jó vezérnek. Amikor kiderült, hogy a vezető Boka János lett, nagyon mérges lettem. Igazságtalannak éreztem a döntést, haragudtam a többiekre, haragudtam a világra. Mindenkit hibáztattam a vereségért, csak saját magamat nem. Ezek után egy dolog éltetett, a bosszú. A tervem a következő volt: felkeresem a Vörösingeseket és velük lépek szövetségre. A Vörösingések csatára készültek a grundért. Még arra is képes voltam elvakult dühömben, hogy a grund örét lefizessem.

A legfájóbb emlék mégis a kis szőke Nemecek nevéhez fűződik. Ő a Pál utcai fiúk aprónövésű közlegénye volt. Ez a kisgyerek olyan bátor volt, hogy elment a Vörösingések gyűlésére és addig nem jött elő, míg barátait nem kezdtem el szidni. Akkor viszont bátran elének állt, és megvédte társai becsületét. Áts Feri szemet vetett az apró hősrre, s mikor a kis szőke nem fogadta el a csatlakozási ajánlatát, engem is elküldött.

Később megbántam, amit tettem. Elmentem Boka elé és kértem őt, hogy vegyen vissza maguk közé. Elsőre nem tette meg. Másodszorra apám ment. A beteg közlegény nem mondta el édesapámnak, hogy áruló vagyok. Írtam egy bocsánatkérő levelet Bokának. A harmadik próbálkozásom után János nagylelkűen visszavett. Ezután kezdetét vette a grun-dért folyó harc. Bár már nagyon beteg volt, mégis részt vett benne Nemecek. Neki köszönhetően meg is nyertük a harcot. Viszont a legbátrabb emberünket örökre elvesztettük.

– Ugye nem Nemeceket?

– De, ő távozott tőlünk. Szóval, amikor ennyi idős voltam, életre szóló leckét kaptam ettől a kisfiútól. Felnyitotta a szemem: megláttam a magam önző, bosszúálló és gonosz természetét, akkor megfogadtam, hogy a példaképem Nemecek Ernő lesz, amíg élek.

Erdélyi Hanga Milla

Feladat: fogalmazás írása megadott szavakból

A szülő sokszor mondja, hogy tanulj, mert így jobb élet juthatna neked. Persze a gyerekek utálják, ha rájuk mordulnak, hogy „méltóztassék már nekiállni, mert eddig is csak a gép előtt ültél”. Ha ez nem elég, azt mondják: „Majd én megfenyítelek!” Pár négyes után a mi szánkból az szól: „De hát én tanultam!” Sőt, tudom, nem szabad, de én segitettem a többieknek is. Ennek jómagam iszom meg a levét. Ha meglátják, azt mondják: „Ne zavar!” A mögöttem ülő azzal oltotta a leszidástól égő fejemet, hogy „Várj, ez még nincs meg!” De hát kérem, én ilyen vagyok.

Ezek mellett számos nehézség adódhat, például, ha a szobám kicsit szétszórt... Ha tudnám, mi értelme a rendrakásnak, utána úgyis ugyanolyan kupi lesz. Mikor meglátják a megtermelt porcicákat, egyből hosszú nap elébe nézek, mert akkor apa becipeli a szobámba a porszívót, hátha az valamelyest jobb szint ad a rendtelenségnek. A teendők sorolását mindig úgy kezdte: „Azért csinálom, mert jót akarok neked!” Ha kész vagyok, bekiabálnak, hogy „Várj, még ne rakd el, a nappalit is kéne!” Na, de jó! Azért mégiscsak van benne valami kellemes, mert cserébe annyi gyönyörű dolgot kapunk a szülőktől a szeretet mellé. Például, amikor haragszunk rájuk, ezért valami finomat csinálnak. Azt azért durcásan, de mindenki megeszi. Bármennyire is nehéz elhinni, de a gyerekek nehéz esetek, amit csak a gondoskodó szülők tarthatnak kordában, sok-sok szeretettel!

Hoffmann Liliána

Jumurdzsák vallomása: Ilyenek a magyarok

Harcokban megtört testtel from e sorokat egy távoli derviskolostor cellájában, ahova életem végére visszahúzódtam, miután reményeim elvesztek. Mind, akik Magyarországra készültek, fogadjátok meg tanácsaim, hogy ne jussatok a sorsomra!

Jaja-Oglu Mohamed pasa második fiaként kitűnő katonai nevelést kaptam, és kisebb harcokban mutatott bátorságom révén gyorsan emelkedtem a ranglétrán. Mikor először léptünk Magyarországra, már egy kisebb csapat parancsnoka voltam. A hitetlen Szapolyai segítségére küldött bennünket a fényességes szultán, hogy megleckéztessük egyik lázadó,

rabló alattvalóját. Kevesellve az elfoglalt várban szerzett zsákmányt, hazafele elvettünk mindent a hitetlenektől, akik ezt a szép országot lakják. Mint a barmokat, vágtuk le azokat, akik ellenálltak, és gazdag zsákmányt ejtettünk: rabszolgákat, kincseket. De már akkor meglepett, hogy a magyarok, ha otthonukat óvják, milyen hősiek viselkedésre képesek. Husáanggal szálltak szembe a kardunkkal, és ha a hitük azt parancsolta, a kínzást is bátran viselték.

Elbizakodottságomban azt hittem, nincs, aki velünk szembeszállna. De egyetlen nap alatt háromszor csalódtam, és kerültem egyre reménytelenebb helyzetbe. Rá kellett jönnöm, hogy a magyar ravasz, leleményes nép. Először két fogoly szökött meg a táborból, máig nem értem, hogyan volt rá bátorságuk, hogy játszották ki az őrköt. Aztán balga módon hittem egy áruló magyarnak, és egy magyar katona csapdájába sétáltam, embe-reimet megölték, engem fogságba ejtettek. De a harmadik csapás volt a legszörnyűbb. A pap, akit megkínóztam, de nem vallott, megmentette az életem. De közben nagyobb büntetést szabott ki rám, mintha megölt volna. Ravasz volt. Tudta, hogy a hitetleneknek tett eskü nem kötelez. Elvette inkább a szerencsetalizmánomat, hogy többé ne harcolhas-sak.

Nem hagytam magam, lázadtam a sorsom ellen. De hiába. A magyarok ellen harcolva egymást érték a csapások, vereségek, sérülések, sokszor kellett menekülnöm. Végül be-láttam, hogy az átkot csak zarándoklattal törhetem meg, ezért négyszer tettem meg az utat Mekkába. Szerencsém látszólag visszatért, hogy később annál nagyobb csalódás érjen.

1552 nyarán egy dicsőséges sereg tagjaként vonultam a magyar várak ellen. Hatalmas győzelmeket arattunk, sorra hódoltak be előttünk a hitetlenek erődjei. Vezéreink diadal-masan vonultak végül Eger vára alá, és mindannyian elhittük, amikor azt rozoga akolnak, védőit gyáva birkáknak nevezték. Pedig láthattuk korábban is, hogy harcolnak a magya-rok, de a győzelmek ismét elbizakodottá tettek. Mert Eger maga volt az igazhitűeknek a földi pokol, és a magyarok benne az ördögök. Körülbelül egy hónapig szórták a golyót, a követ, a tüzet, a forró ólmot és vizet, hullottunk, mint a legyek. A támadásokat úgy ver-ték vissza, mintha démonok harcolnának soraikban. Még az asszonyok is úgy harcoltak, mint a férfiak. Végül az utolsó ostrom során magam is sérülten hullottam alá és eltört minden csontom.

Ne tévesszen meg benneteket, hogy a magyar széthúzó, pártütő, ha nincs ellenség, akkor magával harcol. Ha szükséges, összeszedi erejét, és akkor nincs, aki megálljon előtte. A harcban kemény, kitartó ellenfél, okos és ravasz, a csapdaállítás mestere. De azt is el kell ismerni, hogy a magyar az adott szavát megtartja, és a barátaihoz végsőkig hű-séges. Legvégül még egy dolgot kell megemlítenem. Nemcsak a férfiak, de a nők is ha-talmas lelkierőről és bátorságról tettek tanúságot. Az asszonyaik az ostrom során együtt harcoltak a férfiakkal, de volt köztük egy hitetlen gyaur katona felesége, aki csak azért nem sebzett a halálba a kardjával, mert a láncingem megvédett. Ez a nő képes volt bejutni az ostromlott várba, hogy a fiát rajtam megkeresse.

Ezért óva intelek benneteket, kik Magyarországra mentek, hogy a magyarokkal vi-gyázzatok, és becsüljétek bennük a kemény ellenfelet. Nincs még egy olyan nép a fé-nyességes padisah ellenségei között, amelyik a magyaroknál veszedelmesebb volna.

Kistütti Ákos

Feladat: Az Egri csillagok korának jellemzése

A regény a török időkben játszódik. Ebben a korban a törökök fosztogatták a magyarlakta területeket. A magyar király pedig meghalt a mohácsi csatamezőn. A németek és a törökök harcoltak a magyar trónért. Idővel pedig a magyar is magyar ellen fordult. Így ellenségünk a török, a német és a magyar. Ugyanis a Ferdinánd-pártiak harcoltak a szultánpártiak ellen. A törökök pedig kihasználva a kialakult helyzetet, sorban foglalták el várainkat.

Eger volt az egyetlen, amit nem tudtak bevenni. Bár abban az időben Eger magára maradt. Ugyanis a törökök túlerőben voltak, és a németektől sem kapott segítséget a magyar sereg. Ellenben a vezérek lelkileg és fizikailag is felkészültek az ostromra. Egert magyar emberek védték, nem zsoldosok. Dobó pedig esküt tett, hogy a várért az utolsó csepp vérével is harcol. Talán ez is okozta Eger sikerét. Hogy az emberek hittek benne, hogy győzhetnek. Hogy a magyarok harcoltak Magyarország sorsáért. Hogy mindenkit, aki akár csak török által írt levelet hozott, megölték. Hogy az áruló embereknek nem volt kegyelem, mert abban az időben csak úgy lehetett győzni, ha nem kegyelmeztek. Szinte

csodával határos, hogy a magyarok ekkora túlerővel szemben is győztek.

Gárdonyi Géza egy olyan korban állított emléket a régi hősöknek, amely csak külsőségeiben tiszteli a múltját. Az író mélységesen elszomorítja, hogy ilyen hősökrol még nem írtak regényeket, dalokat, népmeséket. Ugyanis véleménye szerint egy másik országban már ezeket megtették volna. A regény üzenete, hogy akaraterevel és elhatározással elérhető a lehetetlen is.

Erdélyi Hanga Milla

Grafika: Foki Hanna 7.N

Feladat: Írj hexametert önmagadról! A feladatot kitűző tanár: Bajnóczy Zoltán

Hexameterek (9.B)

Németh Ákos

Ákosnak hívnak, zrinyis lettem, szeretem még,
Bár sok a munka, nem adnám fel sose, tervezek ezt-azt!
Mindenféle zenét hallgatnék, tetszik a rap, rock.
Kedvenc étel a rántott hús, rizs s innivaló: fröccs!
Sportot imádom, a futballt üzni s nézni is oly jó!

Hegedüs Olivér Márk

Régen, kétezer-egyben, télen jöttem e Földre,
S mára kilenc osztályt befejeztem bomba jegyekkel.
Némán álmodom egy szép londoni nagy stadionnal,
Szívesen állnék abban híres, „szvanszi” csatárként.
Vagy legalább mint sportorvos lennék a segítség,
„szvanszi” = Swansea

Horváth Zsófia

Néha barátságos, hol még nyers, ez vagyok én lám...
Rátermett igaz ékkő, nem tagadom, sokat érek.
Zöld szemek égnek, szépeket álmodnak vörös éjjel.
Aztán telnek az évek is. Élvezem én is, ez így jó.
Azt el is árulnám, nem rejtély: Zsófiika voltam.

Tanner Rebekka Rita

Tanner (svájci) Rebekka, ki én vagyok, ám lehet élénk
álmodozó zrinyis picipacci, tizenhatodik szép
évét éli, ma írta csodás versét, s belefáradt,
végül meglett bámulatos vers-műve, amely túl
gyenge a nyilvánossághoz, de örül, mer' ez ennyi.

Varju Csenge

Csenge az én nevem, és magyarórai házimat írom.
Bár igazán próbálkozom ezzel a hexameterrel,
Egy szép verssor most mégsem jut eszembe magamról.
Sürget azonban már az idő és múlnak az órák.
Hinni nehéz, versemnek mégis elértem a végét.

Beczők Dóra

Dóra bizony zrinyis tanuló, nem kis felelősség
terheli. Isten ajándékává válnia könnyű,
Vagy tán mégsem? Barna haját már tépi a vad szél.
Bringával jár ő mindig, ha a nap melegít kint.
Muffint és süteményt készít, kedvence a kenyv is.

Horváth Csaba Bence

Hallom a hangját, hozzánk szól csodaszép üzenettel:
Verseket írjatok énnekem! Ám csakis úgy lehet írnnuk,
mint ama ismert költők. Így ülök ebben a kínban.
Lázasan írom e verset, igen fáj mindenem. Orvost!
Harmincnyolc-kettő, ez alá nem akar soha menni.
Kérdezem én kicsi hírhedt Ábel után: „*De miért?*”, ó...

Kowald Anna

Anna Kowaldról szól eme vers, ami napjaim ékes,
történeiseiről és még eseményeiről ír.
Nyáron a tűzforró augusztus az életem éke.
Barna szem, állandó jókedv ismérvem. Az úszást,
sportot kedvelem és szeretek még sütni, utazni.

Harró Kornél

Harró Kornél, hé, na, de kit rejt hát eme szép név?
Megsúgom, hisz nem titkos, lásd, ez vagyok, íme.
Szívem helytáll, bajban, rosszban, búban erőt ad,
Úszni igen szeretek, de kerékpár is jöhet, egy szó,
Mint száz, nem kell több ide, így zárul le e vers, pont.

Ács Barnabás

Ács a családneve és a keresztnéve Barni, ne téveszd!
Éltanuló vagyok és még néphagyományokat őrző.
Németül is szeretek cseverészni, ha van, ki leszólit.
Sör meg a bor jöhet, és hozzájuk pálesz a kedvenc.
Büszke lehet rám Lenti, mer' én költöttem e pár sort.

Nagy Henrietta

Szólj, kacarássz, dalolássz nevető és mennyei hangon.
Én figyelek szavaidra, ha szád szólásra kinyílik.

Őrült, kedves, furcsa barát leszek, isteni lélek.
 Furcsa leszek, mert annak jöttem a Földre le egykor.
 Kedves, mert az teljesen ingyenes és örömedes.

Andor Richárd

Egyszer volt, hol nem volt, túl hegyen Andor, a bringás,
 Versírástanulással miért is küszködik éppen,
 Talpraesett fiatal már, ébred a nap keletével,
 Ritmusa elveszik immár, nem bír daktilusával,
 Bölceletekből mára elég volt. Hullik a hó már.

Schmaltzl Laura

Élet a dombok ölében, a lassan csörgedező ér
 Völgyében, hol már a majális rég nem a régi.
 Csattan a labda a pályán, üzöm elesve, fejemben
 Meg Kárpátia szól, a magyar rock, nemzeti dallam.
 Schmaltzl Laurának hívnak, ritka e név, tudom ezt jól.

Kovács Ákos

Nem könnyű feladat jellemzőt írni magamról.
 Főként, hogy sorvégre kerüljön a tátiti tátá.
 Jó pár szót és sort írtam le, talán ezek itt jók:
 Ákos utónevem ősi török-magyar, épp nekem illő.
 Nem vagyok én vega fickó, hisz finom étel a pörkölt.
 Korszak, vallás és harc: érdekel engem a régmúlt.

Takács Ádám József

„Írj egy rigmust” – ezt mondá Bajnóczy tanár úr.
 Ennek okán birkózom az izgalmas feladattal.
 Térjünk hát a dologra, ki lennék hőse e versnek.
 Gellénházán töltöm a napjaimat tanulással:
 jókedvűen, dallal s még internetezéssel.

Berki Veronika Anna

Rügyfakadó tavasz élénk márciusában születtem.
 Küllemem éke a kék szemem és még barna hajam tán.
 Hobbim a zongora, hangszer szólama meg korizás is.
 Lásd a nevem győzelmet hirdet, hisz Vera volnék.
 Kedvencem még tán a sütés, főzés, dekorálás.

Varga Réka

Jellemzésem végett írnék én e sorokból
 egy rigmust, néhány ismérvem majd kiemelvén.
 Versnek az íróját most tudjad, Réka, akit már
 Vágnak biztos sokszor láttál, és meg is ért ő.
 Balkezes, és lásd célt, ha kitűzi, eléri. Kitartó.
 Most már én befejeztem a művet, bár rövid, így jó.

Hecker Kíra

Kíra a név, amit édesanyámtól kaptam, ajándék.
 Rejtett módon egész könnyen meg is ismer akárki.
 Kis kezem alkot, s máris hallhatod azt, ami titkos.
 Hangszereim játékaik feltárják, ami rejtély.
 Egyszeri életem emlékét fényképeim őrzik.

Somogyi Eszter

Barna hajam göndör tincsekben hullik a vállra.
 Könyvmoly volnék, nem tagadom, sokat olvasok, így jó.
 Filmben *Farkasbőrben* jól érzem magam, úgy ám!
 Hús nem a kedvenc étелеm, inkább hagyjanak ezzel!
 Eszternek hívnak, csupa báj, kedves nagyon, és lány.

Aczél Annamária

Barna haj és zöld szemszín. Átlagos. Ez vagyok ám én.
 Éles fényben, a színpadon élelem az életem, úgy ám.
 Táncos lábam biz' sosem áll meg, még a gerendán
 Sem hagy el. Én ama függvényektől sem riadok meg.
 Sokszor lusta, de mégis szorgos, ez én vagyok: Ancsa.

Sabján Fanni

Fanni, ki vérbeli csányi leány, sokféle utat jár.
 Gondolkozzván most, hogy is írja meg ébren a versét.
 Nem csoda ez, hisz e kétezer őszén végre kibúvó,
 kis csoda lenne személyesen ő, s neki népzene hangja
 már kicsi korban zengett, s csábította a dalra.

Megyer Júlia Anna

Júlia név az enyém, okot erre se kaptam anyámtól.
 Barna szemem megigéz, a hajam, lám, mégis elég gyér.

Inkább túl eleven vagyok én, mint lusta, de így jó.
És szeretem, ha körülvesz a nyüzsgés és nevetés is.
Sportokat és a zenét lám egyformán igyekeztem
Úzni, de végül a szép és úri tenisz, mi a kedvenc.

Regényi Dorottya Luca

Szőkésbarna hajú lány ért egy versakadályhoz.
Álmodozó szeme vígan, nyíltan néz vele szembe.
Színes az élete, hangosan énekel, álmodozik még.
Porzó pályán pattan a labda, hej, üsd a fonákat,
Jobbra, vonalra! Dorottya Regényi, ki írta e verset.

Grafika: Főző Lili 10.B

Ami a 12.N iskolaiújságából kimaradt, de érdemes elolvasni.

Cogito ergo dubito¹ **Interjú egy pszichésen súlyos sérülttel**

Legalábbis Balás Béla kaposvári megyés püspök szerint „*súlyos pszichés sérülések is állhatnak annak háttérében, ha valaki ateistának vallja magát*”.² Ennek a „keresztényi gondolatnak” a jegyében készítettünk interjút Juhász Tibor tanár úrral, aki nyíltan hirdeti ateista nézeteit.

Kezdjük az elején! Mit jelent az ateista kifejezés?

A görög theosz (azaz isten) szóból származik, az „a-” tagadást jelző előtaggal ellátva. Így szó szerint istentagadót jelent, azaz olyan személyt, aki nem hisz isten(ek) létezésében. Bár korunkban többféle, kevésbé markáns értelmezéssel is találkozunk, maradjunk ennél a világos, egyértelmű magyarázatnál!

Miért döntött úgy a tanár úr, hogy ateista lesz?

Nem „döntöttem” így, ez nem „döntés” kérdése. Ha gondolkodsz, akkor kételkedsz. Ha gondolkodsz, akkor megkérdőjelezed a „hívést”, bizonyítékokat vársz. Ha gondolkodsz, akkor összegezed a tanultakat. Ha gondolkodsz, akkor a természettudományos ismeretek elvezetnek ahhoz a felismeréshez, hogy nem létezik semmiféle természetfeletti lény.

Mi a tanár úr véleménye az olyan természettudósokról, akik vallásosnak tartják magukat?

Gondoltam, hogy ezt a kérdést nem úszom meg. Azok a fizikusok, akik valamilyen konkrét részproblémával foglalkoznak, nem kerülnek válaszút elé. Szabó Gábor, a szegedi egyetem rektora például nemzetközi hírű kutatásokat végez a lézerfizika területén. A lézereknek azonban nincs közük a valláshoz, hívő fizikusként is kiemelkedő eredményeket lehet elérni. Az ősrobbanás elmélete vagy a világ keletkezését és működését leíró szuperhúr-elmélet persze már felveti a hit kérdését. Stephen Hawking, a ma élő legnagyobb elméleti fizikus szerint, ha valaki ezekkel a problémákkal foglalkozik, az már nem hihet semmiféle természetfeletti lény létezésében, mert a vallásos hit alapvetően befolyásolná a kutatásokat. Mindezt részletesen kifejti a *Van-e teremtő* című filmjében.³ Hawking óvatosan fogalmaz, de egyértelműen nemmel válaszol a film címében feltett kérdésre.

Richard Dawkins, az oxfordi egyetem biológiai professzora írja *Isteni téveszme* című könyvében⁴ (melyet mindenkinek el kellene olvasnia): „*A vallás pártfogóinak kétségbeesett erőfeszítését, hogy igazán kiváló, mai vallásos tudósokat tudjanak felmutatni, az a jellegzetes kongó hang kíséri, mint amikor az üres hordó belsejét kapirgáljuk. Egyetlen weboldalt találtam, amelynek a több száz Nobel-díjas közül összesen hat, állítólagos Nobel-díjas tudós keresztényt sikerül felsorolnia. Kiderült azonban, hogy a hat közül négy egyáltalán nem is Nobel-díjas, egy pedig nem hívő, csak merőben társadalmi megfontolásból templomba jár.*” ☺

¹ Gondolkodom, tehát kételkedem. Descartes után, szabadon. ☺ A kép (76. o.) forrása: memey.com, a webmester szíves engedélyével.

² Zalai Hírlap, 2009. márc. 21., 14. old.

³ Bemutatta a Discovery Channel 2012-ben, de ha ügyes vagy, rátalálsz a weben is. ☺

⁴ Nyitott Könyvműhely Kiadó, 2007, 110. old. A pontos forrásmegjelölést lásd ott.

Személyes véleményem szerint, ha valaki hisz istenben, akkor miért keresi a természet törvényeit? Hiszen isten teremtette így a világunkat, ez mindent megmagyaráz. Miért kell kutatni, hogyan keletkeztek a csillagok, miért kering a Föld a Nap körül, hogyan lehet elektromosságot létrehozni, felhasználni és így tovább.

De a fizika a jelenlegi ismereteinkre épül. Ismereteink pedig időről időre változnak. Nem gondolja a tanár úr, hogy a modellbe egyszer majd bekerülhet egy felsőbbrendű lény?

A fizika és a természettudományok története éppen az ellenkezőjét bizonyítja. Az 1600-as évektől kezdve a hit egyre inkább kiszorult a tudományok köréből. Amíg tudta, inkább csak gátolta a fejlődést (lásd például Galilei esetét). Amint egyre több és több jelenség magyarázatára derült fény, egyre kevesebb helye maradt egy természetfeletti lény ténykedésének.

Régen úgy vélték, a bolygókat valamiféle istenség mozgatja körpályán a Föld körül, amely a mindenség középpontja. Aztán kiderült, hogy ehhez egyáltalán nincs szükség isteni beavatkozásra (továbbá nem körpályán, és nem a Föld körül keringenek ☺). A legmodernebb fizikai elméletek szerint a teremtéshez sem volt szükség teremtőre, semmiféle természetfeletti lényre. A fizika törvényei alapján Világegyetemünk létrejöhetett a semmiből. Ami semmivel ☺ sem meglepőbb magyarázat, mint egy tökéletes, mindenható, örökké létező lény feltételezése. Miért könnyebb hinni egy tökéletes, mindenható, öröktől fogva létező lény létezésében, mint abban, hogy a Világegyetem a semmiből jött létre? Mindkét magyarázat egyaránt hihetetlennek tűnik. A fizika jól működő törvényei viszont megengedik a semmiből való keletkezés lehetőségét. Ráadásul ez sokkal egyszerűbb magyarázat, mint feltételezni egy végtelenül mindenható lényt, ami valójában nem is magyarázat, hiszen a mi világunk keletkezését ráfoglalunk valami más, addig létezőre. Ha valami létezhet örök időktől fogva, akkor miért ne lehetne a mi világunk is ilyen? Mi szükség lenne a teremtésre?

P. W. Atkins, az oxfordi egyetem kémiaprofesszora írja *Teremtés* című könyvében⁵ (melyet szintén mindenkinek el kellene olvasnia ☺): „[A fizika arra a felismerésre vezet, hogy] a teremtés magyarázatának egyedüli módja az, hogy a teremtőnek nem volt semmi tennivalója, így nem is kellett léteznie. [A fizika törvényeit követve] nyomára bukkanhatunk a végtelenül lusta teremtőnek; a teremtőnek, akinek semmi dolga nem volt a teremtéssel. ...hagyhatjuk a semmibe illanni a nem létező teremtőt, aki ezáltal eltűnhet a színről.” Vagyis ugyanazt mondja, mint amire én is utaltam (persze Atkinstől tanultam ☺).

Tehát a tanár úr szerint minden bonyolult kérdésre, például arra, hogy mi az élet, választ fogunk találni?

A tudományok története azt bizonyítja, hogy egyre több kérdésre találunk választ. Még csak háromszáz éve kutatjuk a természetet. Ez nem olyan hosszú idő. Főleg, mivel az elején elég lassan haladt a felismerések folyamata. Utalok ismét Atkinsre, a tudományok fejlődésével egyre kevesebb szerep jut egy természetfeletti lénynek. Remélem, végül teljesen kiszorul a világunkból.

A tanár úr szereti a komolyzenét. Véleménye szerint nem lehetetlen, hogy ilyen szép, kifinomult és összetett dolgot az ember magától alkotni tudjon? Nincs hozzá szükség isteni sugallatra?

⁵ Gondolat Kiadó, 1987, 29. old.

Szóval azt állítod, hogy Mozart, Leonardo, Goethe tehetségtelen senkik voltak, akik csak egy természetfeletti lény kegyéből és sugallatára alkottak csodálatos műveket? Igen-csak kicsinyes és irigy gondolat. ☺

Hétköznapi hasonlaltal is szolgálhatok. Amikor rájössz egy nehezebb matek- vagy fizikafeladat megoldására, ezt isteni sugallatnak véled? Nem az addigi munkád, tanulmányaid, gyakorlásod eredménye? Bizonyára megsértődnél, ha legyintenék, erre magadtól nem lennél képes, biztosan valami természetfeletti lény segítségével oldottad meg a dolgozatpéldát. ☺

Az agyunkat körülbelül 100 milliárd (!) idegsejt alkotja, ez nagyjából 15-ször annyi, mint ahány ember él a Földön. Minden egyes idegsejt körülbelül ezer másikkal áll kapcsolatban, ami 50 billió (!) szinapszist jelent. Ebben a hihetetlenül bonyolult, dinamikus rendszerben folyamatosan, akár véletlenszerűen alakulnak ki új kapcsolatok (és szűnnek meg régiek). Egy-egy új felismerés, gondolat, ihlet ezeknek az új kapcsolatoknak az eredménye, amiknek a kialakulását azonban kemény munka előzi meg. Akármekkora zseni volt Mozart, rengeteg munka és tanulás vezetett ahhoz, hogy csodálatos műveit megkomponálja. Megfelelő erőfeszítésekkel elménket aktiválni tudjuk, parancsot adunk az agyunknak a szinapszisok kialakítására (így működik például a tanulás).

Az agytevékenység egzakt leírására – éppen a bonyolultsága miatt – persze még sokáig kell várnunk.⁶ A fizikában azonban szép példákat látunk a véletlen működésére. Tanultuk, hogy a részecskék viselkedését alapvetően a véletlen szabályozza. Tehát minden visszavezethető a véletlenszerű folyamatokra. Régebben a diákok tanultak statisztikus fizikát. Sajnos ez a rész az újabb tantervekből kimaradt (szerintem a tantervek összeállítói szándékosan titkolják a tanulók elől ☺). A statisztikus fizika fejezetében a részecskék véletlenszerű viselkedéséből levezettük a gáztörvényt. A gáztörvény egy konkrét, korrekt, nagyon szigorú, egzakt matematikai egyenlet: $p \cdot V = n \cdot R \cdot T$. Hangsúlyozom, ez azért érvényes, mert a részecskék véletlenszerűen viselkednek! A véletlen azonban nem jelent összevisszaságot. A véletlennek vannak törvényei, melyek következménye például a gáztörvény. Az autók motorja azért működik, mert a részecskék véletlenszerűen mozognak.

A részecskék véletlenszerű mozgásából kiindulva, a gáztörvény levezetésével mintegy megkérdőjelezzük egy természetfeletti lény létezését, hiszen, ha valaki befolyásolná a részecskék viselkedését, akkor a gáztörvény másképp nézne ki. Talán egy kicsit érthetőbb példa egy társasjáték. Ha valaki túl gyakran dob hatost a dobókockával, akkor arra gyanakszunk, hogy biztosan csal. A véletlenszerű viselkedés következményeként ugyanis nagyjából egyforma gyakorisággal dobjuk az egyes számokat. Persze egy természetfeletti lény is okozhatná a gyakoriságok ilyen alakulását. Úgy „csal”, hogy olyan eredmény jöjjön ki, mintha nem csalt volna. ☺ Ehhez azonban nincs szükség külső beavatkozásra. Ez „magától” kialakul.

Nem tudom bebizonyítani, hogy egy természetfeletti lény nem létezik (mint ahogy a létezése sem bizonyítható). De ha létezik, akkor „végtelenül lusta”, nem csinál semmit, nem avatkozik bele a folyamatokba. Ellenkező esetben ugyanis fülön csípnénk a természet törvényeiben, hoppá, itt valaki csalt.

A tanár úr nem gondolt arra, hogy informatikakönyveihez hasonlóan, az ateizmusról való véleményét is kifejti egy könyvben?

⁶ Talán éppen most fedezik fel az élő szervezetek működésének fizikai alapjait, lásd Jim Al-Khalili–Johnjoe McFadden: *Az élet kódja* (Libri Kiadó, 2016)

Nincs rá szükség. Sokkal jobban megírta Richard Dawkins a már említett, *Isteni tév-eszme* című könyvében. Ajánlom mindenkinek a figyelmébe. Az én feladatom az, hogy a diákoknak megmutassam ezt a szemléletmódot és világgépet. De tapasztalhattatok, nem erőltetem rátok, és nem minősítem azokat, akik hisznek. Bemutatom, hogy a fizikával együtt én hogyan látom a világot, mutatok egy szemléletmódot, aztán mindenkire rábízom, mennyire fogadja el.

Azért gyanakodjatok, ha elhangzik a „*Hidd el, ez így van!*” felszólítás! Miért higgyem el, miért nem indokolják, igazolják, bizonyítják, amit állítanak? Nekem gyanús, ha a hitre hivatkozva elmarad az érvelés. **Ne higgy, inkább kételkedj!** – én erre tanítom a diákokat. *A népszámlálás alapján a lakosság 98%-a vallásosnak vallja magát.*

Lám, te is pontatlanul idézed az adatot. A legutóbbi, 2011-es népszámlálás szerint a válaszolók (tehát nem a lakosság!) 2%-a vallotta magát ateistának. Ez nem ugyanazt jelenti, mint amit mondtál, mert nem volt kötelező a kérdés megválaszolása. Lehet, valaki csak azért nem tartotta magát ateistának, mert Balás Bélához hasonlóan csúnya betegségnek vélte. ☺ Egy közvélemény-kutatás szerint nagyon sokan utálják a pirézeket, holott nem is léteznek.⁷

Ha valamilyen sokan hisznek, az még nem biztos, hogy igaz. ☺ Erre számos példát lehet találni a történelemben.

A népszámlálásból egyébként az is kiderült, hogy az azt megelőző, 2001-es felmérés óta a katolikusok száma több mint 2 millióval (!) csökkent. Ezért aztán a 2011-es népszámlálás metodikáját sok szakmai (és vallásos ☺) szervezet bírálta, például az úrlapon az ateista besorolás mellett, alternatív lehetőségként szerepelt a „*vallási közösséghez, felekezethez nem tartozik*” megjelölés. Nyilván van átfedés a két csoport között. A későbbi, részletes elemzésekben pedig összevonták ezt a két kategóriát (lásd a KSH webhelyén), így ateistaként azokkal tartozom egy csoportba, akik hisznek valamiféle természetfeletti lényben, csak nem tartoznak semmilyen vallási közösséghez. Ráadásul a válaszadók 27,2%-a nem válaszolt a vallását érintő kérdésekre, ami megkérdőjelezi az adatgyűjtés értelmét.

Más statisztikák más eredményeket mutatnak. Az Eurobarométer 2005-ös felmérése szerint az európaiak 19%-a nem hisz sem istenben, sem pedig valamiféle felsőbb erőben. További érdekes adatokat lehet olvasni (a pontos forrásmegjelöléssel együtt) a hu.wikipedia.org *Statisztikák az ateizmusról és vallásról* címszavánál. A felmérések egyértelműen bizonyítják az iskolai végzettség, az intelligenciahányados, a havi jövedelem (!) fordított kapcsolatát a vallásossággal (azaz minél magasabb az egyik, annál alacsonyabb fokú a másik). Még egy érdekes adat: a vallásosan nevelkedett gyerekeknek több problémájuk van a kitalált fikcióknak a valóságtól való megkülönböztetésében, a fikciókban rejlő lehetetlenségek helyes felismerésében, mint a nem vallásosoknak.

Azért az összes statisztika szerint magasabb a hívők száma, mint a hitetleneké. Vajon miért fordulnak olyan sokan a valláshoz?

Euripidészt idézem, aki még jóval a kereszténység kialakulása előtt, i.e. 415-ben írta a *Trójai nők* című drámájában (470–471. sor, fordította: Csengery János):

„... embernek, ha balszerencse üldözi,
Az Istenekhez folyamodni jól esik.”

⁷ Érdemes elolvasni a Wikipédia *Pirézek* szócikkét.

Egy másik gondolkodó, bizonyos Karl Marx szerint a vallás az elnyomott lények sóhajtása, szív a szívtelen világban, és lélek a lélektelen körülményekben. Az emberek azért fordulnak a valláshoz, hogy a valóság szociális nyomorát csillapítsák. A vallás a valóság fájdalmainak enyhítésére létrehozott álomvilág, amely segít elviselni az „evilági” fájdalmakat, megaláztatásokat, mivel a túlvilági megváltás és igazságosság reményével áltatja őket. A vallás a népek ópiuma.⁸ Úgy vélem, ez eléggé meggyőző magyarázat.

Vannak aztán, akik úgy gondolják, hogy előnyük származik abból, ha hívőknek hirdetik magukat. Például a vallásos emberek szavazatait is elnyerhetik egy választáson. ☺

A történelemben számos példát találunk arra, hogy a hit a hatalom megtartására szolgál, és arra, hogy a hit hirdetésével valamit el akart érni az adott személy. Úgy tűnik, mostanában is vannak előnyei, ha valaki hívőnek mondja magát. Elég nehéz elképzelni, hogy egy stadionavatón (!) elhangzó ünnepi beszéd következő mondata őszinte érzésekből fakad: „*Köszönjük a Jóistennek, megengedte, hogy megélhessük ezt a napot.*”⁹ A stadion felépítéséhez elég kevés köze lehetett a Jóistennek. ☺

De mindenkinek hinni kell valamiben, nem?

Mindenkinek hinni kell valamiben? Miért, ez melyik törvény? Ki parancsolja meg nekem, hogy higgyek valamiben? De ha úgy tetszik, akkor én is „hiszek valamiben”, hiszek magamban. Hiszek abban, hogy amit elképzelek, amit megtervezek, azt meg tudom valósítani, és ha nem sikerül, akkor nem kenem rá valamiféle természetfeletti lényre, nem az ő büntetésének tekintem, amiért nem tudtam elérni. Helyette megkeresem a kudarc valódi, racionális okát, elsősorban magamban, másodsorban a körülményekben. Ha nem sikerül valamit elérnem, akkor legközelebb majd realisabb célt tűzök ki magam elé.

A hit szerintem kerülőút. Azzal mindig megkerül az ember valamit, amivel nem akar szembenézni, amivel nehezebbre esik szembenézni.

Azért az mégiscsak igaz, hogy a vallás elősegíti a helyes erkölcs kialakulását.

A Wikipédia fenti cikkében idézett felmérések ezt a nézetet is megkérdőjelezzik. Dawkins pedig egy fontos kérdést vet fel említett könyvében.¹⁰ A vallásos emberek csak azért próbálnak jók lenni, mert el akarják nyerni Isten helyeslését és jutalmát, mert el akarják kerülni rosszsorsát és büntetését? Ha nemmel válaszolunk erre a kérdésre, akkor azonnal kétségbe vonjuk a helyes erkölcsi viselkedés vallásos eredetét és támaszát.

Hely hiányában itt nem tudom elmesélni kedvenc történeteimet a Bibliából, de mindenkinek ajánlom figyelmébe Lótnak és leányainak a sztoriját (Teremtés 19:1–26, 30–38). Vigyázat, 18 éven felülieknek való pornó! Még a „*Ne ölj!*” örökérvényűnek tűnő erkölcsi parancsára is számos ellenpéldát (azaz erkölcsös ölést!?) lehetne idézni, egyet mindjárt a Bibliából, éppen, amikor Mózes lehozta a tízparancsolatot a Sínai-hegyről. Bizonyos okokból (lásd Kivonulás, 32:26–28) így szólt a lévitákhoz: „*járjátok be a tábor egyik kaputól a másikig és öljétek meg testvéreiteket, barátaitokat, rokonaitokat is.*” A kezében meg ott voltak a kőtáblák a tízparancsolattal (bocsánat, nem voltak ott, mert előtte mérgében összetörte a táblákat ☺).

Idézhetek az Újszövetségből is. Jézus egyszer így szólt a tanítványaihoz: „*Ne gondoljátok, hogy békét jöttem hozni a földre. Nem békét jöttem hozni, hanem kardot. Azért*

⁸ Nem szó szerinti idézetek a hu.wikipedia.org *Ateizmus* cikkéből.

⁹ Keress rá a weben! ☺

¹⁰ i.m. 241. old.

jöttem, hogy szembeállítsam az embert apjával, a leányt anyjával, a menyét anyósával. Az embernek a tulajdon családja lesz az ellensége.” (Máté 10:34–36). A keresztények, Jézus nyomán, komolyan ezeket az „erkölcsi” elveket követik?

Említhetném továbbá az inkvizíció kínzókamráit, a vallásháborúkat vagy az indiánok kiirtását, Isten nevében (bár egészen más céllal).

Napjainkban is számos példát találhatunk a fenn hirdetett valláserkölc és a valóságos viselkedés ellentétére. Magyarországon nemrégiben keresztényüldözés elleni államtitkárságot hoztak létre, évi 930 millió Ft-os költségvetéssel. Feladata többek között, hogy „dokumentumfilmekkel, kiállításokkal, kiadványokkal mutassa be a világ különböző részein, főleg a Közel-Keleten, Észak-Afrikában és Ázsia egyes részein élő keresztény közösségek helyzetét.” Megjegyzem, 2015/16 telén 183-an fagytak meg hazánkban, 46%-uk (főleg idős emberek) az otthonukban, mert nem volt elég tüzelőjük. Demagógia lenne, ha azt mondanám, hogy a 930 millió Ft kis részéből meg lehetett volna őket menteni? Önmeghatározása szerint nemzeti–keresztény kormányunk mégis inkább az államtitkárságra költi a pénzt.

Rejtő Jenő jut eszembe, aki ezt írja *Piszkos Fred közbelép* című regényének 4. fejezetében:

„A szomszéd lakásban megöszül egy zongorahangoló, és senki sem törődik vele. Viszont az eltűnt kutatót a csendes-óceáni szigeten mindenki szívből sajnálja (...) a zongorahangolót nem meri sajnálni, mert néhány dollárral segíthet rajta. Az emberi részvét éppen fordítottja egy kirándulásnak. Mennél távolabb fekszik térben a szánalom célja, annál gyorsabban és kényelmesebben eljut hozzá megértő embertársainak szíve!” Úgy látszik, ez vonatkozik az államtitkárságra is.

A tanár úr mindig a kereszténységet hozza fel példának. A többi vallásról is ugyanígy vélekedik, vagy csak a kereszténységtől áll ennyire távol?

Mindegyikről ugyanez a véleményem, de közvetlen környezetünkben a keresztény vallás dominál. Ezért vonatkozik legtöbb példám a kereszténységre. Elgondolkodtató, hogy minden vallás önmagát tartja az egyetlen, hiteles és üdvözítő változatnak. Sőt, még az egy valláson belüli irányzatok is éles harcot folytatnak egymással (katolikusok/protestánsok, sííták/szunniták stb.).

Sokan nem hisznek istenben, viszont hisznek a sorsban. A tanár úr mit gondol erről?

Ugyanazt, mint a vallásról. Bárminek is nevezzük, a lényeg nem változik, hiszel valamiféle természetfeletti dologban. Ha valami nem sikerült, akkor sajnálom, nincs mit tenni, így volt elrendelve. Inkább magadban higgy, hidd, hogy el tudod érni, amit kitűztél magad elé! Ezért persze keményen kell dolgozni, áldozatokat hozni. Ez a nehezebb út. Sokkal könnyebb passzívan várni a megvalósulást, majd ráfogni valami természetfeletti erőre, ha nem sikerül.

A tanár úr hallott már csodálatos orvosi esetekről, például meghalt egy ember, beállt a biológiai halál, és mégis újraéledt?

Igen, hallottam, például a Biblia hirdet ilyesmit. ☺ Egy másik elterjedt tévhit szerint a halál pillanatában 21 grammal csökken a tömegünk (elszáll a lelkünk ☺). Gondolkodjunk egy kicsit, hogyan mérték ezt meg! Felrakták a haldoklót egy nagyon pontos mérlegre, és várták, hogy meghaljon? Na, most meghalt, lássuk gyorsan, mit mutat a mérleg?! Elég nehéz elképzelni, csakúgy, mint a feltámadást.

Persze vannak csodák. Ha megnyomom ezt a gombot (villanykapcsoló ☺), akkor fény tölti be a termet. Ez az igazi csoda. De nincs benne semmi titokzatos és természetfeletti. A fizika fejlődése vezetett az elektromosság felfedezéséhez, és tette lehetővé a felhasználását. Mi lenne velünk isten nélkül? Mi lenne velünk elektromosság nélkül! ☺
A tanár úr miért gondolja, hogy nekünk fizikaórán meg kell ismerkednünk az ateista nézetekkel?

Amikor az 1980-as évek elején elkezdtem tanítani, akkor még nem hivalkodtak ennyien a vallásosságukkal (pedig nem üldözték a vallást, ezt személyesen tanúsíthatom). Aztán jött a rendszerváltás, és azokban is kezdett feléledni a hit, akik addig azt sem tudták, mi fán terem. Egyre inkább szükségét éreztem az ellenkező oldal, ellenkező vélemény megszólaltatásának. A diákokkal meg kell ismertetni az ateista szemléletmódot is. Aki csak azt hallja, hogy van isten, és hinni kell benne, annak ez a világnézet válik természetessé. Az ellenkező véleménnyel ritkán találkozik, mert azt nem illik hangoztatni, nem illik megsérteni a hívő emberek lelki világát.

Ösztönzőleg hatott rám Atkins idézett könyve, a *Teremtés*. Világos, egyértelmű, szemléletes kifejtése a fizika isten nélküli világképének. Úgy érzem, a könyv gondolatmenetét minden diákkal meg kell ismertetnem.

Nem gondolja a tanár úr, hogy ezeknek a gondolatoknak a kifejtésével megsérti a hívő diákokat?

Igyekszem korrekt módon, a mások véleményét tiszteletben tartva fogalmazni. Remélem, ezt tapasztaltátok az óráimon. Egyszer egy diák fölállt, és megköszönte, hogy ezt elmondtam, mert ő eddig mindig csak a másik oldalt hallotta. Máskor viszont egy diák kirohant az osztályból, mert nem volt hajlandó tovább hallgatni, amit mondok. Tiszteletben tartottam a véleményét. A tanórától függetlenül, egyáltalán nem vettem zokon. Bár egy 18 évestől azért elvárnám, hogy fontos dolgokról megismerje mások nézeteit, kifejtse a sajátját, megtanuljon érvelni, vitatkozni.

Egyébként pedig egyáltalán nincs „egyenjogúság” az ateisták és a hívők között. A Zalai Hírlapban például minden héten találsz vallásos rovatot. A vallást szabad hirdetni. Azt nem szabad hirdetni, hogy nincs isten, mert ezzel megsértem a hívők lelki világát. Ők nem sértik meg az enyémet, amikor isten létezését hirdetik.

Nem értem ezt a felfogást. Én egy hívő helyében kinevetném vagy sajnálnám az ateistákat: „szegény együgyűek”. Az én hitem sokkal erősebb lenne annál, mintsem egy „tudatlan” ateista megsértsen. Én tudom, hogy az én istenem mindenható, nincs szüksége védelemre, és az én hitemnek sem szükséges a védelem, mert különben nagyon gyenge lábakon állna. Ez egyébként a Bibliában is benne van.¹¹ ☺

Ráadásul úgy tűnik, a hívők nyugodtan szidhatják egymás hitét. Éppen nemrégiben nyilatkozta egy magát evangélikusnak hirdető újságíró, Bayer Zsolt, hogy „*a pápa vagy egy demens [öregkori elbutulásban szenvedő] vénember, aki teljességgel alkalmatlan a pápai poszt betöltésére, vagy egy gazember*”. Ha bemennék hozzátok órára, és azt mondanám, hogy a pápa gazember, akkor mi lenne ennek a következménye? Nem is merek rágondolni.

Egyébként úgy hallottam, néhány kollégám meg éppen a vallásos eszméket hirdeti az óráin. ☺

¹¹ Lásd Bírák könyve, 6:31

A saját lányának hagyta, hogy szabadon, belátása szerint válasszon, akár hívő szeretne lenni, akár pedig ateista?

Igen, hagyta (hagytuk a feleséggel ☺). Otthon erről nem beszéltünk. A hitről sem, az ateizmusról sem (továbbá a zsidókról és a cigányokról sem). Ez nálunk nem volt téma a családban. A lányom nem hisz istenben, nem lett ránevelve. ☺ Szerintem a hit nevelés kérdése. Senki sem születik úgy, hogy hisz istenben. Eredetileg a kereszténységhez csak felnőttek csatlakozhattak, azaz csak felnőtteket lehetett megkeresztelni.¹² A csatlakozás feltétele ugyanis a hit megvallása volt, amit egy csecsemőtől nehéz lett volna elvárni.

Richard Dawkins említett könyvében egyszerűen bűnnek tekinti a gyerekek vallásos nevelését. Meg kellene adni nekik a lehetőséget, hogy maguk döntsenek a hitükről, persze majd abban a korban, amikor már fel tudják fogni ezeket a kérdéseket. Nem magától lesz valaki vallásos, hanem belenevelik. Elég ritka eset, ha valaki hirtelen, felnőtt korában világosodik meg, bár ekkor is a környezete hatására alakul ki a hite (vagy éppen a környezetével szemben, lásd a vallásalapítókat ☺). A 19. századi fizikusok például olyan korban nevelkedtek, amikor a vallásosság majdnem természetes volt. Ezért nem lehet a szemükre vetni, ha hittek istenben. Az $F=m \cdot a$ képlet alkalmazásához nem kell sem hinni, sem pedig nem hinni. A hittől függetlenül, nagyon jó fizikadolgozatot lehet írni belőle. ☺

Van esetleg még olyan példája, gondolata, amit szívesen megosztana az olvasókkal?

Igen, van. Gyakran halljuk mostanában – érdekes, főleg a hatalmukat féltő politikusoktól –, hogy Európának keresztény gyökerei vannak, Európa a keresztény értékre alapul. Nézd meg, mi a magyar alkotmány, bocsánat, alaptörvény első szava! (Nem áru-lom el, nézd meg! ☺)

Micsoda? Európa alapját a kereszténység képezi? Mit szólnak ehhez az ókori görögök? Luciano De Crescenzo írja *A görög filozófia rendhagyó története* című, rendkívül szórakoztató könyvében: „[ha nincsenek a görögök, akkor] talán manapság, minden délben, szép sorjában, egymás oldalában, arcra borulva térdepelnének a földön, Mekka irányába fordulva.”¹³

Vagy mi a helyzet a felvilágosodással? Amely éppen a tudatlanság, a vallásos mítoszok, előítéletek sötétségéből emelte ki a középkori embert, és alapozta meg a modern Európát.

A középkori Európa tényleg a kereszténységnek köszönheti a születését. De miért? Mert az uralkodók rájöttek, hogy a kereszténység eszméje segít a hatalom megtartásában. Aki istentől kapta a hatalmát, attól halandó ember el nem veheti. Tehát a kereszténység azt a célt szolgálta, hogy megtartsák a hatalmat. Valójában akkor szűnt meg a keresztényüldözés, amikor a római császárok rájöttek, milyen nagyszerű eszközt kapnak a kezükbe. És ma szintén ezt a célt szolgálja, ha nem is a királyok, hanem a politikusok esetén.

A vallás sokszor adott módot a valódi érdekellentétek elfedésére. A 30 éves háború borzalmaikat két keresztény érdekkör hatalmi vetélkedése okozta. Az I. világháborúban pedig a katolikus Ausztria (akkoriban Osztrák–Magyar Monarchia) állt szemben a katolikus Olaszországgal. Mind a kettő bigottan katolikus nemzet volt, és mind a két oldalon

¹² Lásd például *Bibliai kislexikon*, Kossuth Könyvkiadó, 1978, 128. old.

¹³ 14. old., Tertium Kiadó, Budapest, évszám nélkül. A szerző természetesen az ókori perzsákra utal. ☺

a saját katolikus papjaik áldották meg a seregeket, imádkoztak ugyanahhoz (!) az istenhez a csaták előtt, a saját fegyvereik győzelméért. Szegény úristen. Nehéz lehetett a döntés, kinek is kedvezzen. ☺

Befejezésül szeretném ismét Euripidészt idézni:

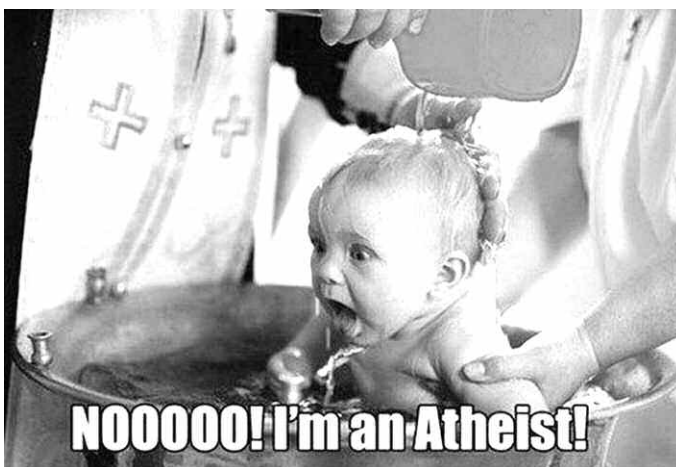
„Még azt mondják, hogy vannak az égben istenek?
Dehogy vannak, dehogy! Egyszer már szűnjetek
Meg ismételni ezt az elavult mesét!”¹⁴

Lám, ez a mese már 2400 évvel ezelőtt is elavultnak számított.

**Bogár Bence, Csapó Dániel, Harmath Lilla,
Horváth Bánk, Horváth Marcell, Németh Fanni (12.N)**

Amiért a harang szól (MTI hír, 2016. november 25., péntek 19:31)

A mai magyar állam meggyőződése, hogy az oktatás legfontosabb szereplői az egyházi fenntartású intézmények – jelentette ki a Miniszterelnökséget vezető miniszter pénteken Mezőtúron, a református kollégium felújított ókönyvtárának átadásán. (...) A kormány meggyőződése szerint a legtöbb, amit egy diáknak adni lehet, hogy jó keresztényt, illetve keresztényt és jó magyart nevelnek belőle. (...) Úgy fogalmazott: „ami ezen túl van, az vitatható, megkérdőjelezhető”, és nem tudni, kiállja-e a következő évszázadok próbáját. (...) A kabinet ehhez a nevelési elvhez remél szövetségest a történelmi egyházakban, ennek rendeli alá az új nemzeti alaptantervet és a magyar oktatáspolitikai megszervezését – szögezte le Lázár János. A miniszter a magyar nemzeti jövő egyik legfontosabb zálogának nevezte az egyházi oktatási intézményeket. A nemzet jövője és a történelmi egyházak oktatási rendszere elválaszthatatlan egymástól – mondta a tárcavezető.

Cogito

¹⁴ Euripides elveszett drámáinak töredékei, Budapest, 1926. Fordította: Csengery János. 288. töredék.

Az alábbi írások a Szabó Magda olvasóversenyre készültek. A kijelölt regény: Az ajtó.

Emerenc

Emerenc Nádoriban született. Nem volt könnyű gyerekkora. Két testvére volt, egy húga és egy öccse. Anyjának két férje volt, mindkettő tragikus körülmények között halt meg. Emerencre rengeteg feladat hárult. Vigyázni kellett testvéreire, művelni a földet anyjával, takarítani otthon. Korán megtapasztalta, mekkora teher a fizikai munka, és hamar bele is edződött. Rossz életkörülményei miatt eltervezte, hogy megszökik testvéreivel, ám viharos időt választott, és az úton két testvérébe a villám beleszapott. Anyja ezt a sokkot már nem bírta elviselni, beleugrott a kútba. Innentől datálható Emerencnek két fontos tulajdonsága. Fél a vihartól, hiszen szörnyű emlékei vannak róla; valamint a keresztény hite is itt imbolygott meg igazán, hisz jogos volt a kérdés: miért csinálja ezt vele Isten? Anyja halála után nagyapjánál, Csabadulon nevelkedett. Innen került föl Pestre, ahol takarítónőként tevékenykedett.

Pontos születési dátuma nem ismert, iratai nincsenek, de körülbelül hatvan éves lehet. Fontos ismertető jegye a kendő, amely nélkül szinte az utcára sem lép ki. Ezen kívül az otthona fel van szerelve azokkal a dolgokkal, amire szüksége van, férj nélkül is boldogul mindennel. Otthonában tart még kilenc macskát, ezeket és féltve őrzött tárgyait mindenki elől rejtegeti. Nem szeretné, ha más ember belépne az ő magánszférájába. Lakásának előterében fogadja vendégeit, az ajtó mindenki előtt zárva van. Van két érdekes dolog a munkájában: nem akárciknek dolgozik, csakis megbízható és számára is megfelelő embereknek, valamint munkabeosztása erősen ingadozó és nem kiszámítható, akkor áll be takarítani és főzni, amikor ráér. Hiszen nemcsak „munkáltatóinak”, az utcának is segít, mindig ő söpri fel a falevelet és a havat a járdáról.

Ismeretségi köre átlagosnak mondható, sok embert ismer, sok embernek segít, az egész utca szereti. Bár temperamentuma és gondolkodásmódja érdekes, elsőre lehet, hogy logikátlanak tűnik, valójában az ő szempontjából átgondolt, minden tettének oka van. Nem vallja magát katolikusnak, bár tettei, segítőkészsége példaértékű. Legjobb barátai Polett, Adélka és Sutu, bár egy idő után az írónővel is megbarátkozik. Nemcsak erős, szorgalmas is. Három ember munkáját képes egyedül elvégezni. Emerenc nagyon okos, de tudását sosem kamatoztatta eléggé. Egy idő után elismeri az írónő szellemi munkájának fontosságát, ám számára nem ez a járható út.

Amnézia c. fejezet

Cselekmény:

Szörnyű és veszélyes egészségügyi állapota miatt az írónő, Józsi öcsém fia, az alezredes és az orvos megszervezte Emerenc kicsalogatását otthonából. Ez meg is történt, de az írónő nem tudott vele foglalkozni, rögtön utána díjátadóra kellett mennie, később Görögországba kellett utaznia. Eközben Emerencet kórházba szállították, házat pedig a hatósági szervek takarították ki, használhatatlan holmijait elégették. Az utcabeliek és az írónő is látogatta, bár vele nem volt hajlandó szóba állni (érkezésekor fehér kendővel fedte le arcát), de a megbeszéltek után minden utcabeli úgy tett, mintha nem tudtak volna a történetekről. Emerenc úgy érezte, méltóságát és legendáját tették az akcióval tönkre. Bár az írónő úgy gondolta, nem volt más választása, Emerenc szerint hagyhatta volna

meghalni is, akkor legalább már úgymint mindegy lenne neki. Végül Magda nem látott más utat: azt hazudta, ő maga takarította ki a lakást, a macskák is megvannak, jó hírében nem esett kár, titkai nem szivárogtak ki. Emerenc kissé megnyugodott, és az írónő is megkönnyebbült, hisz egy kis időt nyert.

Emerenc szemszöge:

Pár napja eljött hozzám az írónő. Eredetileg azért, hogy az egyik elpusztult macskámat elvigye. Beteg voltam, nem is kicsit, folyton azt hajtogatták: menjek orvoshoz! De ami azután következett, azt nem vártam. Az írónő keze után két erős kéz ragadta meg a karom, és kiráncigáltak a lakásból, bármennyire is ellenkeztem. Úgy éreztem, elárultak engem. A kórházban tértem magamhoz. Mérgező voltam rá. Ő árult el. Amikor csak bejött, fehér kendőt tettem az arcom elé, ezzel jelezve, nem vagyok rá kíváncsi. Közben látogattak az utcabéliek, látszólag semmit sem tudtak. Aztán egy alkalommal, amikor bejött Magda, ismét letakartam az arcom. Azt mondta: ez így nem mehet tovább. Játszottam tovább a sértődötten. Nem is neki, magamnak. Nem is őt utáltam, a saját kis titkaimat, a világot és mások előtt alkotott kis képeimet sirattam. Aztán azt mondta, ő maga takarította ki a lakást. A macskák is megvannak, húst esznek. Először nem akartam elhinni, kicsit el is szégyelltem magam. De megnyugodtam: senki nem tudta meg a titkom, és nyugodtan hazamehetek.

Magda szemszöge:

Pár napja elmentem Emerenchez, eredetileg azért, hogy az egyik elpusztult macskáját hozzam el tőle. Nagyon rosszul volt, ezért Józsi öcsém fiával, az alezreddessel és az orvosokkal megszerveztük kicsalását a lakásból. Ez meg is történt, én átvettem a „csomagot”, a többiek pedig hagytam dolgozni. Nekem sietnem kellett díjátadóra, nem volt időm vele foglalkozni, emiatt kis lelki furdalást is éreztem. Az ünnepségen pedig azt mondtam, Emerencnek köszönhetem a díjamat. Utána voltam nála a kórházban, de nem volt hajlandó beszélni velem. Ez rettenetesen bántott. Nem értettem, hogy min sértődött meg. Úgy éreztem, kezembe veszem az irányítást, hogy kibékítsem, de mire odaértem a házába, a hatóság emberei már föl takarítottak, fertőtlenítettek mindent. Ami használhatatlanná vált, azt elégették. Persze a macskák elfutottak, és nem lettek meg. Ezután Görögországba kellett utaznunk, de csak átok volt az egész. Végig vagy aludtam, vagy a gondolataim kergettek, és nem bírtam figyelni semmire.

Miután visszaértünk, első dolgom volt, hogy bemenjek hozzá. Megint felrakta a kendőjét. Mondtam neki, hogy fejezze ezt be, nem értem, min sértődött meg. Azt mondta, hagyhattam volna meghalni. Ekkor értettem meg, ő az elvesztett méltóságát siratja, ekkor nagyon erős lelki furdalást éreztem. Miattam van az egész, én árultam el. Hogy kibékítsem, azt mondtam neki, én visszamentem és kitararítottam az egészet, nem látta senki sem a titkait. Nehezen ment a hazudozás, de meg kellett tennem. Erre boldogabb lett, örült, hogy emelt fővel mehet vissza a lakásba. Én pedig azt gondoltam, nyertem egy kis időt.

Szeredás Emerenc nekrológja

Emerenc kiskorától fogva az önzetlenség és a kitartás példaképe. Mindenki számára világos, hogy nélküle sok ember nem lenne az, aki, vagy már nem is lennének köztünk.

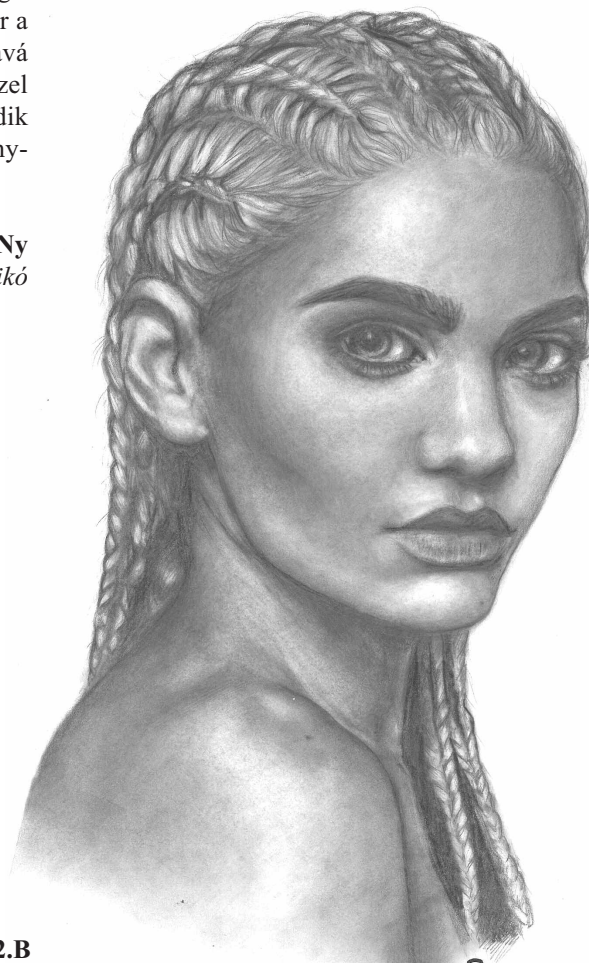
Őt nem az érdekelte, kivel találkozik, mindig önzetlenül segített másokon. Szokatlanul kifejezett, de mindig szívből jövő szeretetéből csak kevesen, kiváltságosok részesültek. Ám ez nem jelentette azt, hogy a többiek sorsa nem érdekelte volna.

Emerenc nemcsak embertársaival, állataival is foglalkozott. Kisgyermekként üszőjét nagy gonddal nevelte, bár a sors kegyetlensége végett az állat levágását saját szemével kellett végignéznie. Felnőttkorában pedig kivetett, árva macskákat kezdett összeszerelni, otthont adott nekik, mindazon tényezők ellenére, hogy a hatóságok súlyos büntetést is szabhatnak ki ezért. Viola kutyát pedig szeretettel, törődéssel és kitartással nevelte.

Emerenc sorsa kisgyerekkora óta rossz volt. Apja betegségben, nevelőapja katonaként hunyt el, két kistestvérébe villám csapott, anyja pedig a kútba ugrott, így vetett véget életének. Ezek után nagyapjánál nevelkedett, de korán felkerült Pestre. Takarítónőként dolgozott, sok emberre mosott, takarított, de emberfeletti fizikai erejének hála, ezzel is boldogult. Jólelkűségét bizonyítja, hogy amikor kellett, bújtatta ő az orosz, bújtatta ő a németet is. Emerenc söprögetésével az utca valamennyi lakóját segítette, hiszen akár a hó esett, akár a levelek hullottak, mindig tisztává varázsolta a könyék járdáit. Ezzel pedig azt érezte, valaki törődik velünk. Úgy éreztük, ő mindannyiunk édesanyja.

Csizmadia Máté Zalán 9.A/Ny

Tanára: Juhász Ildikó

Grafika: Stanbury Krisztina 12.B

A SZAKE Erdélyország című versenye két csapatának kétpercesei. A döntőben ki kellett húzni az „állásinterjúkat”. Az idei téma az *Erdélyi Fejedelemség története* volt.

Feladat: Képzeljétek el, hogy Erdély kancellárjának méltóságát szeretnétek megszerezni! Győzzétek meg az adott fejedelmet, hogy ti vagytok legalkalmasabbak erre a feladatra!

Kovacsóczy Farkas kezdeményezi az erdélyi kancellári állás elnyerését 1576-ban

Kovacsóczy Farkas mint Báthori István lengyel király és erdélyi fejedelem erdélyi ügyekért felelős titkára

Berzeviczy Márton, a Lengyelországban működő erdélyi kancellária vezetője

Báthori István lengyel király és erdélyi fejedelem

Kovacsóczy Farkas: Kegyelmes uram, nagyságos és méltóságos fejedelem! Kérlek, bocsásd meg, hogy kihallgatásommal elvonlak a királyság megszilárdításában sürgető államügyektől. Bár sokat tépelődtem, hogy színed elé terjeszthetem-e kérésemet, most mégis megteszem. Kérlek, engedj hazatérnem Erdélybe bátyád kebelére, hol hasznosabban szolgálhatnám mindkettőtököt olyan körülmények között, melyekben eligazodom.

Báthori István: Kedves barátom, tudom, nehéz volt megválnod a rokonoktól, ismerősöktől, hogy a festői szépségű Maros-völgyét és a vadregényes Görgényi-havasokat a krakkói vár idegenül körülzáró falaira cseréld, mégis türelmet kérek tőled. Itt még csak most vannak kialakulóban a dolgok, nem rakhatod a titkári teendőket is Berzeviczy kancellár vállára.

Berzeviczy Márton: Szívemből szólsz, nagyuram! Temérdek a tennivaló. A hosszas interregnum alatt elharapózott anarchia miatt az országban is nagyon zavarosak a viszonyok, északról pedig orosz veszély fenyegeti a Lívöldet. Megbízható és tanult híveidre most itt van szükség.

Kovacsóczy Farkas: Uram! Bátyád, Kristóf vajdaként jó gazdája a fejedelemségnek, de kancellárjára, Sulyok Imre bátyámra betegsége miatt már alig támaszkodhat. Szüksége lehet olyasvalakire, aki kiismeri magát az államügyekben. Itt azonban olyan viszonyok közé keveredtem, ahol a szokásokkal és intézményekkel nem vagyok ismerős.

Báthori István: Meglásd, erélyes intézkedéseink nyomán a törvényes rend hamar helyreáll majd, s közben lesz időd kiismerni az itteni dolgokat! Kiváló képzettségednek, pallérozott elmédnek itt vesszük legnagyobb hasznát most, nem is beszélve annak éles judiciumáról (ítélőképesség).

Kovacsóczy Farkas: A királyi akaratnak nem fogok ellenszegülni, legyen kívánságod szerint, uram.

Kovacsóczy Farkas kezdeményezi az erdélyi kancellári állás elnyerését 1578-ban

Kovacsóczy Farkas mint Báthori István lengyel király és erdélyi fejedelem erdélyi ügyekért felelős titkára

Berzeviczy Márton, a Lengyelországban működő erdélyi kancellária vezetője
Báthori István lengyel király és erdélyi fejedelem

Kovacsóczy Farkas: Felséges Úr! Szomorú híreket kaptam Erdélyből. Sulyok Imre kancellár, ki eddig híven szolgálta bátyádat, a vajdát, egy hete elhalálozott. Lehet, hogy nem ez a legjobb alkalom, de szeretnék figyelmeztetni arra, hogy a fejedelmi udvar legfontosabb hivatala nem maradhat sokáig betöltetlen. Ki lehetne méltó e tisztségre?

Báthori István: Mi rád gondoltunk, titkár uram, de gondolom, döntésünk nem ért váratlanul. Két éve, amikor először kérvényezted e hivatalt, még itt volt rád nagyobb szükség. Azóta sokat változott a helyzet. Trónunk és uralmunk itt már biztosítva van, leszámítva az orosz veszélyt. A minap saját füleddel hallhattad Varsóban a szejm határozatát: a lengyel nemesség megszavazta a cár elleni háborút. Bátyám, Kristóf támogatását élvezem, de az erdélyi rendeket megnyerni nem lesz könnyű. Ebben kérem a segítségedet erdélyi kancellárként.

Kovacsóczy Farkas: Felséges uram! Ez a megtisztelő bizalom lekötelez. Remélem, alkalmam lesz meghálálni, és képességeim sem hagynak cserben, hogy előmozdítsam szándékom megvalósulását.

Berzeviczy Márton: Ugyan, kedves barátom! Hát ki lenne alkalmasabb és méltóbb e tisztségre! Csakis te, hiszen elmédnek élességét és kiváló képzettségedet az olaszok csodálattal eltelve magasztalták, midőn ifjúságod éveiben közöttük laktál. Az elmúlt két évben a lengyel királyi udvarban pedig a politikai élet, a diplomácia és az államkormányzat terén elsajátítottad mindazt a gyakorlati jártasságot, ami alkalmassá tesz a kancellári kinevezésre.

Báthori István: Térj hát vissza erdélyi udvarunkba mint kancellár, és segíts, hogy a rendek hajlandóak legyenek meghozni a kellő áldozatot! Terveinket csak akkor koronázhatja siker, ha az országgyűlés az eddigieknél jóval tetemesebb hadiadót szavaz meg, és olyan ütőképes hadsereg felállításáról rendelkezik, amely az északi orosz csatatereken is megállja a helyét. Segíts meggyőzni őket arról, hogy fiaik nem idegen érdekekért harcolnak majd a Dvina partjain, hogy győzelmünknek Erdély nemzetközi helyzetére, politikai biztonságára és jólétére is üdvös és jótékony kihatása leend.

Kendi István kezdeményezi az erdélyi kancellári állás elnyerését 1608-ban

Báthori Gábor ecsedi várában, 1608 márciusában

Báthori Gábor, leendő erdélyi fejedelem

Kendi István dobokai főispán

Bethlen Gábor, Báthori tanácsadója, későbbi fejedelmi tanácsos

Kendi Krisztina, Kendi István testvére

Bethlen Gábor: Nagyuram, Zsigmond lemondása már csak napok kérdése, Nagy András generális bármikor kész tizenötezer hajdút felvonultatni az érdekedben. Itt az ideje számba venni, kiknek a támogatására számíthatsz majd a fejedelmi tanácsban.

Báthori Gábor: Úgy gondolom, a rokoni kör a legalkalmasabb egy biztos politikai bázis kialakítására. Egyetértesz velem, István bátyám?

Kendi István: Családunk utolsó még életben lévő férfi tagjaként bátran állíthatom, hogy feltétlenül.

Báthori Gábor: A '94-ben kivégzett Báthoriak és Kendiek bűne is ugyanaz volt: törökösnek számítottak, pedig csak hazájukat féltették joggal a törökkel való nyílt szembe fordulástól.

Kendi István: Most sem jobb a helyzet, mint akkor volt. Ha én lennék kancelláriád vezetője, azt tanácsolnám, húzódj meg egyelőre a két nagyhatalom árnyékában, mutass mindkettő felé békülékeny orcát, mert amíg Erdély nem elég erős a háborúhoz, addig jobb a biztos béke egy remélt győzelemnél. Hasznát vehetnéd vallásomnak is, hiszen katolikusként a Habsburg-párti főurak csoportja jobban megbízna bennem. A Porta jóindulatát pedig Bethlen barátunk tudná elnyerni számodra kiváló kapcsolatai révén. A helyedben máris útnak indítanám Sztambulba némi ajándékkal.

Bethlen Gábor: Kendinek igaza van, nagyuram. Ravasz róka, bölcs diplomata lett belőle Bocskai mellett. Ott a helye a fejedelmi tanácsban, de még a kancellária élén is.

Báthori Gábor: Úgy legyen. Indulj a szultánhoz, puhatold ki a szándékát, és próbáld megszerezni számomra a bizalmát. Itthon pedig István bátyám lesz segítségemre, végtére is a Zápolyák óta van tekintélye a Kendi névnek az erdélyi rendek közt.

Kendi Krisztina: Nagyságos fejedelem! Engedd meg, hogy köszönhesselek új méltóságodban a családból, tolmácsolva egyúttal testvérem, Zsuzsanna és férjem, Némethy Gergely szívből jövő jókívánságait is! Most, hogy az öreg Rákóczi Zsigmond visszavonult, Drugeth pedig meglegedni látszik a főkapitánysággal, biztosan sokan átpártolnak majd hozzád korábbi híveik közül. De ne feledd, igazán csak azokra számíthatsz, akik már Bocskait követően is téged láttak volna szívesen a fejedelemség élén. Közülük is elsősorban rokonaid, családunk még élő fiai lehetnek politikád legfőbb támaszai.

Báthori Gábor: Köszönöm az irántam való jóindulatot, nem fogtok csatlakozni bennem. Minden igyekezetemmel azon leszek, hogy lemossam azt a szégyenfoltot, melyet unokabátyám, Zsigmond ejtett a családunk nevére. Esztelen parancsára kellett meghalnia három Kendinek, köztük édesapátoknak, Sándornak, a férjednek, Kovacsóczy Farkasnak és nagybátyámnak, Báthori Boldizsárnak is, ki testvéreteket hagyta így özvegyen.

Kendi Krisztina: A rendek beléd helyezték bizalmukat, s velük együtt mi is reméljük, hogy kormányzásod kárpótlást hoz, és feledtetni tudja a rosszemlékű háborús éveket.

Kendi István: Sógorommal, Némethy Gergellyel a fejedelmi tanács tagjaként segítségre lehetnénk abban, hogy a két császár között megtarthasd ezt a véráztatta földet a békeesség állapotjában. Engem jól ismerhetsz. Tudod, hogy Bocskait a diplomáciai ügyek közvetítőjeként érdemben szolgáltam. Kérlek, engedd, hogy tapasztalatommal, tudásommal szolgálatodra lehessek!

Báthori Gábor: Udvari kancelláriánk nem is kerülhetne jobb kezekbe nálad.

Kendi István: Köszönöm a megtisztelő bizalmat, igyekszem megszolgálni azt.

Kovacsóczy István kezdeményezi az erdélyi kancellári állás elnyerését

Bethlen Gábor erdélyi fejedelem előtt 1621 májusában, Kassán

Bethlen Gábor erdélyi fejedelem, Magyarország választott királya

Kovacsóczy István fejedelmi titkár

Mikó Ferenc székely főkapitány

Bethlen Gábor: Uraim, azért kérttem ide önöket, mert a kedvezőtlen diplomáciai és katonai fejlemények miatt a fejedelemségre mint hátorszagra az eddigieknél is nagyobb szükségem lesz, és biztos embereket szeretnék a hátam mögött tudni, nem ellenségeket.

Kovacsóczy István: Mit jelentsen ez, nagyuram? Végleg megfeneklettek a haimburgi tárgyalások?

Bethlen Gábor: Forgách Zsigmond nádor és Péchi Simon kancellár tárgyalásai nemhogy elfogadható eredményre vezettek volna Ferdinánd embereivel, de értesüléseim szerint a jó kancellár az egyezkedés során saját magát próbálta meg a fejedelmi székbe ültetni. Már parancsot adtam elfogatására, hogy tőle halljam a részleteket.

Mikó Ferenc: Igaz a hír, miszerint Fehérhegy óta nemcsak Morvaország pártolt el a protestáns szövetségtől, de a magyar főurak is igyekeznek újra Ferdinánd hűségére térni?

Bethlen Gábor: Sajnos igen. A Forgách nádorral és Széchy Györggyel az élen köpönyeget váltottak. Így magam sem vártam be a határon Buquoy generálist, „elől, oldalul s hátul gyújtott nagy tüzek miatt ott bátorságosnak lenni nem láttam”. Megelőzve, hogy Buquoy és az elpártoltak két tűz közé fogjanak, biztonságosabbnak véltem visszavonulni. Két nappal előbb, 6-án adta meg magát Pozsony, hogy megérkeztem ide, Kassára.

Mikó Ferenc: Mit vársz tőlünk, uram? Mit tegyünk?

Bethlen Gábor: „Ha az eszem el nem vész, úgy igyekezem serénykedni, hogy markomban semmi ne szakadjon.” Pihentetni és nagyobbítani kell a sereget, ezért a magyarországi hadaknak három hetet, az erdélyieknek négy hetet adtam szabadságotra. A hadsereg gyarapítása önökre vár, uraim! Biztosra veszem, hogy a keleti országrész buzgalma nem hűlt le annyira, mint az északnyugati megyéké.

Kovacsóczy István: Van elég ember az országban, aki a zászló alá kívánkozik, csak pénz kell a jókedv ébrentartására! Ha Péchi tisztségében szabad kezet adnál nekem, nagyuram, minden követ megmozgatnék.

Bethlen Gábor: Várjuk meg a vizsgálat végét, de mától alkancellárként minden joggal felruházva állhatsz a helyébe.

Kovacsóczy István kezdeményezi az erdélyi kancellári állás elnyerését

Bethlen Gábor erdélyi fejedelem előtt 1622. május 20-án, Kassán

Bethlen Gábor erdélyi fejedelem, Magyarország választott királya

Kovacsóczy István alkancellár

Rákóczi György borsodi főispán

Bethlen Gábor: Már egy hete tárgyalnak a bizottságok az országrészek átadásáról, Kovacsóczy uram! Mi tart ilyen sokáig? Az Istenre kérem, sürgesse meg őket egy kicsit, régen volt, hogy elhagytam Gyulafehérvárat, most már hazamennék. Vagy valami baj van?

Kovacsóczy István: Minden a legnagyobb rendben van, nagyuram. De be kellett várnunk Pyber János nagyváradai püspököt, Osztróth Istvánt és Czobor Imrét, hogy átvegyék tőlünk Ung, Torna, Szepes és Sáros vármegyéket, Lócsét, Eperjést, Kis-Szebent és Bártfát.

Bethlen Gábor: És hol tart a nekünk ítélt 7 vármegye átvétele?

Kovacsóczy István: Megtörtént Szatmár, Szabolcs, Ugocsa, Bereg, Zemplén, Borsod és Abaúj vármegyék átvétele is Kassával együtt. Már csak némi formaszak van hátra.

Rákóczi György: Formaság? Kovacsóczy uram formaságnak nevezi, hogy Ferdinánd király biztosai egyoldalú esküvést akarnak tőlünk kivenni a területek átadásáért?

Bethlen Gábor: Miféle esküvést, alkancellár uram?

Kovacsóczy István: Felszólították a főispánokat, városi előljárókat és hajdúkapitányokat, hogy a nikolsburgi béke értelmében esküdjenek meg, Magyarország ellen nem fognak törni, hogy a török ellen segítik a magyar királyt, és hogy nagyuram halála után visszatérnek a király hűségére.

Rákóczi György: Csak éppen azt nem hajlandók belevenni az eskü szövegébe, hogy addig tartozunk hűséggel öfelségének, ameddig a béke pontjait híven teljesíti.

Kovacsóczy István: No de főispán úr! Ez a függelék veszedelmesen hátráltatná a meg egyezést. Tudom, hogy bánja főkapitányi tisztének elvesztését, de gondolja meg! Lehet, hogy felelősebben gondolkodna fejedelmi tanácsosként?

Rákóczi György: Meglehet...

Kovacsóczy István: Nagyuram, ugye ezen nem múlhat a béke?

Bethlen Gábor: Nem bizony, Kovacsóczy uram!

A versenyen a Kiss Kira, Somogyi Laura, Zimborás Márk összetételű 10.N osztályos csapat országos 1. helyezést ért el, a Henics Blanka Regina, Seres Gergő, Varga Vencel összetételű, szintén 10.N osztályos csapat országos 4. helyezést ért el.

*Felkészítő tanár:
dr. Beckné Sallay Anikó*

Grafika: Takács Enikő 10.N

Van úgy, hogy az ember gyereke elfelejti visszahozni a szülő által aláírt dolgozatot. Na, ilyenkor jön Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő büntifogalmazása. Ha már a memória véges, a fantázia legyen végtelen. Íme néhány gyöngyszem. ☺

Időutazás

Minden egy késő tavaszi délután kezdődött, hiszen az osztálykirándulások is ilyenkor kezdődnek. Tudniillik ez az osztálykirándulás más volt, mint a többi, ugyanis csak nekünk adatott meg az alkalom, hogy időutazást tegyünk. Utunk az ókori Egyiptomba vezetett. De nem ám csak úgy, hogy elmegyünk, és vissza sem jövünk! Szigorú időkorlát terhelte vállainkat: amint a harmadik napfelkeltét meglátjuk, haza kell térnie kivétel nélkül mindnyájunknak. Nagyon jól választottuk a kirándulás időpontját, ugyanis lehetőségünk volt részt venni Tutanhamon fáraó temetési szertartásán. És itt kezdődtek a problémák. ☹

Mivel az iskolatáskámat használtam aznap, abban teljesen véletlenül benne maradt a röpdolgozatom. Így mikor az egyik osztálytársam elkérte megnézni, teljesen véletlenül az oltárra tette le, ahelyett, hogy nekem visszaadta volna. Mindezt addig észre sem vettük, amíg az áldozat bemutatását el nem kezdték. Ezután olvasták (volna) fel a fáraó végrendeletét egy papirusztekercsről. Viszont a pap az én kémiámat olvasta fel, benne a kalcium és az ezüst elektronszerkezetével. De mire ezt észrevettük, már késő volt: hiszen az időnk lejárt, a Nap harmadszor is felkelt!

Így történt az, hogy a röpi az ókori Egyiptomban ragadt.

Bodrogi Bianka 9.N

Egy kémiadolgozat kalandjai

Szerda este gondosan az íróasztalomra készítettem az aláíratott kémiadolgozatomat, nehogy másnap otthon felejtsem. Ekkor még csak gondolni sem mertem rá, hogy egyszer az majd eltűnhet onnét, és nekem milyen bosszúságokat kell átélnem, miközben visszakeresem.

Éjszaka, miközben aludtam, a Marsról űrlények érkeztek a Földre, belopódtak a szobámba, és ellopták a dolgozatomat. Nagy szükségük is volt rá, hiszen az űrlénykutatók nemrégiben felfedezték, hogy a Mars felszínének felépítésében milyen szerepe van a vas-oxidnak. Tudósaik szerették volna megtudni, hogyan képesek ebből az anyagból oxigéngázt előállítani, így lakhatóvá tenni a bolygót más élőlények számára is. Amikor azonban az én dolgozatomat az űrhajójukon vizsgálni kezdték, akkor vették észre, hogy az ötödik feladat higany-oxid hevítésére vonatkozó részét elrontottam. Ezért az ellopott papírt hasznavehetetlennek ítélték, és úgy döntöttek, hogy azt visszahozzák nekem. A gond csak az volt, hogy amikor visszaérkeztek vele a Földre, akkor én már rég a kémiaórán ültem, így a dolgozatomat nem tudtam időben visszavinni.

Kivételesen ezért most nemcsak a már réges-régen bevált fogalmazásírást kaptam büntetésül, hanem egész életemet végig fogja kísérni az a nyomasztó érzés, hogy az én négyes dolgozatomnak és a nem jól rendezett egyenletemnek köszönhető, hogy még ma sem és valószínűleg a közeljövőben sem lesz élhető bolygó a Mars.

Molnár Bence 9.N

A varázsbank

Kevés felnőtt tudja, hogy minden országnak van egy központi varázsbankja, ahova a gyerekek hetente egyszer, éjszaka elrepülnek, hogy betegyék az iskolában kapott jegyeiket a bankba. Szerdáról csütörtökre virradó éjszaka nekem is eljött az idő, hogy a heti jegyeimet lekössem. A művelet végrehajtásához azt is tudni kell, hogy jegyeinket a dolgozatokkal kell igazolni. Így hát fogtam a kedden kiosztott kémiaolgozatomat, hogy betegyem a jó jegyet a széfembe. Az út hosszú volt, én pedig nagyon fáradt voltam, és siettem.

A bankhoz érve rögtön beengedtek. Kértem a főnököt, vigyen a jó jegyek széfjéhez, mert ötös dolgozatot kívánok elhelyezni. Meg is tette, és amíg én betettem az ötösömet a széfbe, ő elkérte a dolgozatomat, hogy beírja a rendszerbe: *Peterka Flóra Anna, itt járt*

2017. március 29-én éjjel.

A széfbe betette a kémia röpdolgozat ötösét. A főnök tüsténkedett, én meg csak vártam. Épp már állva elaludtam volna, amikor szólt, hogy készen vagyunk, távozhatok. Nem is gondoltam végig, hogy a dolgozatom nála maradt, annyira siettem, mert már pirkadt.

Reggel a táskám pakolásakor vettem észre figyelmetlenségemet, de akkor már nem tudtam mit tenni, ugyanis a bank csak éjszaka van nyitva, kémiaóra meg nappal van. Így már előre felkészültem a fogalmazásra, melyet a tanárnőmnek kell írnom, figyelmetlenségem miatt.

Peterka Flóra Anna 9.N

Grafika: Foki Hanna 7.N

Barbie-ház, Barbie-élet

A falakat a citromsárga és a rózsaszín minden lehetséges árnyalata borította. Kis virágcskák lepték el, a padlótól a plafonig. A konyhabútor, a mosogató, a hűtő, de még a mikró is az asztalhoz hasonló színben pompázott. Aki ezt kitalálta, vagy betegesen Barbie-imádó, vagy maga is egy igazi Barbie volt.

Mintha csak válasszal akarna szolgálni, mozgás támadt az előszobában, és belépett egy nő. A lehető legpinkebb kosztümöt viselte. A fehér inge szinte vakított, a magassarkújára, mintha ráborult volna egy vödör rózsaszín csillámpor. Hidrogénszőke haja enyhe hullámokban omlott a vállára. Talán a mesében sem láthattunk volna ennél tökéletesebb Barbie-kiadást.

– George, drágám! Siess, hamarosan indulnunk kell! – kiabált vissza az ajtóból.

A hűtőszekrényhez lépett, és kivett egy üveg bizzar rózsaszín lötytyöt. Kis pohárkába töltött belőle egy keveset.

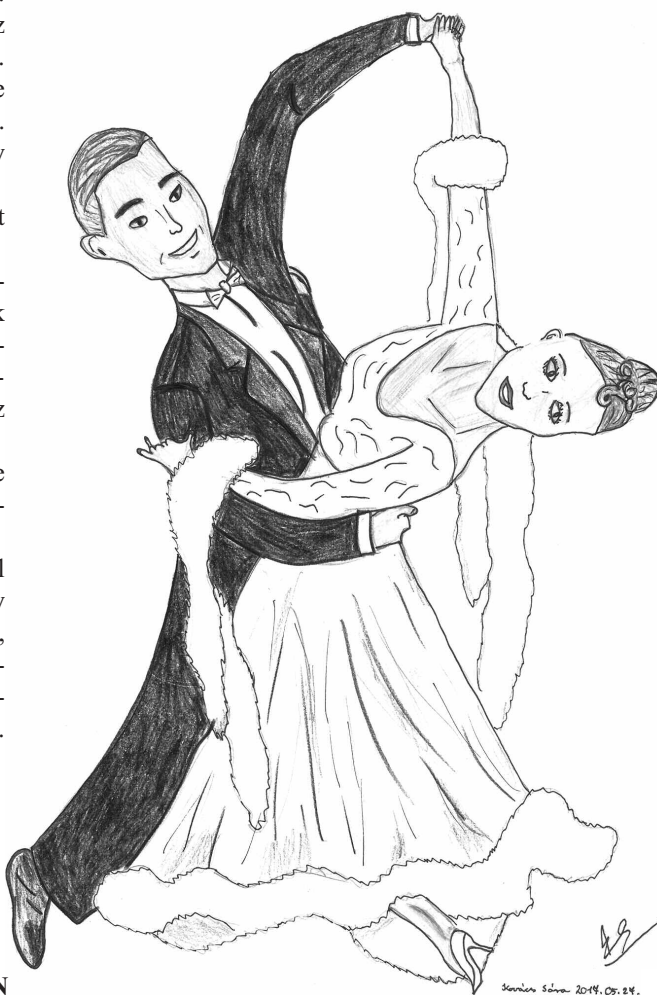
Egyből érezni lehetett az alkohol jellegzetes illatát. Felhajtotta, majd enyhe fintort vágva visszatette. Ki gondolta volna, hogy Barbie is szokott inni?

– George?! – kiáltott megint.

Amikor nem kapott választ, a konyhapultnak dőlt, és a körmeit vizsgál-gatta. Hirtelen valami zörgést hallott, de mintha az ajtó felől jött volna.

– George?! – kérdezte halkán a rózsaszín tüne-mény.

Választ ez alkalommal sem kapott. Vett egy nagy levegőt, majd kifújta. Be, ki. Be, ki. Aztán újra kinyitotta a hűtőt, és már a kezében is volt a fura ital.

Grafika: Kovács Sára 6.N

Már nem is töltötte ki pohárba, egyszerűen csak kortyolt belőle néhányat. A lépcső halk nyikorgását meghallva, gyorsan visszatette az üveget, és ellenőrizte, hogy elkenődött-e a rúzs a száján. De persze tökéletes volt, mint mindig.

– Itt vagyok, drágám! Mehetünk!

A nő műmosolya vetekedett a legtöbb nő igazi mosolyával. Belekarolt a férjébe, és együtt vonultak ki a házból. Egy borzongatóan tökéletes pár. Hatalmas rózsaszín ház, rózsaszín falakkal, rózsaszín asztallal, rózsaszín ruhákkal, rózsaszín cipőkkel, rózsaszín whiskyvel.

Nyári est

A nap még kétszeresen ragyogott, de fénye már nem volt olyan bántó és erőteljes. Az aranyhídra szinte rá is lehetett lépni. Már esteledett, de a strand mégsem néptelenedett el. Most jött el a bátor fiatalok ideje. A vacsora után törölközőjükkal a nyakukban érkeztek vissza, a kezükben egy zacskóba rejtett sörrrel vagy borral.

Egy ideig csak a stégen feküdtek és élvezték a látványt meg egymás társaságát, majd amikor már megcsappantak az italok, belöktek valakit a habok közé. A lányok aprót sikoltottak és jót nevettek a felfröccsenő víz hatására. Az áldozat csak visszamászott a fadeszkákra és jót nevetve a haverjaival visszaült a társaságba. A nap már a víz felszínén nyugtatta megfáradt hasát. A szerelmesek elvonultak sétálni, a többiek fintorogva néztek utánuk és inkább még egyet húztak az italukból. Lassan a második ember is megmártózott a kellemes szürkületi pocsolyában: „*Segíts!*” – röhögött a stégre könyökölve. Egyik gyanútlan barátja megfogta a kezét, majd ő is bebucskázott a vízbe. Immár a vizesek voltak a nyerők, így a többiek is szépen sorban beugrottak a habokba. Pajkos és felszabadult nevetésüket messze vitte a feltámadó esti szél.

A visszatérő pár már a pancsikolók sziluettjét látta csak. Ők nem kívánczozva a vízbe, inkább heves csókcsatába kezdtek. Ezt persze nem nézhették tétlenül a lubickolók, víz-cseppek ezreit küldték hadba ellenük. És céljukat elérve, a teljes társaság bent úszott már a sötétlő tóban. A többi fürdőző lassan elszivárgott haza. Kényelmes fotelba, hintaágyba kártyázni vagy beszélgetni. De visszanézve még elmosolyodtak, emlékezvén, ők is voltak egyszer ilyenek. A hangos társaság azonban nem tágitott. Az üvegekből a szervezetükbe került alkoholtól melengetve élvezték a kellemes vizet.

Az esti sötétségben észre sem vették, amikor beborult az ég. Pillanatokon belül eleredt az eső, és eláztatta a parton maradt ruháikat, de ők csak még jobban nevettek. Az első villám bevilágította a tavat. A szemük tágra nyílt, nem is a csodálkozástól, inkább a gyönyörűségben. Nem is sejtették eddig, milyen szép is lehet egy ilyen lilás éjszakai villanás. Kiültek hát a partra, és egymás vállára hajtva a fejüket nézték a természet haragját. Az eső elnyelte a nevetésük hangját, amikor a szikrázó fellegek alatt hazaandalogtak.

Kósa Panna 9.A

EZ SIKERÜLT

„A könnyebb utat mindig könnyebb választani, ezt hívják menekülésnek. De van egy rossz hírem. A könnyebb úton soha nem lehet olyan sikerélményeket szerezni, amelyek önbi-zalmat adnak.” (Csernus Imre)

Feladat: József Attila Elégia és Radnóti Miklós Nem tudhatom... című versének összeha-szonlító elemzése

József Attila 1933-ban írta az *Elégia* című versét, míg Radnóti Miklós 11 évvel később alkotta a *Nem tudhatom...* című alkotását. A két műben, a költészetben gyakran előforduló hazaszeretet jelenik meg. Adyhoz hasonlóan József Attila ostorozó hangnemben szól a hazához. A költő a két világháború közti Magyarországot hitelesen ábrázolja. Ezzel szemben Radnóti látásmódjában a klasszikus hazaszeretetet érezhetjük. A költő örömmel, büszkén írja le az ország jellegzetességeit a 2. világháború borzalmai közt. József Attila versének műfajjelölő címe sejteti az olvasóval, hogy egy reményvesztett költő lemondó hangvételű sorait olvashatja. Radnóti a *Nem tudhatom...* címadással bizonytalanságot sugall, sejtet és elgondolkoztat a sorvégi írásjelek halmozásával.

Mindkét vers tájleíró jellegű. Azonban az első versben egy nagyváros, Budapest képe tárul elénk (gyárudvar, apró ablakok). József Attila Magyarország korabeli helyzetét a budapesti gyártelepek (pl.: Csepel) ábrázolásával írja körül, így meggyötörként, kisem-mizettként látjuk hazánkat. Ezzel szemben Radnóti a vidéki, az alföldi táj leírásával jel-lemzi az országot, így bár elmaradottnak, de nyugodtnak látjuk a tájat.

A két versben kulcsszerepe van a fentről lefelé történő ábrázolásmódnak, mely a táj-leírás irányát adja. József Attila külső elbeszélőként jelenik meg. Egy hasonlattal indítja a verset: „Mint álmos ég alatt... / füst száll a szomorú táj felett / úgy leng a lelkem”. A mű három szerkezeti egységre bontható. A költő először az ég képi síkjában ábrázol, az „álmos ég” szó szerkezettel érzékelteti a lelkiállapotának súlyosságát, lehúzó erejét. A második strófát önmegszólítással kezdi, ellentétbe állítja a „kemény lelket” a „lágý kép-zelettel”. Majd, mint eredetként, az alatta elterülő tájra tekint. A jelenkori helyzetét, szen-vedéseit összehasonlítja a múlt könnyedségével, így idő- és értékszembesítő jelleget kap a vers („Itt, hol a máskor oly híg ég alatt ... a nyomor egykedvű csendje ... fölöldja lassan a bánatot”). Radnóti a verse kezdetekor már ellentétbe állítja, hogy milyennek láthatja egy idegen és ő a tájat. A „lángoktól ölelt kis ország” szó szerkezettel utal a 2. világhá-borús viszonyokra, a hazánk körül dúló harcokra. Hazaszeretetét és az anyafölddel való kapcsolatát az ág-fatörzs viszonytal érzékelteti, illetve a születését és halálát, mint kez-detet és véget, is az anyaföldhöz kapcsolja. A vers ugyancsak három szerkezeti egységre bontható.

József Attila versének második egységét a szűkülő perspektíva ábrázolása adja. Az égről letekintve közeledik a táj felé, előbb a gyárudvart, majd az apró ablakokat láttatja az olvasóval. A „csupa rom” szókapcsolat metaforaként értelmezhető a korabeli, háború utáni viszonyokra. A „fakó lépcsőin szállnak a napok alá” kezdetű sorral gyártelepek

szegényes, robotoló életmódját ábrázolja. A „*Felelj, innen vagy?*” kérdés az elmúlt „*nagy korra*” utal, így olvashatjuk e sorokat egy az álmaitól megfosztott, reményvesztett költő vallomásaként. Ezek alapján az első vers nem csupán tájleírás, hanem a költő lelkiállapotának kivételése a táj fölé. A negyedik versszakban olvasható a beszédhelyzet, miszerint palánk alatt tartózkodik a költő. A „*falánk erkölcsi rendet ... rikácsolva őrzi*” sor utal a szigorúan ellenőrzött, diktatórikus évek hangulatára, az elnyomásra.

Radnóti versének második egységét is a fentről lefelé történő nézőpont irányítja. Az „*itthon vagyok*” kezdetű sorral indítja a tájleírást, külső és belső szemléletét váltakoztatja a bemutatás során. A „*tudom*” igével fejezi ki rendkívüli hazaszeretetét, mennyire kiismerte a vidéket. Egy irodalmi toposz, a naplemente képével indítja az emlékezést: „*a házfalakról csorgó, vöröslő fájdalom*”. Majd mintha repülőgéppel nézné a tájat, feltérképezi az olvasó előtt. József Attilával ellentétben egyre tágabb perspektívát ábrázol, eleinte szöcskét, majd tanyát, gyárat, vasutat és az ott élőket jeleníti meg. Szembeállítja a két látásmódot, ő mint ismerős meséli a táj jellegzetességeit és hozzá kötődő emlékeit, ezzel szemben egy idegen vadászpilotának nem jelent semmit a táj.

József Attila a negyedik strófában a jövő említésével kitér mindhárom idősíkra, és az álmokat mint „*sárba száradt üvegcserepeket*” jellemzi. Az eddigi hazaostorozást felváltja a hazájával való együttérzés („*A maga módján itt is megteríti a kamatra gyötört, áldott anyaföld*”). A „*kamatra*” szóval utal rá, hogy nemcsak ő, de minden itt élő hálátlan az anyaföldjével. Az utolsó szerkezeti egységben az anyaföldhöz való viszonyát egy ősi toposzsal, az anya–gyermek kapcsolattal szimbolizálja.

Radnóti a harmadik szerkezeti egységben a jövőt tárja fel. Beismeri bűnösségét, és magára vállalja a nép nevében is. Reményt lát a jövő nemzedékében, akik talán szebbé teszik a világot, és elhozzák a várva várt béke éveit. A békét mint „*virrasztó éji felleget*” szimbolizálja. Így zárja le a személyes hangvételű verset. József Attila érzelmi kettősség kifejezésével zárja a versét („*húz-vonz*”, „*taszít ide*”), az öröm és bánat hazához való kapcsolásával.

A két vers jelentőségét a különböző jelentéskörökben felhasznált hazaszeretet fogalma adja. József Attila bár ostromozva, mégis „*húzva-vonzva*” elismeri hazáját, Radnóti pedig klasszikus „*hazaimádással*” emlékezik meg szülőföldjéről a 2. világháború idején.

Molnár Réka Zita 12.B

Tanárai: Juhász Ildikó és Hajduné Szabó Ágnes

A modernségtől kezdve a táj mint a költészet témája nem önmagában jelenik meg a versekben, mint a klasszikus tájleírásban, hanem elvont többletjelentést hordoz, közvetít. Újítás az is, hogy József Attilánál nem a természet jelenik meg tájként, hanem a város. József Attila *Elégia* és Radnóti Miklós *Nem tudhatom...* című versében a táj leírásán keresztül láthatjuk az ország helyzetét, és azt is megtudhatjuk, hogy melyik költő hogy viszonyul a hazájához.

József Attila versében a lírai éntől különválik a lelke, és fentről szemléli a hazáját, így a költő kívülről látta a mindazt, amiben él. A lírai értelme megszólítja, kérdőre vonja a lelkét, tehát a lírai én önmagához szól az *Elégia* című műben, mert meg akar bizonyosodni az érzéseiről, a látott tájhoz való ragaszkodásának okait kutatja. A vershelyzet, melyet az első versszak hasonlatából ismerhetünk meg, lassú, részletes megfigyelést, tú-

nődést, gondolkodást sugall. Az „*álmos*” és a „*szomorú*” szavak már a mű elején komor hangulatot teremtenek, amit a táj kinézete tovább erősít, hiszen a lírai én a tájat felülről kopárnak, romosnak, üresnek, elhagyatottnak, élettelennek és reménytelennek látja.

A versben a lírai én mutatja be a lelkének a hazáját, ezt jelzik a megszólítások, például: „*Te kemény lélek, te lány képzelet*” és az egyes szám második személyű felszólítások („*tekints alá*”, „*felelj*”). Ahogy a lírai én fentről szemléli a tájat, kiragadja egy-egy kisebb részletét, és annak kapcsán bemutatja az ott élő embereket. A második versszakban az ország nyomoráról, szomorúságáról olvashatunk, melyet a tűzfal látványa idéz fel a lírai énben. A harmadik versszak első két mondata azt állítja, hogy az egész világ a most látott és láttatott romokból jön létre. Az, hogy a világ alapanyaga a hulladék, a világ értéktelenségét sugallja. A természet előretörése a gyárudvaron az élet megjelenését, a világ keletkezésének kezdetét idézi, hiszen a növények megjelenését az állatok, majd az emberek követik. A lírai én kérdőre vonja önmagát, mert tudni akarja, hogy miért érez vágyat az iránt, hogy beilleszkedjen az itt élők közé. A lehetséges magyarázat a hazaszeretet, ám a lírai én nem válaszolja meg a kérdést. A táj egy részletének bemutatása után ismét az emberek jelennek meg, akikről megtudjuk, hogy a kor, amiben élnek, rájuk nyomta a bélyegét, megpecsételte a sorsukat. Ez az első világháború hatására érzett reményvesztettséget mutatja, amely József Attila költészetében gyakran megjelenik. A negyedik versszakban az emberek szebb jövő után való vágya jelenik meg, ám az „*üres*” szó értelmetlenséget sugall. A költő az embereket a telkekhez hasonlítja, ezzel mutatva, hogy a táj komorsága összhangban van az emberek reményvesztettségével. A „*kínlódó*” és „*sár*” szavak, valamint a megszemélyesített üvegcserepek jelzői fokozzák a romos, elhagyott, sivár lakás hangulatát. Az eddig mozdulatlan képet apró mozgások törnek meg. A legyek színei jelzik, hogy élet lenne az, ami ezt a kopár tájat széppé, színessé tenné. A mű első versszaka megteremti a vershelyzetet, melyet a középső három versszakban részletez a költő. Az utolsó versszakban a lírai én felteszi az utolsó kérdést, és immár meg is válaszolja. Kimondja, hogy a szemlélt táj a hazája, és vallomást tesz arról, hogy mit is jelent számára. A hazájához való viszonyát az anya–gyermek kapcsolattal jellemzi. Bevallja, hogy kopársága, személyvesztettsége ellenére is szereti a hazáját.

Radnóti, József Attilától eltérően, már műve elején kimondja, hogy a hazájáról lesz szó, ugyanakkor megjelenik az idegen emberek nézőpontja is. A verset végig ez a kettősség hatja át, melyet a fent-lent, idegen-itt élő, távol-közel ellentétek hoznak létre. Először a lírai én nézőpontjából láthatjuk az országot, mely reményei szerint egész életének a helyszíne. A lírai ének a hazája azt a helyet jelenti, ahol minden ismerős, ahol eligazodik, jól érzi magát. Ebben a versben is megjelenik a fájdalom, akárcsak az *Elégiában*. Majd az idegen, a külső szemlélő nézőpontját ismerhetjük meg, aki csak a személytelen tárgyi környezetet látja a tájban. A költő Vörösmarty alakjával idézi fel az egész magyarságot összetartó kultúrát. A külső szemlélő által látott környezeti elem megnevezése után jelenik meg a lírai én által látott kép, azaz az élet, az emberek. Egy idegen kívülről mindent komornak és személytelennek lát, viszont az, aki itt él, látja benne mindazt, amitől szép lesz, hiszen a személyes élmények teszik az adott tájat a hazájává. Az idegen által látott képekhez kemény, ellenséges tartalmú jelzők társulnak („*vad*”, „*pusztítandó*”), míg a lírai én által látottakhoz meleg, vidám látvány társul („*szelíd*”). A vers első részének utolsó sora azt jelzi, hogy a külső szemlélő nem láthatja mindazt, amit egy itt élő ember. A vershelyzetben megjelenő repülő, a József Attila-verssel ellentétben gyors, felületes át-

tekintést ígér, ami összhangban van azzal, hogy a vers ezen része nincs több versszakra tagolva. Ez a kép jelzi az idegen szemlélő felületességét is. Radnóti a vers következő egységében tér ki részletesen az emberekre. Itt is megjelenik az *Elégiában* olvasott vágyakozás, várakozás a jobb jövőre, melyet itt a béke testesít meg. A lírai én végül az égtől kér védelmet, ami jelentheti az Istenhez fordulást is.

Mindkét műben megjelenik a hazaszeretet, ám míg József Attila komornak látja a hazáját, addig Radnóti a szépet látja benne. Bár mindkét vers fentről láttatja az országot, József Attilánál a lírai én szemlélődik kívülről, Radnóti viszont a távolság az idegenséget jelzi. Mindkét versben látszik a huszadik századi Magyarország reménytelen helyzete és az, hogy ebben a helyzetben is milyen sokat jelent a haza a magyar emberek számára, hiszen onnan származnak, ők is részei az országnak.

Berta Bernadett 12.N

Tanára: Hajduné Szabó Ágnes

Feladat: Olvassa el figyelmesen, majd értelmezze Kosztolányi Dezső Boldogság című novelláját! A novella szövege tudatosan fordul szembe a címhez fűződő olvasói várakozással. Értelmezze a szöveg e meghökkentő, a címének látszólag ellentmondó szemléletét! A szöveg némiképp eltér a novella megszokott műfaji sajátosságaitól is. Fejtse ki, miben mutatkoznak meg ezek az eltérések, és hogyan függenek össze a szöveg témájával! Megoldása 400–800 szó terjedelmű legyen!

Kosztolányi Dezső a XX. századi magyar irodalom meghatározó és kiemelkedő alakja volt. Az emberi lélek mélységeit ismerő író, költő versei és novellái máig népszerűek. Kedvelt témája volt az érzelmek világa, azok eredete és magyarázata. Ez a novella az *Esti Kornél* című novelláskötet egyik tagja. A kötet darabjai összefüggnek egymással, de akár önmagukban is olvashatók. Az *Esti Kornél* kötet tette híressé és emlékezetessé elsősorban Kosztolányit.

Az elbeszélés címe egészen egyszerű, ám tömör. A „boldogság” szó mindenkiben érzelmekhez fűződik, jelent számunkra valamit, nem hagy hidegen. Vágyunk a boldogságra, és nemcsak mi, hanem mindenki vágyott rá a történelem során. A boldogság keresése teljes mértékben emberi dolog, ha nem a legemberibb, csupán forrását, lényegét tekintve változik, hogy miként értelmezzük, honnan reméljük. Ezért mondható a cím tömörnek, hatásosnak, mert elgondolkodtat és érzelmeket vált ki belőlünk. Teljesen megfelel a mű témájának. Az író személyes tapasztalatot oszt meg velünk, amely során ő megízlelte az érzést, hogy mit jelent a boldogság. Ugyanakkor azt is érzékelteti, hogy tapasztalata mögött valami alapvető igazság rejlik, és a cím határozottsága is ezt sugallja. Mindez annak ellenére elmondható, hogy a címnek látszólag ellentmond az írói szemlélet, a mű tagolása, hiszen egészen az utolsó előtti bekezdésig nyoma sincs az igazi boldogságnak, sőt azt a hatást kelti, hogy ilyen nincs is valójában. Mindezen ellentét azonban további olvasással és elemzéssel feloldható.

A műfaj ugyan novella, ám mégsem a hagyományos értelemben vett novella. A műfajnak való megfelelés területén szintén ellentmondásba ütközhetünk. A történet cselekménye nem jelentős, tulajdonképpen inkább csak az elbeszélő hangulatának kifejezésére szolgáló mozzanatokot ír le, nem mondható eseménydúsnak. A szereplők, a főszereplő

kivételével, mind elhanyagolhatók, rájuk is igaz, hogy jelenlétük leginkább hangulatfestő, hiszen nem mozdítják előre az eseményeket, csak a mesélő érzéseire hatnak. Igazi csattanó nem bontakozik ki, bár a helyszín, az idő és a hangulat változik, de mindez nem változtat a novella meghatározó gondolatiságán. Az, hogy minden és mindenki csupán a főszereplőn keresztül értelmezhető, hogy csupán az ő hangulatának leírását szolgálja, elvonttá, filozofikussá teszi a művet, és némileg ellentmond a novella jellemzőinek, de megfelel annak, hogy személyes tapasztalatot mond el, egy mély belső lelkiállapotot ábrázol. A cselekmény egy jelen idejű párbeszéd részletével indul, amelyben az elbeszélő és a fiktív Esti Kornél beszélgetnek. Az író elmeséli egy utazásának történetét, amely teljesen szokványos módon és hétköznapi emberekkel zajlott. Elmondja, mit látott, érzett a vonaton. A fordulópontot a reggel jelenti, amikor egy kisvárosba érkezett, ahol „boldogságra” kezdődött. Ebben a részben nem történik semmi rendkívüli, nincs csattanó és nincs megoldás az eseményekben, de az átéltek tanulsága értelmezhető egyfajta megoldásként. Az utolsó bekezdésben visszatér a jelenbe, levonja a tanulságot, megmagyarázza a boldogságot, így válaszolva a bevezetésben felvetett kérdésre.

Az elbeszélés hangneme, hangulata egy személyes, baráti beszélgetést idéz. Minden momentum a valóságos, élő és könnyen elképzelhető, könnyű átélni az életképszerű eseménysort. A beszélő egyes szám első személyben szólal meg, írja le az eseményeket azzal a részletességgel, amit csak ő tudhat, hiszen saját tapasztalatát osztja meg, amely mély benyomást tett rá. Az események hangulata két véglettel írható le; az első rész egyenesen nyomasztó, lehangoló és kilátástalan, ezzel szemben a fordulópont utáni légkör idilli, békét áraszt és már-már földöntúli nyugalmat. Ennek a kettősségnek is megfelel és összeköti az utazás, a hosszú út toposza, ez az elem keretet ad a történetnek, még akkor is, ha az a valóságban is megtörtént. Az események részletezése, pontos lefestése, a mindennapi szóhasználat és a jól ismert jelenetek (pályaudvar, álmatlanság, mogorva ellenőr) mind testközelbe hozzák a történetet, ezáltal könnyítve meg egy elvont dolog, érzés, a boldogság értelmezését. A főhős is átlagember, a mellékszereplők is hétköznapiak, és gyakran nincs közvetlen hatásuk az elbeszélőre, valamint egymással sem állnak kapcsolatban.

A novella mondanivalója a bevezetésből és a befejezésből derül ki. A gondolatok, amelyekkel indul a történet, ismerősen csengenek, ám végül kiábrándítóak. A leírt képek álmaink szüleményei, kidolgozatlan vázlatai az áhított boldogságnak. Ezt az idillt egyetlen felsorral rombolja le Kosztolányi: „*ezek a képek tartalmatlanok, és ezért csábítók.*” De ad helyette valami mást, kifejezi a meggyőződését, hogy létezik valódi boldogság: „*Természetesen, van boldogság. De az merőben más.*” Ezt a tételmondatnak is nevezhető gondolatot követi egy történet elmesélése, amely során az író átélte a boldogságot. A zárlatban elmondja a beszélő, hogy nem akar az okokkal foglalkozni, „*nem óhajtja magát fölboncoltatni, amíg él!*” Mindezen elemek meglétének és teljesítésének célja a következő mondat igazolása: „*... a boldogság mindig rendkívüli szenvedés tövében terem meg, s éppoly rendkívüli, mint az a szenvedés, mely hirtelen elmúlik. Talán nem is egyéb, mint a szenvedés hiánya.*” Ez a gondolat foglalja össze a mondanivalót, a tételt, amelyet egy személyes példával igazolt az író.

Nekem személy szerint rendkívüli módon tetszett ez a novella, mert már én is sokat gondolkodtam a boldogságról, hogy mi váltja ki, mi az, ami szükséges hozzá. Ez a novella érzékletesen és szemléletesen fogalmazza meg a választ, amely ugyanakkor nem vitat-

hatatlan, nem általános érvényű. Hangulata realiztikus, kicsit kiábrándító, ám szép és messzemenően emberi.

Máthé Bence 12.B

Tanára: Juhász Ildikó

Feladat: érvelés. Egy amerikai kutató szerint a humor az emberek közötti versengés, rivalizálás egy játékos formája, amelynek eredményeként mindig van győztes és vesztes. Az elmélet szerint ez nem csupán akkor igaz, ha a humor eszközeivel fogalmazzuk meg véleményünket vagy ítéletünket egy vitában, hanem még akkor is, amikor például egy társaságban komikus történeteket mesélünk. A kutatás szerint ekkor a versengés célja az, hogy eldőljön, ki a legviccesebb, ki tudja a legszellemesebb történetet mesélni. (Tisljár Roland: A humor szerepe és szerveződése a társas kapcsolatokban.)

Az értekezésben olvasható szöveg azt állítja, hogy a humor az emberek közti rivalizálás egyik enyhe, játékos módja. Ennek során van győztes és vesztes. Én ezzel az állítással egyetértek.

A humor abból áll, hogy egy visszás, negatív dolgot nevetségesnek tüntetünk fel. Tudjuk, hogy amin nevetünk, az nem normális, nem illik a helyére. Ezért ha humort használunk, valaminek vagy valakinek a hiányosságára, visszasságára hívjuk fel a figyelmet. Ez a valami vagy valaki így vesztesként is nevezhető, míg a közösség, aki nevet rajta, illetve aki elmesélte, győztesnek. A humornak közösségépítő jellege is lehet ezért. Érdekes azonban, hogy így a létrejövő közösség a teljes emberiségből alkot csapatot, valami ellenében vannak tagjai együtt. Hiszen a nevetség tárgyát elutasítják, kiközösítik a humor eszköze által.

A versengés és a szembenállás még közösségen belül is fennállhat, hiszen el kell dönteni, ki a leghumorosabb. Ennek eldőlésével a csapat egy tagja érezheti magát feljebbvalónak, míg a többiek ezt elfogadják (vagy tovább „harcolnak” a címért). Így kimondhatják, hogy van győztese és vesztese a humorhasználatnak. Társadalmunkban a jó humor erénynek számít, jó tulajdonságnak, ezért vehetjük ennyire komolyan. Persze, ez az adott pillanatban nem tudatosan történik, tudatalattink ösztönösen cselekszik ekkor, csakúgy, mint az állatok esetén.

Például, ha elmesélek baráti társaságban egy viccet, rögtön megosztódik a társaság: értik, nem értik a poént, hasonlóan humorosnak gondolják vagy sem. Ha nagy népszerűségnek örvend, örülök, és más is mesél egy másikat: megkezdődik a rivalizálás.

Kováts Ábel 12.N

Tanára: Hajduné Szabó Ágnes

A Kunfalvi Rezső olimpiai válogatóverseny 0. feladata

Az idei válogatóversenyt, amelyen eldőlt, hogy ki az az öt diák, aki nyáron részt vehet a Nemzetközi Fizika Diákolimpián, április 10–12. között rendezték Budapesten, a BME-n és az ELTE-n. A verseny általában becslési versennyel kezdődik, idén azonban egy 0.

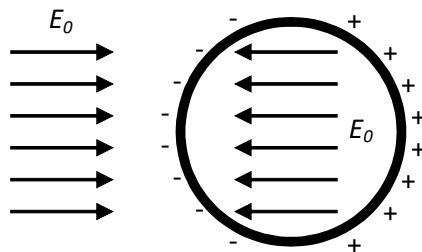
„bemelegítő” feladatot kaptunk. A feladat megoldásához néhány furfangos, nehéz ötletre volt szükség.

A feladat:

Egy R sugarú, vékonyfalú, $d \ll R$ falvastagságú, ρ fajlagos ellenállású, töltetlen, $L \gg R$ hosszúságú fémcsövet a szimmetriatengelyére merőleges irányú, homogén E_0 elektromos térbe helyezünk. A csövet szimmetriatengelye körüli állandó ω szögsebességgel forgatjuk. Mekkora a csőben fejlődő Joule-hő teljesítménye? Tekintsük úgy, hogy a fémcső falában sugárirányban a töltéselrendeződés egyenletes.

Megoldás:

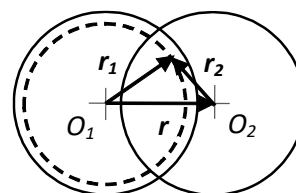
A fémek belsejében elektrosztatikus állapotban nincs térerősség. Ezért, ha a fémcsövet elektromos térbe helyezzük, a fémbe úgy kell elmozdulniuk az elektronoknak, hogy az általuk a fém belsejében létrehozott térerősség kioltsa a külső térerősséget az ábrán látható módon. Miután a hengert megforgatjuk, a kialakuló töltéseloszlás nem mozdulhat el, a fémcső belsejében csak így marad erőtermentes állapot. A henger viszont elfordul, azaz a hengerhez képest a töltések visszafelé forognak. Ez a hengerben áramot jelent. Ha meghatározzuk a töltéseloszlást, akkor meghatározhatjuk az áram teljesítményét is. A homogén erőter előállítására használjuk a következő ötletet. Tekintsünk két ellentétes, de egyforma nagyságú σ térfogati töltéssűrűségű, R sugarú hengert!

A Gauss-tétel segítségével megmutatható, hogy a hengerekben a térerősségnek a középponttól való távolságfüggése:

$$\vec{E}_{\pm}(r_i) = \pm \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \cdot \vec{r}_i$$

Az O_1 középpontú hengerben az $\vec{E}_{\pm}(r_1)$ térerősség előjele pozitív, mivel ezen a hengeren pozitív a töltéssűrűség, az O_2 középpontú hengerben ellenkezőleg. A két henger közös részében a térerősség a két kiszámolt térerősség összege:

$$\vec{E} = \vec{E}_+(r_1) + \vec{E}_-(r_2) = \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \cdot (\vec{r}_1 - \vec{r}_2) = \frac{\sigma}{2\epsilon_0} \cdot \vec{r}$$

Látható, hogy a hengerek közös részében homogén térerősség jön létre. Ezen térerősség nagysága E_0 kell legyen, a feladat elején megállapítottak miatt. Ha a hengerek középpontját egyre közelítjük egymáshoz, a közös térrészben lévő térerősséget akkor is a fenti képlet adja meg. A feladatban szereplő eredeti fémhengert úgy modellezhetjük, ha az előbbi elrendezésünkben r -t „nagyon kicsire” választjuk. A közös térrészben a töltések kioltják egymást, a térfogati töltéseloszlás felületi töltéseloszlásba megy át.

Az előző egyenletből kifejezhetjük a felületi töltéssűrűséget, ha a térfogati töltéssűrűséget megszorozzuk a falvastagsággal. Felhasználva, hogy r kicsi, és felírva két koszinusz-tételt megmutatható, hogy a falvastagság tetszőleges φ szögénél $r \cdot \cos\varphi$. Ennek felhasználásával a felületi töltéssűrűség:

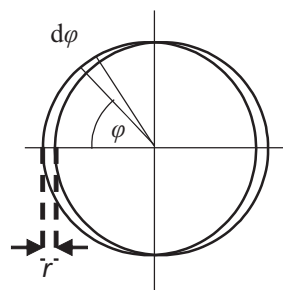
$$\lambda = \sigma \cdot r \cos\varphi = 2\varepsilon_0 E_0 \cdot \cos\varphi.$$

Az áramerősség az adott keresztmetszeten egységnyi idő alatt átfolyó töltés. Az ábra szerint a φ szögű felület nagysága

$$\Delta A = L \cdot R \cdot d\varphi,$$

az ezen a felületen lévő töltések száma $\Delta Q = \lambda \cdot \Delta A$, és felhasználjuk, hogy $\omega = d\varphi/dt$, továbbá egyenletes forgáskor $\varphi = \omega t$:

$$I = \frac{\Delta Q}{\Delta t} = \frac{\lambda \cdot L \cdot R \cdot d\varphi}{dt} = 2\varepsilon_0 E_0 \cdot L \cdot R \cdot \omega \cdot \cos(\omega t)$$

Hőhatás szempontjából a szinuszosan (koszinuszosan) változó áram effektív jellemezhető, melynek nagysága $I_{eff} = I_{max}/\sqrt{2}$. A henger ellenállása:

$$R_{ell.} = \rho \cdot \frac{l}{A} = \rho \cdot \frac{2R\pi}{L \cdot d}$$

A fejlődő hőteljesítmény pedig:

$$P = R_{ell.} \cdot I_{eff}^2 = \rho \cdot \frac{2R\pi}{L \cdot d} \cdot 2\varepsilon_0^2 E_0^2 \cdot L^2 \cdot R^2 \cdot \omega^2 = \frac{4\pi\varepsilon_0^2 \rho R^3 L \omega^2 E_0^2}{d}$$

A feladat megoldására 2 óra állt rendelkezésre. Mint később örömmre kiderült, a jó megoldást adók közt voltam. A feladat megoldása a kezdő lökés mellé elég önbizalmat adott az előttem álló két és fél napra az igazi megmérettetéshez, az olimpián megszokott típusú elméleti és mérési feladatokhoz. A verseny során még rengeteg érdekes és nehéz feladattal találkoztunk, de nekem a 0. feladat maradt az, amelyre a legbüszkébb vagyok.

Nagy Botond 12.A

Tanára: Pálovics Róbert

Emelt szintű történelem érettségi

Feladat: a középkori jobbágság

Az uradalom a középkorban (a VI. századtól a XV. századig) alakult ki Európában. Elsősorban a fejlettebb, nyugati területeken volt jellemző, Nyugat-Európában és a Frank Birodalomban. A jobbágy a földesúr védelme alá helyezte magát, mert különben nem lett volna képes magát megvédeni. A földesúr egy várban élt, amely az uradalom központja volt. Emellett a jobbágy rendelkezésére bocsátott egy földet, melyet művelhetett. Minden jobbágy közösen használhatta a folyót és a tavat (például halászatra), a legelőt és a szántót (például legeltetésre) és az erdőt (például a disznók makkoltatására). A jobbágyok számára a földterületeket úgy sorsolták ki. Minden jobbágy minden dűlőből kapott egy részt művelésre. A jobbágnak jogai is voltak. Terményének egy részét a földesúrnak be kellett szolgáltatnia, amelyből az úr megélhetett. Emellett kötelező ajándékokat kellett számára adnia. Meghatározott időt pedig a földesúr földjén kellett dolgoznia. Ezt robotnak hívták. A jobbágyok felett a bíró a földesúr volt. Ha a jobbágy meg merete szegni kötelezettségeit,

akkor a földesúr korlátlan hatalmat kapott, és elűzhette földjéről a jobbágyot a családjával, és új jobbágycsaládot hozhatott a helyére. A megállapodás (jobbágy–földesúr viszony) mindkét félnek kedvező volt. A jobbágyoknak a védelem, a földesúrnak pedig a jobbágy szolgálata miatt.

Feladat: a mai magyar demokrácia

Magyarországon a rendszerváltás óta (1989) beszélhetünk modern demokráciáról. A választási rendszert, amely ma is érvényes, 2012-ben vezették be. A jelenlegi miniszterelnök Orbán Viktor, és a köztársasági elnök Áder János. Magyarországon a népfelség érvényesül. Ezt több dolog is bizonyítja. Hazánkban általános és egyenlő választójog van, azaz mindenki egyenlően beleszólhat az ország irányításába. Választójoggal bír minden 18. évét betöltött állampolgár. A határon túli magyarok is szavazhatnak. Az országgyűlési választások közvetlen és titkos választás alapján zajlanak. A választásokat a köztársasági elnök írja ki. A választásról szóló törvényeket csak 2/3-os többséggel lehet módosítani. 4 évente tartunk választásokat. A választópolgárok képviselőkre szavaznak. A Parlamentbe 199 képviselő kerül be, 106 egyéni szavazatok alapján, 93 pedig listáról. Kormányt a Parlament 50%-ával lehet alakítani, és a parlamenti küszöb, azaz a bejutási határ 5%. A választópolgárok 4 évig a kormányra bízják.

A népszavazás a törvényhozás legmagasabb formája. Bárki kezdeményezheti elegendő aláírás összegyűjtésével. A népszavazás eredménye döntésre kényszeríti az Országgyűlést (törvényalkotás). Akkor érvényes, ha a választópolgárok több mint fele érvényesen szavazott, és eredményes, ha a szavazók több mint fele azonos választ adott. A Nemzeti Választási Iroda intézi a szavazásokat. Az Országgyűlés megszabhatja saját szabályait, illetve megválaszthatja elnökét. Ezen kívül megválasztja a miniszterelnököt, a köztársasági elnököt, az alapvető jogok biztosát (ombudsman), a Számvevőszék elnökét, az alkotmánybírákat és a legfőbb ügyészt. A kormány, amelyet a választók választottak, lemondhat, illetve a miniszterelnökkel szemben lehet konstruktív bizalmatlansági indítványt benyújtani, ám ekkor a képviselőknek új kormányt kell tudniuk választani (többségi szavazat kell hozzá). A miniszterelnök megbízatása megszűnik az új Országgyűlés megválasztásával.

A Parlamentben frakciók vannak, és több párt között létrejöhet koalíció, mint most a FIDESZ–KDNP között. Az Országgyűlés szavaz a törvényről. Ha megszavazzuk, az Országgyűlés elnöke aláírja, és továbbküldi a köztársasági elnöknek, aki aláírja, vagy egyszer visszaküldheti megfontolásra, vagy az Alkotmánybíróságnak továbbítja, ha szerinte alkotmányellenes. A köztársasági elnök testesíti meg a nemzet egységét, és képviseli hazánkat. Így érvényesül a népfelség hazánkban. A választók választják a képviselőket, akik választják a vezetőinket, illetve törvényeket hoznak.

Feladat: a kommunista és nemzetiszocialista ideológia

A kommunista ideológia alapjait Marx dolgozta ki, és ezt később Lenin és Sztálin fejlesztette tovább. Oroszországra, majd a Szovjetunióra volt jellemző 1917 és 1991 között. A nemzetiszocialista ideológia Németországban volt jellemző az 1920-as évektől (hatalmon 1933-tól) egészen 1945-ig. Az NSDAP és Adolf Hitler fejlesztette ki. A kommunista

ideológia a szocializmusra épít. A németek ideológiája is, csak nemzeti formában (hordoz szocialista vonásokat), de elutasítja a kommunizmust. Mindkét ideológia elutasítja a liberalizmust. A kommunista ideológia az osztályok megszűnését akarja, és teljes egyenlőséget az emberek között. A legértékesebb társadalmi réteg a munkásság, ezért magától fog terjedni a kommunizmus. A burzsoáziát, a tőkés réteget akarják legyőzni, és a javakat egyenlően elosztani. Ehhez államosításra és tervgazdálkodásra van szükség

A náciizmus is a kapitalizmus ellen van, bár szeretné a magántulajdon megszüntetését, mint az előbbi, államosítást csak a nagy áruházak és a társaságok körében végzett. A leghasznosabb társadalmi réteg a hasznos munkát végző kisiparosok, polgári középosztály és a parasztok, őket kell támogatni.

Mindkét helyen megfigyelhetőek a szociális intézkedések, mint például a társadalombiztosítás kiépítése. A kommunizmus osztályok alapján csoportosítja a nemzetet. Legfontosabb és legértékesebb a vezető réteg, a munkásság. Legfőbb ellenség pedig a tőke, a kapitalizmus és a burzsoázia.

A náciizmusban megjelenik az antiszemitizmus, azaz más népek gyűlölete, például a zsidóké és a cigányoké. A tőke és a kapitalizmus mellett ők az ellenségek. Azaz ez az ideológia faji alapon határozza meg a nemzetet. Mindkét ideológiában fontos szerepet játszanak a vezérek, akik megtestesítik az egységet. Míg a kommunizmusnál erős személyi kultusz alakul ki, addig a náciizmusnál megjelenik a Führer-kultusz, a csodálatos és nagy vezér tisztelete. Mindkét helyen a vezérnek teljhatalma van, egyedül irányítja az országot (diktátor). Mindkét ideológia elutasítja a liberális személyeket és a demokráciát. A kommunizmus szerint nincs demokrácia, ameddig nincs egyenlőség, és rosszul táplált emberek vannak, és a hatalom a gazdagok kezében van. Ez pont ellentmond a kommunizmusnak,

Grafika: Stanbury Krisztina 12.B

ezért fel kell számolni. A náciizmus szerint is a pénz, a tőke és a gazdagok mozgatják a demokráciát. A szabad piac szerintük (mármint a demokráciában hívők szerint) a szabadság, mert ők rendelkeznek a pénz jó része felett, és a nép beleszólása, valamint ellenőrzés nélkül használhatják.

Mindkét ideológia új, saját jelképet vezetett be, amelyek elősegítik a terjedést és a szimpátiát, mert felhívó szerepűek. Mindkét zászlóban a pirosat figyelhetjük meg, amely vonzza a tekintetet. A Szovjetunió zászlajába a sarló és a kalapács a munkára, a munkásparaszt rétegre utal, míg Németország zászlaja felkelti a figyelmet és mutatós. Hasonló jelképek voltak még a szovjeteknél az ötágú csillag, míg a németeknél a sas. Mindkét helyen az új jelképekkel elfeledtették a régi rendszert, és az újat hirdették.

Csapó Dániel 12.N

Tanára: Monok Zoltán

Lézerfény hullámhosszának mérése vonalzóval

A fenti mérés az idei Kunfalvi Rezső olimpiai válogatóverseny egyik feladata volt.

Meglepő, de a mérés eszközigénye egészen minimális, elve pedig lényegében nem mutat túl a középiskolai fizikatananyagon. Am mind az elméleti háttér kidolgozása, mind a gyakorlati kivitelezése a versenyzők feladata volt. A továbbiakban vázolom a mérés elméleti háttérét, majd egy lehetséges kivitelezési módot. Vigyázat, a lézerfény maradandó látáskárosodást okozhat! Ha esetleg megismételnénk a mérést, ne nézzünk a lézernyaládba, és a lézer bekapcsolása előtt győződjünk meg arról, hogy sem a direkt, sem a visszaverődő, illetve elhajló nyalábok nem jutnak más szemébe!

A mérés elvi háttere

A lézerfényt lapos szögben a vonalzóra ejtve, a fény útjába helyezett ernyőn (lásd 2. ábra) elhajlást figyelhetünk meg. Ezt vizsgáljuk most. Habár a periodikusan ismétlődő, vékony osztások alapján könnyen az optikai rács esetével rokoníthatnánk a problémát, ezt két okból sem tehetjük meg:

- (a) az osztásokra ferdén esik a lézerfény, így az egyes osztásokat a fény nem ugyanazon fázisban éri el,
- (b) a rács esetén vékony réseken jut át a fény, itt pedig az osztások elnyelik a fényt, a többi rész pedig visszaveri – így a probléma geometriáját tekintve a rács „komplementerével” van dolgunk.

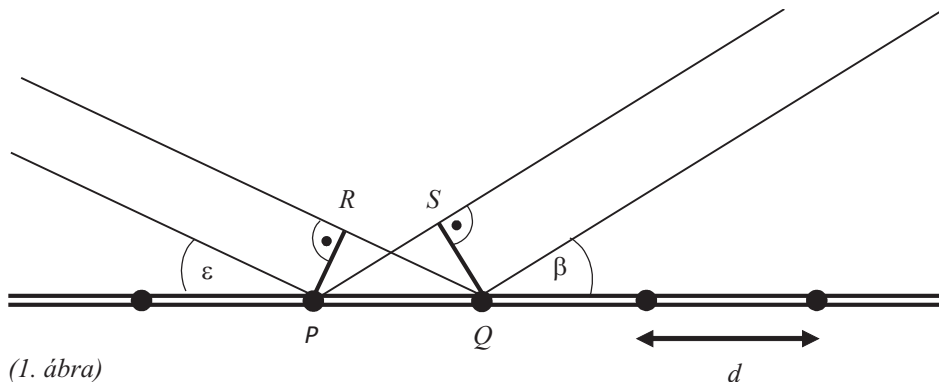
A további elméleti vizsgálatokat ezek figyelembevételével végezzük.

A további számítások során kihasználjuk, hogy kis szögek koszinusza közelítőleg ($x \ll 1$)

$$\cos(x) \approx 1 - \frac{x^2}{2} \quad (1)$$

A vonalzón $d = 1$ mm-enként osztások találhatóak, amelyről nem verődik annyi fény vissza, mint a vonalzó felületéről máshonnan. Az egyszerűség kedvéért feltételezzük, hogy az osztások a rájuk eső fényt teljes mértékben elnyelik. A továbbiakban az osztások vastagságát elhanyagoljuk.

Tekintsük az 1. ábrát! Zárjon be a lézervény ε szöget a vonalzóval!

(1. ábra)

Képzeld el egy pillanatra, hogy nincsenek osztások a vonalzón! Ekkor közismerten csak a visszaverődő nyaláb (az ábrán $\beta = \varepsilon$ esetén) irányában kapunk erősítést, minden más irányban kioltást. A vonalzó pontjai, melyekről a lézervény visszaverődik, a Huygens–Fresnel-elv szerint elemi gömbhullámok kiindulópontjainak tekintendők, amelyek szuperpozíciójának eredménye a kioltás minden $\beta \neq \varepsilon$ szögre. A szuperponálható hullámokat bontsuk két részre, azokra, amelyek olyan helyről indulnak, ahol vonás lenne („V” hullámok), illetve a többire („T” hullámok) (most még úgy vesszük, hogy nincsenek osztások).

Ekkor a „V” hullámok olyan β irányokban erősítik egymást, ahol két szomszédos „vonáshelyről” (pl. P és Q az ábrán) induló hullámok közti Δs útkülönbség a fény λ hullámhosszának egész számú többszöröse (ld. az optikai rács jól ismert példáját). Az erősítés feltétele: (k egész szám)

$$\Delta s = k\lambda$$

Ez az útkülönbség az ábrán látható módon:

$$\Delta s = QR - PS = d \cdot \cos(\varepsilon) - d \cdot \cos(\beta) \approx d \left(\frac{\beta^2}{2} - \frac{\varepsilon^2}{2} \right) \quad (1) \text{ alapján}$$

Ekkor

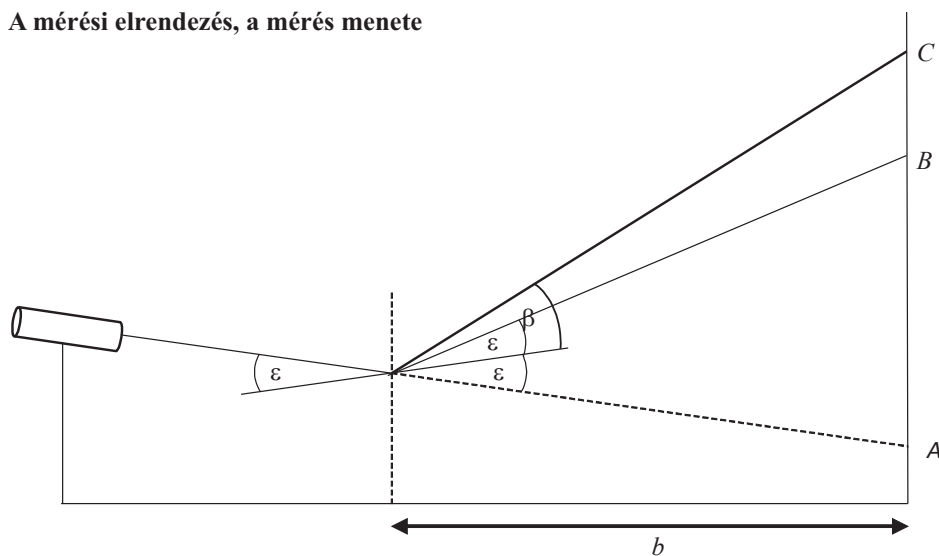
$$k\lambda = d \left(\frac{\beta^2}{2} - \frac{\varepsilon^2}{2} \right), \text{ innét az erősítési irányokra}$$

$$\beta = \sqrt{\frac{2k\lambda}{d} + \varepsilon^2} \quad (2)$$

Ekkor $\beta \neq \varepsilon$ esetén, ha a „V” hullámok erősítik egymást, a „T” hullámok is erősítik egymást, hiszen a „T” és „V” hullámok szuperpozíciója ebben az irányban kioltást ad, így a „T” hullámok szuperpozíciójának eredménye nem lehet nulla, mert ekkor erre „V” hullámokat rászuperponálva megvilágítást kapnánk, és osztások nélküli esetben (tehát most) nincs ezen irányban megvilágítás.

Most vegyük figyelembe az osztásokat! Ez azt jelenti, hogy nincsenek „V” hullámok. Ekkor azon (2) szerinti irányokban, ahol „T” hullámok erősítik egymást, megvilágítást tapasztalunk! (Mert most csak a „T” hullámok vannak jelen.) A visszavert nyaláb természetesen ebben az esetben is megfigyelhető ($\beta = \varepsilon$ esete).

A mérési elrendezés, a mérés menete

(2. ábra)

A lézervény direkt nyalábjának helyét megjelöljük az ernyőn (A). A 2. ábrán látható módon a vonalzót valamely, a vízszintessel nem túl nagy szöget bezáró helyzetben rögzítjük (a versenyen egy kémcsőfogóval tettük meg ezt). A visszavert nyaláb helyét is bejelöljük (B). Ezen kívül valamely elhajló nyaláb helyét is bejelöljük (C).

A következőkben kihasználjuk, hogy kis szögek tangensére: ($x \ll 1$)

$$\text{tg}(x) \approx x$$

Ekkor könnyen belátható, hogyha a vonalzót és az ernyő távolságát az ábrán látható módon b -vel jelöljük, akkor

$$AB \approx 2b\varepsilon, \text{ és } AC \approx b(\varepsilon + \beta).$$

Innét az adott erősítési irányokra:

$$\beta = \frac{AC}{b} - \varepsilon, \text{ ekkor (2) szerint}$$

$$\sqrt{\frac{2k\lambda}{d} + \varepsilon^2} = \frac{AC}{b} - \varepsilon, \text{ innét}$$

$$\frac{2\lambda}{d}k + \varepsilon^2 = \left(\frac{AC}{b} - \varepsilon\right)^2.$$

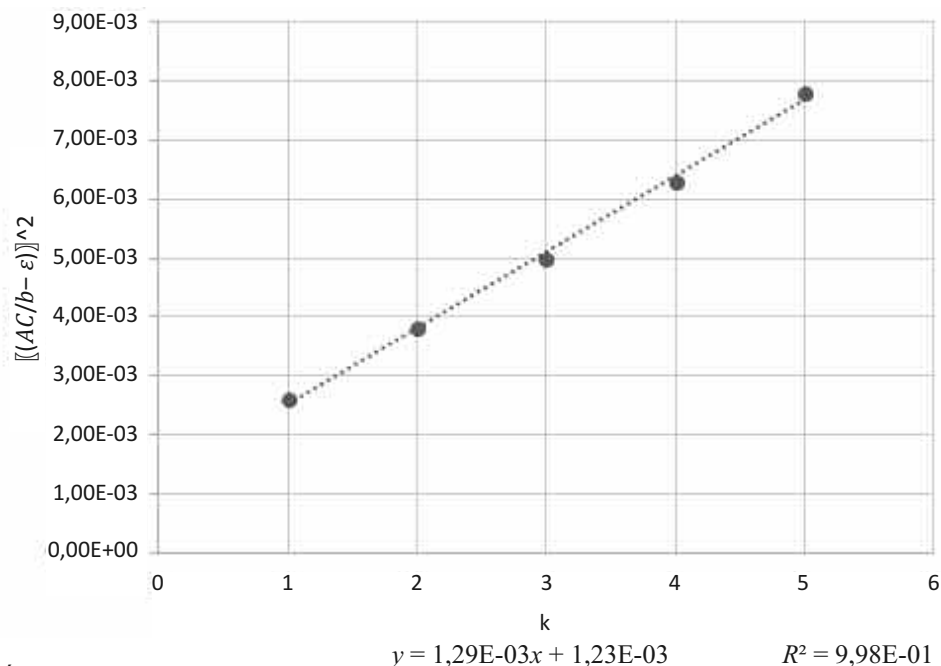
Mivel $\varepsilon = \frac{AB}{2b}$, így a jobb oldal számolható, azt k függvényében ábrázolva egyenest kell kapnunk, hiszen a bal oldal k lineáris függvénye. Ennek meredeksége $m = \frac{2\lambda}{d}$, ahonnan d ismeretében λ számolható.

A versenyen végzett mérések esetén $b = 45 \text{ cm} \pm 3 \text{ cm}$ volt, míg $AB = 32 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$ volt.

A mért adatok:

k (rend sorszáma)	1	2	3	4	5
AC (mm) ± 1 mm	39	44	48	52	56
$\left(\frac{AC}{b} - \varepsilon\right)^2$	$2,6 \cdot 10^{-2}$	$3,8 \cdot 10^{-2}$	$5,0 \cdot 10^{-2}$	$6,3 \cdot 10^{-2}$	$7,8 \cdot 10^{-2}$

Az adatpárokat ábrázolva kapjuk az alábbi grafikont:

Így az m meredekségből:

$$\lambda = \frac{md}{2} = 1 \text{ mm} \cdot 0,5 \cdot 0,00129 = 645 \text{ nm} \pm 2\% \text{ (hibabecslés a grafikonról)}$$

Megnyugtató a kapott hullámhosszérték, hiszen a mérést vörös színű lézerténnyel végeztem.

Kovács Péter Tamás 12.N

Tanárai: Juhász Tibor; Pálovics Róbert

Feladat: Reflektáló szöveg alkotása

„Az emberélet útjának felén...” vagy „Életünk útjának feléhez érve...” vagy „Fele útján a földi létezésnek...”? 2015-ben ünnepelte a világ Dante születésének 750. évfordulóját; fő művét, az Isteni színjátékot (vagy ennek első részét) többen is átültették anyanyelvünkre. Mái klasszikus, legismertebb magyar fordítását Babits Mihály jelentette meg, a Pokol-t 1913-ban. A Pokol (1313) Babits Mihály által fordított részletei a 9. évfolyamosoknak szánt irodalmi szöveggyűjteményekben is szerepelnek. Fejtse ki véleményét e mű kortársi újrafordításainak jelenségéről, ennek szükségességéről! Foglaljon állást arról, felváltaná-e az iskolai taneszközökben közölt, jelenlegi szöveget az új fordításokkal! Írásában néhány szavas indoklással hivatkozzon legalább egy olyan más világirodalmi olvasmányára is, amelynek újrafordítását szükségesnek látja!

A műfordításnak koronként eltért a célja. A nyelvújítás korában Kazinczy azért szorgalmazta, mert általa új szavak kerültek a magyar nyelvbe, melyeket a szöösszerántás,

tükörfordítás vagy egyéb szóalkotási módszerével hoztak létre. Ez szükséges volt anyanyelvünk korszerűsítéséhez.

Korábban, a reformáció idejében, a Biblia miatt volt lényeges a fordítás, hiszen így vált elérhetővé és érthetővé a szentírás a köznép számára, ez hozta közelebb őket a Bibliához.

Az *Isteni színjátékhoz* is hasonló módon közelebb lehetne hozni korunk emberét, ha újrafordított változatában találkozna vele. Babits fordítása több mint százéves, így tartalmaz a maitól eltérő szóalakokat és olyan szavakat, amelyeket már nem használunk (pl.: *legott*). Nádasdy Ádám és Baranyi Ferenc változatát olvasva nem ütköznénk ilyen problémába.

Habár Babits irodalmi jelentősége, mesterségbeli tudása megkérdőjelezhetetlen, és ezen fordításáért San Remo-díjjal is kitüntették, a 21. századi olvasóközönséget feltételezhetően jobban magával ragadná a mű egy kortárs fordításában, a könnyebb érthetőség miatt. Ugyanígy közelebb hozná napjaink befogadóihoz az újrafordítás Goethe *Faustját* vagy Arany János közel kétszáz éves Shakespeare-fordításait.

Hátránya a fordításnak, hogy magán viseli a fordító jegyeit is, így más olvasmányélményt ad nemcsak két eltérő fordítás, hanem az eredeti is. Baranyi Ferenc fordítása jobban eltér a másiktól, a szöveg elrendezésében és szóhasználatban is. Például míg Babits és Nádasdy a „*sötét erdő*” kifejezést használja, ő „*naptalan vadonról*” ír. Jelentésbeli eltérés figyelhető meg.

Jó lehetőség azonban az iskolai taneszközökben az új fordítások feltüntetése – esetleg egy még korábbi, Arany-fordítás részletével – a különbségek láttatására. Így a diákok eldönthetnék, melyik változatot preferálják.

Feladat: Műértelmező szöveg alkotása

Vörösmarty Mihály költeménye a szerelem érzését az ellentét alakzatára építve, a vallási hagyomány nyelvének megidézésével jeleníti meg. Mutassa be ezek versbeli megjelenítését és értelmezze funkciójukat! Megoldása 400–800 szó terjedelmű legyen!

Vörösmarty Mihály: *Éj és csillag* (verselemzés)

Vörösmarty Mihályt romantikus költőink közé soroljuk. A romantikára jellemző, hogy alkotói a természetet eszményítik, elvágyódnak, költészetük egyén- és énközpontú, többnyire az érzelmi líra a meghatározó.

A fenti jellemzők bizonyos mértékben mind elmondhatók az *Éj és csillag* című versről. A cím két eleme természetből vett toposzok, melyek a sötétség, a magány, a halál, illetve a fény és a remény fogalmakkal kapcsolhatók össze. Az első sor – mely a vers egészére jellemzően egy ellentétre épül – rögtön tisztázza a jelképek jelentését: a szerelmes lírai én és a nehezen megközelíthető nő. Minthogy a metaforákat az egész művön végigvezeti a költő, allegóriákról beszélhetünk. A költői kép kifejezi a szerelem meghatározó voltát, magában foglalja a hiányából eredő magányt, hiszen az éjszaka üres égitestek, csillagok nélkül.

A lírai én metaforájával a *setét, beteg, fájva* jelzők, illetve a „*bútól fekete*” szinesztézia áll kapcsolatban; míg a szerelméhez az *istenség, szép sugár, ragvogás* névszók és a könyvedséget kifejező *leng* ige tartoznak. A felmagasztalást egyaránt kifejezi a harmadik

versszak paradoxonja, mely az aludni nem képes nőről/nőhöz álmodásával sugallja a hölgy felsőbb szférába való tartozását; illetve a negyedik és a hatodik egységben ismétlődő kezdősor. Az utóbbi fogalmazza meg a férfi vágyát, ez a vonás az elérhetetlen nő képével párosítva, a trubadúrlírárt juttatja eszünkbe. Ugyanakkor ez a kép vetíti előre az egyesülés lehetőségét, mely legerősebben az utolsó strófában figyelhető meg: az ismétlődő sor köszön vissza módosulva, a másikon való feloldódás igényét megfogalmazva.

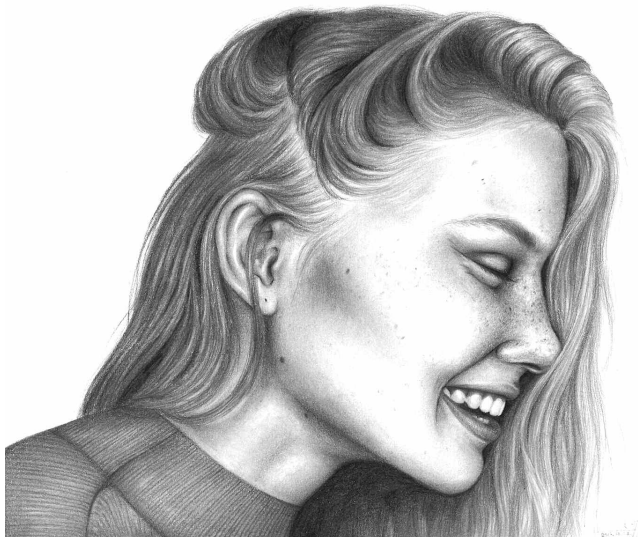
A művet az emelkedett hangvétele és magasztos tárgya – azaz a romantikus vonásként túlzóan felértékelt nő – miatt az óda műfaji csoportba sorolnám. Az alkotás himnuszhoz hasonlóan kérést fogalmaz meg, melynek eredője az olthatatlan, mindent átható vágy, a mű meghatározó érzése.

Az óda megnevezés a görög „dal” szóból ered, így természetes, hogy az ilyen műfajú versekben meghatározó a zeneiség. Az *Éj és csillag* címűben a páros sorok csengenek egyre tisztán, és emellett az első és harmadik sorra jellemző sorvégi áthajlás teszi gördülékenyebbé a hangzást. A versszakok vége többnyire egybeesik a mondatvégekkel, de legalább a tagmondatok végeivel, ezzel szabályossá téve a formai és értelmi tagolást. Erős a képi kifejezőmód, mely főként a fény és a sötétség kontrasztján alapszik. A fényrel való játék lehet az egymást kiegészítő vagy felerősítő ellentétek mutatója. A hatodik és hetedik egység ad számot arról, hogy a fordított arányosságból adódóan a két fél kölcsönösen függ egymástól, egyik sem létezik a másik nélkül. Az érzelmi egymásra utaltság a bánat oka, mely felnagyítva, már-már szentimentálisan jelenik meg. Így két stílusirányzat lelhető fel a versben.

A szerelem témája visszatérő és időtálló minden irodalmi műnemben, de főként az érzelmi líra alkalmas a belső folyamatok kifejezésére. A fenti mű a romantika és a szentimentalizmus jegyeit hordozva, túlozva festi le az érzéseket, mégis kifejezően és érzéketesen.

Varga Virág 12.N

Tanára: Hajduné Szabó Ágnes

Grafika: **Stanbury Krisztina 12.B**

MEGTUDTUK

„Úgy vettem észre, hogy az egyik legértékesebb jótétemény, amit ember embertársának adhat, ha meghallgatja. Nem mindegy, miként. Együttérzéssel kell figyelni az elbeszélőre, mert aki vall, nem a partner életbölcsségeire és tanácsaira kíváncsi, hanem meg akar könnyebbülni. Így hallgatni: művészet.” (Kolozsvári Grandpierre Emil)

In memoriam...

Kedves Éva!

Szerettünk volna még beszélni veled. Személyesen vagy telefonon, ahogy eddig is oly sokszor, főként ha döntéseink előtt nekünk volt szükségünk egy-egy iránymutatásra, józan, higgadt mérlegelésre. Idei tanévünk első értekezletének elején eltávozásodról emlékeztünk meg. Így most már csak ez az írásos elköszönés maradt, kérdéseinkre a válaszokat már saját magunknak kell megadni, de rád gondolva talán könnyebb lesz a megoldás.

Volt egy teljes tanév a nyugdíjazásod előtt, immár tizenkét-tizenhárom éve, amikor együtt dolgoztunk, a könyvtár átadás-átvételét rendeztük. Első találkozásunkat te sürgetted, mert nem szeretted volna, hogy tervezett távolléteid idején az iskola könyvtárát keresők zárt ajtókra találjanak.

Megismertelek, azaz pontosabban sok mindent megtudtam rólad. Az apró mozaikokból kialakuló kép egyre teljesebb lett, azonban úgy, mint sok más ismeretünk is, töredékes maradt. Kedvességed, eleganciád, tisztánlátásod az a kép, ami mégis egyértelműen kialakult rólad, és megmaradt bennünk. Az iskolánkban eltöltött huszonhat év alatt a sokszor szervezett kulturális programokon és a jól válogatott könyvállományon keresztül is megtapasztalhattuk műveltségedet, bölcsességedet. Nyugdíjas éveidben is bebelátogattál hozzánk, bátran fordulhattunk hozzád szakmai, de emberi segítségért is.

Még ebben az évben is kerestünk, bízunk felépülésedben, hisz életed folyamán többször is rendkívüli erővel küzdötted le a rád mért megpróbáltatásokat. Utolsó két beszélgetésünk végén jókívánságainkat kiigazítottad, ismét a tőled szokott realitásérzékkel, s így összegeztél: „szép életem volt, ennyi adatott, én elégedett vagyok”. Harmadszor már nem tudtunk hívni. Hamarosan következett az emlékezés az első értekezleten.

Végül álljon itt egy szintén tőled származó mondat, mely mind iskolánk diákjaihoz és mind az itt dolgozó kollégákhoz, segítőkhez szól: „Örülünk annak, hogy itt lehetünk a Zrínyiben, hisz itt minden az életről szól.” Kedves Éva! Búcsúzom: magam és tanstületünk nevében.

Soósné Martinka Éva

Bokányi Tiborné, Gyöngyi
a Zrínyi-gimnázium könyvtáros tanára

Búcsúzunk Simon Ferenc tanár úrtól

Simon Ferenc

Hitetlenkedve fogadtam a szomorú hírt, hogy március 31-én, élete 86. évében elhunyt egykori kedves kollégám, Simon Ferenc, a fizikatanár. Leánya sietett tájékoztatni a halála körülményeiről, mert tudta, gyakran beszéltünk édesapjával telefonon, és rendszeresen látogattam akkor is, amikor betegsége miatt már a lakásából sem tudott kimozdulni.

Sok testi baja ellenére is buzgott benne az életerő. A napi gondok, betegségéből eredő kellemetlenségek ellenére is igyekezett szellemét frissen tartani. Szívesen olvasott történelmi témájú könyveket, nézett történelmi és politikai műsorokat a televízióban, érdeklődött kedves gimnáziumának eredményeiről és működéséről, de legjobban kedvenc szaktárgya kötötte le figyelmét. Örömmel fogadta,

ha havonta vittem neki a KÖMAL-ban kitűzött fizikafeladatokat (néhány javasolt feladatát a szerkesztők ki is tűzték a versenyen), és évről évre kérte az iskolai évkönyvet, az Izsák-verseny feladatsorát és a fizika írásbeli érettségi feladatsorokat is. A megoldásait megosztotta velem, mert várta a megerősítést, hogy helyes az elgondolása. Többségében ez így is volt. Az utóbbi hónapokban már nehezebben koncentrált, az érdeklődése is lanyhult. Aztán elesett a lakásban, és kórházba került. Még ekkor sem éreztem, hogy a végső „kísérletre” készülne.

Kevesen tudták róla, hogy 1941-től a zalaegerszegi Deák Ferenc Gimnáziumban kezdte el középiskolai tanulmányait, melyet a háború után is folytatott, majd orvosi tanácsra szüneteltetett, és ezért csak 1951-ben fejezett be. 1956-ban végzett a Szegedi Tudományegyetem matematika–fizika tanári szakán. Tanári munkáját Örményes (Szolnok megye) általános iskolájában kezdte, majd Kisbucásra került, míg 1960-ban Zalaegerszegre, a Leánygimnáziumba (a későbbi Ságvári-gimnáziumba) helyezték. Itt 12 évig dolgozott, ahol – a saját vallomása alapján – megkedvelte a fizika tanítását, a kísérletezést és az egyszerűbb eszközök barkácsolását, nemkülönben a fizikaprobléma-megoldást. Büszkén mesélte, hogy tanulók tucajtait készítette fel sikeres egyetemi felvételi vizsgára, azaz segítette orvosi, mérnöki, tanári és tudományos kutatói pályára.

1972-ben hívták a Zrínyi-gimnáziumba a jó hírű fizikatanárt, mert számítottak rá a fizika tagozatos osztályok tanításában és a fizikaszertár szakszerű gondozásában. Megbízható, pontos munkájára, melyhez hozzátartozott a kollégák segítése is, jó szívvel emlékeznek egykori tanártársai és tanítványai. Nekem pályakezdőként 1975-től volt módom megismerni egyéniségét, és örültem, hogy tanácsaival megkönnyítette pályám indulását. Sokszor hagyatkoztam rá a kísérletek összeállításában, a fakultatív fizika tananyagának tervezésében, majd pedig az új tantárgy, a technika oktatásában is.

Szerénysége, tiszteletudó és visszahúzó tartózkodása, elismert szaktudása miatt kollégái és tanítványai is szerették. Gyakran emlegette, mert büszkén tartotta számon, hogy zrinyis évei alatt 95 diákját segítette eredményes felvételi vizsgához. Nem csoda, hiszen nagyon komolyan vette a felkészítő munkát, megkövetelte tanítványaitól a folyamatos készülést és gyakorlást. A fakultatív csoportok tanulói elismerték tudását, tisztelettel beszéltek róla. Nemeszser hallottam, hogy egymás között „mesternek”

neveztek. Sajnos, betegsége miatt 11 évi zrinyis munka után rokkantnyugdíjassá vált, és évekig pihenésre kényszerült. Ezt követően viszont szívesen foglalkozott az új fizikatanönyvek feladatanyagának kidolgozásával, és évek alatt 11 jól használható összeállítást szerkesztett válogatott versenyfeladatokból és megoldásaikból, amelyeknél kollégái közreműködésére is számított, és amelyeket a Pedagógiai Intézet sokszorosított a megye középiskolái részére. Amíg a lábainak parancsolni tudott, bejárt a gimnáziumba konzultálni a volt kollégákkal, és szívesen vett részt az iskolai ünnepeken.

Elsősorban saját kedvtelésére, hasznos időtöltés céljából szerkesztett kéziratokat a klasszikus fizika témaköreiből. Az utóbbi években „*Bevezetés a modern fizikába*” címmel tervezett egy összeállítást a fizika iránt érdeklődő diákok részére, amihez forrásokat gyűjtött, és már a végleges szövegen dolgozott, de már nem tudta befejezni. Értékes – a mai fizikatanítás során is jól használható – segédanyagait és összegyűjtött feladatait a Zrínyi-gimnáziumnak adományozta.

A 2001–2002. tanévi iskolai évkönyvben a gimnázium 1985-ben érettségizett tanulója, Csutora Mária róla is megemlékezett: „*A politikusok balul elsült ígéreteit hallgatva, mindig eszembe jut Simon tanár úr mondása egy rosszul sikerült fizikai kísérlet után, amikor a várt 1200-as érték helyett 450-et mértünk: »Nem baj. A gimnáziumi feltételek nem ideálisak a kísérletezéshez, a fém eloxidálódott, a kémcsövek piszkosak, de azért 40%-os pontossággal megközelítették az eredményt.«*” Halála óta gyakran gondolok a „Mesterre”, a fizikatanárra, a barátára. Feri, talán ennek a „kísérletnek” sem kellett volna még sikerülnie! 2017. április 12-én helyezték el hamvait a 21 éve elhunyt felesége mellé végső nyughelyére, a Göcseji úti temetőben. Emlékét megőrzi a Zrínyi Miklós Gimnázium közössége.

Németh László
nyugalmazott igazgatóhelyettes

Botlatókövek

„Egy embert csak akkor felednek, ha neve feledésbe merült.”

Tisztelt Emlékezők!

Engedjék meg, hogy Zalaegerszeg Megyei Jogú Város alpolgármestereként nagy tisztelettel köszöntsem önöket Gunter Demnig német szobrász gondolatával. Ő volt az a művész, aki gyűjteni kezdte a nemzetiszocializmus idején üldözöttek és deportáltak adatait,

majd az 1990-es évek elején elkészítette, elhelyezte Németországban az első „a felejtés útjába állított macskaköveket”.

Az emberi létezés és kultúra alapja az emlékezet. Akinek nincs emlékezete, nem él, akinek nincs emlékezete, elfelejti, mi történt vele, honnan jön és hová tart. A *botlatókövek* vagy *botlókövek* elhelyezésével – örök és figyelmeztető mementóként – a felejtés és a közöny ellen tehetünk. Napjainkban már kevesen élnek azok közül, akik átélték a borzalmakat, akiktől megtudhatjuk, s megtudhatja az utánunk következő generáció is, milyen szörnyűségen mentek át. Máig érthetetlen, feldolgozhatatlan tragédia, ami történt.

A *botlatókövek* a náci által deportált, koncentrációs vagy megsemmisítő táborokban, illetve munkaszolgálat során meggyilkolt embereknek állítanak emléket. Jelzik, hogy az erőszakra nemet kell mondani, azt vissza kell utasítani, és mindenkinek egyet kell értenie azzal, hogy erre senki nem ad felhatalmazást, erre nincs magyarázat és nincs bocsánat. Kötelességünk emlékezni akkor is, ha fájdalommal jár. Az igazság az el nem rejtettségben, a felismerésben, annak belátásában áll, hogy a legfőbb érték az emberi élet, a létezés maga. Európa számos országában megtalálhatóak már a járdába süllyesztett rézlapok, melyek gondolkodtatásra készítik a „beléjük botló” járókelőket. A művészi elgondolás révén egy folyamatosan növekvő, az egyes kövek hálójából összeálló óriás „emlékmű” formálódik.

Magyarország is hozzájárul ehhez az emlékműhöz, hazánkban 2007. április 27-én helyezte el az első *botlatókövet* Gunter Demnig, Budapesten. Zalaegerszegen eddig három helyen található járdába süllyesztett rézlap, ezeknek köszönhetően dr. Junger Mózesre, dr. Berger Imrére és Schütz Imrére emlékezhetünk. Minden kis tábla – a világ bármely pontján legyen is elhelyezve – az „*Itt lakott*” szöveggel kezdődik, melyet a név, a születési idő, valamint az illető sorsának alakulása követ. Az itt, a Zrínyi Miklós Gimnázium előtt elhelyezett hét *botlatókő* mindegyikén az „*Itt tanult*” szavakat olvashatjuk, hiszen ezek az intézmény korábbi diákjainak állítanak emléket. Nem tudhatjuk, csak elgondolhatjuk, történelmi ismereteinkre alapozva sejthetjük, milyen szörnyűségeken mehettek keresztül ezek a fiatalok. Az emlékezés itt elhelyezett macskakövei nem csupán az iskola előtt elhaladó felnőtteket állítják majd meg egy-egy pillanatra, de az iskolába érkező, onnan távozó fiataloknak is naponta jelzik: minden erőszakkal elhurcolttal kevesebben és kevesebbek lettünk, bárhogyan is számoljuk az áldozatokat, mert egy emberélet kiontása is sok. Miképpen Kosztolányi Dezső fogalmaz *Halotti beszéd* című művében:

„*Okuljatok mindannyian e példán.
Ilyen az ember. Egyedüli példány.
Nem élt belőle több és most sem él,
s mint fán se nő egyforma két levél,
a nagy időn se lesz hozzá hasonló.*”

Az igazi emlékezés a múlt átélése. Noha egyre kevesebben vannak közöttünk a túlélő áldozatok és a bűnösök, hiszen megannyi esztendő telt már el, de a történelemmel, a saját múltunkkal való szembenézés és közösségvállalás a magunkra vonatkoztatott és jelenbeli emlékezésre kötelez bennünket, ma élőket, akik itt vagyunk, mert itt lehetünk. Köszönöm, hogy meghallgattak!

Dr. Vadvári Tibor

Zalaegerszeg Megyei Jogú Város alpolgármestere

„Üzenet egykori iskolámba”

Tisztelt Igazgató Úr!

Az 1956-ban, a IV.C osztályban érettségizett tanulók 60 éves érettségi találkozásán megígértem, hogy a találkozón készült képeket elküldöm. Mellékelem a fotókat és a találkozó mottójául szolgáló verset is, melyet osztálytársunk, H. Lőrincz Zsuzsanna írt:

*„Múlt és jelen, mindegy, mit hiszel,
emlékeidből majd előveszel,
mint régi zsebórát, amit a divat már rég kinőtt,
de tudod, hogy pontosan mutatja az időt.”*

Osztálytársaim és a magam nevében ismételten megköszönöm, hogy jelenlétével megtisztelte a találkozónkat!

Üdvözlettel: **Dr. Szipőcs Jenő**

61 éve érettségiztek

Tisztelt Igazgató Úr!

Gondolva alma materem közelgő dicső évfordulójára, úgy véltem, talán nem érdektelen látni, mire vitte egyik-másik növendék. Nem veszett kárba Ábrahám György, Doba Gyula, Dudás Flórián, Kékessy Antalné, Móra János és Zsuppán József vesződése – vesződsége. Büszke vagyok rá, hogy egykori iskolám ma is az ország legkiválóbbjai közé tartozik.

Ferencz Győző, öregdiák

A IVC egykori tanulója, az 1957. június 16-án letett sikeres érettségi vizsgáig.

60 éve érettségiztek

Egy el nem szakítható kapcsolat

Bevezetés a kocsmagerendára rovott múltamból...

Bár Budapest kellős közepében, a VI. kerületben születtem, de a Főméltóságú hadüzenete után a szövetséges Liberátor (Szabadsághozó) repülők bombázni kezdték a fővárost. Apám ekkor úgy döntött, hogy pesti lány feleségével és fiával az ősi zalaszentmihályi birtokra költözik. A vonatunk éppen akkor csattogott ki a fővárosból, amikor a csepeli kőolajfinomító lángolt.

Zalaszentmihályon az 5,5 holdon gazdálkodva kíséreltük meg a megélhetést. Valamilyen sugallatra még 1951-ben írni kezdtem az iskolánkról a *Pajtás* című úttörő hetilapnak, majd következett a község életéről szóló tudósításokkal a megyei napilap, a *Zala* és a *Szabad Föld* hetilap.

A középiskola első évét a Budapesti Népművelési és Könyvtáros Gimnázium könyvtáros szakán kezdtem el, annak az evangélikus templomnak a szomszédságában,

amelyben Kossuth Lajos esküdött örök hűséget, a másik oldalán pedig elkezdődött a mélyvasút építése. A következő tanévben már meg is szűnt az a középiskola, amelyben művészettörténetet tanultunk, és a Széchényi-könyvtárban megismerkedtünk az ősnymtatványokkal.

A következő tanévet kötelezően a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium humán tagozatán folytattam, miután különbözeti vizsgát tettem, Dudás Flórián tanár úr végtelen türelmével és jóindulatával. A latint nem vettem föl a tantárgyaim közé, viszont megtanultam és én lettem a fő sűgő. Ez utóbbi miatt keletkezett közelebbi ismeretség Móra János tanár úrral. A következőkben rá és a többi tanáromra emlékezem, illő derűvel és méltó tisztelettel.

Móra János

Most is látom, amint a dózniból sodort cigarettára gyújt úgy, hogy a gyufát magától ellenkező irányban sercinti, s a láng gyönyörűen visszatükröződik a szemüvegében.

Ki tudja, miért, valamikor harmadikos koromban hallotta meg a sűgásomat, amelyet természetesen elismertem. Nyomban ki is hívott, és megdöbbenve látta, hogy nem szerepelek a kis, fekete táblás füzetében.

„No, ha sűgni tudsz, kezdjük el!” – szolt a tanári fölszólítás és az *Aeneastól* addig a napig levizsgáztatott.

„Nos, ha mindent tudsz, miért nem akarsz érettségizni is latinból?” – szolt a kérdés.

Úgy tűnik, nem hagyta nyugodni a dolog, tehát a vizsgabizottság elnökének – dr. Hadnagy László, a megyei tanács elnökhelyettese, hamarosan művelődési miniszterhelyettes – kérdésére: „Van-e kérdés a jelölthöz?”, Móra tanár úrnak volt: „Mondjon latin jövevényszavakat a magyar nyelvben!”

E sorok írója elsős elemista korától ministrált a latin nyelvű miséken, s valahogyan villámcsapásként nyilallt beléje a szó: introibo ad *altare* Dei, már mondtam is: oltár. A következő a liba volt, merthogy a római legionáriusok libákat tartottak, a mai riasztóberendezések őseit, amelyek az ellenség közeledtekor zajongani kezdtek.

Később örömmel láttam sorait a plébánia épületén: „ARX SUM ET ARX MANEO Mora”, a Zrínyis Füzetben pedig a verseit, s azt, hogy a legkiválóbb tanárok Móra-gyűrűvel büszkélkedhetnek.

Kékessy Antalné

Imádni való ember volt, ahogyan átadta nekünk a magyar nyelvet és irodalmat. Mennyi élvezettel idézte a *Mondolatból*: *bangocibumbujpufujkurculujkikiriposzidoszi!* Gondoltam, ha a paródia ennyire megfogja, bizonyára kellemesnek találja majd, ha én is...

Ugyanis bolondja lettem Karinthy Frigyes *Így írtok ti* irodalmi paródiagyűjteményének, szegény Rebeka tanárnő keserűségére. Mert ha jelentkezni kellett, hogy például ki mond el Ady-verset, azonnal hallhatta: „Hát maga megbolondult, / Hát maga megbolondult, / Hogy mindent kétszer mond, kétszer mond?” De későbbi fölső iskoláimban gyakran abból éltem, amit tőle megtanultam memoriter gyanánt is. Viszont boldogsággal töltött el, hogy többször is végigfutott az osztályokon azzal, hogy: „Így kell verset

elemezni!” Ugyanis volt egy módszerem, megtanultam a verseket Balassitól napjainkig, s versszakonként elemeztem szótanilag, mondattanilag, verstaniilag, lírai sajátosságok szerint. Gyakorta kezdtük az óráinkat magyar népdalok eléneklésével, nekem máig tartó haszonnal.

Zsuppán József

Az osztályfőnökünk volt és a matektanárunk. Tarkopasz, zömök, élénk kékszemű ember. Aki tudta, mi az, hogy ELZAR, annak eleve nyert ügye volt. Mert a jófejű göcseji parasztyerek magától Eötvös Lorántól kapott egyszer egy zacskó aranyat, s ezt illett tudnia mindenkinek. Ő volt a mi kedvenc Kopedli tanár urunk. A tábla elé került gyereknek elkapta az ingét-zakóját: *„Itt a tábla képlet, beszélgessél velük!”* Velem ezt ritkán követte el, valamiért megérezte, hogy én a képletekhez szólni sem tudok. Már az érettségi banketten sügta meg a nagy titkot: *„Tudtam, hogy te újságíró leszel a felső matematika nélkül is, de le köll érettségizned.”*

Ez pedig matekból a következőképpen „történült”. Előtte egy tételt megtanultatott velem, akár a verset. Ezt húztam ki az érettségi vizsgán, majd visszapöcköltem. Utána kihúztam a következőt. Mire Zsuppán tanár úr a megbeszélésünk szerint rám rivallt: *„Mit képzelsz te, mi ez? Kívánsághangverseny? Húzd ki az előzőt, és dolgozd ki!”* Megtettem, s megkaptam az utasítást: *„Töröld le!”* – mielőtt bárkinek is kérdezni volna kedve.

Zsuppán tanár úrral és kedves, madárcsontú Erzsike néni feleségével utána is gyakran találkoztam, hol az Ady utcai lakásukban, máskor a kis hegyi birtokán osztálytársammal, Lendvay Miklóssal együtt.

Ábrahám György

Derék ember volt és figyelmes, fegyelmet tartott a fizikaórákon. Finoman csempészte be a tomizmus egyik alaptételét, az első mozgató elvét: *„Ha a légüres térben megpöckölöm a golyót, többet soha semmi sem állítja meg.”*

A magamfajta természetesen befalta az egész könyvet, és rettegve várta a találkozót a képletekkel. Úgy tűnik, Hordó tanár úr is értekezhetett Zsuppán tanár úrral, tehát a képletekkel való laokoóni birkózást elkerülendő, inkább állandó fölolvadó voltam a frissen megjelent *Ifjú Technikus* folyóiratnak, amelyet természetesen meg kellett vennem. Az osztály, a mindenkori C nagy öröme, mert addig elkészíthette például a magyarházit. Feleléskor az összes törvényt sorra és hibátlanul fölmondtam, szerencsémre – vagy a tanári tapintat révén – elkerült a képletek réme. *„Hiszen te újságíró akarnál lenni. Vagy nem?”* – kérdezte, mintegy okát adva az említett tapintatának az érettségi banketten.

Doba Gyula

Sportos alkat, s kiderült, hogy imádja a bunyót. Akkor már le-lejártam a Z. Dózsa ökölvívóinak edzéseire, s kieszeltem egy aljas védekezést. Ha nem készültem föl eléggé töriből, akkor bedugtam egy pár bunyókesztyűt a padomba. A tanár úr meglátta, és békén hagyott, persze, nem éltem vissza sokszor ezzel a trükkel. Viszont feleléskor mindannyiszor megértő volt: *„Jól van, az évszámokkal hadilábon állsz, de az összefüggéseket jól érted. Ez a fontos. Az évszámokat bármikor leemelheted a polcon lévő könyvben.”*

Szigethy Gusztáv

Szerencsémre, általános iskolásként attól a Hosszú Lászlótól tanultam oroszul, aki frissen érkezett meg a hadifogságból. Nem nyelvtanoztunk, hanem orosz népdalokat énekeltünk, s beszélgetni hívott ki minket. Nos, Szigethy tanár úrral is kellemes traccspartikat bonyolítottam le, miközben az osztály a matekházit körmölte.

A tulajdonképpeni mondandóm előtt hadd idézzem föl, hogy vonaton bejáróként rémülten láttam/láttuk, hogy a Zala-réten a város felé irányított lövegsövegekkel harckocsik erdeje sorakozott föl november 4-e reggelén. Hanem egy érdekes eset máig megmaradt bennem. A volt Megyeháza dísztermébe hívtak össze minket, valamikor talán 1956 decemberében, hogy meghallgassuk Medvegyev városparancsnokot. A tolmács Ursitz Imre már alig volt ébren, egyik cigarettáról a másikra gyújtott, amikor valaki megkérte Szigethy tanár urat a tolmácsolásra. Az oroszstanárunk pillanatok alatt az ajtónál termett, és sürgős elfoglaltságára hivatkozva eltávozott. Lehet, hogy éppen szabadtéri teniszpartit várta, mert szenvedélyesen üzte a hófehér egyenruhás sportágat.

Ostoros Károly

Az egész osztály kigúvadt szemmel bámult annak láttán, ahogyan a testnevelési tanárunk megülte a korlátot, akár huszár a lovát: kihúzott derékkal, zártan előre nyújtott lábbal, lefeszített lábfejjel. *„Nézzétek, így kell pedzeni a korlátot! Megjegyeztétek? Mert így akarom látni tőletek is!”* A csodálat sokunkban rettenetté változott, s előre láttuk magunkat lelki szemünkkel, ahogyan lógunk a szeren – amint azt Karinthy Frigyes is megírta.

Aztán elérkezett 1956. október 26. napja, amikor is a sportpályára tódult az egész gimni, hogy csatlakozzék a városi fölvonulókhoz. Bár Kovács József igazgató elvtárs tiltotta, Ostoros tanár úr így szólott hozzánk a „felségterületén”, vagyis a pályán. *„Gyerekek, fölvonulhattok. De csak szépen, zárt rendben. Szorosan zárt sorokban. Senkit se engedjetelek közétek. Tudjátok, a forradalmi zűrzavarban elő szoktak bújni a patkányok, akik mindenüvé be tudnak furakodni, minden szép eszmét bemocskolnak, megfertőznek.”* Ezzel az útravalóval indultunk el az úttest jobb oldalán a városközpont felé a kis Kauzli bácsi papír- és írószerboltja előtt. Mellettünk – pontosabban mellettem – lépegetett a Zala napilap világszép újságírója, Gál Piroska. Mellettem, hiszen szegről-végről munkatársak voltunk: ő belső, én még külső, de már nem sokáig. *„Hallottátok, gyerekek, úgy menjetelek, hogy senki se férközhesen közétek!”* – idézte Ostoros tanár úr intelmét.(1) Aki aztán hamarosan az újjáválasztott Zalaegerszegi Városi Forradalmi Bizottság titkára lett, és a Zalaegerszegi Forradalmi Pedagógus Tanács elnökségi tagja.

Ezért aztán az ország legfelsőbb bírósága helybenhagyta a Zala Megyei Bíróság ítéletét: 1 év börtön, 3 évre eltiltás a közügyek gyakorlásától, hozzá 400 forint (akkor félhavi munkabér!) vagyonelkobzás. Kiszabadulása után évekig segédmunkásként próbált megélni, majd 1963-tól 1967-es nyugdíjazásáig a zalaszentgróti gimnáziumban tanított. Aranydiplomáját még át tudta venni 1987-ben, az 1956-os emlékérmét már nem. Elhunyt 1989. december 23-án. Nevét méltán viseli a ZTE-stadion mellett fölépült edzőcsarnok.(2)

A bal oldalon kalapban Ostoros Károly

Forrásjegyzék:

- (1): Ferencz Győző: *Forgatagban, fürgetegben*, Pannon Tükör 56-os emlékszám, 2006/5. sz. 37–38.p.
- (2): *'56 Zala megyei kronológiája és személyi adattára* II. kötet, 84. p. Szerk.: Csomor Erzsébet és Kapiller Imre, kiadta a Zala Megyei Levéltár Zalaegerszegen, 2004-ben

Néhány zárórovásom a kocsmagerendán...

Az volt a Zalai Hírlap főszerkesztői tiszttét betöltő Kerkay László igénye, hogy az érettségi vizsgám után azonnal jelentkezsem nála.

Mínthogy derekasan megfeleltem Móra tanár úrnak és letöröltem a tábláról a matekföladatomat, a bizottsági elnök, dr. Hadnagy László, megesketett, hogy sem a matek, sem a kémia, sem a fizika közelébe sem merészkedem, érettnnek nyilvánított. Máris trappoltam a főszerkesztői ajtóig a volt Megyeháza földszintjén.

Így lettem 1957. július 1-jétől a Zalai Hírlap gyakornoka 980, 1 hónap múlva tényleges belső munkatársa, 1550 forint havi fizetésért. Jól érezte azt meg Zsuppán és Ábrahám tanár úr: aligha lesz belőlem a reáltudományok elhivatott művelője. Majd az illetékes megyei szervek kineveztek 1966. január 1-jétől a 6 zalai olajipari vállalat által közösen kiadott és kéthetenként megjelenő, akkor még nem lévő *Olajmunkás* című üzemi lap alapító főszerkesztőjének. Megjegyzem: a *Zalai Hírlapnál* a mezőgazdasági és a belpolitikai rovatban dolgoztam. Mégiscsak lehet valami a predestinatio tanában? Szervezetszerű

szervezőségem nem volt, a munkatársak a vállalatoknál dolgozó mérnökök, esztrogályosok, kőművesek, laborosok, egyéb foglalkozásúak voltak. Ebbéli tisztemben dolgoztam 25 éven át, amikor a Magyar Olajipari Részvénytársaság elnök-vezérigazgatója megszüntette az üzemi lapokat 1991. december 31-i hatállyal.

Időközben lefordítottam a valamennyi megyei lap, tucatszai fővárosi napi- és hetilap irodalmi oldalán megjelent több száz verset, elbeszélést oroszról és ukránról, valamint budapesti könyvkiadóknak 8 regényt is oroszról. Az utóbbi években megjelent két történelmi riportkönyvem. *Egerszegi tükék* címmel 2014-ben, a Nemzeti Erőforrás Minisztériumát vezető prof. dr. Réthelyi Miklós miniszter úr támogatásával, majd a város kiadásában 2015-ben Zalaegerszeg történetének 1881–1890 közötti éveiről, megidézve az események, a résztvevő személyek kapcsolatait, egymásra hatását. A másik könyvem *Olajzöld búvőlet* címmel egy osztrák kiadótól került az olvasókhoz a hazai olajipar 1947–1954 és 1966–1991 közötti időszakáról. Jelenleg közli az írásaimat a *Magyar Krónika* néhány, a *Honismeret* több, a *Pandúr Jogi és Bűnügyi Magazin* valamennyi száma.

Az eddigi „két 7-es” életem folyamán tapasztaltak alapján lesz még néhány rovásom azon a mestergerendán, amelyekkel talán, mint eddig, ezután sem hozok szégyent egykori szeretett tanárainra.

Ferencz Győző

Lektorálta: dr. Czeglédy Pál, egykori osztálytárs

Kedves Attila!

Találtam egy csoportképet, amelynek a bal oldalán kalapban áll Ostoros Károly. Gondolom, a gimi archívumában is helye lesz, de az évkönyvben megjelenő írásomhoz is csatolható.

Ferencz Győző, öregdiák

Tisztelt Közönség, kedves Vendégeink, Sportbarátok!

Tisztelettel és szeretettel köszöntök mindenkit a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium tornacsarnokában.

Egy iskola egy kicsit mindig a jövőt, a fiatalságot, az erőt, az egészséget szimbolizálja. Mi, akik a tanításra adtuk a fejünket, tudjuk ezt jól, talán ezért is választottunk így: hogy közel maradjunk ehhez az érzéshez. A fiatalság, a lendület, a gyorsaság, a kreativitás, amely bennünket körülvesz, talán a saját egykori énünket láttatja velünk, és bennünket is arra készíti, hogy fiatalosak maradjunk...

Azt szokták mondani, hogy az iskola lelke a könyvtár. Igen, az iskola, a könyvek és a tudás szorosan összetartozó fogalmak, 120 éves iskolánkban pedig különösen azok. Testnevelőként, egy tornacsarnok közepén azért lehetek olyan bátor, hogy azt mondjam: ha a könyvtár a lélek, akkor a tornaterem a szív. És nem csak azért, mert a leghangosabban dobog...

Két napja éppen órát tartottam itt, jövőnk jelképeivel: ötödikeinkkel. Egyszer csak megjelent a teremben iskolánk igazgatója, de a látogatásának célja nem az volt, hogy munkámat minősítse, hanem ennél sokkal nemesebb feladatot végzett: kis unokáját kísérté ide... Ha már a jelképeknél tartunk, akkor talán ez is az. Biztos vagyok benne, hogy egy fizikaszertár vagy egy nyelvi labor a tudás fellelőjére: de mutasson nekem valaki egy olyan gyereket, aki nem ide jön be először!

Egy szép ünnepre jöttünk ma össze, kedves vendégeink, és ez a hosszú bevezetés sem volt véletlen. Szerettem volna, ha mindenki érezné azt, amit már gyerekkoromban is éreztem itt: egy legendás intézmény kultikus helyén állunk. És ennek a helynek az egyik legszebb ünnepén. A névadón. A névadás a tiszteletünk, az elismerésünk, a megbecsülésünk jele. Főhajtás egy olyan ember előtt, aki életével, cselekedeteivel, teljesítményével minden egykori és jövőbeli zrínyis számára követendő példa lehet. Főhajtás egy olyan ember előtt, aki a legméltóbb arra, hogy nevét adja ennek a helynek: a Rozsnyói Sándor Tornacsarnoknak.

Rozsnyói Sándor 1930-ban született Zalaegerszegen. 1941 és 1949 között volt iskolánk tanulója, gimnáziumi évei alatt részese volt többek között a világháború utáni iskolai helyreállító munkának vagy ellenpontként az 1949. évi legendás iskolai sportsikereknek: a csepeli stadionban 7000 néző előtt lejátszott labdarúgó döntőnek, ahol hosszabbítás után pénzfeldobás döntött, sajnos nem a zrínyisek javára, és a két héttel később Egerben rendezett kosárlabdadöntőnek, ahonnan bronzéremmel tértek haza a csapat tagjai. Színjelesre érettségizett, majd Budapesten, a Testnevelési Főiskolán tanult tovább, ahol szintén kitűnő eredménnyel végzett. Céltudatos volt: sportolt és tanult. Barátai, pályatársai csak felsőfokban beszéltek emberi tulajdonságairól.

Nyúlánk, vékony fiú, igazi futóalkat volt. Közben pedig a labda szerelmese. Hihetetlenül ügyes volt minden labdajátékban, focizott, kézilabdázott, az NB II-ben röplabdázott és az NB I-ben kosárlabdázott. Kosárlabdázásban B válogatott volt: itt volt olyan mérkőzés, ahol a Testnevelési Főiskola csapata az ő hibátlan teljesítményével verte a legendás Honvéd csapatát, azt a Honvédot, amelynek tagjai később kosárlabda sportunk legnagyobb eredményét elérve 1955-ben a Népstadion leparkettázott gyepszőnyegén az Európa-bajnokság döntőjében legyőzték a Szovjetunió válogatottját.

A versenyszerű futással egy vele készített interjú szerint 1950-ben katonakorában, egy hadseregversenyen próbálkozott először. Labdarúgóként vett részt a versenyen, de a díjak között felkeltette a figyelmét egy díszes tárgy. Megkérdezte, hogy ki kapja ezt? Mikor megtudta, hogy a 3000 méteres síkfutás nyertese, akkor csak annyit mondott: *Akkor kérem, nevezzenek engem is abba a 3000 méteres síkfutásba!* Neveztek és természetesen meg is nyerte. Akkor még a kosárlabdázás mellett döntött, de főiskolai tanára biztatására 1952 után megpróbálkozott a futóedzésekkel is. Egy próbaévet tűzött ki magának ekkor: úgy döntött, ha sikere lesz, akkor folytatja, ha nem, akkor visszatér szeretett kosárlabdájához. Közben már dolgozott, a budapesti Kandó Kálmán Középiskola szeretett, megbecsült testnevelő tanáraként. Az eredményei pedig elképesztő sebességgel javultak, először magyar csúcstot futott, majd 1954-ben világcsúccsal nyerte a berni Európa-bajnokságot, 1956-ban pedig Budapesten a csehek elleni válogatottviadalon 8 perc 35 másodperces idővel megjavította a saját világcsúcsát. Hogy mit is jelent ez az idő? Ma a legedzettebb zrínyiseink körülbelül 12 perc alatt futják le ugyanezt a távot, a legjobb atlétáink pedig valahol 9 és 10 perc között. Síkon. Gátak és vizesárok nélkül... A nyári riói olimpia 3000

A tornacsarnok avatóján

méteres akadályfutásának a döntőjébe 18-an jutottak be. Sanyi bácsi ezzel az idővel nemcsak bejutott volna, ő lett volna a 10.

De Rozsnyói Sándor legemlékezetesebb pillanatai egy régebbi olimpiáról szólnak: az 1956-osról, az ausztráliai Melbourne-ről. Esélyesként utazott ki, de felkészülését egy elhúzódo bokasérülés hátráltatta. És más is. Azóta az 1956-os év a magyar történelem külön fejezetévé vált, de hogy a sportolók mit érezhettek azokban a hetekben, napokban, azt csak ők tudnák elmesélni.

November 21-én az olimpiai döntőben óriási küzdelem után Rozsnyói Sándor másodikként ért célba az angol Brasher mögött. Eredményt azonban nem hirdettek, mert egy versenybírói ítélet miatt diszkvalifikálták a győztes futót, mert akadályozta társait a vizesárok felett. Rozsnyói Sándor aranyérmes lehetett volna. „*Csak azt kellett volna mondanom, hogy Brasher akadályozott, s már enyém is az aranyérem. Ez viszont nem történt meg, így nem mondhattam mást.*” Ezüstérmes lett. Nem magyarázkodott, nem keresett kifogásokat, meg sem fordult a fejében, hogy ne az egyenes utat válassza. Elmondta, hogy jobb volt az angol, és megérdemelten győzött. Másnap született a legendás kép a dobogón mosolyogva álló öltönyös atlétákról.

Az olimpiáról már nem tért haza, Ausztriában élt évekig, ahol sportolóként és edzőként is tevékenykedett, majd 1965-től az olimpiai sikerének földrészén, Ausztráliában telepedett le. Testnevelő tanárként és edzőként tevékenykedett 1988-as nyugdíjazásáig. Feleségével, az egykori csepeli röplabdázó Sági Erzsébettel, fiaival, unokáival igazi otthonra talált a távoli földrészén. 1996-ban Zalaegerszegen járt, érettségi találkozón, melynek al-

kalmával alapítványt hozott létre iskolánkban a legjobban sportoló diákok jutalmazására. A Rozsnyói Sándor Sportalapítvány azóta is működik, és minden évben a ballagáskor díjazza az arra érdemes tanítványainkat. 2006-ban kapta életének talán legnagyobb kitüntetését: a Nemzetközi Fair Play Bizottság a melbourne-i döntő utáni cselekedetéért, sportszerűségéért Párizsban Nemzetközi Fair Play Díjat adományozott Rozsnyói Sándornak, aki követendő példaként állhat mindannyiunk előtt.

Távol élt tőlünk, de a szíve mélyén azért mindig magyar maradt, hazavágyó zalai fiú. Idős korában azt kérte családjától, hogy halálakor hamvainak fele maradjon Ausztráliában, a másik felét szülőhelyén temessék el, szülei és testvérei mellé. Rozsnyói (Rosner) Sándor 2014. szeptember elsején hunyt el, az ausztráliai Sydneyben. Végakarátának megfelelően, hamvait fia szállította szülővárosába, Zalaegerszegre, ahol így ma már mindenki fejét hajthat városunk és iskolánk nagy sportolója, nagy alakja előtt.

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium pedig büszkén emlékezik neves diákjára, és az a bevezetőmben említett gyermek, aki ezután az iskolába lép és a szíve oda húzza, ahol a sulis szíve dobog, az a mai naptól egy táblát is lát a bejáraton: „**ROZSNYÓI SÁNDOR TORNACSARNOK**”.

Szekér Gábor

25 éves az Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium 1992 óta évente megrendezi a matematika, fizika és informatika tárgyköreit egyaránt felölelő, komoly díjazású versenyét, az **Izsák Imre Gyula természettudományi versenyt**. A három tantárgy rendhagyó, komplex vetélkedőjét a gimnázium jelenlegi igazgatója, Horváth Attila kezdeményezte a természettudományok fontosságának hangsúlyozása érdekében. 1994 óta a verseny főszervezője Kiss Zsolt tanár úr. A verseny 1993 óta viseli a gimnázium egykori tanulójának, a zalaegerszegi születésű matematikus-csillagásznak, Izsák Imre Gyulának a nevét.

A feladatsorokat az Eötvös Loránd Tudományegyetem tanárai állítják össze, és ők alkotják a versenybizottságot.

• Matematikából:	Dr. Hortobágyi István Dr. Ambrus András (1994 és 1995) Dr. Vancsó Ödön (1996)
• Fizikából:	Dr. Bérces György
• Számítástechnikából:	Dr. Zsakó László

1992-ben a meghívásos versenyen három megye gimnazistái mérhették össze tudásukat. 1993-ban és '94-ben már a Dunántúl minden megyéjéből, illetve Budapestről egy-egy gimnázium diákjait hívtuk meg. 1995-ben, a Zrínyi-gimnázium 100 éves jubileumi ünnepségsorozatával összekapcsolva, már az egész országra kiterjedt a meghívottak köre. A győztes diák akkor egy számítógéppel lett gazdagabb. Az iskolákat kezdetben két-két 11. vagy 12. osztályos tanuló képviselte. A 2016. évi 25. jubileumi verseny alkalmából újra kibővítettük a meghívottak körét az egész országra.

2013 óta a versenyt két kategóriában hirdetjük meg:

Az 1. kategória (*matematika, fizika, informatika (programozás)*) résztvevői: 1 vagy 2 tanuló iskolánként (az utolsó két évfolyamból)

A 2. kategória (*matematika, informatika (alkalmazás)*) résztvevői: 1 leány tanuló iskolánként (az utolsó két évfolyamból)

A 25. VERSENY IDŐPONTJA: 2016. október 21–22.

A RÉSZTVEVŐ ISKOLÁK (1–3 tanuló iskolánként):

1. Batthyány Lajos Gimnázium (Nagykanizsa)
2. Berzsényi Dániel Gimnázium (Budapest)
3. Bolyai János Gyakorló Általános Iskola és Gimnázium (Szombathely)
4. ELTE Radnóti Miklós Gyakorló Gimnázium (Budapest)
5. Eötvös József Gimnázium (Tata)
6. Fazekas Mihály Gimnázium (Debrecen)
7. Földes Ferenc Gimnázium (Miskolc)
8. Katona József Gimnázium (Kecskemét)
9. Kölcsey Ferenc Gimnázium (Zalaegerszeg)
10. Leőwey Klára Gimnázium (Pécs)
11. Lovassy László Gimnázium (Veszprém)
12. Óbudai Árpád Gimnázium (Budapest)
13. Révai Miklós Gimnázium (Győr)
14. Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium (Szeged)
15. Szent István Gimnázium (Budapest)
16. Táncsics Mihály Gimnázium (Kaposvár)
17. Zrínyi Miklós Gimnázium (Zalaegerszeg)

A verseny rendje: A versenyzők három (*1. kategória*), illetve kettő (*2. kategória*) tantárgyból kaptak feladatokat, melyek megoldására tantárgyanként két óra állt rendelkezésre. Az informatika (programozás) versenyen a tanulók az informatika emelt szintű érettségi szoftverlistájában található nyelvek egyikén programozhattak.

Az Eötvös Lóránd Tudományegyetem tanárai tüzték ki a feladatokat és alkották a versenybizottságot.

- Matematikából: Dr. Hortobágyi István
- Fizikából: Dr. Bérces György
- Számítástechnikából: Dr. Zsakó László

A JUBILEUMI VERSENY PROGRAMJA

1. nap: 2016. október 21. (péntek) VERSENYNAP

09 ³⁰	Regisztráció
09 ⁴⁵	A verseny megnyitója (tornaterem)
10–12	MATEMATIKA (1. és 2. kategória)
12–12 ⁴⁵	Ebéd

- 13–15 FIZIKA (1. kategória) vagy PROGRAMOZÁS (1. kategória),
ALKALMAZÁS (2. kategória)
- 15–15¹⁵ Szünet (1. kategória teremcsere, 2. kategória vége)
- 15¹⁵–17¹⁵ FIZIKA (1. kategória) vagy PROGRAMOZÁS (1. kategória)

2. nap: 2016. október 22. (szombat)

- 8³⁰–10¹⁵ Horváth Attila igazgató úr köszöntője
Kovács Adél (10.B): *Palóc himnusz*
Tóth Márk Andor (12.N): *Imrétől az Iridium-műholdakig*
Pálovics Róbert (volt tanulónk): *Adatbányászati algoritmusok*
Moser Lili Marleen (10.B): *Bach: G-dúr szvit (csellón)*
dr. Bérces György tanár úr (a fizikafeladatok kitűzője): *Fizikafeladatok meg-
megoldása*
dr. Hortobágyi István tanár úr (a matematikafeladatok kitűzője): *Egy mate-
matikafeladat születése*
dr. Zsakó László tanár úr (az informatikafeladatok kitűzője): *Matematikai öt-
letek a programozási feladatok megoldásában*
- 10³⁰ Eredményhirdetés

EREDMÉNYEK

Az 1. kategóriában (31 versenyző):

1. helyezett: Tóth Viktor, Kaposvári Táncsics Mihály Gimnázium
2. helyezett: Radnai Bálint, Lovassy László Gimnázium (Veszprém)
3. helyezett: Szemerédi Levente, Szegedi Radnóti Miklós Kísérleti Gimnázium

A 2. kategóriában (14 versenyző):

1. helyezett: Benkő Glória, Földes Ferenc Gimnázium (Miskolc)

A tantárgyi versenyben elért eredménye alapján KÜLÖNDÍJAT kapott:

Matematikából: Borbényi Márton, Táncsics Mihály Gimnázium (Kaposvár)
Fizikából: Kovács Péter Tamás, Zrínyi Miklós Gimnázium (Zalaegerszeg)
Programozásból: Marozsák Tóbiás, Árpád Gimnázium (Budapest)
Programozásból: Busa Máté, Batthyány Lajos Gimnázium (Nagykanizsa)
Alkalmazásból: Bodnár Anna, Szent István Gimnázium (Budapest)

A verseny rangját nagy mértékben emeli, hogy a programozásból maximális pontszámot elérő versenyzők (idén 12 fő) jogot szereztek az Informatikai Diákolimpia válogatóversenyén való részvételre.

A verseny értékes díjait és a szervezési költségek biztosítását a gimnáziummal jó kapcsolatot fenntartó cégeknek, intézményeknek köszönhetjük.

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány, pályázatok, a mindenkori fenntartónk és munkötetünk teszik lehetővé a rendezvény évenkénti megszervezését.

Az összesített verseny győztesei Lenovo tabletet kaptak a versenyt támogató Flextronics International Kft.-től.

A II. és III. díjat Nagy András (a ProComp Kft. ügyvezetője), az öt különdíjat Gyuk Zsolt (a RAMORG Kft. ügyvezetője) ajánlotta fel.

A 25. Izsák-verseny díjazottjai

A verseny megrendezését támogatta:

- A Klebelsberg Intézményfenntartó Központ (KLIK) Zalaegerszegi Tankerülete
- Zalaegerszeg Megyei Jogú Város
- Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány
- ZALA-TRUCK Kft.
- HunGast ZEG Kft.
- Kisunyomi István és Dén Tamás
- Rába Bortermelő Kft.
- A gimnázium matematika–informatika és fizika munkaközösségei

Kiss Zsolt
igazgatóhelyettes

(Elhangzott 2017. február 4-én, a 25. alapítványi bálon)

Kedves Vendégeink!

A 25. bál és az alapítvány létrejöttének közelgő 25. évfordulójára tekintettel – most kivételesen – az alapítvány kuratóriumi elnöke is szót kér. Igaz, a bál házigazdái minden bálon ismertették az alapítvány előző évi működését, bevételeit és kiadásait, ez a különleges alkalom kicsivel bővebb számvetésre is inspirál azok előtt, akik szülőként, ismerősként vagy barátként érdekeltek a gimnázium kiváló működésében és alapítványa

tevékenységében. Azok előtt, akik anyagiakkal, a jövedelemadójuk 1%-ának felajánlásával, a báli részvételükkel és egyéb nagyvonalú támogatásukkal segítségüket adták.

Ennek eredményeként az alapítvány vagyona jelenleg 52 millió Ft, amiből a tárgyi eszközök 1,5 millió Ft-ot tesznek ki. Mindezt úgy halmozta fel az alapítvány, hogy közben évről évre egyre növekvő összeget fordított az oktatással összefüggő különböző célokra. Azok előtt is tisztelegnem kell, akik hajdan az alapítvány létesítésével vagy éppen kuratóriumának működtetésével bizonyították a gimnázium iránti elkötelezettségüket, önzetlen segítségüket. 1992-ben a gimnázium egykori diákjai, ahogyan írták, „*iskolájuk iránti hálájuktól vezérelve, az iskola addigi jó hírnevének fenntartása és az oktatói munka segítése*” érdekében kezdeményezték az alapítvány létrejöttét. A támogatásra legmegfelelőbbnek, szervezetenként a legegyszerűbbnek ezt a formát találták. Elhatározásukban az is szerepet játszott, hogy a gimnázium fennállásának 100. évfordulójának megünnepléséhez kellő anyagi segítséget tudjanak adni. Ez így is történt; sokaknak azóta is emlékezetesek az 1996-os ünnepségsorozat eseményei.

Emlékezzünk meg az alapítókról: a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Egyesület (képviselője: Soós Kálmánné), a Transoft Kft. (vezetőként Bödey Jánosné) és a Zala Volán Árufuvarozási Igazgatóság (képviselője: Köves László). Ők azok, akik munkahelyi közösségként és egyénileg is nevüket adták az alapítvány létesítéséhez. Időközben az első kettő cég megszűnt, emiatt csak a harmadik utódja, a Gartner Intertrans Hungária Kft. és ügyvezető igazgatója, Köves László viseli az alapítói jogokat és az ezzel járó kötelezettségeket. Közben az igényekhez igazodva vagy éppen a törvényi előírásoknak megfelelően, többször módosult az alapító okirat, ezzel együtt bővült az alapítvány feladatköre is.

Az alapítvány első kuratóriumának tagjai voltak: dr. Lukács Zoltán, aki 2011-ben bekövetkezett haláláig lelkesen képviselte az alapítványt, id. Heves István 2004-ig, Bödey Jánosné 1994–1998 között, Vörös Lászlóné 2004-ig (gazdasági ügyeinket is intézte 2000-ig), Ivánkovics Mária 2005-ig vállalta a tagsággal járó feladatokat, Herczeg Katalin 1994-től és jómagam 1992-től látjuk el ezt a megtisztelő feladatot.

Az alapítványt 1998-tól közhasznú szervezetté nyilvánították, amit 2014-ben megerősítettek, mert a módosított alapító okirat megfelelt a 2011. évi törvényi előírásoknak. Az alapítványra nézve ez nyíltabb, fegyelmezettebb és több előírásnak megfelelő tevékenységet is jelent. A 2011-ben bekövetkezett változáskor állt fel a jelenlegi kuratórium, benne a régiiek (Herczeg Katalin és jómagam) mellett Farkasné Perlaki Edit, Cserjési Gábor és Kiss Zsolt vállalta ezt a társadalmi munkát. Ők azok, akik lelkiismeretük szerint, igazságosan döntenek az alapítványhoz benyújtott kérvények sorsáról. Külön mondok köszönetet Kondor Zsuzsannának, aki 2000-től szakszerűen látja el az alapítvány gazdasági ügyintézői feladatkörét. Az alapítvány szabályszerű működését az alapító által felkért felügyelő bizottság ellenőrzi. Vezetője Szijártóné Gorza Klára, tagjai: dr. Vajda István és Horváth Attila. (Több éven át volt tagja Czírók Dénes is.)

Felsorolni is nehéz, amit az alapítvány időközben magára vállalt és céljának tekint:

- technikai és oktatási feltételek javítása,
- támogatást ad diákok és tanárok hazai és külföldi képzéséhez,
- ösztöndíjjakkal és díjakkal, költségtérítéssel segít,
- évkönyveket, más kiadványokat jelentet meg és árusít,
- nyelvvizsgát szervez és bonyolít le,

- iskolai pólót, nyakkendőt stb. gyártat és árusít,
- tehetségondozó szakkörök, versenyek, táborok szervezését támogatja,
- iskolai és tantestületi szakmai kirándulásokat támogat.

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány az időközben megszűnt, illetve megszűnően levő iskolai alapítványok feladatkörét is átvette, így a legtöbb iskolai díjhoz biztosítja az anyagi hátteret: Zrínyi-emlékérem, Móra János-emlékgyűrű, az Iskolaszék által alapított „A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” díj, Suszter Oszkár irodalmi díj, Dr. Boleratzky Gyula történelmi díj, Izsák Imre Gyula természettudományi díj, Dr. Vida Sándor filozófiai díj, Farkas Gyula idegen nyelvi díj, Horváth Imre-díj, Keresztury Dezső irodalmi díj, Keresztury Mária zenei díj.

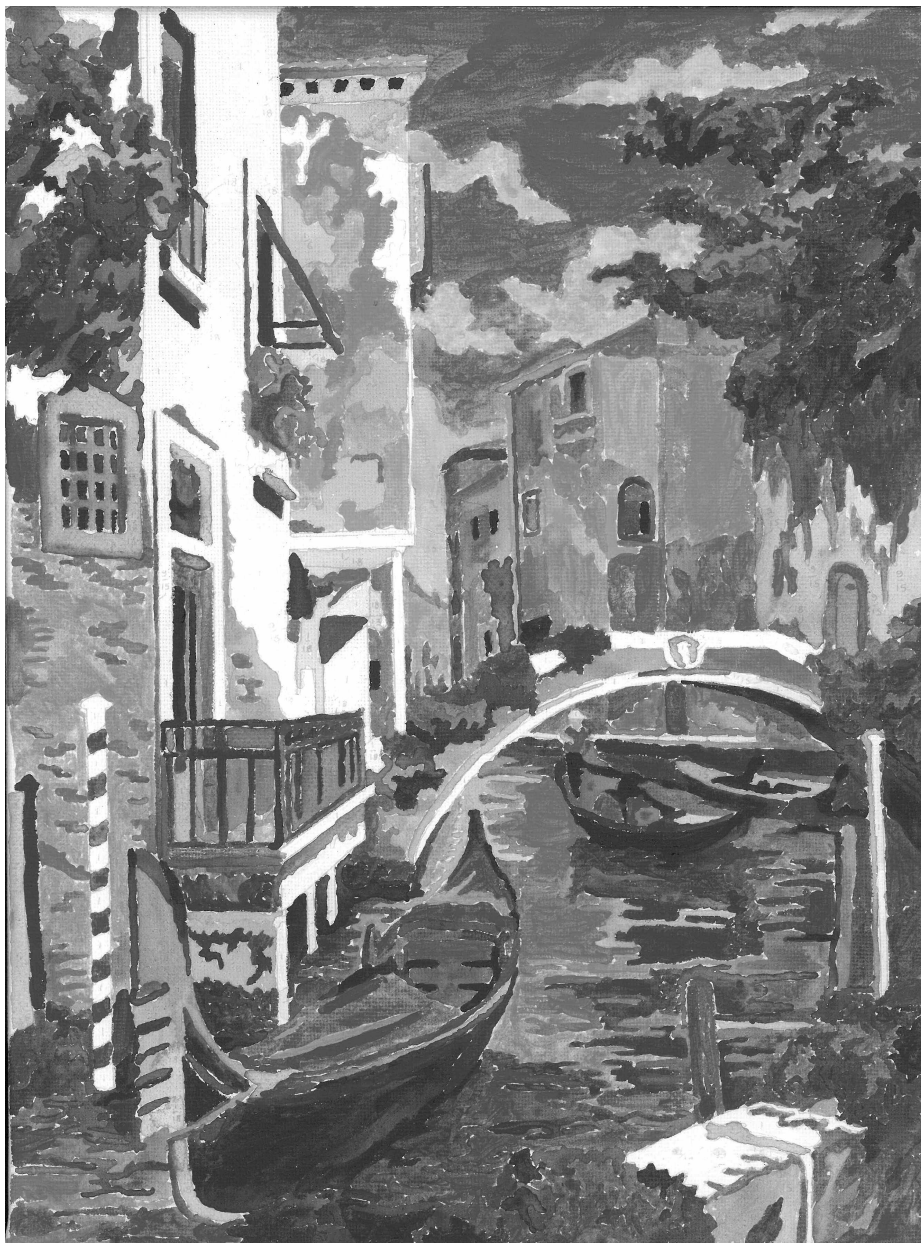
Mindehhez pénz kellett, kell. Már az első ülésén elhatározta a kuratórium, hogy az alapítvány vagyonát növelendő 1993 februárjában bált szervez az Arany Bárány Szálloda és Étterem télikertjében. A főrendezői feladatokra Halmi Lászlót, a legmegfelelőbb embert kértük fel, aki akkor 175 000 Ft-os bevételhez segítette az alapítványt. Ezután még tízszer volt a bálók főrendezője, mellette párja, Ivánkovicz Mária pedig a bál háziasszonyának szerepét vállalta el. Ez alkalommal is hálásan köszönjük mindkettőjüknek. Az újabb bálakat, sorban már a 14-ediket, Pethő Attila kollégám szervezi, valamennyiünk meglegegedésére. Itt mondok köszönetet Plesz Mártnak és Horváth Gyulának, egykori zrínyis diákoknak, hogy már több évben (11, illetve 8) vállalták el a bál házigazdáinak szerepét. Ez alkalommal is szeretném megköszönni a bálon is megjelenő művészeknek, hogy az alapítvány segítségére siettek felajánlásaikkal. Idáig minden bálra kaptunk egy-egy alkotást Németh János és Szabolcs Péter művészektől. Szényi Zoltántól az utóbbi 20, Dienes Gyulától az utóbbi 7 alkalommal. Valamennyiüknek köszönjük a támogatást. Kérem, tartsák meg ezt a jó szokásukat! Mindehhez jó egészséget és további lankadatlan alkotókedvet kívánunk! Voltak művészek, akik egy-két alkalommal segítettek felajánlásukkal: Borbás György, Hadnagy György, Budaházi Tibor, Oroszy Csaba, Págyi Zsóka. Természetesen őket is köszönet illeti.

Úgy érzem, nélkülözhetetlen szerepe volt az alapítványnak a gimnáziumi munka segítésében, de ezt leginkább az iskola vezetősége, igazgatója, illetve tanári kara fogalmazhatná meg. Mivel lett gazdagabb, több a gimnázium? Hogyan segítette az alapítvány a zrínyis diákokat, a tanárokat, azaz a gimnáziumot? Azzal a sok oktatási eszközzel, amit vásárolt (benne interaktív táblák, projektorok, bútorok, nyomtatók, kísérleti eszközök stb.); a külföldi kapcsolatok, kirándulások, szaktáborok, versenyek, képzések támogatásával; díjak, ösztöndíjak adományozásával. Ezek összege az utóbbi években meghaladta a 6–7 millió Ft-ot is. Az eddigi 24 év alatt összesen 113 millió Ft olyan kiadása volt az alapítványnak, amit a felsorolt iskolai célokra költött. Mindebből csak egy tételt emelek ki. Az alapítvány a 24 év alatt 169 végzős tanulónak adott az egyetem és főiskola első félévére ösztöndíjat, 38-nak egyszeri ösztöndíjat, 128-nak alapítványi vagy tehetségekért díjat, összesen mintegy 8,5 millió Ft összegben. És akkor még nem számoltam az egyéb díjakkal járó kiadásokat.

Meggyőződésem, hogy az alapítvány nélkül a gimnázium szerényebb keretek között működött volna. Hazánk gazdaságát és teljesítőképességét nem lebecsülve, úgy érzem, a következő 25 évben is szükség lesz a gimnázium alapítványi támogatására, ha a korszerű, színvonalas oktatását és a legjobb középiskolák között elfoglalt előkelő helyét tartani akarja. Ezért gondolom úgy, kedves Szülők, Vendégeink, Zalaegerszeg város és a megye

vezetői, hogy e nemes cél érdekében a jövőben sem nélkülözhetjük az önök támogatását. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. Minden bálozónak nagyon jó szórakozást kívánok!

Németh László
a kuratórium elnöke

Grafika: Mészáros Sára 8.N

Pályakép

1984–1988 között voltam a Zrínyi Miklós Gimnázium tanulója. Osztályfőnököm Halmi László tanár úr volt. Bár a természettudományi tárgyak iránti érdeklődésem és az ezekhez való tehetségem mérsékelt volt, a gimnáziumban rendkívül jól éreztem magam. Pályámra maradandó hatást gyakorolt az ott eltöltött négy év. A történelem iránti érdeklődésemben meghatározó szerepet játszott dr. Kis Kádi Géza tanár úr. A gimnázium után azonnal nem vettem fel egyetemre, 1988-tól 1990-ig a Zala Megyei Levéltárban dolgoztam, ami tovább mélyítette a történészpálya iránti vonzalmamat. A levéltárral azóta is szoros szakmai és baráti kapcsolatom van.

1991-ben kerültem Miskolcra, egy évig a Miskolci Bölcsész Egyesület (magánegyetem) hallgatója voltam, majd amikor 1992-ben a Miskolci Egyetem képzési palettája bölcsészképzéssel bővült, ott folytattam tanulmányaimat. Viszont mivel új egyetem volt, az első évfolyamot újra kellett járnom. Bár korábban soha nem voltam Miskolcon, viszonylag rövid idő alatt megszerettem a várost. 1997-ben szereztem történelem szakos bölcsész- és középiskolai tanári diplomát. 1997–1999 között nappali tagozatos doktorandusz-hallgató voltam, ekkor tanársegédi állást kaptam a Bölcsészettudományi Kar történelem szakán, a Magyar Középkori, Kora Újkori és a Történelem Segédtudományai Tanszéken, így levelező tagozaton folytattam doktori tanulmányaimat. Ez segített abban, hogy egy klasszikus egyetemi karriert kezdhessek. 2001-ben megszereztem a PhD fokozatot, 2015-ben társadalomtudományi és gazdasági szakfordító szakirányú továbbképzésben kaptam oklevelet. 1999 és 2003 között egyetemi tanársegéd, 2003–2009 között egyetemi adjunktus voltam, majd 2009. szeptember 1-jétől egyetemi docens, 2016-tól habilitált egyetemi docens vagyok. Reményeim szerint néhány éven belül megpályázhatom a professzori címet.

Kutatási területem a 17–18. századi magyar történelem, kiemelten a paraszti társadalom története, valamint a historiográfia, illetve a Habsburg Birodalom története. Az 1526-tól 1867-ig terjedő időszak politika-, társadalom- és gazdaságtörténetét oktatom történelem szakos hallgatók számára. Két szakmai folyóiratnak veszek részt a szerkesztésében. A *Publicationes Universitatis Miskolcensis. Sectio Philosophica (Bölcsészkarai Közlemények)* szerkesztőbizottsági elnöke vagyok 2008-tól, valamint a *Szellem és Tudomány* címet viselő, a Miskolci Egyetem Szociológiai Intézetének folyóiratában 2013-tól szerkesztőbizottsági tagként dolgozom. Az oktatói, kutatói munka mellett különböző egyetemi vezetői tisztségeket is ellátok. 2009-től 2013. június 30-ig általános és tanulmányi dékánhelyettese voltam a Bölcsészettudományi Karnak, közben 2011. július 1-től 2013. november 27-ig tanszékvezető a Kora Újkori Történelmi Tanszéken. Rövid ideig, 2013. július 1-jétől 2013. szeptember 16-ig a Bölcsészettudományi Kar dékánja voltam, de miután egyetemünk rektora rektorhelyettesi pozíció ellátására kért fel, lemondtam a dékáni megbízatásról. 2013. szeptember 17-től az egyetem általános rektorhelyetteseként tevékenykedtem. 2016. július 1-jétől a Történettudományi Intézet igazgatója voltam. 2017. május 15-étől az Emberi Erőforrások Minisztériuma felsőoktatásért felelős helyettes államtitkára vagyok.

Számos szakmai díjat, kitüntetést kaptam. 2001-ben az MTA Miskolci Területi Bizottsága által a magyar tudomány napja alkalmából Tudományos Díjban részesültem, 2002–2005 között Bolyai János kutatói ösztöndíj támogatta tudományos pályámat. A hall-

gatókkal kifejezetten jó a kapcsolatom, ennek egyik bizonyítéka, hogy 2008. június 21-én Kiváló Oktató Diplomát kaptam a hallgatói önkormányzattól. A Bölcsészettudományi Kar érdekében végzett munkámat 2013-ban Bölcsészkar Emlékéremmel jutalmazták. Különböző szakmai testületeknek és egyetemi bizottságnak vagyok tagja. A legfontosabbakat kiemelem: Hajnal István Kör – Társadalomtörténeti Egyesület; Magyar Levéltárosok Egyesülete; Történelemtanárok Egylete; Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Honismereti Egyesület; 18. Századi Társaság; MTA Köztisztviselői Tagság; MTA Miskolci Akadémiai Bizottság Történettudományi és Néprajzi Szakbizottság; Magyar Történelmi Társulat; Miskolci Egyetem BTK Kari Tanács; Miskolci Egyetem szenátusi tag.

Rendszeresen kocogok, ha időm engedi, úszom. Kevés szabadidőmben túrázom.

Ami a részletes tudományos önéletrajzból kimaradt

Tanulmányok:

- 1984–1988: Zrínyi Miklós Gimnázium (Zalaegerszeg)
- 1992–1997: Miskolci Egyetem BTK, történelem (történelem szakos bölcsész és középiskolai tanár kiváló minősítésű oklevéllel)
- 1997–2000: ME BTK, Irodalomtudományi Doktori Iskola, Szövegtudomány Alprogram
- 2015: társadalomtudományi és gazdasági szakfordító szakirányú továbbképzés

Tudományos fokozat:

- 2001: PhD fokozat megszerzése. A dolgozat címe: *A Mária Terézia-kori úrbérrendezés Zala vármegyében*
- 2016: habilitáció

Idegennyelvtudás:

Német „C” típusú középfokú nyelvvizsga, társadalomtudományi és gazdasági szakfordító oklevél, latin érettségi és egyetemi záróvizsga, ill. szintén latinból doktori fokozat megszerzéséhez középfokú szintű egyetemi, szakmai nyelvvizsga. Forrásolvasás szintén latinból és németből.

Részvétel doktori eljárásban:

- 2008: opponens. Gőzsy Zoltán: *Egy Somogy megyei mezőváros lehetőségei és korlátai a 18. században. Szigetvár mezőváros története 1689 és 1798 között*. PTE BTK Interdiszciplináris Doktori Iskola. Középkori és Kora Újkori Történet Program.
- 2008: konzulens. Zsoldos Ildikó: *Pártviszonyok és országgyűlési képviselőválasztások Szabolcs vármegyében 1905–1906-ban*. ME BTK Irodalomtudományi Doktori Iskola. Irodalom és Politika Alprogram.
- 2004-től több doktori védésben bizottsági tag, titkár a ME Irodalomtudományi Bizottságában.
- 2011-ben vezetésem alatt Czetz Balázs: *Fejér megye története a MDP dokumentumok tükrében 1948–1953-ig* című dolgozatát summa cum laude védte meg.
- 2013. március 22-én vezetésem alatt Kende Tamás sikeresen védte meg *Együttélés – együttélés. Vérvádak és pogromok az újkori Kelet-Európában* című doktori értekezését.
- Rada János témavezetője vagyok, aki elindította a doktori eljárást.

Jelentősebb ösztöndíjak, szakmai utak:

- 2000. július–augusztus: Bécs, Collegium Hungaricum
- 2000. október: Prága, MÖB ösztöndíj
- 2001. augusztus és október: Bécs, Collegium Hungaricum
- 2002. december: Bécs, Collegium Hungaricum
- 2004. szeptember: Csehország, Olomouc (Olmütz), MÖB ösztöndíj
- 2004. október: Bécs, Collegium Hungaricum
- 2002–2005 között Bolyai János kutatói ösztöndíjas voltam.
- 2008. június: 3 nap a Grazi Egyetemen, kapcsolatfelvétel céljából
- 2009 augusztusára elnyert egyhónapos ösztöndíj: Bécs, Collegium Hungaricum
- 2010-ben egy hetet töltöttem Besztercebányán ERASMUS ösztöndíjjal
- 2011-ben Grazban előadóként részt vettem a nemzetközi 18. századi kongresszuson
- 2011-ben egy hetet töltöttem Nagyváradon ERASMUS ösztöndíjjal
- 2012-ben egy hetet töltöttem Besztercebányán ERASMUS ösztöndíjjal
- 2013-ban egy hetet töltöttem Besztercebányán ERASMUS ösztöndíjjal
- 2014-ben egy hetet töltöttem Besztercebányán ERASMUS ösztöndíjjal
- 2014-ben Siegenben voltam ERASMUS ösztöndíjjal
- 2015-ben egy hetet töltöttem Besztercebányán ERASMUS ösztöndíjjal
- 2016-ban szintén Besztercebányán voltam ERASMUS ösztöndíjjal

Dr. Horváth Zita

1988. IV.A

Grafika: **Rác Alexandra 12.C**

Névjegy: Dr. Rosta Andrea PhD (1988. IV.D)

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészet- és Társadalomtudományi Karának tanszékvezető egyetemi docense, szociológus, kriminológus

Ami az önéletrajzból kiderül

Rosta Andrea 1984 és 1988 között tanult a zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban. Egyetemi tanulmányait a Miskolci Egyetemen kezdte, ahol summa cum laude minősítéssel okleveles szociológus és középiskolai tanár lett 1997-ben. Még ebben az évben elkezdte egyetemi oktatói pályáját a Miskolci Egyetem Bölcsészettudományi Karának Szociológiai Intézetében. 1998-ban került a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Szociológiai Intézetébe, ahol jelenleg is, közel húsz éve, oktatja a szociológus, szociálpedagógus, kommunikáció és pszichológus szakos hallgatókat. Közben elvégezte a Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karának európai uniós szakértő képzését (2004), illetve a Rendőrtiszti Főiskola bűnmegelőzési szervező szakát (2007). Ezzel párhuzamosan szerzett tudományos fokozatot (PhD) a Miskolci Egyetem Állam- és Jogtudományi Karán a fiatalkori bűnözés kriminológiája témában (2007). Majd ezt követően először a Magyar Családterápiás Egyesületnél (2014), majd a Semmelweis Egyetemen tanult családterápiát (2017). Tanított az esztergomi Vitéz János Tanítóképző Főiskola Szociális Képzési és Neveléstudományi Tanszékén, illetve a Pécsi Tudományegyetem Szociológiai és Szociálpolitikai Tanszékén, s napjainkig is oktat az ELTE Állam- és Jogtudományi Karának kriminológia mesterképzés szakján. Az elmúlt két évtizedben hallgatók ezreit oktatta többek között a szociológia, a kriminológia, a szociálpszichológia, a társadalmi devianciák tudományára. Megírt öt könyvet s több tucat tudományos közleményt. De mi van mindezek mögött? Hol kezdődött?

Ami az önéletrajzban nincs benne

Arra kért az általam nagyra becsült Halmi tanár úr, hogy írjak magamról, mert egykor a Zrínyi Miklós Gimnázium padjait koptattam. Aki zalai, az biztosan tudja, hogy milyen nagy dolog „zrínyis diáknak” lenni. Ez így volt akkor is, amikor 1984-ben a gimnáziumba kerültem.

Anno történelmet írtunk, mivel mi lehettünk az utolsó „matulások”, ami azt jelentette, hogy szintiszta lány osztályba jártunk. Ennek akkor több leánytársammal együtt nem igazán örültem, de a négy év alatt megtapasztalhattam jó oldalát is. Több mint 30 év távlatából pedig elmondhatom, hogy nem történhetett volna jobb velem, mint az, hogy mi, 33-an egy csapat lettünk. Tanultunk, hajtottunk, versenyeztünk és veszekedtünk. Mobiltelefon híján rengeteget leveleztünk, többnyire az órák alatt, melyek közül nem egyet ma is őriz fiókom, de jó párat elkoboztak tanáraink. Hogy jó volt-e ide járni? Nem mondanék igazat, ha azt mondanám, könnyű volt, és akkor sem, ha nem írnám le, mennyi jó élményem volt az iskola falain belül. Évtizedek távlatából még az is szép emlékek tűnik, amikor Felföldi Tiborné igazgató asszony reggelente a kapuba beállt, s aki illetlenül rövid szoknyában volt, vagy túlon túl kifestve érkezett, azt hazaküldte átöltözni. De mégis kedveltük, mert szigorú volt, de mindig emberséges. Ma már arra is szívesen emlékszem

vissza, hogy érettségi előtt minden héten hétfő reggel 7-re csúcscsökkörre járt közel az osztály egyharmada Orbán Edit tanárnőhöz, ami valójában „gyógymatek” volt azoknak, akiknél féltő volt, hogy elhasalnak az érettségien. S ez be is következett volna, ha nincs Vajda István igazgató úr, aki még az érettségi reggelén is gyors „felzárkóztató” kurzust tartott nekünk.

Több tanárom volt, akiről csak jót mondhatok el. Soha sem tudtam annyira jól angolul, mint amikor Szilvás Izabella tanárnő faktjára jártam, és amikor Halász Mária tanárnő pártfogásába vett. Nem felejttem el soha Lang Mária tanárnőt, aki képes volt kiskosztümben kötelet mászni, a gerendán spárgát csinálni. Sokszor azért, hogy még érdekesebbé tegye az óráit, behozta vívófelszerelésemet, s elkezdett velem törözni, mert ahhoz is értett. Vagy amikor a Zrínyi színeiben tornaversenyekre jártunk, s mint egy harcias amazon, úgy állt ki mellettünk, ha úgy érezte, sérelem érte a csapatot. Soha nem láttam olvasottabb testnevelő tanárt nála. S ott volt Öveges tanár úr földrajzból, aki csak akkor volt hajlandó feleltetni engem, ha előtte megfésülködtem (a '80-as évek szép és igencsak kócos frizurái nem jöttek be tanár úrnak), de így is szerethető volt számomra. Nem feledkezhetek meg Borbás György tanár úrról sem, aki nem bánta, ha nem tudunk rajzolni, vagy más rajzolta meg helyettünk, amit éppen kellett. Elég volt neki az is, ha megláttuk a szépet és beszélni tudtunk róla. Sokat köszönhetek Halmi László és Gódor Győző tanár uraknak, akik nélkül talán diplomám sem lenne, hiszen ők engedélyezték, s tették lehetővé, hogy a Zrínyiben hospitáljak, s egy olyan tárgyat, a szociológiát oktassak, amely nincs is a gimnáziumban. Így lehettem egy hónapig a Zrínyi tantestületének „tagja”, s beülhettem volt tanáraink mellé. Legszebb emlékeim között vannak a zrínyis építőtáborok Gödöllőn és Debrecenben, ahol a ságváris (kölcsöcs) diákokkal együtt építettünk parkot, kukoricát konzerváltunk, miközben szerelembe bonyolódtunk, és sokat bohóckodtunk. Nagy-nagy köszönet Tölgyesné Kovács Katalin tanárnőnek és férjének, hogy olyan jól éreztük magunkat.

Soha nem voltam jó matekból, sőt meglehetősen rossz voltam, ellenben fizikából végig jelesek kerültek a naplóba, több társammal együtt, mert látni szerettük volna minden idők legnagyobb tanárának, Németh László tanár úrnak az arcán az elégedettséget. Miatta tanultunk, miatta készültünk, miatta akartuk megérteni az anyagot, ami könnyen is ment, hiszen bámulatosan könnyen meg tudta értetni velünk a fizika tudományának rejtelmét. S amikor egyszer bejött helyettesítésre matematika tárgyból, megélhettük azt a csodát, hogy mi, „gyógymatekosok” is értjük a matematikát. Soha nem találkoztam nála jobb pedagógussal, s csak sajnálni tudom, hogy a kislányomnak, aki szintén ebbe a patinás gimnáziumba jár, nem lett tanára.

Most már én is tanítok, s igyekszem a Zrínyiből hozott értékeket átadni hallgatóimnak. Mivel Budapesten tanítok, mindig nagy öröm, ha olyan hallgatóm van, aki szülővárosomból érkezik. Soha nem hagyom ki megkérdezni, hogy ki honnan jön. S mikor meghallom, hogy Zala vagy Zalaegerszeg, s aminek még jobban örülök, hogy Zrínyi, akkor elkezd a szívem hevesebben dobogni. Jó volt zrínyisnek lenni és jó zrínyiseket oktatni. Mindig nagy élmény, amikor sétálgatok a piacon vagy a belvárosban, s úgy köszönnek rám itthon, hogy „Jó napot, Tanárnő!”

Nagy öröm számomra, hogy a közel 30 éves tablóképünk, melyet mi magunk, páran az osztályból készítettünk el, egészen az ideig tanévig az énekerem mellett állt. Ahogy szokták mondani, nem szép, de a miénk. Kislányom, amikor bekerült a Zrínyibe, egy kis

történelmi retró utazásra invitálta osztálytársait, hogy megnézzék, és jókat viduljanak, hogyan is néztek ki a '80-as évek zrinyis lányai.

Szakmailag soha nem akartam az lenni, ami lettem. Testnevelés–történelem szakos tanárnak készültem. A felvételi előtti sportbaleset azonban megakadályozta ezt. A sors mást hozott, s ez azt jelentette nekem, hogy az élet mást akar adni. Elmentem munkába, s három évig dolgoztam a zalaegerszegi Volánnál. A véletlenek összejárása, hogy a főnököm egy olyan kiváló hölgy lett, aki korábban matek–fizika szakos tanára volt a gimnáziumnak. Nagyon szerettem ott lenni, megszerettem kollégáimat, és eszemben se volt akkor már továbbtanulni. Ez a döntés akkor született meg, amikor bezárt az a részlege a Volánnak, ahol dolgoztam. Egy máig kedves zrinyis osztálytársam vett rá, hogy menjünk egyetemre. A választásom sem volt tudatos. Az akkor alakuló bölcsészkarnek négy szakja volt: magyar, történelem, filozófia és szociológia. Az első hármat jól ismertem gimnáziumi éveimből, s elég volt belőle. A szociológiát nem, emellett döntöttem. Lutri volt, de bejött. Elmentem, megpróbáltam, sikerült.

Az idén lesz 25 éve, hogy valamilyen formában közöm van a felsőoktatáshoz, hol örökös diákként, hol oktatóként. A szociológusi végzettségem mellett elvégeztem a pedagógiai részt is. Így egyszerre lehettem kutató és tanár. Az egyetem éveim alatt sajátítottam el a siketnyelvet, és három évig japán nyelvet és kultúrát is tanulhattam. Pályámnak voltak és vannak nagy pillanatai. Ilyennek tekintem, hogy anno az elsők között vettem be nem jogászként végzett hallgatót jogi PhD programba. Ilyennek érzem azt is, amikor saját hallgatóim követik a nyomomat, s már ők is tudományos fokozatot szereznek. Az első könyvem nyomdafestékszaga ma is az orromban van, s az a furcsa érzés is, amikor először vettem észre könyvem az Alexandra könyvespolcán vagy éppen a Deák Ferenc Megyei Könyvtárban. Nagy pillanataim egyike, amikor megtudtam, hogy a könyveimet más felsőoktatási egyetemeken is kötelező tananyagként adják ki. De olyanra is akadt példa, hogy a megyei könyvtárban szemlélődve éppen az én könyvemet kölcsönözte ki egy zalaegerszegi egyetemi hallgató. Dicsőség, hogy a női tanszékvezetők sorát gyarapíthatom. Szeretem a szakmában, hogy kutathatok, hogy megkérdezhetem az emberek véleményét az őket érintő kérdésekről. Különösen izgalmasak számomra a börtönkutatások, amikor fiatalokú elkövetőkkel beszélgethetek életükről, tettükről, sorsukról.

A zrinyis évek tapasztalatai azt mondatják velem, hogy a gimnáziumi évek azért nagyszerűek, mert az emberből még bármi lehet, mindent elképzélhet magának, a világ nyitott. S talán még ennél is nagyszerűbb, hogy nem baj, ha nem vagy kiváló, sőt az sem, ha az iskolás éveid alatt sok dologban rossznak gondold magad vagy gondolnak mások. Nem vagy jó, de jó lehetsz még. Egy jó képességű *Matulában* még a jó eredmény is kevésnek tűnt, de nem ezen fog múlni a jövő, hanem magunkon, hogy mit tűzünk ki célnak, mit akarunk, s ezért mennyit teszünk. Ahogy a kislányomnak szoktam mondani, az élet nem mindig halad egyenesen. Az életem és a családterápiára hozzám jövő családok is megtanítottak arra, hogy az élet sodrásában sok mindent elvehetnek tőled, és sok mindent elveszíthetsz közben. Egyetlen dolog van, amit azonban nem tud senki elvenni az embertől, az a megszerzett tudás.

Rosta Andrea

Megkérdeztük...

Dr. Szalay Péter Széchenyi-díjas vegyésszel, iskolánk egykori diákjával (1980. IV.A), egyetemi tanárral, az MTA doktorával, az Eötvös Loránd Tudományegyetem tudományos ügyekért felelős rektorhelyettesével 2017. július 3-án Budapesten beszélgetett Varga Bence, aki szintén gimnáziumunk öregdiákja (2012. 13.B).

Varga Bence: Beszélgetésünknek két apropója van. Az egyik, hogy március 15-én két oktató–kutató kollégáddal együtt Széchenyi-díjban részesültél, a másik pedig, hogy tavaly novemberben kémiatanárunkat, Halmi Lászlót tüntették ki szakmája legrangosabb elismerésével, a Rátz Tanár Úr Életműdíjjal, amiben neked is szereped volt. Mit gondolsz általánosságban a díjakról, kitüntetésekről, és hogy élted meg ezt a két konkrét eseményt?

Szalay Péter: Mindkettőnek nagyon örültem. Az életműdíj volt először, a Széchenyi-díjról akkor még szó sem esett. Azt gondolom, hogy Halmi tanár úrnak nagy szerepe van a karrierem elindításában, és láttam azt, hogy még sokak éreznek ugyanígy. Ez egyértelmű jelzése annak, hogy ő egy olyan kvalitású tanár, aki ezt a nagy presztízsű kitüntetést igazán megérdemli. Az életműdíjat nem akárhol adják át, hanem az MTA székházának dísztermében, a támogató cégek vezetőinek jelenlétében. Ezek a körülmények is jelzik, hogy komoly súlya van az eseménynek, és hogy a díj nemcsak azoknak jelent valamit, akik kapják, hanem azoknak is rendkívül fontos, akik adják. Megható ünnepség volt, az kicsit bosszantott, hogy el kellett rohannom, és a kötetlen beszélgetésben már nem igazán tudtam részt venni.

Amikor a Széchenyi-díjról értesültem, akkor egyből Halmi tanár úr novemberi kitüntetése jutott eszembe. Alig telt el néhány hónap, gondoltam, és most nekem is valami hasonlóban lesz részem! Ismét egy megható, pompás ünnepség tanúi lehettünk, ahol köztársasági elnök úr, miniszterelnök úr és házelnök úr adták át a díjakat a történelmi zászlók bevonulását követően – ahogy azt a parlamenti ülészak megkezdésekor is látni. A három közjogi méltóság pedig ott is maradt az ünnepséget követő másfél órában, és lehetett velük beszélgetni. Megint azt éreztem, hogy ez a díj nemcsak nekem fontos, meg a családomnak, akik büszkék rám, hanem azoknak is, akik adják. Ebben a tekintetben a szóban forgó két elismerés nagyon hasonló, és szerintem azonos szintű is, hiszen szakmai értelemben mindkettő az adott terület legmagasabb magyarországi kitüntetése.

A díjakról általában elmondható, hogy sajnos gyakran átpolitizálják, és nem egyszer fordult elő, hogy ennek okán nem vették át, lemondtak róla, meg egyebek. Azt gondolom, hogy ha az ember egy díjat a saját hazájától kapott, akkor arra legyen büszke. Ha van is politikai tartalma egy elismerésnek, ha azt visszautasítja vagy lemond róla a díjazott, azzal csak felerősíti ezt a kellemetlen mellékhatást.

V.B.: Volt bármiféle előzménye, előjele a Széchenyi-díjnak, vagy teljesen váratlanul ért?

Sz.P.: Korábban háromszor is felterjesztettek bennünket, amiről azért volt tudomásunk, mert régebben még a felterjesztés során, minden jelöltnek alá kellett írnia, hogy díjazás esetén elfogadja-e. Ezt most már elegánsabban szervezik, és a döntést követően, a köztársasági elnök jóváhagyó aláírása előtt kell erről nyilatkoznia csak a „kiszemelt”, leendő díjazottnak.

V.B.: A Széchenyi-díj két másik kitüntetettje Fogarasi Géza professor emeritus és Császár Attila egyetemi tanár, aki szintén zalaegerszegi. Természettudósként nekünk munkaköri

kötelességünk, hogy tudomásul vegyük a véletleneknek a világban való létezését, de azért kettőtök pályája még ezzel együtt is igen érdekes. Egyikőtök sem Egerszegen született, sőt mindketten kifejezetten távol, aztán gyermekkorotokban mégis odakerültetek. Ugyanabban az általános iskolában (akkor: Kilián, ma: Liszt) fejeztétek be alapfokú tanulmányaitokat, de feltételezem, akkor nem ismertétek még egymást.

Sz.P.: Nem, sőt, igazából csak neked köszönhetően eszméltünk erre rá az elmúlt időszakban, és kiderült, hogy nagyon sok közös tanárunk volt a Kiliánban, akikre szintén meghatározó egyéniségekként emlékszünk. *(Bence szerkesztésében jelent meg 2013-ban a Liszt Ferenc Általános Iskola tablókönyve Végzősök albuma 1964–2012 címmel – a szerk.)*

V.B.: Ezek után te a Zrínyiben érettségiztél, Attila a Ságvárban, majd mindketten az ELTE vegyészképzésén tanultatok tovább, ahol ráadásul a kémiának ugyanazzal a területével, az elméleti kémiával kezdtetek el foglalkozni. Mikor beszéltétek meg, hogy egerszegiek vagytok, és volt-e ennek bármiféle jelentősége a közös munkában?

Sz.P.: Három évvel Attilát követően kerültem az ELTE-re, és nagyon fiatal hallgatóként be is kapcsolódtam a kutatómunkába. Akkor, ott, az elején, hamar kiderült, hogy mindketten zalaegerszegiek vagyunk. Jelentősége egyáltalán nem volt, mert a közös általános iskolai évekről nem tudtunk, középiskolába más helyre jártunk, így nem voltak közös gyökerek.

V.B.: A 2008/2009-es tanévről szóló zrínyis évkönyvben már írtál magadról. Itt mesélsz több éves, családdal közösen megélt külföldi útjaitokról is (Florida, Németország, Texas, majd az azóta eltelt időben még egyszer Florida). A szakmánkhöz hozzátartoznak a konferencia-részvételek, kiküldetések, tanulmányutak, ösztöndíjas lehetőségek. De az már kevésbé általános, hogy egy éppen növekvő családdal, a folyamatosan érkező kisgyermekkel együtt vágnak bele hosszabb külföldi tartózkodással járó utakba. Hogy élteitek meg ezeket az éveket?

Sz.P.: Az egész családnak fantasztikus élmény volt mindegyik alkalom. A gyerekek különböző életkorokban voltak, és máig magukkal hordozzák ezeket az utazásokat. Rengegetet profitáltak belőle: mindegyikük tud angolul és németül. Annak ellenére, hogy Németországban még nem volt meg minden gyermekem, de egyfajta családi kötelezettségként később előbb-utóbb mindenki megtanulta a nyelvet. Azt gondolom, hogy sokkal nyitottabbak is a gyerekeim, mert más környezetben is élhettek. Rengeget dolgot tudnék sorolni a gyerekek konkrét előmeneteléből. Réka lányom, aki vak, először kerülhetett olyan környezetbe, amely nem egy vakiskoláé, hanem egy hagyományos intézményé. Megtapasztalhatta azt az eszméletlen szervezettséget, amely Amerikában a sérült gyermekek támogatása mögött van. Ákos fiam a válogatott közelébe került a kinti kosárlabdás egy éve után; nagyon sokat fejlődött. Botond fiam, aki csak a legutóbbi alkalommal jött velünk Amerikába, hazatérésünk után az iskolában németet tanult. Most felvételizett a Piarista Gimnáziumba, sikeresen, és amikor az angol nyelvi felmérőt írta, féldió után kijött, mert mindennel végzett. Ezek óriási dolgok. Legutóbbi, floridai utunknak volt még egy különlegessége. Amikor a gyerekek elérik a 17–18 éves kort, törvényszerűen egy kicsit szétesik a család, de mi ennek köszönhetően egy újabb évre össze voltunk zárva.

V.B.: Visszatérve a szakmához: voltál az Elméleti Kémiai Laboratórium vezetője, a Kémiai Intézet igazgatója, a Szervetlen Kémiai Tanszék vezetője, a Bolyai Kollégium igazgatója, és 2015 óta te vagy az ELTE tudományos ügyekért felelős rektorhelyettese. Ezek

alapján feltételezem, hogy van benned ambíció és valamiféle motiváció, hogy elvállald ezeket a vezetői feladatokat. Ez természetszerűleg együtt jár azzal, hogy részben félre kell tenni az elméleti kémiát erre az időszakra. Mi van ezek mögött a döntéseid mögött? Hogy gondolkodsz erről?

Sz.P.: Ha egy évvel ezelőtt kérdezted volna ugyanezt, azt mondtam volna, hogy bennem aztán semmilyen motiváció nincs. Ezek mindig úgy „lettek”, hogy „kellett”. Most, hogy az új rektor, aki augusztus 1-jétől irányítja az egyetemet (*Borhy László – a szerk.*), fölkerít, hogy folytassam vele, elgondolkodtam azon, hogy ez nem lehet véletlen, hogy mindig ezekben a pozíciókban találok magam. Az biztos, hogy egyikért sem tettem semmit. Soha nem törtettem, hogy ezek közül bármelyik legyek, hanem mindig adott volt egy helyzet, amelyben úgy éreztem, szükség lehet arra, amit csinálok. Az intézetigazgatóság esetén például volt egy fiatalabb garnitúra, akikkel úgy gondoltuk, hogy érdemesebb lenne másként vezetni az intézetet, és aztán nyilván nem véletlenül maradt rám a dolog, és választódtam ki közülük. A rektorhelyettség is úgy adódott, hogy az elődöm lemondott, ezek után Mezey Barna rektor úr felhívott, hogy a Bolyai Kollégiumról szeretne velem beszélni. Teljesen odáig voltam, hogy baj van, és megint össze akarják vonni a szakkollégiumokat, vagy a költségvetésből fognak elvenni... Személyes találkozókon fölkerít a rektorhelyettesi pozícióra, mire mondtam neki, hogy arról volt szó, a kollégiumról szeretne velem beszélni. Azt felelte, igen, mert ha elvállalom a rektorhelyettesi állást, akkor le kell mondanom a kollégium vezetéséről, a kettő ugyanis nem összeegyeztethető...

V.B.: Mi a feladatod rektorhelyettesként?

Sz.P.: Egyrészt vannak protokolláris teendőim, mint például rektor urat helyettesíteni doktori avatások alkalmával. Alám tartozik a Tudománypolitikai Iroda, valamint az Innovációs Központ és még két kisebb egység, köztük a Fűvészkert. Az ezekhez kapcsolódó feladatokat kell ellátni, általánosságban az egyetem tudományos életét szervezni. Ez alatt értem azt, hogy tudni kell arról, mi történik az ELTE-n a kutatásokat illetően, milyen eredményeink vannak, hogyan lehet biztosítani a megfelelő feltételeket a tudományos élet működéséhez. Motiválni kell az embereket arra, hogy kutassanak. A Pályázati Központ ugyan a kancellárhoz tartozik, de velük is szorosan együttműködünk, mert a tudományos pályázatok szakmai részének koordinálása is a mi feladatunk. Én vezetem az Egyetemi Doktori Tanácsot, tehát az összes doktori ügy hozzám tartozik. Nekem kell aláírni az összes doktori, valamint az összes TTK-s egyetemi hallgatói diplomát, mert egy ilyen nagy egyetemen muszáj megosztani ezeket a feladatokat a rektori vezetésen belül. Emellett nagyon fontos – ez például kifejezetten motivált is abban, hogy maradjak – a lobbizás. Ehhez embereket kell ismerni minisztériumokban és egyéb központokban, továbbá más hazai és külföldi egyetemekkel együttműködni – ez az, ami már az elmúlt két évben nagyjából kialakult, és most már jól tudom használni.

V.B.: Elég sokat jársz külföldön. Ez a rektorhelyettesi pozíció következménye, vagy az elméleti kémiai kutatásokkal van összefüggésben – esetleg mindkettő?

Sz.P.: Mindkettő, de sajnos rektorhelyettesként többet megyek, mint kutatóként. De azért például az egyik legnagyobb elméleti kémiai konferencián, a WATOC-on (*11th Triennial Congress of the World Association of Theoretical and Computational Chemists – a szerk.*) meghívott előadó vagyok augusztus végén. Aztán Barcelonában lesz szeptemberben egy másik esemény, annak pedig egyik főszervezője vagyok a konferencia mögött álló *Európai Kémikus Egyesület* révén.

V.B.: Mennyi kapcsolatod van Egerszeggel?

Sz.P.: Gyakorlatilag semmi.

V.B.: Akkor nem hiszem, hogy értesültél róla, de a Zrínyi történetében először a gimnázium adja az ötfős magyar delegáció két tagját a Nemzetközi Fizika Diákolimpián. Erre, úgy gondolom, mi, vegyészek is büszkék lehetünk. Az iskolából nem sokan tanulnak tovább a tisztán természettudományos (vegyész, biológus, fizikus, matematikus, földrajztudós) szakokon, viszont orvosok, gyógyszerészek, mérnökök szép számmal akadnak. Mit mondanál nekik útravalóul?

Sz.P.: Jó pályát választ az, aki a természettudományokkal foglalkozik. Manapság a tudományoknak a szerepe politikai szinten is kisebb, ezért a társadalmi megbecsültségük úgyszintén. Ennek az az oka, hogy nagyon „könnyűvé” vált minden: most már egy mobiltelefon elég ahhoz, hogy kapcsolatot tarts az emberekkel, színházjegyet vegyél, vagy éppen szállást foglalj a világ másik felén. A társadalom számára ezért úgy tűnik, hogy nincsenek kihívások, a természettudomány elérte, amit el lehetett érni. Na de hát e mögött a fejlődés mögött rengeteg találmány és kutatómunka van! Ha ez nem folyik, akkor egy idő után meg fog rekedni ez a fejlődés, tehát ezekre az emberekre mindig is szükség lesz. A kutatópályának pedig van egy plusz jó oldala: igazán szabadon mozoghatunk a világban. Van egy évfolyamtársam, barátom, aki szintén vegyészként végzett, de cégvezetőként, menedzserként dolgozik. Ezerszer többet utazik, mint én, mégis irigykedve mondta már többször, hogy ő úgy szeretne utazni, ahogy mi. Tehát nemcsak megérkezni, elintézni, hazajönni, hanem egy kicsit valóban ott is lenni.

V.B.: Nem öt percbe fogunk megoldást találni az utolsó felvetett téma által összefoglalt problémára, de mégis fontosnak tartom, hogy beszéljünk róla. Politikától függetlenül úgy érzem, hogy a közoktatásban vagy újabban köznevelésben a természettudományos oktatás a rendszerváltás óta folyamatosan visszaszorul. Pár példával igazolva: a bátyámék, akik 2005-ben érettségiztek, még három évig tanultak kémiát a középiskolában, mi már csak kettőig. Én egy ún. nyelvi előkészítő évfolyamos képzésben vettem részt, ahol a „nulladik” éven volt heti egy óra kémiánk az általános iskolai tananyag ismétlésére, felzárkóztatás céljából. Már ez sincs. Ha információim helyesek, akkor az általános iskolai kémia óraszámja is csökkent, a középiskolai ugyan változatlan maradt, de újból beleverték a szerves kémia, vagyis ugyannyi óra mellett nagyobb tananyagot kellene feldolgozni. Miért nincs valami modern, 21. századi európai koncepció arra itt, Magyarországon, hogy ezt az egyébként rendkívül fontos területet rendbe tegyék?

Sz.P.: Nem tudom. Mint említettem, a politika és a társadalom háttérbe szorítja a természettudományokat. Egyetemi szinten viszont, úgy érzem, most nem így van. Olyan pénzek jelentek meg a rendszerben, amelyekkel remélhetőleg mind a kutatási, mind az oktatási feltételeket javítani fogjuk tudni. Ez alapján, úgy gondolom, a kormányzatnál látják azt, hogy a természettudományokba többet kell fektetni. Hogy ez a közoktatásban miért nem tud áttünni, azt nem tudom. Sokféle lobbierdek feszül egymásnak, és ráadásul a természettudósok sosem voltak jó érdekérvényesítők. Emellett az általános ismerethalmaz is sokat gyarapodott az elmúlt években, tehát világos, hogy a meglévő óraszámot több terület között kell felosztani. Valójában nem értem, mert ha azt mondjuk, hogy több természettudósra van szüksége a társadalomnak, akkor rendkívül szerencsétlen helyzet az, hogy például kémiát csak az első két évben tanulnak a gimnáziumban. Egyszerűen már ezzel sokaknál elfojtódik a továbbtanulás lehetősége, ami óriási hátrány. Nagyon nehéz helyzet ez.

V.B.: Bár nem vagyok része a gimnázium jelenlegi közösségének, velük kapcsolatot tartóként bátorodom nevükben is gratulálni az elért sikereidhez, különösen a Széchenyi-díjhoz, hiszen most ennek apropóján is találkoztunk. Minden további létező jót, hasonlóan eredményes éveket kívánok! Köszönöm a beszélgetést!

Sz.P.: Köszönöm én is a beszélgetést és az elismerő szavakat! Hadd gratuláljak emellett a vegyész mesterdiplomádhoz, melyet egyébként épp az imént írtam alá! ☺

Varga Bence – Szalay Péter
Halmi-tanítványok

Szalay Péter és Varga Bence

Grafika: Henics Blanka Regina 10.N

Az idei tanévzáró értekezlet a ZMG tantestülete számára szinte felért egy mohácsi vésszel. Négy olyan kollégánktól, barátunktól búcsúztunk, akik a sulis emblematikus tanáregyéniségei. Tudom, hogy az élet megy tovább, de az üresség érzése is megmarad. Az alább olvasható búcsúztatókat az ábécé rendje szerint raktam sorrendbe, nehogy valaki bármit is belemagyarázzon. Erre jók a nyelv törvényei. (K.S.E.)

Kedves Laci!

Halmi László

40 év nagy idő. Egy emberöltő. Ennyi időt töltöttél el a Zrínyi diákjainak oktatásával, nevelésével. Az, hogy ebből 37 éven át dolgoztunk együtt, feljogosít arra, hogy a szokásos búcsúzás mellett néhány személyes emléket is felidézzenek.

Tudom – a versenyeken én is többször találkoztam egykori kémiantárossal –, hogy már a középiskolában megfertőzöttél a kémiával. A pedagógushivatással pedig már talán a születésed előtt, a génjeiddel. Állatorvosnak is készültél, és néha egy dühös pillanatban, nagyon rosszmájúan megállapítottuk, talán nem is kerültél olyan messze ettől az elképzeléstől.

Pályádat a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakmunkásképző Iskolában kezdted, onnan kerültél a Zrínyibe. Itt minden lehetséges szerepben és majdnem minden pozícióban kipróbálhattad magadat. Voltál KISZ-tanácsadó és diákmozgalmat segítő tanár, ebben a minőségben vezettél építőtáborokat. Ezek folytatásaként szervezted és vezettük közösen is a zalaegerszegi *Környezetkultúráért* táborát a 90-es években. Ekkortól a kémia mellett a környezetvédelem oktatásában, a környezeti nevelésben is részt vettél.

Több osztályt vezettél osztályfőnökként az érettségi vizsgáig, voltál tagozatvezető a levelezőn, igazgatóhelyettes, minőségügyi vezető, de mindenekelőtt és mindvégig kémiantanár, a munkaközösségünk motorja. Olyan karizmatikus tanáregyéniség, akit lehet szeretni, lehet gyűlölni, egyet nem lehet, közömbösnek lenni iránta. Tudom, hogy sok tanítványod érzett így is meg úgy is, de aki diákként nem szeretett, felnőve mindig ráébredt, mennyi mindent kapott tőled kémiából és élettapasztalatból. Mindenki megtapasztalta, hogy az elvárásokban következetes vagy, a munkában precíz, alapos, fegyelmezett. Hogy volt tanítványaid közül számosan ma is rendszeres kapcsolatban állnak veled, bizonyítja mindezt.

Impulzív és szenvedélyes vagy, tanárként és kollégaként egyaránt. Szendélyesen szereted tantárgyadat, tudásodat át akartad adni a tanítványaidnak, és ugyanilyen szenvedélyesen állsz ki kollégaként és polgárként a tágabb közösségben a véleményed mellett. Adódtak emiatt viták, súrlódások a munkaközösségben és a testületben is, de mindig találtunk közös megoldást. Tanítványaidat mindig az életre nevelted, ebbe néha még a szabályszegés is belefért, de talán ez az egyik titka tanári sikerességednek. A másik alapos szakmai felkészültséged, megújulni tudásod, egyéni nevelési módszereid, mint a *sárga és piros lap* vagy a *homokóra*. A *lövészárkot* számos egykori tanítványod ma már nosztalgiaiával emlegeti.

Sokat tettél a kémia népszerűsítéséért. Élvezetes óráiddal olyanok érdeklődését is felkeltetted, akiknek a „*nemszeretem*” tantárgyai közé tartozott. Az érdeklődőknek kísérleti bemutatókat szerveztünk irányításoddal. Ezeket nem csak Zrínyi diákok vették részt. Számtalan diákot indítottál el a kémiával kapcsolatos tanulmányok útján, nem csak versenyzőket. Ugyanakkor mindig kiemelt figyelmet fordítottál a tehetséggondozásra, versenyeztetésre. Sikeres versenyzőid és eredményeik felsorolása rendkívül hosszú időt venne igénybe, ezért nem is teszem. Legyen elég annyi, hogy nem találnék olyan jelentős országos vagy regionális versenyt, ahol egy, több vagy sok éven át ne szerepeltek volna tanítványaid. A kétszintű érettségire felkészítő tanfolyamot, férjemmel együtt, Szombathelyen végeztétek el, és gyakran mosolyogtunk azon, hogy ott egy nyugdíjba vonuló kolléga legfőbb érdeméért azt emelték ki, hogy az Irinyi-verseny 30. évének minden feladatlapját összegyűjtötte. Neked 30 évben volt ezen a versenyen az első 30. helyezett között egy vagy több tanítványod. 20 évben az OKTV-n, 9 évben a Curie-versenyen, de azt ígértem, nem sorolom. Két olimpikon „edzőjeként” is tevékenykedtél. Több alkalommal is kísértünk együtt versenyzőket, és láttam, hogy a hasonló és a fiatalabb kollégák is elismernek. Nemcsak a szakmai tudásodat, hanem a szervezőképességedet, kapcsolatteremtő-képességedet is. Ha – még a számítógépes idők előtt – Győrben, az Irinyin nem volt kezünkben este 10-kor az írásbeli eredménye és a szóbelizők neve, mindig voltak kollégák a kollégiumban, akik nem aggódtak. „*Majd a Halmi mindjárt hozza*” – és hoztad is.

Szervezőképességedet kamatoztattad az iskola javára is. A diáknapi, tanári kirándulások, alapítványi bálók mellett egyik főszervezője voltál a *Közép-Európai Informatikai Diákolimpiának* 2001-ben. Kitaláltad, létrehoztad, és azóta is folyamatosan gondozod a Winterl Alapítványt, amely amellel, hogy jelentősen hozzájárul a szertár fejlesztéséhez, a kémia- és biológiaoktatás feltételeinek javításához, a munkaközösség komfortérzetének, a szűkebb iskolai környezetünk klímájának javításában is döntő szerepet játszik. Munkáért számos elismerésben részesültél: Tarján Rezső-díj, Richter Gedeon-díj a kémia oktatásáért, Szent-Györgyi Albert-aranyérem, Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt, MOL MesterM díj, Bonis Bona, valamint Zrínyi-émlékérem és A Gimnázium Legsikeresebb Tanára. Tanári tevékenységed megkoronázásaként pedig megkaptad a Rátz Tanár Úr Életműdíjat.

De van egy más oldalad is. Tudsz bohém, tréfás, mulatós, nótaéneklős is lenni. Biztosan nem csak én emlékszem tantestületi kirándulásokra, ahol te voltál az előénekes, vagy arra az iskolanapra és alapítványi bálra, ahol két kollégáddal együtt elballettoztad a *Hattyú halálát*. Vagy osztálykirándulásokra, ahol kísérő tanárként Egerben mulatni tanítottad az osztályomat. Vagy az első, közös kirándulásra, amikor Csizsár Marika megbetegedett, és női kísérőként én helyettesítettem. Nem tudtam eldönteni, komolyan beszélsz-e, amikor az indulás előtt néhány nappal leültettél, és elkezdted sorolni, hogy *fogkefe, papucs, törölköző, melegítő, ezt kell magammal vinni*. Aztán úgy gondoltam – és gondolom ma is –, hogy ez egy teszt volt. Emlékszünk a munkaközösségi névnapokra, ahol gyakran voltál hangulatfelelős és mókamester, vagy arra, hogy amióta nem tartasz naponta órákat, a szakkör előtt hányszor dobtad fel egy-egy viccel a hangulatot a szertárban.

Egyéniséged mindkét oldala – a szigorú, következetes, alapos és elkötelezett, de a bohém, humoros, tréfás is – hozzád tartozik. Egyik a másik nélkül szegényebb lenne. És

nem te lennél. Nehéz elképzelni, hogy a jövő évtől nem leszel része az iskola mindennapi életének. Természetesen megérdemled, kiérdemelted a pihenést. Olyan gazdag, eseménydús életút áll mögötted, amely még ezen a sok-sok megújulást kívánó és lehetővé tevő pályán is csak keveseknek adatik meg. De ez most csak az itt töltött 40 évet lezáró összegzés, nem búcsú. Reméljük, még sokáig visszajársz a munkaközösségbe, az iskolába, irányítod a Winterl Alapítvány munkáját.

A jól megérdemelt, aktív pihenéshez, a további feladatokhoz erőt, jó egészséget kívánunk!

Tölgyesné Kovács Katalin

Kedves Laci!

Németh László

Nehezen találom a szavakat. Az elmúlt években sok matematika–fizika szakos kollégát búcsúztattunk, többek között Takács Jutkát, Csiszár Marikát, Tóth Marikát, Vajda Pistát, Orbán Editet; és most Téged is búcsúztatunk, Laci?! Számomra ez még mindig felfoghatatlan, pedig téged idézve, régóta ízlelgetted az elválást, mert belefárad az ember a pedagógusi munkába, de ez az elfáradás nem illik a rólad alkotott képbe. Mostanában többször hangoztattad a korodat, én nem akartam elhinni, hiszen örökifjú vagy! Sportos, temperamentumos, lendületes, fáradhatatlan, sorolhatnám még. Azok közé tartozol, akiknek az élete során egy munkahelye volt. Talán a Zrínyiben eltöltött éveknek köszönhető, hogy ennyire fiatalos maradtál? ☺ Reménykedjünk!

1975-ben az ELTE Természettudományi Karán matematika–fizika–ábrázoló geometria szakos középiskolai tanárként végeztél, és már abban az évben a Zrínyi tanára lettél. Szerencsés vagy, mert ami egy tanárnak a pályája során megadható, az neked megadott, bár ez nem a szerencsének, hanem elsősorban neked, ambíciódnak, soha el nem fogyó lendületednek köszönhető.

De haladjunk időrendi sorrendben! Mint említettem már, 1975-ben kezdtél a Zrínyiben és a következő évben már osztályfőnöki szerepet is kaptál. Éppen Robiék osztályfőnöke lettél, úgy tudom, nem volt könnyű osztály, sokat köszönhetnek mind szakmailag, mind emberileg neked. Az biztos, hogy személyes példamutatásod több tanítványodat a pedagógusi pálya választására inspirálta. Pályafutásod alatt mindkét szaktárgyadat folyamatosan tanítottad, emellett szívesen vállaltál egyéb feladatokat is. Részese voltál 1979-től a gimnázium fakultatív rendszerű oktatásának. 1980 és 1988 között a gimnázium levelező tagozatát vezetted. Az 1986-ban indított speciális matematika tagozatos osztályokban örömmel és eredményesen tanítottál matematikát. Kivételes képességű tanítványokkal nem csak a tagozatos osztályokban foglalkoztál, hiszen mindig is szívügyednek tartottad a tehetséggondozást, rendszeresen tartottál matematika és fizika szakköri foglalkozásokat középiskolás diákoknak, és megyei tehetséggondozó szakköröket általános iskolai tanulóknak. Munkád eredményeként tanítványaid az évek során az országos és a megyei ver-

senyeken kiemelkedő eredményeket értek el. Nehéz lenne valamennyit felsorolni, de néhányat kiemelek. Matematika OKTV 1. hely (1982), fizika OKTV 7. hely (1985), matematika OKTV 1. hely (1990), Arany Dániel matematikaverseny 5. hely (2004). 1988-tól, hivatalos nyugdíjazásodig, 2011-ig sokunk örömeire igazgatóhelyettesként tevékenykedtél. Az iskola helyettes vezetőjeként elsősorban az oktatás szervezési feladataival, munkaközösségek tevékenységének segítségével és felügyeletével, statisztikai adatszolgáltatással foglalkoztál. Helyettesi feladataidat mindig felelősségteljesen végezted. De ennél sokkal fontosabbnak tartom, hogy a napi feladatok ellátása közben, a tanítványok mellett, mindig jutott idő a kollégáidra, türelemmel, megértéssel fordultál feléjük. A te nevedhez is köthető az évkönyv újraindulása. Ahogy az évek követték egymást, úgy bővült és kerekedett a tartalma. Szívügyednek tekintetted a tartalmi és formai igényességet, pontosságot, nagy felelősséget hagyva ezzel az „utódokra”. Részt vettél az Arany János Tehetséggondozó Program előkészítésében, majd 2001-től a program felelőse lettél. Mindig figyelemmel kísérted az „aranyas” tanítványok útját. Mindeközben szaktárgyaidat folyamatosan tanítottad, még a nyolcosztályos képzésben is részt vettél, éppen nagyobbik fiunk osztályában tanítottál fizikát. Fontosnak tartottad, hogy folyamatosan képezd magad, ezért matematikából és fizikából részt vettél az ELTE intenzív továbbképzésén, továbbá számos szakmai és informatikai tanfolyamon. Gondot fordítottál arra is, hogy vezetői ismereteidet kiszélesítsd, melynek eredményekét 2007-ben közoktatás-vezetői diplomát vehettél át.

Pályafutásod alatt magas színvonalú oktató–nevelő munkádért számos elismerésben részesültél, többek között:

- 1982-ben miniszteri dicséretben;
- 1989-ben Kiváló Munkáért kitüntetésben;
- Magyar Köztársasági Ezüst Érdemkereszt kitüntetésben;
- 1998-ban „Móra János-emlékgyűrű” díjban;
- 2001-ben Tarján Rezső-díjban;
- 2012-ben Németh László-díjban.

2011 októberében a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma elnökének választott, az ezzel járó munkában rendkívül tevékenyen, szívvel-lélekkel veszel részt. Az alapítvány célkitűzéseit, a gimnázium és a tanulók érdekeit egyaránt figyelembe véve körültekintően és megfontoltan alkotsz véleményt, segítve ezzel a kuratórium döntéseit. A rólad alkotott kép nem lenne teljes, ha nem beszélnék arról, hogy nemcsak a diákok sorsát követted figyelemmel, hanem a nyugdíjas kollégáinkét is. Hosszú ideig az *Őszirózsza Alapítvány* nevében látogattad meg karácsony tájékán a nyugdíjas kollégákat, az utóbbi időben pedig már a magad nevében. Egy kis figyelmességgel, beszélgetéssel tetted jobbá napjaikat, kevesen vagyunk erre képesek! Úgy emlékszem, aktív tanárként a diáknapi szavazáson gyakran helyezett lettél a „*legemberségesebb tanár*” kategóriában. Tanítványokkal és kollégákkal egyaránt megtaláltad a közvetlen hangot, őszinte érdeklődéssel hallgattad meg a diákok véleményét, megoldásait, kérdéseit. Mi, kollégák is leginkább segítőkészségedet, megértésedet tapasztalhattuk. A közös összejöveteleket, találkozókat lelkesen támogattad, aktív résztvevőjük voltál, örültél, ha minél többen gyűlünk össze.

Laci, valamennyi kolléga nevében köszönöm az önzetlen munkádat. Úgy gondolom, nem csak kollégáid és tanítványaid elismerését, szeretetét tudhatod magadnak; ennél jóval

többen vannak Zalaegerszezen innen és túl, akik tisztelnek, becsülnek és szeretnek téged. Kívánom, hogy továbbra is legyen egészséged, erőd a szülői birtok gondozására, ápolására, és ez örömdre szolgáljon! Remélem, tudod, hogy a továbbiakban is szükségünk van az órák megtartásában a segítségedre! Bízom abban, hogy a jövőben is rendszeresen meglátogatsz minket, figyelemmel kíséred a nálunk történeteket. Tanácsaidra, megfontolt véleményedre mindig számítunk!

Pálovicsné Tusnady Katalin

Kedves Karcsi!

Néz Károly

Engedd meg, hogy a kollégák nevében szóljak hozzád! Az apropóját mindannyian tudjuk, hiszen tele volt az iskola az elmúlt hetekben az álláshirdetés, az interjúztatás, a próbatanítás híreivel. Az önként vállalt 365 napos hosszabbítás után úgy döntöttél, hogy végleg búcsút intesz a gimnáziumnak, melyben diákként és tanárként 33 esztendőt töltöttél. Végleg elhagyod a katedrát is, amelyen pedig 44 tanévet húztál le. Szeretnék elköszönni tőled is, mert úgy tartja a mondás, hogy csak az tér majd vissza hozzánk, akit mi magunk elengedünk. Figyeltelek egy ideje, hogy éled meg az utolsó heteket, napokat. Láttam, nem egyszerű végigcsinálni, mindent lezárni.

Nem könnyű a búcsúzás, de a búcsúztatás sem. Még akkor sem, ha tanárként nagy gyakorlatot szereztünk abban, hogy mindig elengedjük az épp aktuális osztályt vagy nyelvi csoportot. Az évek alatt belénk égett rutinszerűen, hogy mindig van, aki elmegy, mi, tanárok pedig maradunk. Igen, nagyon sokáig állandóság volt a mi munkaközösségünkben. Csak azt mondtuk rólad beszélgetve: „*nem, még nem megy el, még ennyi meg annyi éve van, marad még egy évet*”. És ez az év hihetetlen gyorsan elrepült.

Ellentmondásos érzések törtek rám e sorokat fogalmazva. Ez az elválás, a búcsú, örömmel és bánattal teli egyszerre. Örömteli, Karcsikám, mert megérhetted egészségben ezt a napot, ugyanakkor fáj, mert tudatosul bennünk a veszteség ténye, ami egyszerre jeleníti kapcsolataink fogyatkozását, s azt is, hogy magaddal viszel valamit az életünkéből. Mert vitathatatlanul összeköt bennünket egy darabka közös múlt: 29 iskolai tanévre, hónapokra, napokra bontott idő, amelyből mindannyian valamikorát veled töltöttünk, ki többet, ki kevesebbet, ki intenzívebbet.

Mindannyian örzünk képet a másiktól, ami sokáig nem is kap jelentőséget, hiszen nap mint nap jelen vagyunk egymás életében. Milyen képet is őrzök én rólad? Próbáltam felidézni az első benyomásokat. Fialat, energikus, megint egy szakállas, a második és végtelenül udvarias. Így érkezted meg új kollégaként a munkaközösségbe. Bevallom, nem ismertelek előtte, pedig mindketten zrinyisek voltunk, de te két évvel fölöttem jártál, s ez a korkülönbség akkoriban komoly választóvonalat jelentett. 1971-ben érettségiztél az évfolyam orosz–német tagozatos osztályában. Az idegen nyelveket két igen neves tanártól tanulhattad: Dr. Máthé László és Farkas Gyula voltak a nyelvtanáraid. Az érettségit kö-

vetően a Szombathelyi Tanárképző Főiskolán folytattad tanulmányaidat. 1976-ban, a matematika–orosz szakos általános iskolai tanári diplomával a kezdedben, egy másik iskola-típusban kezdted a tanári pályát. 10 évet töltöttél a Dr. Hamburger Jenő Általános Iskolában, hát ezért sem találkozhattunk. Egy kis kitérő következett a pályádon: a Pedagógus Szakszervezet Zala Megyei Bizottságának munkatársa lettél 1986-ban, valamint a zalaegerszegi Számviteli Főiskolán tanítottál óraadó tanárként. Hamar kiderült számodra, hogy a hivatalnoki lét nem neked való. Tanítani akartál, visszatérni a katedrára. 1988-ban érkezted a gimnáziumba orosz nyelvet tanítani. Akkortájt ment nyugdíjba Farkas Gyula, s ha jól emlékszem, őt pótolta.

A rendszerváltás sok orosz tanárt előnytelenül érintett, s lépésváltásra kényszerített. Te is vállaltad egy új szak megszerzését és az átképzéssel járó plusz terhet. A német nyelv azonban kedvedre való volt, hiszen szüleid ösztönzésére már általános iskolás korodtól jelen volt az életedben, s csak kevesen tudják, hogy még az átképzést megelőzően a Zrínyi Miklós Katonai Akadémián tolmácsképzőt is végeztél német nyelven. 1993-ban tehát német szakos nyelvtanári diplomát vehettél át a Berzsényi Dániel Tanárképző Főiskolán, s német nyelvet tanítottál ettől kezdve a gimnáziumban. Az évek alatt javaslatokkal részt vettél az iskolai nyelvoktatás kereteinek formálásában, a haladó csoportok, majd a nyelvi tagozat, később a speciális nyelvi osztály és a 0. évfolyam felfuttatásában. Az első 8 osztályos német nyelvi csoportot is te kísérted az érettségi vizsgáig, de a felnőtt nyelvoktatás embert próbáló feladatát is kipróbáltad a levelező tagozaton.

A szakmáról, a tanításról többet akartál tudni, ezért a külföldi továbbképzéseket követően, 2011-ben a Nyugat-magyarországi Egyetemen gyakorlatvezető mentortanári oklevelet szereztél. Nagyon hamar felismerted, elsőként a munkaközösségünkben, hogy a számítógéppel segített nyelvtanítás, nyelvi óra pozitívan befolyásolja a tanulás minőségét. Képeztél magad ezen a területen is, s számítógépes környezetet teremtettél az alagsori nyelvi teremben. Már a 90-es évek második felében a gépekre *Dtest* címmel az általad készített számítógépes feleletválasztós tesztprogramot telepítetted a közép- és felsőfokú német nyelvvizsgára készüléshoz.

Az eltelt évtizedek alatt jelentős eredményeket ért el a német nyelvi munkaközösség a nyelvoktatás területén. Ebben a munkában te is hatalmas részt vállaltál. Több generáció jutott magas szintű nyelvtudáshoz segítségével. Tanítványaid országos és megyei tanulmányi versenyeredményekkel, sikeres érettségi és felvételi eredményekkel, valamint számtalan közép- és felsőfokú nyelvvizsgával igazolták tehetséggedonozó munkádat. Diákjaink számára fáradszórólanszol dolgoztál a tanórán kívül is. 1997 óta ECL nyelvvizsgahely iskolánk, kezdettől fogva részt vettél a felkészítő, vizsgáztatói és vizsgaszervező munkában.

Hosszú ideig nagy lelkesedéssel ápolta és életben tartotta az osztrák, német és holland diákcsera-kapcsolatokat azzal a céllal, hogy a tanulók gyakorolhassák elsősorban a német, de az angol nyelvet is, valamint táguljon látóköriük más kultúrák megismerésével. Pályázatot eredményeként – első között az országban – vett részt iskolánk 1992–1995 között a Comenius programban. Ennek keretében tantárgyakon átívelő közös projektek kapcsolták össze diákjainkat és a projektben részt vevő kollégáinkat a leibnitzi Bundesgymnasium és a rockenhauseni Realschule diákjaival és tanáraival. Egyike voltál azoknak, aki rendszeresen vitt osztályokat Ausztriába és Németországba, hogy az országismeret elméletként a gyakorlattal is párosulhasson. Feltétlenül meg akartad mutatni

Neuschwansteint, vagy Hallstattot, karácsonykor pedig a bécsi Christkindlmarktot, felvállalva minden alkalommal a szervezéssel és utazással járó felelősséget és terhet.

Négy alkalommal voltál osztályfőnök. Szerencsések azok az osztályok, akiknek te voltál az osztályfőnökük. Mint pótosztályfőnök láttam, mekkora odafigyeléssel irányítottad a 12.B osztály dolgait. Közvetlenségem miatt a tanítványok gyakran fordultak hozzád. Nem egynek segítettél abban, hogy sikerüljön túllépni egy-egy nehéz életszakaszon, vagy hogy jól döntsenek a pályaválasztás előtt. Következetes, de erőszakmentes tanári munkával, hiteles, személyes példával terelted őket. Te az a pedagógus vagy, aki tényleg szereti a tanítványait. Neked tanárnak lenni nem csupán hivatást jelent, hanem elhivatottságot. Hűséges típus vagy, hűséges a választott hivatáshoz és a gimnáziumhoz is. Amikor lehetőség adódott volna váltani két alkalommal is, nem ragadtad meg a kívülről jött ajánlatokat. Mindig hangoztattad a beszélgetésekben, hogy tanítani szeretsz, különösen ezt a korosztályt.

A mindennapi munkában mi, kollégák is nagyon jól együtt tudtunk dolgozni veled: számíthattunk megbízható munkádra, építhettünk a dolgokat előbbre vivő javaslataidra, tapasztalatodra mind az osztályfőnöki, mind az idegen nyelvi munkaközösségben. Szívesen osztottad meg tudásodat, hívtad fel a figyelmet egy-egy jó témára, újságcikkre, videóra, zeneszámra. A mindennapi munkán túl is összeköt számos emlék, élmény veled: közös túrák, sportrendezvények, focikupák a tanárkollégákkal, bálók, névnapok, ünnepek, hazai és külföldi tantestületi kirándulások. Ez utóbbiak alkalmával a tantestület élvezhette a vidám és gondtalan utazás örömét, mert kiváló szervezője voltál több ilyen útnak.

Munkádat két alkalommal is elismerte az iskola közössége. A diákok szavazata és az Iskolaszék döntése alapján a 2009/2010-es tanévben *A Gimnázium Legsikeresebb Tanára* címet kaptad eredményes szakmai munkádért, tehetséggondozó tevékenységedért és a gimnázium külföldi cserekapcsolataiban vállalt kezdeményező szerepedért. A gimnázium tantestületének javaslatára pedig a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma a 2013/2014. tanévben a *Móra János-émlékgyűrűt* adományozta az iskolában végzett több évtizedes, eredményes szaktanári tevékenységedért és a tehetségek nevelése terén végzett munkád elismeréseként.

Kedves Karcsi, köszönjük a barátságban együtt töltött dolgos esztendőket, külön köszönjük a derűt, a humort, a rengeteg magyar és német nyelvű viccet, amelyek az adott pillanatban elterelték a figyelmünket a bánatról, a bosszúságról. Köszönjük az őszinte beszélgetéseket, az önzetlen segítőkészségedet, amivel a dolgokhoz közelítettél. Mit kívánhatnék neked a kollégák nevében? Egyelőre bizonyára csak kóstolgatni fogod a „szabadságot”, mely létforma nem is nagyon különül el a nyári szünettől. Biztos vagyok benne, hogy szeptembertől aktív tevékenységeket tervezel, csak még minden alakulóban van. Kívánok szívből fiatalos egészséget, szellemi frissességet hosszú évtizedekig, hogy a napokat kedvedre való tevékenységgel tölthesd családod körében, és mielőbb gyarapodjon ez a család további unokákkal és dédunokákkal. Egy Goethetől származó versszellettal hívlak, hogy térj vissza időnként, s adj hírt magadról, hiszen: „*a viszontlátás üdv, a búcsú seb, az új viszontlátás még edesebb, és éveket pótol egy pillanat.*”

Marosiné Kohut Gyöngyi

Kedves Iza!

Szilvás Izabella

Szóval, nyugdíjba vonulsz! Még nem tudjuk elképzelni sem, hogy milyenek lesznek a hétköznapiak nélküled. Persze lesz, akinek könnyebb, mert jobb, ha nincs tüske a köröm alatt.

De nekünk hiányozni fog a műveltséged, a tudásod, a tájékozottságod, mellyel a diákjaidat és bennünket is motiváltál. Hiányozni fog a dinamizmusod, a világra, az emberekre, a tanítványaidra való nyitottságod. A munkával szembeni alázatod, odaadásod, a maximális jóindulatod, a szerénységed. Hiányozni fog az élmény, melyet az óráid jelentettek a diákjaidnak. Hiányozni fog a mindennapi kenyerünk: az asztalra varázsolt, sok fontos nassolnivaló. A humorod, a nevetés, bár mostanában néha már csak kínunkban röhögünk. Hiányozni fogsz, mert mindenki pótolható, de az igazi nagy tanáregyéniség igenis pótolhatatlan. Nagyra becsült munkatársunk vagy, és az is maradsz.

Elengedünk, mert szeretünk, és tudjuk, hogy mennyire vágyasz a szabadságra, a függetlenségre, hogy végre eleget pihenhess és csak a kedvteléseidnek élhess. De ugye számíthatunk rád? Várjuk a néhány éve beígért újabb könyvet; azt, hogy segíts helyettesítéssel, ha bajban leszünk; és esetleg most találsz időt tartani nekünk egy újabb továbbképzést is.

Hogy a macskába ne hiányoznál! Nehéz lesz a munka nélküled, mert valljuk be, nekünk te vagy az etalon, a Zrínyi legjobb angoltanára!

Geizler Ágnes

„Virágokat nyújt a szerelem, a barátság – ha jó ember a barátunk – gyümölcsöket.” (Eötvös József)

Iza! Emlékszel, hogy Velencében egy ágy jutott kettőnkre? Emlékszel, hogy majdnem bepisiltünk, hogy visszaérjünk a szállodába az esti pasztára? Emlékszel, hogy rossz szemmel néztek ránk, mert folyton vihogtunk és söröztünk? Emlékszel, ahogy együtt üvöltöttük '89 után a kistanáriban az *Amuri partizánok dalát*, vagy a *Hej, te bunkócskát!* Keresztretjvényt fejtettünk anyukáddal közösen, még a jutalomkönyvből is kaptam. *A 18. századi iskoladrámák* – a gyerekeim máig is pillognak, hogy ez hogyan került hozzám. Te tanítottál meg „gépezni”, néha a köhögésig bagóztuk magunkat, máskor a röhögésig dühöngtünk. Bevállaltad a két saját költemet, és bekönyörögtem hozzád az imádott Csi-peteimet. Szerintem én vagyok a pedagógiai kudarcod. Sosem tanultam meg angolul, pedig próbálkoztál. Viszont minden nyelven szépen tudok mosolyogni. Teleszórtad a keretet Szépikével, a pocakomat karalábéval, a buksimat okossággal, érdekességekkel. Néha megállt bennem az ütő, amikor láttam, hogy hozzá akarsz szólni egy értekezleten. Nem mintha nem értettem volna egyet veled, de tudtam, hogy a villámlás, az égzengés után következik az égszakadás.

Szóval szeretlek, örülök, hogy vagy/voltál velem. Hiányozni fogsz. De tudom, hogy neked jó lesz.

Erika

Grafika: Tóke Fruzsina 6.N

A 2016/2017. TANÉV KRÓNIKÁJA

„Az idő nem folytonos. Nem folyik, nem is csordogál vagy zubog, hanem le-lecsap az emberre, mint egy vérszomjas antilop.” (Esterházy Péter)

2016. augusztus

22. Az iskola tantestülete megtartotta alakuló értekezletét.
- 22–25. A tanulók javító-, különbözeti és osztályozóvizsgáira került sor.
- 24–26. Geiszler Ágnes és Oláhné Szigyártó Mária tanárnők nyelvvizsgára felkészítő tanfolyamot tartottak a 11.C osztály tanulói számára.
- 24–29. Munkaközösségi, vezetőségi értekezletek.
30. A tanévnyitó értekezleten a tanári kar megvitatta, majd elfogadta az új tanév munkatervét.
31. Megtartottuk a 122. tanévnyitó ünnepséget. A műsort iskolánk vegyeskara adta, Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő vezényletével. Turopoli Tibor 6.N osztályos tanuló mondta el Karáth Anita tanárnő *Monológ évnnyitó előtt* című alkotását. A műsorközlő szerepét Szelényi Anna 9.B osztályos tanuló vállalta magára. A műsor összeállítója, a szereplők felkészítője Karáth Anita, Gyutainé Kiss Gabriella és Bokányi Tiborné tanárnők voltak.
A Móra János-emlékgyűrűt Kollaricsné Soós Erika tanárnő vehette át.
„A Gimnázium Legsikeresebb Tanára” címet Stárics Roland tanár úr nyerte el.

2016. szeptember

1. Az első tanítási nap. Az osztályfőnökök kiosztották a tankönyveket. Ismertették a tanév feladatait, a tanulók meghallgatták a baleset- és tűzvédelmi tájékoztatót.
6. Keresztury-ünnepség Zalaegerszegen. 14 órakor megkoszorúztuk Keresztury Dezsőnek a róla elnevezett téren álló szobrát. Iskolánkat a 9.B/Ny osztály képviselte. A műsorban közreműködött Peresztegi Míra Zsófia (10.B) és a 7.N osztály fiúkórusa.
8. Szülői értekezlet az 5.N osztályban.
19. Az általános iskolák 4., 7. és 8. osztályos tanulói számára elindultak a tehetséggondozó, előkészítő szakkörök magyar nyelv és irodalom, illetve matematika tantárgyból.
27. A rajzsakkör tavaly készült alkotásaiból nyílt kiállítás a Borbás György Folyosógalérián. A kiállítást megnyitotta Dienes Gyula tanár úr. A műsorban

Zrínyi-túra

Nérel Leonarda (10.N) közreműködött. Zongorán kísérte Fersztl Barnabás László (11.B).

Iskolai diákszervezet.

2016. október

30–1. ECL nyelvvizsga.

3. A 2016/17-es tanévben a 10.C és a 11.C osztály közösen rendezte a Zrínyi-túrát. Reggel 8 órától 19 osztály indult útnak, hogy teljesítse a 12 km-es, 11 állomásra felosztott távot a parkerdőn keresztül az ifjúsági sportcentrumig. A folyamatosan érkező osztályokat a gyepen lévő Gángó-Czinder Enikő tanárnő készítette egy kis közös mozgásra. 13 órától a diákok megtekinthették a Nemzeti Községi Egység Egetem Rendészettudományi Karára járó hallgatók (köztük Hörszög Zoltán, volt zrínyi diák) bemutatóját. Az osztályfőnökök, Novákné Bosits Csilla tanárnő és Pethő Attila tanár úr a legnagyobb segítséget Fábrián Bernadettől és Lakatos Szilárdtól kapták. A túra győztese Gyimesi Márton tanár úr osztálya, a 11.B lett. Köszönjük ezt a szép napot, 10.C és 11.C.
4. A tantestületi értekezlet után szülői értekezletet tartottak az osztályfőnökök.
6. Hangosbemondón keresztül emlékeztünk meg az aradi vértanúkról. A főbejáratnál kiállítás, mécses, virág és egy kivetítő fogadta a tanulókat. A Stárics Roland tanár úr által összeállított bemutató korabeli rajzok segítségével elevenítette fel a magyar Golgota áldozatainak emlékét. A kiállítás rendezője, a műsor megszervezője Bokányi Tiborné tanárnő volt.

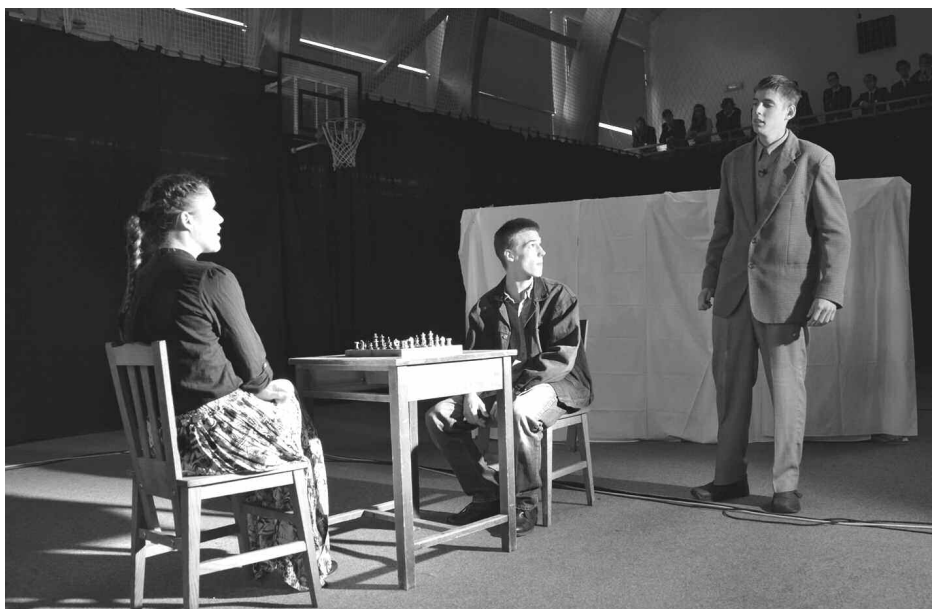
Gólyaavató

Zalaegerszeg városa a Csány László téren emlékezett meg az aradi vértanúkról. Az iskola nevében koszorút helyezett el Stárics Roland tanár úr, Ács Barnabás (9.B), Fodor Márton (10.A), Kovács Bence Kálmán (9.A/Ny) és Rezneki Ábrahám (11.A).

7. Szombathelyen megrendezték az I. Cigány Családtalálkozót. A műsorban közreműködött Horváth Andrea (12.C) és Lakatos Alexandra (12.C), akik a cigány himnuszt és cigány népdalcsokrot adtak elő. Gitáron kísérte őket Lapat Krisztián (11.C). Felkészítőjük Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő volt. Rába László Dominik (11.C) két mesét mondott el beás és magyar nyelven. Tanára: Bertók Éva tanárnő.

Az AJTP országos tanévnyitó konferenciája Budapesten.

8. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő ismét megszervezte, hogy iskolánk tanulói bekapcsolódhassanak a Magyar Állami Operaház *OperaKaland* elnevezésű programjába. 120 diák utazott Budapestre, az Erkel Színház előadására. Puccini *Bohémélet* című művét tekintették meg. A csapatot elkísérte Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő és Halász Mária tanárnő is.
17. A városi Deák-ünnepségen tisztelegtünk iskolánk egykori névadója előtt. Gimnáziumunkat az 5.N és a 9.B/Ny osztály képviselte.
18. A Borbás György Folyosógalérián megnyílt a tavalyi osztálykirándulások emlékét felelevenítő tablókiállítás. A gyűjteményt az Izsák Imre Gyula komplex

A 11.A osztály ünnepi műsora (október 23.)

természettudományi verseny jubileumi kiállítása egészítette ki. A kiállítást tervezte Kiss Zsolt igazgatóhelyettes úr, megnyitotta Dienes Gyula tanár úr.

A hollandiai Stenden University tanára és két hallgatója előadást tartott az érdeklődőknek a külföldi tanulás lehetőségeiről.

Az iskola szülői munkaközösségének választmányi ülése. Megválasztottuk az új szülői munkaközösségi elnököt, Erdélyi Doriszt.

20. A 11.A egy Erdős Anna, Hujber Sándor, Léber Lilien, Szabó Enikő, Szilágyi Györk Máté és Zsirai Réka által megírt, több korszakon átívelő családtörténettel emlékezett meg október 23-a hőseiről és mártírjairól. Sok segítséget kaptak magyartanárunktól, Bajnóczy Zoltán tanár úrtól, osztályfőnöküktől, Pálovicsné Tusnady Katalin tanárnőtől és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnőtől. A főbb szerepeket Flander Ádám, Landor Viktor, Sulok Zsófia Hajnalka és Tóth Máté játszotta. A kísérő zenekar tagjai Bolla Barbara, Koronczai Fanni és Zsirai Réka voltak. Az énekszámokat Bicsák Réka, Czipa Borbála, Erdős Anna, Joós Petra és Léber Lilien adta elő. A zenei vezető, hang- és képtechnikus Karakai Máté volt.

Dr. Bóbits Lilla tanárnő és a 9.A osztály, a tavalyi győzelem jogán, gólyaavatást szervezett az újonnan érkezetteknek. A vidám vetélkedőn a 9.A/NY, Kovács Tibor tanár úr osztálya végzett az első helyen. Így jövőre övük a rendezés feladata. A napot gólyabál zárta.

21. Uzsalyné Dr. Pécsi Rita neveléskutató, pedagógiai szakértő előadása „*A sikeres nevelés, a hatékony tanítás kulcsa: az érzelmi intelligencia*” címmel.

A 25. Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny

- 21–22. A 25. Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny.
24. Monok Zoltán tanár úr irányításával és Egyedné Krizmanics Ildikó tanárnő segítségével a 9.B és a 10.B osztály tanulói rendbe tették egykori tanáraink sírját, és koszorút helyeztek el az iskola nevében.
25. A Borbás György Folyosógalérián megnyitottuk az 1956-os forradalom és szabadságharc kiváltó okait, résztvevőit, menetét és következményeit bemutató 18 plakátos emlékkiállítást. Az összeállítás kihelyezése Dienes Gyula és Stárics Roland tanár uraknak köszönhető.
- A 11.C osztály tanulói rendhagyó történelemóra keretében látták vendégül Benkőné Geiner Gabriella zalaegerszegi származású, intézményünkben érettségizett költőnőt, aki az 1956-os forradalom és szabadságharc leverését követően emigrált Kanadába. A költőnő 1956-tal és az azt követő évtizedekkel kapcsolatos élményeit és tapasztalatait osztotta meg a diákokkal.
26. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat első előadása az ART moziban. A hangversenyen a filmzene világába barangoltunk. A mesékből ismert dallamokat a *Philharmonic Brass* fúvósötös játszotta, a házigazda Dr. Lakner Tamás zenepedagógus volt.
27. A Pécsi Tudományegyetem Természettudományi Karának oktatói előadást tartottak iskolánkban. Dr. Trócsányi András dékánhelyettes az intézmény, azon belül is a Földrajzi Intézet működéséről beszélt. Dr. Gyuricza László egyetemi docens a kaukázusi utazásain szerzett élményeit osztotta meg a diákokkal. Jenák Ildikó tanársegéd a Matematika és Informatikai Intézetet mutatta be. Iskolánk volt diákja, Dr. Kocsis Marianna adjunktus pedig a növényvilág Guinness-rekordjairól mesélt.

A tornacsarnok névadó ünnepe

2016. november

2–4. Őszi szünet.

4. Gimnáziumunk diákjai adták az 1956-os forradalom és szabadságharc leverésére és a kádári megtorlássorozatra emlékező városi gyásznapi műsort. Boronyák Nóra (10.N) és Peresztegi Míra Zsófia (10.B) előadásában egy-egy vers hangzott el Benkőné Geiner Gabriella költőnőtől. Ferenczy Kata (11.B) pedig a *Magányos csónak* című dalt énekelt el. A rendezvény műsorvezetője és szervezője Stárics Roland tanár úr volt.
7. Az őszi szünet utáni első tanítási nap.
8. A tanári kar érdeklődő tagjai számára Kiss Zsolt tanár úr megtartotta kurzusnyitó előadását egy új tanítási módszerről *Blended learning Moodle-lal* címen. Fogadónap az 5., 7., 9., 11. évfolyamon tanuló diákok szülei számára. Az Intézményi Tanács ülése.
10. Fogadónap a 6., 8., 10., 12. évfolyamon tanuló diákok szülei számára.
- 10–11. Pályaválasztási napokon tájékoztattuk a hozzánk felvételizni szándékozó 8. osztályos gyerekeket és szüleiket az indítandó osztályokról, a felvételi feltételekről és a nálunk folyó nevelő–oktató munkáról.
11. Jutalomkiránduláson vettek részt Büszkeségeink a *Diákok az Akadémián* című program keretében, Benke Barbara és Hajduné Szabó Ágnes tanárnők, valamint Simon Endre kíséretében. A program az MTA díszteremének, könyvtárának, információs központjának, az Akadémiai Levéltárnak, a Keleti Gyűjteménynek, az MTA KIK kiállítótermének megtekintése volt. Itt látták a

A megyei matematikaverseny díjkiosztója

- résztevők a *Szózat* eredeti kéziratát, amelyet 80 év után most láthatott először a nagyközönség. 13 órától ebéd várta a diákokat és kísérőiket az Akadémiai Klub éttermében, majd ellátogattak az MTA Wigner Fizikai Kutatóközpontba.
- 11–22. *Kontraszt Kiállítás* nyílt a Móricz Zsigmond Művelődési Házban. A 8 tárlatból álló ifjúságmentő projektet a Kisvárdai Református Egyházközség és a rendőrség összefogásával mutatják be az egész ország területén. A 9–11. évfolyamos tanulók tekintették meg a kiállítást.
- 16–17. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat keretében Tóth László, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanára és a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar titkára Muszorgszkij *Egy kiállítás képei* című művét mutatta be diákjainknak.
17. A nyolc évfolyamos gimnáziumi osztályba készülő tanulók és szüleik számára tájékoztatót tartottunk.
18. Zrínyi Miklós halálának 352. évfordulójával kapcsolatos megemlékezéseink. Iskolai és városi keretek között is megemlékeztünk gimnáziumunk névadójának, Zrínyi Miklósnak 1664-ben váratlanul bekövetkezett haláláról. A városi

Karácsonyi koncert a zsinagógában

rendezvényen intézményünk diákjai működtek közre. Boronyák Nóra (10.N) és Peresztegi Míra Zsófia (10.B) verset mondott, míg Keresztes Gergő Bendegúz (5.N) zalai népdalcsoportot énekelt. A műsorban szereplő tanulók felkészítő tanárai Bertók Éva és Gyutainé Kiss Gabriella tanárnők, valamint Stárics Roland tanár úr voltak. Az iskola képviselőjében Horváth-Tóth Ildikó tanárnő helyezte el koszorút a belvárosi Zrínyi-szobornál. A gimnázium főbejáratánál pedig Zrínyi Miklós hadvezéri, költői és politikusi munkásságára emlékező PPT-bemutatót tekinthettek meg az érdeklődők Stárics Roland tanár úr összeállításában.

21. Zalaegerszeg Megyei Jogú Város Önkormányzata és a Zalaegerszegi Zsidó Hitközség botlóköveket helyezett el iskolánk hét diákjának emlékére, akik származásuk miatt a holokauszt áldozatai lettek. Beszédet mondott Siklósi Vilmos, a Zalaegerszegi Zsidó Hitközség elnöke, Vadvári Tibor, Zalaegerszeg MJV alpolgármestere, Kirschner Péter, a MAZSIKE elnöke és Andor Imre, a Zrínyi Miklós Gimnázium egykori diákja, a Vészkorszak túlélője. A műsorban közreműködött Tóth Lévi (5.N), aki egy régi zsidó népdalt énekelt el, illetve Ács Barnabás (9.B), aki Pilinszky János *Harbach 1944* című versét szavalta.
24. Tornaterem-névadó. A tornacsarnok avatóünnepség keretében megkapta a *Rozsnyói Sándor Tornacsarnok* nevet.
30. Halmi László tanár úr átvette a Magyar Tudományos Akadémia székházának dísztermében a magyarországi természettudományos oktatás legrangosabb el-

A végzősök nyitótánca

ismerését, a „Rátz Tanár Úr Életműdíj”-at. A kitüntetésre a gimnázium jelenlegi közössége és 21 korábbi tanítványa terjesztette fel: az iskola 20 Winterldíjasa, valamint Szalay Péter professzor, az Eötvös Loránd Tudományegyetem tudományos rektorhelyettese. Mindannyiunk számára hatalmas büszkeség és nagy öröm a tanár úr sikere. Az első zrínyis és az első pedagógus Zalaegerszegről, aki ebben az elismerésben részesült.

2016. december

2–3. ECL nyelvvizsga.

3. Iskolánk tanulói ünnepi műsorral léptek fel az Egerszegi Advent rendezvénysorozaton. Közreműködött Boronyák Nóra (10.N), Holányi Ákos (11.N), Holányi Zsófia (9.N), Nagy Laura Anita (11.N), Nérel Leonarda (10.N), Schneider Anna (8.N) és Varga Vencel (10.N). Felkészítőjük Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő volt.
6. A Göcseji Múzeum vendégei voltak a Zrínyi Miklós Gimnázium 5.N osztályos diákjai. Miután a *Marokba szőtt mesék* című kiállítást megtekintették és a korabeli népi életformával megismerkedtek, játékra hívták őket a múzeum pedagógusai. Megszülettek a tárlat első meséi, a gyerekek szőtték-fonták a történeteket.

Tantestületi értekezlet.

A 11.N osztály ünnepi műsora (március 15.)

8. A Dienes Gyula tanár úr irányításával működő festőkör kiállítással mutatkozott be a Móricz Galériában. A tárlatot megnyitotta: dr. Beckné Sallay Anikó tanárnő. Énekekkel közreműködött Nérel Leonarda 10.N osztályos tanuló. 13 alkotó mutatkozott be 3-3 képpel.
16. A megyei matematikaverseny díjkiosztója.
20. Két óra szépség és béke. Iskolánk diákjai karácsonyi koncertet adtak a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben. A koncerten közreműködtek hangszeres és énekes szólistáink, a gimnázium vegyeskara, a kisgimnazisták kórusa, szavalóink. A műsorközlő Rába László Dominik 11.C osztályos tanuló volt. A szólistákat Bécs Tímea, Győrffyné Könczöl Tímea tanárnők, valamint Berkes Dániel és Tóth László tanár urak kísérték. Valamennyien a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanárai. A műsort összeállította, a szereplőket felkészítette Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő.
21. A 11.B osztály karácsonyi műsora több, a mindennapokhoz köthető életképet próbált megjeleníteni. A forgatókönyv megírásában leginkább Farkas Vivien, Gyarmati Anna és Vernarelli Laura működött közre. A darabban három dal hangzott el, melyek kiválasztása elsősorban Ferenczy Kata érdeme. Zongorán Fersztl Barnabás László, gitáron pedig Tóth Kíra kísérte az éneket. A dalok betanításában Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő nyújtott segítséget. Az ünnepség során bemutatott videókat Czotter István és Mészáros Csaba Máté vágta össze. Külön köszönet Kustán Brunó és Remete Bálint 12.A osztályos tanulóknak, akik a próbák során is rengeteget segítettek a hangosításban és egyéb technikai feladatokban. A színpad megvilágításáért Karakai Máté 11.A osztályos tanuló felelt. Ezen kívül köszönetet mondunk mindazoknak, akik akár csak egyetlen

Ballagás

pozitív, bátorító szóval is segítették műsorunk létrejöttét! (*Gyimesi Márton*)
Mi pedig köszönjük a tanár úrnak a műsorban való közreműködést és az utána elmondott ünnepköszöntő beszédet.

22. A téli szünet kezdete.
23. A Zalaegerszegi Női Szalon, a Szent Márton Légió és a Zalai Civil Életért KHE által, a Kvártélyház támogatásával szervezett, „Adventi Kézfogás” elnevezésű jótékonyági akció keretében átadásra került egy szép ajándék Nagy Botond 12.A osztályos tanulónak. Ösztöndíjat vehetett át Tóthné Prenner Beátától, a Kereskedők és Vendéglátók Zala Megyei Érdekképviseleti Egyesületének elnökétől. Köszönjük szépen a támogatást!

2017. január

3. A téli szünet utáni első tanítási nap.
Tantestületi értekezlet.
- 16–17. Lang Mária kosárlabda emléktorna.
20. Az Ifjúsági Hangversenybérlet harmadik előadása. A Zala zenekar a megye, a régi vármegye zenei hagyományait mutatta be diákjainknak.
Osztályozó konferencia a 12.A, 12.B, 12.C, 12.N, 9.A/Ny, 9.B/Ny és az 5.N osztályos tanulók félévi munkájáról.
Az Arany János Tehetséggondozó Programba tartozó intézmények megszervezik a találkozást a programba jelentkezőkkel.
21. Központi írásbeli felvételi vizsga a gimnáziumban.

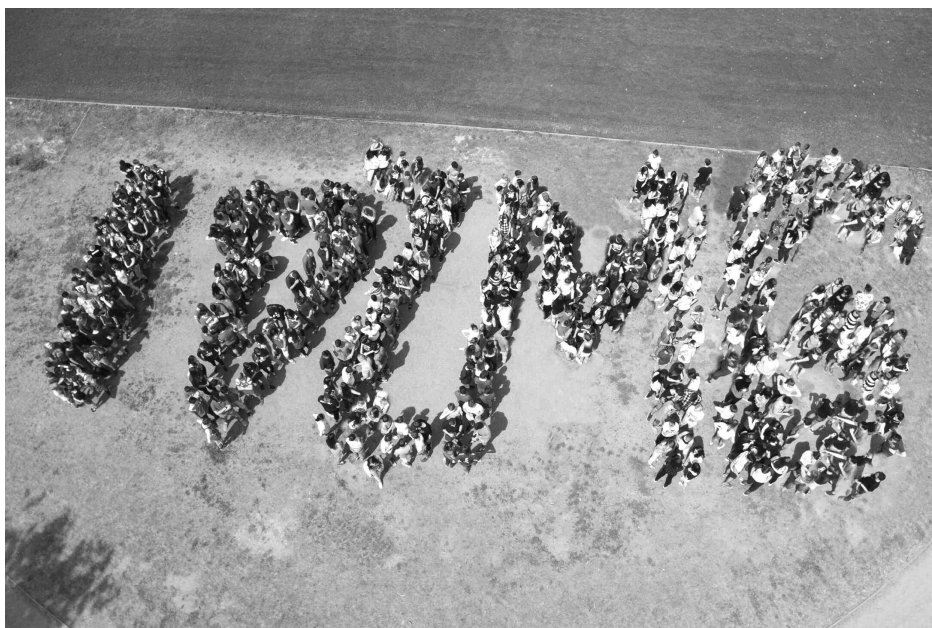

Diáknap

- 26. Pótló írásbeli felvételi vizsga.
- 27–31. A sikeres félév lezárásaként iskolánk 44 tanulója testnevelőink kíséretében sítáborban vett részt az ausztriai Gerlitzben, alpesi síterepen.
- 31. Tantestületi értekezlet, témája az első félév értékelése.

2017. február

- 3–4. ECL nyelvvizsga.
- 4. A gimnázium tantestületének és a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítványnak a 25. bálja. Még soha nem volt ennyi vendégünk. 407 ember szórakoztatásáért kellett felelnie Pethő Attila tanár úrnak, a bál főrendezőjének. Persze voltak segítők. A bált Vigh László országgyűlési képviselő nyitotta meg. A műsort az iskola tanulói adták. A Kerka táncgyűttes néptánccal alapozta meg a hangulatot. Azután következtek a modern dalok, a Postmodern Jukebox stílusában, melyeket Ferenczy Kata (11.B) és Fersztl Barnabás László (11.B) adott elő. Majd akrobatikus rock&rollt mutatott be az Albatrosz Táncgyűttes. A nyitó-táncot a Press Dance TSE szolgáltatta, bár előtte is sokat táncoltak vendégeink.
- 6–7. A központi írásbeli felvételi dolgozatok megtekintése.
- 7. Szülői értekezlet.
- 10. Szalagavató ünnepség és bál. A négy végzős osztályunk a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben tartotta a szalagavató ünnepségét. A tanárok nevében

Drónfotó a diáknapon (Mészáros T. László)

Hajduné Szabó Ágnes tanárnő, a 12.N osztályfőnöke mondott beszédet. A diákok nevében Dén Dolóresz Krisztina 12.B osztályos tanuló szólt. A gondolatokat osztálytársai, Bakó Bálint, Porpáczy Flóra, Takács Nikolett ötleteinek felhasználásával fűzte egybe. Az esemény házigazdái Rácz Alexandra (12.C) és Schreiner Gábor Jenő (12.A) voltak. A műsorban közreműködött Doffkay Réka (12.N), Horváth Andrea (12.C), Kovács Klaudia (12.C), Lakatos Alexandra (12.C), Paksa Gergely Imre (12.B) és Szabó Eszter Melitta (12.A). A műsort Bokányi Tiborné, Gyutainé Kiss Gabriella, Hajduné Szabó Ágnes és Juhász Ildikó tanárnők állították össze. 19 órakor a gimnáziumban folytatódott az ünnepség. A végzős osztályok táncbemutatóját vacsora és bál követte.

20. Megkezdődtek az általános iskolai szóbeli meghallgatások.
24. A kommunista diktatúra áldozatainak emléknapja. Az ember- és közösségellenes ideológia mindennapjait és sajátosságait plakátkiállítással, valamint digitális szakmai bemutatóval elevenítettük fel. A gyásznapi múltidézésben Dienes Gyula, Monok Zoltán és Stárics Roland tanár urak működtek közre.

2017. március

6. Az Ifjúsági Hangversenybérlet sorozat keretében Tóth László, a Pálóczi Horváth Ádám Zeneiskola tanára és a Zalaegerszegi Szimfonikus Zenekar titkára Bartók Béla művészetét mutatta be diákjainknak. Közreműködött Tóth Lévi 5.N osztályos tanuló.

Kísérletek fizikából

9. A 10.A, 10.C és 11.C osztály két rendkívüli órán vett részt a *Tantermi deszka* programsorozat keretében. A Thália Színház színészei mutatták be a Beate Teresa Hanika *Soha senkinek* című regénye alapján készült színdarabot, mely a családon belüli erőszakról szól.
14. 1848. március 15. Egy dátum, amely talán az eddigi magyar történelem legdicsőségesebb napja volt. Idén a 11.N kapta a lehetőséget, hogy megmutathassa, mit jelent ez a nap és, hogy hogyan képzeli el a mai fiatalság. Nem egy átlagos előadást akartak, és a szöveg helyett inkább a mozgásra, a látványra helyezték a hangsúlyt. Szerencsére az osztály bővelkedik tehetségekben, így gyönyörű zenékkal és csodálatos koreográfiákkal eleveníthették fel az 1848–49-es forradalom és szabadságharc eseményeit. Igyekeztek kevésbé nevezetes pillanatokat is kiemelni, például azt, hogy Petőfi március 15-én nem szavalta el a *Nemzeti dalt*.
28. *SzínArany* címmel zenés irodalmi műsort mutattak be színészek az AJTP szervezésében. A rendezvény a Városi Hangverseny- és Kiállítóteremben volt, iskolánk 320 tanulója tekintette meg.

2017. április

3. Gimnáziumunk 11–12. évfolyamos tanulói közül harmincegyen állampolgári ismeretekkel kapcsolatos egész napos foglalkozáson vettek részt a fővárosban. Diákjaink megismerkedtek többek között a magyar országgyűlésben zajló törvényalkotási munkával, valamint az Országgyűlési Könyvtár működésével és az Országgyűlési Őrség szerepével. Csoportunk tagjai a nap folyamán az alsó-

és a főrendi ház mellett megtekintették a Szent Koronát és a koronázási jelvényt is. Bemutató-előadások, kvízzjáték és szituációs foglalkozás keretében új, élményszerű, gyakorlatias, az érettségi vizsgákon is jól hasznosítható tudással gyarapodtak. A szervezésben és a kísérésben Geiszler Ágnes tanárnő és Stárics Roland tanár úr vállaltak szerepet.

4. Tantestületi értekezlet.

6. A diákolimpikonok és felkészítő tanáraik részére rendezett köszöntésen Kovács Péter Tamás 12.N osztályos tanuló miniszterelnöki elismerő oklevelet vehetett át Palkovics László oktatási államtitkártól a Parlament Kupolatermében.

7–8. ECL nyelvvizsga.

A Zalaegerszegi Városi Diáknapok alkalmával megrendezésre került Diákközyűlésen Takács Nikolett (12.B) középiskolai diák-alpolgármester, Lakatos Szilárd (11.C) gimnáziumi DÖK-elnök és Szabó Enikő (11.A) gimnáziumi DÖK-alelnök képviselte intézményünk diákságát. Éveken át tartó magas színvonalú ifjúsági munkájáért Takács Nikolett városi elismerésben részesült.

A Zalaegerszegi Városi Diáknapok keretében megrendezésre került 24 órás vetélkedőn a megyeszékhelyi középiskolák közül a 3. helyen végzett csapatunk. A gimnáziumot Boronyák Nóra csapatkapitány irányításával az alábbi tanulók képviselték: Bakó Bálint, Balázs Regina, Bedő Donát, Bogdán Rebeka, Cserép Vivien, Csiszár Barnabás, Doffkay Réka, Gergály Dorisz, Filinger Rozanna Mária, Horváth Aliz, Koczka Zsóka, Kósa Panna, Kovács Petra, Kovács Ábel, Lakatos Szilárd, Lapat Krisztián, Léber Lilien, Lukács Máté, Mózsa Ábel, Nagy Barnabás, Németh Ákos, Püski Dorina, Rába László Dominik, Seres Gergő, Sopronyi Anna, Szakonyi Anna, Tibola Dániel, Trömböczki Julianna Sára, Varga Roland, Varga Virág. A küldöttséget Novákné Bosits Csilla, Horváth-Tóth Ildikó, Gyimesi Márton és Stárics Roland pedagógusok kísérték és felügyelték.

10–12. Próbaérettségi a végzősök számára.

11. Szálinger Balázs rendkívüli irodalomórát tartott a 10.A osztály számára. A téma Petőfi Sándor költészete volt.

Fogadónap az 5–11. évfolyamosok szülei számára.

13. A tavaszi szünet kezdete.

22. A 9. évfolyamos diákok kategóriájában Molnár Bence (9.N), míg a legeredményesebb 9. évfolyamos versenyző felkészítő tanáraként Stárics Roland kapott Less Nándor-díjat.

25. Az Ifjúsági Hangversenybérlet ötödik előadása az ART Moziban. A Budapest Ragtime Band „Amerikából jöttünk” című előadásával a blues és a jazz zene világával ismertette meg a diákokat.

A tantestület értekezleten döntött a végzős diákok számára kiosztható díjakról.

2017. május

- 2–4. A végzős osztályok szerenádozással búcsúztak el tanáraiktól.
3. Osztályozó konferencia a végzős osztályoknak.
4. Polgáravató. Az utolsó tanítási nap a végzősök számára.
5. A csoportos tehetségsegítő tevékenység megvalósítása (OPER 12124) program befejező elemeként iskolánk volt tanulója, Pálovics Róbert tartott előadást *Adatbányászati algoritmusok* címmel.
6. Az idei tanévben négy osztálytól búcsúztunk el. Egy kicsit szegényebbek leszünk a 12.A (Szőke Károly), a 12.B (Néz Károly), a 12.C (Dienes Gyula) és a 12.N (Hajduné Szabó Ágnes) nélkül. Az időjárás kegyeibe fogadta a végzősöket. A szikrázó napsütés, a fújdogáló szél kellemessé tette számukra a napot. Horváth Attila igazgató úr beszéde után Kováts Ábel (12.N) köszönt el az iskolától. Az alsóbb évesek nevében az Erdős Anna (11.A) által megírt beszédet Jandó Ákos (11.A) mondta el. A műsorban közreműködött Berta Csongor (12.A), Ferenczy Kata (11.B), Ujhelyi Fanni (9.A), Weinhoffter Péter Tibor (9.B/Ny), Zsirai Réka (11.A) és az iskola kórusa. A műsor összeállításában és betanításában Bokányi Tiborné, Gyutainé Kiss Gabriella, Hajduné Szabó Ágnes, Rinfel Mónika tanárnőknek és Bajnóczy Zoltán tanár úrnak volt szerepe.
12. Gyutainé Kiss Gabriella tanárnő ismét megszervezte, hogy iskolánk tanulói bekapcsolódhassanak a Magyar Állami Operaház *OperaKaland* elnevezésű programjába. 120 diák utazott Budapestre, az Erkel Színház előadására. Erkel Ferenc *Bánk bán* című művét tekintették meg. A csapatot elkísérték Bertók Éva és Hajduné Szabó Ágnes tanárnők is.
- 7–13. A 10.N osztály erdélyi kiránduláson vett részt dr. Beckné Sallay Anikó, Beviz Zsófia, Egyedné Krizmanics Ildikó és Ipsics Csilla tanárnők kíséretében. Az eseményt a *Határtalanul!* program támogatta.
- 9–11. A 11.N osztály Németországban járt.
- 8–11. Érettségi szünet.
- 8–26. Írásbeli érettségi vizsgák.
- 10–12. A 7.N osztály Gombás Szilvia osztályfőnök és Németh Szilvia tanárnő kíséretében Horvátországban és Szlovéniában járt. Az eseményt a *Határtalanul!* program támogatta.
12. Az osztályok kirándulási napja.
16. Az elmúlt két tanév tanulmányi versenyein legeredményesebben szereplő – nem végzős – diákjaink egy egész napos budapesti jutalomúton vettek részt három kísérőtanárral. A 29 fős tanulói csapat Stárics Roland tanár úr idegenvezetésével egy kiadós séta keretében megismerkedett az UNESCO Világörökség belvárosi helyszíneivel, köztük a budai várnegyed épületeinek történetével, jelentőségével és időben változó funkcióival. Megtekintették a Sándor-palota előtti ünnepélyes őrsváltást, gyalogosan leereszkedtek a várhegy oldalán, majd a Lánchídon sétáltak át a Széchenyi térre, ahol a délután

folyamán a Magyar Tudományos Akadémia által az MTA székházának dísztermébe szervezett tudományos ismeretterjesztő előadásokat hallgattak meg a fény napja alkalmából a csillagászat, a fizika, a biológia és a kémia tárgykörében.

17. Idegen nyelvi mérés a 6. és 8. évfolyamon.
24. Országos kompetenciamérés.
- 25–26. Diáknapok.
28. Tölgyesné Kovács Katalin tanárnő Hevesy György-díjat kapott.
- 29–2. A marosvásárhelyi diákok látogatása iskolánkban.
31. Pálovicsné Tusnádó Katalin tanárnő kiemelkedő munkája elismeréseként „ERICSSON a matematika és fizika tehetségeinek gondozásáért” díjat kapott.
- 31–2. A Szépirodalmi Műhely a Keresztury Dezső VMK-ban Tom Stoppard *Rosencrantz és Guildenstern halott* című darabját mutatta be. Színpadra állította: Bajnóczy Zoltán tanár úr.

2017. június

2. Az osztályok 9⁰⁰ és 10³⁰ között a tornateremben a nemzeti összetartozás napjáról emlékeztek meg. A műsort dr. Beckné Sallay Anikó tanárnő állította össze, a 7.N, a 10.N osztály tanulói és a marosvásárhelyi vendégeink közreműködtek. A program egyben a *Határtalanul!* pályázat lezáró rendezvénye is volt.
A Graphisoft Alapítvány által létrehozott *A Magyar Matematika Oktatásáért* díjat nyerte el Pálovics Róbert tanár úr. Az alapítvány célja, hogy elismerje azok munkáját, akik a tehetséggondozásban és a különböző országos matematikaversenyekre való felkészítésben a legsikeresebbek voltak.
4. A trianoni békediktátum 97. évfordulóján a Zrínyi Miklós Gimnázium diákönkormányzatának képviselőjében Lakatos Szilárd (11.C) DÖK-elnök és Stárics Roland DÖK-öt segítő tanár koszorút helyeztek el a Hősök kertjében tartott városi megemlékezésen.
6. Erdélyi Dorisz, a szülői munkaközösség elnöke megköszönte iskolánk tanárainak az egész évi áldozatos munkát. A diákok nevében Lakatos Szilárd (11.C) mondott köszönetet.
- 8–15. Az emelt szintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 9–10. ECL nyelvvizsga.
- 9–21. Az AJTP 10–11.C osztálya Geiszler Ágnes és Pethőné Choma Anita tanárnők, valamint Pethő Attila tanár úr kíséretében angliai utazáson vett részt.
- 12–13. A 9.A/Ny és a 9.N osztály tanulói a BGF Zöld Kampuszán környezetvédelmi és ügyességi vetélkedőn vettek részt.
15. Az utolsó tanítási nap. Délután a tanárok konferencián döntöttek a diákok év végi magatartás- és szorgalomjegyéről.
- 16–17. Bizonyítványosztás osztály szintű ünnepek keretében.

- 19–28. A középszintű érettségi vizsgák szóbeli része.
- 21–26. Kirándulás Olaszországba Knausz-Tuboly Tímea tanárnő szervezésével és vezetésével.
- 29–3. Biciklitúra a Balaton-felvidéken. A csapatot Karvalits Levente és Székér Gábor tanár urak vezették.
- 22. Beiratkozás.
- 30. Tanévzáró értekezlet a *Csicsergő Szabadidőközpontban*, Nován. 9-től 12 óráig a tantestület értékelte az egész évi munkát, majd a nem pedagógus dolgozókkal, a nyugdíjasokkal és a gyეს-en lévőkkel kiegészülve, elbúcsúztatta a 2016/17-es tanévet.

2017. július–augusztus

- 16–24. Kiválóan szerepeltek a zrinyis diákok az indonéziai Yogyakartában megrendezett 48. Nemzetközi Fizika Diákolimpián, ahol 88 ország diákjai vettek részt. Kovács Péter Tamás és Nagy Botond ezüstérmet kaptak. Az eredményhez szívből gratulálunk!

Kéthetente (szerdánként) ügyeleti nap az iskolában.

Összeállította: **Kollaricsné Soós Erika**

Táncolnak az erdélyi barátaink

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

„A tehetségen kívül kell egy olyan társadalom is, amelyik ezt méltányolni tudja.”
(Szent-Györgyi Albert)

Díjazott tanáraink

A diákok szavazata és az iskolaszék döntése alapján
a 2016/2017. tanévben

A Gimnázium Legsikeresebb Tanára
elismerést eredményes versenyfelkészítő
és szakmai munkájáért

Pálovics Róbert

tanár úr kapja.

Kitüntetéséhez szívből gratulálunk,
és további sikeres alkotómunkát kívánunk!

A gimnázium tantestületének javaslatára
a Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma
a 2016/2017. tanévben

a Móra János-emlékgyűrűt
az iskolában végzett több évtizedes,
eredményes szaktanári tevékenysége
és a tehetségek nevelése terén
végzett munkája elismeréseként

Oláhné Szigyártó Mária

tanárnőnek adományozza.

Kitüntetéséhez őszinte szívvel gratulálunk!
További munkájához jó egészséget kívánunk!

Iskolánk és Zalaegerszeg történetében először...

A kémia tantárgy oktatásában, a tehetségek gondozása terén végzett több évtizedes, kimagasló munkája elismeréseként Rátz Tanár Úr Élelműdíjat kapott:

Halmi László

A matematika tehetség gondozás terén végzett kiemelkedő munkája elismeréseként az Ericsson Magyarország által alapított Ericsson-díjat kapott:

Pálovicsné Tusnád Katalin

A matematika tehetséggondozás terén végzett
kimagasló munkája elismeréseként
a Graphisoft Alapítvány által létrehozott
A Magyar Matematika Oktatásáért díjat kapott:
Pálovics Róbert

A Hevesy György Kárpát-medencei kémiaversenyre való felkészítő tanári munkája
elismeréseként

Hevesy György-díjat kapott: **Tölgyesné Kovács Katalin**

A Less Nándor földrajzversenyre való felkészítő tanári munkája elismeréseként

Less Nándor-díjat kapott: **Stárics Roland**

Díjazott diákjaink

A 2016/2017-es tanévben a következő tanulók kapták az alapítványi díjakat

Zrínyi-émlékérem:	Kovács Péter Tamás 12.N
Dr. Boleratzky Gyula történelmi díj:	Spilák Lili Edit 10.N
Dr. Buzády Tibor közösségvezetői díj:	Takács Nikolett 12.B
Farkas Gyula idegen nyelvi díj:	Paksa Gergely Imre 12.B
Izsák Imre Gyula természettudományi díj:	Nagy Botond 12.A
Horváth Imre-díj:	Szentirmai Anna 12.B
Keresztury Dezső irodalmi díj:	Doffkay Réka 12.N
Keresztury Mária zenei díj:	Doffkay Réka 12.N
Kovács Lajos-díj:	Németh Gábor 12.N
Rozsnyói Sándor-sportdíj:	Hári Anna Teréz 12.A
Susztér Oszkár irodalmi díj:	Szabó Eszter Melitta 12.A
Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka:	Hári Anna Teréz 12.A
Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány díja:	Bakó Bálint 12.B
	Csapó Dániel 12.N
	Durgó Fanni 12.B
	Kováts Ábel 12.N
	Tóth Márk Andor 12.N

Tanulmányi versenyek eredményei

1. Az országos középiskolai tanulmányi versenyek (OKTV) eredményei

A verseny döntőjén

biológiából (I. kat.):	38. helyezett: Vincze Virág 11.B (tanára: Egyedné Krizmanics Ildikó)
fizikából (I. kat.):	9. helyezett: Berke Martin 11.B (tanára: Dr. Bóbits Lilla)
fizikából (II. kat.):	1. helyezett: Kovács Péter Tamás 12.N (tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert) 5. helyezett: Nagy Botond 12.A (tanára: Pálovics Róbert)
földrajzból:	28. helyezett: Csiszár Barnabás 11.N (tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland) 29. helyezett: Kovács Kristóf 11.N (tanára: Oláhné Szigyártó Mária)
francia nyelvből (I. kat.):	26. helyezett: Kovács Kristóf 11.N 30. helyezett: Holányi Ákos 11.N (tanáruk: Gombás Szilvia)
informatikából (I. kat.):	6. helyezett: Tóth Márk Andor 12.N (tanára: Juhász Tibor) 18. helyezett: Nagy Botond 12.A (tanára: Ipsics Csilla) 20. helyezett: Flander Ádám 11.A 25. helyezett: Kovács Ábel 12.N 31. helyezett: Németh Gábor 12.N (tanárai: Ipsics Csilla, Juhász Tibor) 39. helyezett: Kulman Mirtill 12.A 49. helyezett: Szabó Enikő 11.A (tanáruk: Ipsics Csilla)
informatikából (II. kat.):	15. helyezett: Németh Gábor 12.N 39. helyezett: Tóth Márk Andor 12.N (tanáruk: Juhász Tibor)
magyar nyelvből:	19. helyezett: Doffkay Réka 12.N (tanára: Hajduné Szabó Ágnes)
matematikából (II. kat.):	7. helyezett: Kovács Péter Tamás 12.N (tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin) 21. helyezett: Nagy Botond 12.A (tanárai: Németh László, Pálovics Róbert) 33. helyezett: Németh Gábor 12.N (tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)
német nyelvből (I. kat.):	8. helyezett: Kovács Kristóf 11.N (tanára: Beviz Zsófia)
történelemből:	30. helyezett: Tóth Máté 11.A (tanára: Monok Zoltán)

Hári Anna Teréz
12.A

Nagy Botond
12.A

Szabó Eszter Melitta
12.A

Az OKTV második fordulójába jutottak

- angol nyelvből (I. kat.): Nemes Laura 11.B
(tanára: Halász Mária)
Koczka Zsóka Mária 11.N
(tanára: Oláhné Szigyártó Mária)
Horváth Rebeka 12.B
(tanára: Szilvás Izabella)
- angol nyelvből (II. kat.): Veres Károly 11.A
(tanára: Geiszler Ágnes)
- fizikából (I. kat.): Tóth Márk Andor 12.N
(tanára: Juhász Tibor)
- informatikából (I. kat.): Joós Petra 11.A
(tanára: Juhász Tibor)
Csabai Anna Androméda 11.B
Iberpaker Eszter 11.B
Lakatos Szilárd 11.C
Perjési Anna Katinka 11.C
Nagy Bianka 12.N
(tanáraik: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)
- informatikából (II. kat.): Dávid Dorián 11.N
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor, Kiss Zsolt)
- magyar irodalomból: Tóth Virág 12.N
Varga Virág 12.N
(tanáruk: Hajduné Szabó Ágnes)
- matematikából (II. kat.): Gergály Szabolcs 11.N
Mózsa Ábel 11.N
Németh Ciprián 11.N
(tanáruk: Kiss Zsolt)
Kulman Mirtill 12.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

Bakó Bálint
12.B

Durgó Fanni
12.B

Paksa Gergely Imre
12.B

német nyelvből (I. kat.):
Tóth Márk Andor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

történelemből:
Szakonyi Anna 11.N
(tanára: Beviz Zsófia)
Kocsis Endre Kende 12.N
(tanára: Lőrincz István)
Holányi Ákos 11.N
(tanára: Dr. Beckné Sallay Anikó)
Cseke Mihály 12.A
(tanára: Gyimesi Márton)

2. Egyéb országos tanulmányi és kulturális versenyek eredményei

Az országos angol tanulmányi verseny döntőjében

1. helyezett: Gergály Anna 10.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

7. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 10.B
(tanára: Szilvás Izabella)

17. helyezett (megosztva): Takács Enikő, Takács Liza 10.N
(tanáruk: Halász Mária)

Az országos ONLION online angol nyelvi versenyen

4. helyezett: Török Anna Zsófia 6.N
Kovács Sára 6.N
(tanáruk: Adroviczné Tüske Ágnes)

Az English Language Competition országos angol nyelvi versenyen

5–6. évfolyamon

4. helyezett: Bujtor Zoltán 6.N
(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)

A Pannon Egyetem által szervezett Georgikon biológia tanulmányi versenyen

5. helyezett: Kovács Kristóf 11.N
22. helyezett: Kovács Petra 11.N
(tanáruk: Szőke Károly)

Szentirmai Anna
12.B

Takács Nikolett
12.B

Csapó Dániel
12.N

A Fodor József országos biológaverseny döntőjében

25. helyezett: Zsirai Réka 11.A
(tanára: Szőke Károly)

A Semmelweis egészségverseny országos döntőjében

4. helyezett csapat: Benke Bianka, Kovács Kristóf, Kovács Petra,
Schrettnér Anna, Székér Bonita 11.N
(tanáruk: Szőke Károly)

27. helyezett csapat: Horváth Fanni Nikolett, Kiss Kíra, Nagy Vivien,
Somogyi Laura, Soós Áron Roland 10.N
(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

Az Eötvös-versenyen

II. díjas: Kovács Péter Tamás 12.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

A Kunfalvi Rezső fizikaversenyen (olimpiai válogatóverseny)

2. helyezett: Kovács Péter Tamás 12.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

4. helyezett: Nagy Botond 12.A
(tanára: Pálovics Róbert)

A Mikola Sándor országos tehetségkutató fizikaversenyen

9. évfolyamon
8. helyezett: Pácsonyi Péter 9.N
16. helyezett: Czett Mátyás 9.N
20. helyezett: Veres Kristóf 9.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

Az Öveges József Kárpát-medencei fizikaverseny országos döntőjében

III. díjas (12–15. helyezett): Kósa Gergely 8.N
III. díjas (12–15. helyezett): Schneider Anna 8.N
18. helyezett: Györgyfalvai Fanni 8.N
23. helyezett: Sziládi Noémi 8.N
25. helyezett: Fekete Levente Máté 8.N
(tanáruk: Kovács Tibor)

Doffkay Réka
12.N

Kovács Péter Tamás
12.N

Kováts Ábel
12.N

A Less Nándor földrajzversenyen

7. évfolyamon

9. helyezett: Novák Márton 7.N

8. évfolyamon

5. helyezett: Vitkovics Patrik 8.N

9. helyezett: Fülöp Álmos Huba 8.N

14. helyezett: Farkas Eszter 8.N

9 évfolyamon

1. helyezett: Molnár Bence 9.N
(tanáruk: Stárics Roland)

10–12. évfolyamon

4. helyezett: Holányi Ákos 11.N
(tanárai: Oláhné Szigyártó Mária, Stárics Roland)

14. helyezett: Csarankó Viktória 11.B
(tanára: Stárics Roland)

A Teleki Pál földrajz–földtan verseny Kárpát-medencei döntőjében

7. évfolyamon

11. helyezett: Novák Márton 7.N
(tanára: Stárics Roland)

A Lóczy Lajos földrajzverseny országos döntőjében

9. évfolyamon

4. helyezett: Molnár Bence 9.N

13. helyezett: Simon Máté Péter 9.A

10. évfolyamon

9. helyezett: Belső Bence 10.A
(tanáruk: Stárics Roland)

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi versenyen

Alkalmazás kategóriában

2. korszakban

12. helyezett: Schandl Yvette Mária 10.B

Németh Gábor
12.N

13. helyezett:
28. helyezett:

Döntőbe jutott:

Programozás kategóriában

1. korcsoportban
20. helyezett:
22. helyezett:

2. korcsoportban
16. helyezett:

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi versenyen

IV. korcsoportban
7. helyezett:
10. helyezett:
18. helyezett:

Tóth Márk Andor
12.N

Kálóczi Kornél Zoltán 10.A
Békési Péter 9.N
(tanáruk: Ipcsics Csilla)
Fodor Márton 10.A
(tanára: Ipcsics Csilla)

Fekete Levente Máté 8.N
Schneider Anna 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

Mészáros Péter 10.N
(tanárai: Ipcsics Csilla, Juhász Tibor)

Az e-HÓD/HÓDítsd meg a biteket versenyen

Benjamin kategóriában

5. helyezett: Györgyfalvai Ádám 6.N
19. helyezett: Szakonyi Franciska 6.N
25. helyezett: Vízy Benedek 6.N
28. helyezett: Pál Máté 6.N

Kadét kategóriában

3. helyezett: Horváth Ádám 9.A/Ny
11. helyezett: Babai Márk Máté 9.B/Ny
24. helyezett: Amamou Martin 9.A/Ny
24. helyezett: Kovács Mihály 9.B/Ny
25. helyezett: Csizy Gergő 9.A/Ny

Flander Ádám
11.A

Tóth Máté
11.A

Berke Martin
11.B

Farsang Regina
11.B

Junior kategóriában

2. helyezett:	Czett Mátyás 9.N
4. helyezett:	Pácsonyi Péter 9.N
4. helyezett:	Szalay Gergő 10.A
15. helyezett:	Veres Kristóf 9.N
23. helyezett:	Kollarics Rebeka 9.N (tanáruk: Ipcsics Csilla)

A Nagy digitális kaland versenyen

5–6. évfolyamon	
2. helyezett csapat:	Balázs Zalán, Pál Máté, Tompos Gábor 6.N (tanáruk: Ipcsics Csilla)

A Curie kémia emlékverseny országos döntőjében

8. helyezett:	Schneider Anna 8.N (tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
15. helyezett:	Belső Bence 10.A (tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

A Hevesy György kémia verseny Kárpát-medencei döntőjében

1. helyezett:	Schneider Anna 8.N (tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)
---------------	--

A Curie környezetvédelmi emlékverseny döntőjében

11–12. évfolyamon	
1. helyezett csapat:	Kovács Kristóf, Kovács Petra, Szakonyi Anna 11.N (tanáruk: Szőke Károly)
6. helyezett csapat:	Farkas Vivien, Hollós Boglárka, Vincze Virág 11.B (tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny döntőjében

7–8. évfolyamon	
7. helyezett:	Ferenczi Sebestyén 8.N (tanára: Bokányi Tiborné)

Nagy Eszter
11.C

Csiszár Barnabás
11.N

Gergály Szabolcs
11.N

A Hyperion országos tanulmányi verseny a görög–római kultúráról döntőjében:

11. helyezett: Kulcsár Kata Lilla 9.A
(tanára: Rinfel Mónika)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny döntőjében

döntőbe jutott: Cserép Vivien 11.C
(tanára: Bertók Éva)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny országos döntőjén

2. helyezett csapat: Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely,
Schneider Anna, Wohner Benedek 8.N
(tanáraik: Juhász Ildikó, Szűcsné Jóna Ágota)

A Bendegúz nyelvÉSZ anyanyelvi verseny országos döntőjén:

17. helyezett: Haszilló Sára 7.N
(tanára: Gombás Szilvia)

Az AJTP „Aranytoll” országos helyesírási versenyének döntőjében

2. helyezett: Varga Virág 10.C
(tanára: Karáth Anita)

A Tudásbajnokság országos döntőjében

irodalomból
12. helyezett: Jandó Flóra 7.N
(tanára: Gombás Szilvia)

matematikából
16. helyezett: Györe János 8.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

A Varga Tamás matematikaverseny döntőjében

7. évfolyamon
26. helyezett: Török Dorka 7.N
döntőbe jutott: Szalay Réka 7.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

Holányi Ákos
11.N

8. évfolyamon
14. helyezett:
29. helyezett:
döntőbe jutott:

Kovács Kristóf
11.N

Schneider Anna 8.N
Fekete Levente Máté 8.N
Tompos Anna 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

Belső Bence
10.A

Az Arany Dániel matematikaversenyen

Kezdők I. kategóriában

3. díjban részesült:
10–12. helyezett:

Horváth Ádám 9.A/Ny
Sepsi Csombor Márton 9.A/Ny
(tanáraik: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)

Haladók II. kategóriában

9–11. helyezett:

Szalay Gergő 10.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A XXVI. nemzetközi magyar matematikaversenyen

9. évfolyamon

dicséret (18. helyezett):

Czett Mátyás 9.N
(tanára: Benke Barbara)

11. évfolyamon

dicséret (17. helyezett):

Németh Ciprián 11.N
(tanára: Kiss Zsolt)

12. évfolyamon

III. díj (8. helyezett):

Németh Gábor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnády Katalin)

A Nemzetközi kenguru matematikaversenyen

6. évfolyamon

1. helyezett:

Tompos Gábor 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

7. helyezett:

Pete Zétény Dominik 7.N

Bérczesi Nóra
10.A

Pozvai Bálint
10.A

Szalay Gergő
10.A

14. helyezett: Török Dorka 7.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)
9. (nyelvi előkészítő) évfolyamon
5. helyezett Horváth Ádám 9.A/Ny
6. helyezett: Csizy Gergő 9.A/Ny
7. helyezett: Amomou Martin 9.A/Ny
11. helyezett: Sepsí Csombor Márton 9.A/Ny
(tanáraik: Kovács Tibor, Pálovics Róbert)
9. évfolyamon
8. helyezett: Czett Mátyás 9.N
(tanára: Benke Barbara)
11. évfolyamon
8. helyezett: Gergály Szabolcs 11.N
(tanára: Kiss Zsolt)
12. évfolyamon
1. helyezett: Németh Gábor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)
4. helyezett: Nagy Botond 12.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

A Zrínyi Ilona matematikaversenyen

6. évfolyamon
25. helyezett: Schneider Dávid 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)
7. évfolyamon
25. helyezett: Pete Zétény Dominik 7.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádý Katalin)
9. évfolyamon
24. helyezett: Czett Mátyás 9.N
(tanára: Benke Barbara)

Büki Fanni
10.B

11. évfolyamon
24. helyezett:

12. évfolyamon
10. helyezett:

Peresztegi Míra Zsófia
10.B

Németh Ciprián 11.N
(tanára: Kiss Zsolt)

Németh Gábor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

Varga Virág
10.C

A Bolyai csapatverseny országos döntőjében matematikából

7. évfolyamon

10. helyezett csapat: Pete Zétény Dominik, Simon Dániel, Szalay Réka,
Török Dorka 7.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

8. évfolyamon

17. helyezett csapat: Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

10. évfolyamon

20–21. helyezett csapat: Kálóczi Kornél Zoltán, Pozvai Bálint, Szalay Gergő,
Tornyos Karolina 10.A
(tanáruik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A Curie matematika emlékverseny döntőjében

6. évfolyamon

4. helyezett:

6. helyezett:

Tompos Gábor 6.N
Schneider Dávid 6.N
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon

4. helyezett:

11. helyezett:

Schneider Anna 8.N
Kósa Gergely 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

Gergály Anna
10.N

Mészáros Péter
10.N

Spilák Lili Edit
10.N

A Kecse Kupa csapatverseny döntőjében:

9. helyezett csapat: Györgyfalvai Ádám, Schneider Dávid, Tompos Gábor,
Varga Bálint 6.N
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

Az Arany János Tehetséggondozó Program matematikaversenyén

8. helyezett: Nagy Eszter 11.C
(tanára: Kiss Zsolt)

A 25. Izsák Imre Gyula komplex természettudományi versenyen

különdíjat kapott fizikából: Kovács Péter Tamás 12.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

A tatai Eötvös József Gimnázium által rendezett Öveges József emlékversenyen

a csapatversenyben

9. helyezett csapat: Pácsonyi Péter, Veres Kristóf 9.N,
Pozvai Bálint, Szalay Gergő 10.A

a matematika egyéni versenyben a 10. évfolyamon

1–2. helyezett: Pozvai Bálint
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

a fizika egyéni versenyben a 9. évfolyamon

2. helyezett: Pácsonyi Péter
(tanára: Pálovics Róbert)

az egyéni összetett versenyben a 9. évfolyamon

14. helyezett: Pácsonyi Péter
18. helyezett: Veres Kristóf
(tanáraik: Benke Barbara, Pálovics Róbert)

az egyéni összetett versenyben a 10. évfolyamon

12. helyezett: Pozvai Bálint
20. helyezett: Szalay Gergő
(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

Klinger Csaba Dávid
9.A

Amomou Martin
9.A/Ny

Csizy Gergő
9.A/Ny

Az Abacus matematikai lapok 2016/2017. tanévi eredményei

A matematika pontversenyen

5. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

Czendrei Blanka Daniella, Horváth Zsóka 5.N

(tanárjuk: Benke Barbara)

Németh Gellért 5.N

(tanára: Novákné Bosits Csilla)

5. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:

Korcsmáros Emese, Bagosi Bendegúz 5.N

(tanárjuk: Benke Barbara)

6. évfolyamon aranyfokozatú dicséretet kapott:

6. helyezett: Salamon Péter Huba, Schneider Dávid 6.N

6. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

Györgyfálvai Ádám, Varga Bálint, Tompos Gábor 6.N

(tanárjuk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

Tóth Dorina Patrícia, Vissi András,

Salamon Tamás Koppány 7.N

7. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:

Szalay Réka, Simon Dániel 7.N

(tanárjuk: Pálovicsné Tusnady Katalin)

8. évfolyamon ezüsthfokozatú dicséretet kapott:

7. helyezett: Sümegi Géza

10. helyezett: Schneider Anna

további: Fekete Levente Máté 8.N

8. évfolyamon bronzfokozatú dicséretet kapott:

Györgyfálvai Fanni, Tompos Anna 8.N

(tanárjuk: Novákné Bosits Csilla)

Horváth Hanna 8.N

(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

Horváth Ádám
9.A/Ny

Ács Barnabás
9.B

Czett Mátyás
9.N

A fizika feladatmegoldó pontversenyen

7. évfolyamon

6. helyezett: Salamon Tamás Koppány
10. helyezett: Szelestey Szilárd 7.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

8. évfolyamon

5. helyezett: Schneider Anna
6. helyezett: Horváth Hanna
7. helyezett: Sümegi Géza
9. helyezett: Laposá Hédi
10. helyezett: Toplak Boglárka 8.N
(tanáruk: Kovács Tibor)

A Középiskolai Matematikai és Fizikai Lapok 2015/2016. tanévi versenyeredményei

a fizika mérési feladatok versenyén (11–12. évf.)

1–2. helyezett: Kovács Péter Tamás 12.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

a fizika elméleti feladatok versenyén

11. évfolyamon

1. helyezett: Kovács Péter Tamás 12.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)
16. helyezett: Nagy Botond 12.A
(tanára: Pálovics Róbert)

10. évfolyamon

20–21. helyezett: Berke Martin 11.B
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

az I jelű informatikai gyakorlatok versenyén (11–12. évf.)

12. helyezett: Németh Gábor 12.N
(tanára: Juhász Tibor)

Molnár Bence
9.N

Pácsonyi Péter
9.N

Veres Kristóf
9.N

A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium és Kollégium által szervezett Glasperlenspiel országismereti verseny országos döntőjében:

10. évfolyamon

3. helyezett: Bérczesi Nóra 10.A
(tanára: József Attila)

A Nyelvtudással az Egységes Európáért Alapítvány és az ECL Nyelvvizsgarendszer országos nyelvviszsgaversenyén

Angol nyelv B2 szint (középfok)

14. helyezett: Gergály Dorisz 10.A

17. helyezett: Bükki Noel 10.A
(tanáruk: Halász Mária)

Angol nyelv C1 szint (felsőfok)

5. helyezett: Farsang Regina 11.B
(tanára: Bajnóczzy Zoltán)

Német nyelv B2 szint (középfok)

18. helyezett: Sebők Csanád 10.A
(tanára: József Attila)

Német nyelv C1 szint (felsőfok)

1. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 10.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

4. helyezett: Ács Barnabás 9.B
(tanára: Néz Károly)

5. helyezett: Bérczesi Nóra 10.A
(tanára: József Attila)

9. helyezett: Bükki Fanni 10.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

A SZAKE által kiírt „Erdélyország” országos középiskolai komplex versenyen

1. helyezett csapat: Somogyi Laura, Kiss Kíra, Zimborás Márk 10.N

4. helyezett csapat: Henics Blanka Regina, Seres Gergő, Varga Vencel 10.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

Ferenczi Sebestyén
8.N

Fülöp Álmos Huba
8.N

Györgyfalvai Fanni
8.N

A SZAKE Magyarok Európában vetélkedő országos döntőjében

3. helyezett csapat: Ferenczy Kata, Vaspöri Dóra 11.B, Lakatos Szilárd 11.C
(tanáraik: Gyimesi Márton, Stárics Roland)

A SZAKE Magyarország az én hazám komplex honismereti versenyen

4. helyezett csapat: Nagy Attila, Nagy Noémi, Pete Gréta 10.C
7. helyezett csapat: Arat Selina, Kelemen Erik, Varga Roland 10.C
(tanáruk: Stárics Roland)

A Szépművészeti Múzeum által „(N)Agymenő” címmel kiírt, Odüsszeusz kalandjait feldolgozó országos levelezős ókortörténeti versenyen:

3. helyezett csapat: Horváth Petra, Molnár Bence, Rosta Maya,
Szabó Gergő 9.N
(tanáruk: dr. Beckné Sallay Anikó)

A K&H Vigyázz, Kész, Pénz! pénzügyi vetélkedő országos döntőjében

az 5–6. osztályos kategóriában
2. helyezett a Pénz-Sztár-Gép nevű csapat: Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos,
Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor 6.N
a 7–8. osztályos kategóriában
4. helyezett az Ingyen csoki nevű csapat: Györgyfalvai Fanni, Mészáros Sára,
Németh Imola, Schneider Anna, Tompos Anna 8.N
(tanáruk: Rinfel Mónika)

3. Regionális, területi és megyei tanulmányi versenyek eredményei

A megyei angol nyelvi versenyen

9/I. kategóriában

3. helyezett: Schmidt Marcell 9.N
(tanára: Adroviczné Tüske Ágnes)

9/III. kategóriában

1. helyezett: Nátrán Péter 9.A/Ny
(tanárai: Adroviczné Tüske Ágnes, Geiszler Ágnes)

10/I. kategóriában

3. helyezett: Gergály Anna 10.N
(tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

Schneider Anna
8.N

Vítkovics Patrik
8.N

Novák Márton
7.N

10/III. kategóriában
2. helyezett:

Németh Ákos 9.B
(tanára: Pethőné Choma Anita)

Az országos angol nyelvi verseny általános iskolásoknak megyei fordulójában

1. kategóriában
1. helyezett:
3. helyezett:

Haszilló Sára 7.N
Huynh-Tran Da Huong 7.N
Munkácsi Lili 7.N
(tanáruk: Knausz-Tuboly Tímea)

A „Szép Zalában születtem...” népdaléneklési verseny megyei döntőjén

arany minősítést kapott
szóló kategóriában:

Kiss Botond Attila 5.N
Keresztes Gergő Bendegúz 5.N (kiemelt)
Korcsmáros Emese 5.N
Gárdos Borbála Bernadett 8.N
Munkácsi Lili 7.N

kisegyüttes kategóriában:

Nérel Leonarda 10.N (kiemelt)
Gárdos Borbála Bernadett – Farkas Eszter 8.N
Munkácsi Lili – Nérel Larissza Anna 7.N
Nagy Laura Anna – Koczka Zsóka Mária 11.N

énekegyüttes kategóriában:

Zalai Muzsikások:

Gárdos Borbála Bernadett, Harmath Enikő Eszter,
Horváth Hanna, Pintér Kristóf, Rózsa Veronika,
Sümegei Géza, Sziládi Noémi, Wohner Benedek 8.N
Koczka Zsóka Mária, Kovács Petra, Nagy Laura Anita
11.N, Trömböczki Julianna Sára 11.C

Kvartett:

ezüst minősítést kapott
szóló kategóriában:

Nérel Larissza Anna 7.N
Harmath Enikő Eszter 8.N

Pete Zétény Dominik
7.N

Györgyfalvai Ádám
6.N

Kovács Sára
6.N

énekegyüttes kategóriában:

Mákvirágok:

Bedics-Németh Anna, Czett Mária, Horváth Zsóka,
Kiss Botond Attila, Korcsmáros Emese, Molnár Amina,
Szeplet Bálint Péter, Szilágyi Dalma 5.N

Zalai Muzsikások:

Nérel Larissza Anna, Pete Zétény Dominik, Vissi
András 7.N, Györgyfalvai Fanni, Tompos Anna 8.N
(tanáruk: Gyutainé Kiss Gabriella)

A megyei középiskolai fizikaversenyen

7. évfolyamon

1. helyezett:

Serman Benedek 7.N

3. helyezett:

Bubics Gergely Dániel 7.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

9. évfolyamon

2. helyezett:

Pácsonyi Péter 9.N

3. helyezett:

Veres Kristóf 9.N
(tanáruk: Pálovics Róbert)

10. évfolyamon

1. helyezett:

Szalay Gergő 10.A

2. helyezett:

Rábai Barnabás Árpád 10.A

3. helyezett:

Kálóczi Kornél Zoltán 10.A
(tanáruk: Kovács Tibor)

11. évfolyamon

2. helyezett:

Berke Martin 11.B
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

12. évfolyamon

1. helyezett:

Kovács Péter Tamás 12.N
(tanárai: Juhász Tibor, Pálovics Róbert)

2. helyezett:

Nagy Botond 12.A
(tanára: Pálovics Róbert)

Schneider Dávid
6.N

Tompos Gábor
6.N

Török Anna
6.N

A Mikola Sándor fizikaverseny megyei fordulójában

Gimnázium, 9. évfolyamon

1. helyezett: Veres Kristóf 9.N
 2. helyezett: Czett Mátyás 9.N
 3. helyezett: Pácsónyi Péter 9.N
 (tanáruk: Pálovics Róbert)

Gimnázium, 10. évfolyamon

3. helyezett: Kálóczi Kornél 9.A
 (tanára: Kovács Tibor)

A Teleki Pál országos földrajz–földtan verseny megyei fordulójában

7. évfolyamon

1. helyezett: Novák Márton 7.N

8. évfolyamon

2. helyezett: Vitkovics Patrik 8.N
 (tanáruk: Stárics Roland)

A Nemes Tihamér országos informatikai tanulmányi verseny megyei fordulójában

Alkalmazás kategóriában

2. korcsoportban

1. helyezett: Schandl Yvette Mária 10.B
 2. helyezett: Kálóczi Kornél Zoltán 10.A
 3. helyezett: Szalay Gergő 10.A
 (tanáruk: Ipcsics Csilla)

3. korcsoportban (OKTV)

2. helyezett: Nagy Botond 12.A
 (tanára: Ipcsics Csilla)
 3. helyezett: Tóth Márk Andor 12.N
 (tanára: Juhász Tibor)

Programozás kategóriában

1. korcsoportban

1. helyezett: Fekete Levente Máté 8.N

**Németh Gábor 12.N, Balázs Bence 11.B,
Koronczi Fanni 11.A**

**Farkas Vivien, Hollós Boglárka,
Vincze Virág 11.B**

2. helyezett: Schneider Anna 8.N
3. helyezett: Györfyalvai Fanni 8.N
(tanáruk: Juhász Tibor)

A Logo országos számítástechnikai tanulmányi verseny megyei fordulójában

IV. korcsoportban

2. helyezett: Pácsonyi Péter 9.N
(tanára: Ipcsics Csilla)

Az Irinyi János középiskolai kémiaverseny megyei fordulójában

I. A kategóriában

1. helyezett: Szabó Péter 9.A
(tanára: dr. Bóbits Lilla)

II. A kategóriában

1. helyezett: Tornyos Karolina 10.A
(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)
2. helyezett: Soós Áron Roland 10.N
(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László)

A Hevesy György Kárpát-medencei kémiaverseny megyei fordulóján

8. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Anna 8.N
2. helyezett: Horváth Hanna 8.N
(tanáruk: Tölgyesné Kovács Katalin)

A Curie kémiaverseny területi döntőjében

8. évfolyamon

2. helyezett: Schneider Anna 8.N
(tanára: Tölgyesné Kovács Katalin)

9. évfolyamon

2. helyezett: Tóth Boglárka 9.N
3. helyezett: Major Fanni Napsugár 9.N
(tanáraik: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

**Vaspöri Dóra, Ferenczy Kata 11.B,
Lakatos Szilárd 11.C**

**Benke Bianka, Kovács Kristóf, Kovács
Petra, Schrettner Anna, Szekér Bonita
11.N**

10. évfolyamon

1. helyezett:

Belső Bence 10.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

2. helyezett:

Gergály Dorisz 10.A

(tanárai: Tölgyesné Kovács Katalin, Halmi László)

Kiss Kira 10.N

(tanárai: Egyedné Krizmanics Ildikó, Halmi László)

A Curie környezetvédelmi emlékverseny területi döntőjében

5–6. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Banitz Rajmund, Bujtor Zoltán, Hány Barnabás 6.N

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

7–8. évfolyamon

3. helyezett csapat:

Antal Katalin, Bakonyi Dóra, Deák Eszter Nóra 7.N

(tanáruk: Szőke Károly)

9–10. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Békési Péter, Holányi Zsófia, Rosta Maya 9.N

(tanáruk: Szőke Károly)

11–12. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Kovács Kristóf, Kovács Petra, Szakonyi Anna 11.N

(tanáruk: Szőke Károly)

2. helyezett csapat:

Farkas Vivien, Hollós Boglárka, Vincze Virág 11.B

(tanáruk: Egyedné Krizmanics Ildikó)

3. helyezett csapat:

Molnár Réka Zita, Vaspöri Noémi,

Vígh Dóra Zsuzsanna 12.B

(tanáruk: Szőke Károly)

A Hód napja Zala megyei környezetvédelmi, természetjáró és turisztikai versenyen

középiskolai kategóriában

1. helyezett csapat:

Holányi Zsófia, Molnár Bence, Rosta Maya 9.N

(tanáruk: Stárics Roland)

A Bod Péter országos könyvtárhasználati verseny megyei fordulóján

7–8. évfolyamon

1. helyezett:

Ferenczi Sebestyén 8.N

(tanára: Bokányi Tiborné)

**Kovács Kristóf, Kovács Petra,
Szakonyi Anna 11.N**

**Kelemen Erik, Arat Selina
10.C**

A „Szép Magyar Beszéd” verseny területi fordulójában

5–8. évfolyamon

2. helyezett:

Vissi András 7.N

(tanára: Gombás Szilvia)

A Bolyai anyanyelvi csapatverseny területi fordulójában

7. évfolyamon

3. helyezett csapat:

Munkácsi Lili, Nérel Larissza, Szalay Réka,

Tóth Dorina 7.N

(tanáruk: Gombás Szilvia)

8. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely,

Schneider Anna, Wohner Benedek 8.N

(tanáraik: Juhász Ildikó, Szűcsné Jóna Ágota)

Az Implom József középiskolai helyesírási verseny megyei fordulójában

2. helyezett:

Cserép Vivien 11.C

(tanára: Bertók Éva)

A Bendegúz nyelvÉSZ anyanyelvi verseny megyei döntőjén:

7. évfolyamon

1. helyezett:

Haszilló Sára 7.N

(tanára: Gombás Szilvia)

A Körösi Csoma Sándor szövegértő megyei versenyen

8. évfolyamon

3. helyezett:

Ferenczi Sebestyén 8.N

(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

A Négy megye Fejér Lipót matematikaverseny regionális döntőjében

11. évfolyamon

2. helyezett:

Németh Ciprián 11.N

(tanára: Kiss Zsolt)

12. évfolyamon

8. helyezett:

Nagy Botond 12.A

(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

**Nagy Attila, Nagy Noémi,
Pete Gréta 10.C**

**Kiss Kíra, Zimborás Márk,
Somogyi Laura 10.N**

A megyei matematikaversenyen

5. évfolyamon

2. helyezett:

Fébert Zita 5.N

(tanára: Benke Barbara)

3. helyezett:

Panulin Ádám 5.N

(tanárai: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

6. évfolyamon

2. helyezett:

Varga Bálint 6.N

(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

3. helyezett:

Serman Benedek 7.N

(tanára: Pálovicsné Tusnady Katalin)

8. évfolyamon

1. helyezett:

Fekete Levente Máté 8.N

2. helyezett:

Györgyfalvai Fanni 8.N

3. helyezett:

Schneider Anna 8.N

(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

9. évfolyamon

1. helyezett:

Czett Mátyás 9.N

(tanára: Benke Barbara)

3. helyezett:

Babolcsay Barbara 9.A

(tanárai: Horváth Attila, Kovács Tibor)

10. évfolyamon

1. helyezett:

Szalay Gergő 10.A

(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

11. évfolyamon

2. helyezett:

Németh Ciprián 11.N

(tanára: Kiss Zsolt)

12. évfolyamon

1. helyezett:

Kovács Péter Tamás 12.N

2. helyezett:

Németh Gábor 12.N

(tanáruk: Pálovicsné Tusnady Katalin)

**Horváth Petra, Molnár Bence, Rosta
Maya, Szabó Gergő 9.N**

**Kósa Gergely, Schneider Anna,
Ferenczi Sebestyén, Wohner Benedek
8.N**

A regionális matematikaverseny területi fordulójában

I. kategóriában (5–6. osztály)

2. helyezett: Schneider Dávid 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

II. kategóriában (7–8. osztály)

1–2. helyezett: Németh Imola 8.N
1–2. helyezett: Schneider Anna 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

A Zrínyi Ilona matematikaverseny megyei fordulójában

5. évfolyamon

3. helyezett: Vizsy Fanni Zsóka 5.N
(tanárai: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

6. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Dávid 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

1. helyezett: Pete Zétény Dominik 7.N
2. helyezett: Simon Dániel 7.N
(tanáruk: Pálovicsné Tusnádý Katalin)
Fébert Tamás 7.N
(tanárai: Kulcsárné Jordán Ildikó,
Pálovicsné Tusnádý Katalin)

8. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Anna 8.N
2. helyezett: Fekete Levente Máté 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

9. évfolyamon

1. helyezett: Veres Kristóf 9.N
2. helyezett: Czett Mátyás 9.N
(tanáruk: Benke Barbara)

10. évfolyamon

2. helyezett: Szalay Gergő 10.A
3. helyezett: Tirpák Péter Barnabás 10.A
(tanárai: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

Mészáros Sára, Tompos Anna, Németh Imola, Schneider Anna, Györgyfalvai Fanni 8.N

Pete Zétény Dominik, Simon Dániel, Szalay Réka, Török Dorka 7.N

11. évfolyamon

3. helyezett: Németh Ciprián 11.N
(tanára: Kiss Zsolt)

12. évfolyamon

1. helyezett: Németh Gábor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

2. helyezett: Nagy Botond 12.A
(tanárai: Németh László, Pálovics Róbert)

3. helyezett: Tóth Márk Andor 12.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

A csapatversenyen 1. helyezést ért el a 7., 8., 9. és a 12. évfolyam csapata

A Varga Tamás matematikaverseny megyei fordulójában

7. évfolyamon

2. helyezett: Szalay Réka 7.N
(tanára: Pálovicsné Tusnádó Katalin)

8. évfolyamon:

3–6. helyezett: Fekete Levente Máté 8.N

3–6. helyezett: Schneider Anna 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

A Kalmár László matematikaverseny megyei fordulójában

5. évfolyamon

2–3. helyezett: Kiss Botond Attila 5.N
(tanára: Benke Barbara)
Vizsy Fanni Zsóka 5.N
(tanárai: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

6. évfolyamon

2–3. helyezett: Tompos Gábor 6.N
(tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

8. évfolyamon

1. helyezett: Schneider Anna 8.N
3. helyezett: Tompos Anna 8.N
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

**Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos,
Pál Máté, Schneider Dávid,
Tompos Gábor 6.N**

**Tompos Gábor, Pál Máté,
Balázs Zalán 6.N**

A Bolyai csapatverseny területi fordulójában matematikából

9. évfolyamon

3. helyezett csapat:

Abóczki Richárd Noel, Hegyi Benedek Tamás,
Száraz Dániel, Varga Levente 9.A
(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor,
Pálovicsné Tusnády Katalin)

4. helyezett csapat:

Békési Péter, Czett Mátyás, Szalai Bence, Veres Kristóf
9.N
(tanáruk: Benke Barbara)

10. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Kálóczi Kornél Zoltán, Pozvai Bálint, Szalay Gergő,
Tornyos Karolina 10.A
(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A Bolyai csapatverseny megyei fordulójában matematikából

5. évfolyamon

3. helyezett csapat:

Czett Mária, Farkas Gréta, Peresztegi Hanna,
Vizsy Fanni Zsóka
(tanáruk: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

6. évfolyamon

3. helyezett:

Györgyfalvai Ádám, Pál Máté, Schneider
Dávid, Tompos Gábor
(tanáruk: Kulcsárné Jordán Ildikó)

7. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Pete Zétény Dominik, Simon Dániel, Szalay Réka,
Török Dorka
(tanáruk: Pálovicsné Tusnády Katalin)

8. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Ferenczi Sebestyén, Kósa Gergely, Schneider Anna,
Wohner Benedek

3. helyezett csapat:

Györgyfalvai Fanni, Mészáros Sára, Rózsa Veronika,
Tompos Anna
(tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

**Antal Péter, Bagosi Bendegúz,
Kiss Botond Attila 5.N**

**Kiss Botond Attila, Rózsa Rebeka
5.N**

9. évfolyamon

1. helyezett csapat:

Abóczki Richárd Noel, Hegyi Benedek Tamás,
Szárász Dániel, Varga Levente 9.A
(tanáraik: Horváth Attila, Kovács Tibor,
Pálovicsné Tusnády Katalin)

2. helyezett csapat:

Békési Péter, Czett Mátyás, Szalai Bence,
Veres Kristóf 9.N
(tanárjuk: Benke Barbara)

10. évfolyamon

2. helyezett csapat:

Kálóczi Kornél Zoltán, Pozvai Bálint, Szalay Gergő,
Tornyos Karolina 10.A
(tanáraik: Kovács Tibor, Péteri Szabolcs)

A Curie matematika emlékversenyt területi döntőjében

6. évfolyamon

6. helyezett:

Tompos Gábor 6.N
(tanárjuk: Kulcsárné Jordán Ildikó)
Schneider Dávid 6.N

13. helyezett:

8. évfolyamon

2–3. helyezett:

4. helyezett:

Kósa Gergely 8.N
Schneider Anna 8.N
(tanára: Novákné Bosits Csilla)

A Csokonai alapműveleti verseny megyei döntőjében:

5. évfolyamon

3. helyezett:

Vizsy Fanni Zsóka 5.N
(tanárai: Benke Barbara, Novákné Bosits Csilla)

Az országos általános iskolai tanulmányi verseny német nyelvből megyei fordulóján

8. évfolyamon

3. helyezett:

Horváth Hanna 8.N
(tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

A megyei német nyelvi versenyen

9/I. kategória

1. helyezett:

Major Fanni Napsugár 9.N
(tanára: József Attila)

2. helyezett:

Jóna Rozina 9.B/Ny
(tanára: Lőrincz István)

3. helyezett: Gellén Virág Veronika 9.N
(tanára: József Attila)

9/II. kategória

1. helyezett: Sepsi Csombor Márton 9.A/Ny
(tanára: Bertók Éva)

2. helyezett: Pruner Lea Emília 9.B/Ny
(tanárai: József Attila, Lőrincz István)

3. helyezett: Dancs Márton 9.B/Ny
(tanárai: József Attila, Lőrincz István)

10/I. kategória

1. helyezett: Trombitás Péter 10.N
(tanára: Beviz Zsófia)

10/II. kategória

1. helyezett: Peresztegi Míra Zsófia 10.B
(tanára: Marosiné Kohut Gyöngyi)

2. helyezett: Ács Barnabás 9.B
(tanára: Néz Károly)

A „Das große D-A-CH-Quiz” német nyelvű megyei országismereti versenyen

1. helyezett csapat: Kiss Botond Attila, Rózsa Rebeka 5.N
(tanáruk: Marosiné Kohut Gyöngyi)

A Gloria Victis Kárpát-medencei történelemverseny országos középdöntőjén

24. helyezett csapat: Ferenczy Kata, Vaspöri Dóra 11.B, Lakatos Szilárd 11.C
(tanáraik: Gyimesi Márton, Stárics Roland)

A Bonyhádi Petőfi Sándor Evangélikus Gimnázium által rendezett László Gyula regionális történelemversenyen

4. helyezett: Holányi Ákos 11.N
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

A Savaria országos történelem tantárgyi verseny megyei fordulójában

3. helyezett: Molnár Bence 9.N
(tanára: dr. Beckné Sallay Anikó)

A megyei „Magyar történelmi családok” történelemversenyen gimnázium I. kategóriában

3. helyezett: László Marcell 10.B
(tanára: Monok Zoltán)

A Nemzeti Választási Iroda által kiírt Túl az első X-en állampolgári ismereti verseny regionális döntőjén

3. helyezett csapat: Fábián Bernadett, Lakatos Szilárd, Nagy Eszter, Perjési Anna 11.C
(tanáruk: Stárics Roland)

6. helyezett csapat: Belső Bence 10.A, Horváth Bálint, László János, László Marcell, Tóth Ákos 10.B
(tanáraik: Monok Zoltán, Stárics Roland)

A Zala Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság rajzpályázatán

1. helyezett: Fébert Zita 5.N
(tanára: Dienes Gyula)

A Vajda János-emlékév rajzpályázatán

1. helyezett: Takács Enikő 10.N
 2. helyezett: Wappler Franciska 10.B
 (tanáruk: Dienes Gyula)

A RePrint magazin képregény-pályázatán

- különdíjat kapott: Főző Lili 10.B
 (tanára: Dienes Gyula)

A Tudásbajnokság megyei döntőjében

angol haladó kategóriában

2. helyezett: Végh Valentin 7.N
 (tanára: Knausz-Tuboly Tímea)

anyanyelv 7. kategóriában

1. helyezett: Haszilló Sára 7.N
 2. helyezett: Simon Dániel 7.N
 (tanáruk: Gombás Szilvia)

irodalom 5. kategóriában

2. helyezett: Horváth Eszter 5.N
 (tanára: Szűcsné Jóna Ágota)

irodalom 6. kategóriában

2. helyezett: Erdélyi Hanga Milla 6.N
 (tanára: Kollaricsné Soós Erika)

irodalom 7. kategóriában

1. helyezett: Jandó Flóra 7.N
 (tanára: Gombás Szilvia)

matematika 8. kategóriában

1. helyezett: Györe János 8.N
 (tanára: Kulcsárné Jordán Ildikó)

történelem 8. kategóriában

1. helyezett: Györe János 8.N
 (tanára: Stárics Roland)

A K&H Vigyázz, Kész, Pénz vetélkedőjének regionális döntőjében

1. helyezett a Pénz-Sztár-Gép nevű csapat: Györgyfalvai Ádám, Kistüttösi Ákos,
 Pál Máté, Schneider Dávid, Tompos Gábor 6.N
 1. helyezett az Ingyen csoki nevű csapat: Györgyfalvai Fanni, Mészáros Sára,
 Németh Imola, Schneider Anna, Tompos Anna 8.N
 (tanáruk: Rinfel Mónika)

A Pénzstár verseny regionális fordulóján

2. helyezett csapat: Koronczai Fanni 11.A, Balázs Bence Ferenc,
 Kovács Ákos 11.B, Németh Gábor 12.N
 (tanáruk: Monok Zoltán)

A Pénzstár verseny megyei fordulóján

1. helyezett csapat: Koronczai Fanni 11.A, Balázs Bence Ferenc,
 Kovács Ákos 11.B, Németh Gábor 12.N
 (tanáruk: Monok Zoltán)

Összeállította: **Kiss Zsolt**

A képek készítésében közreműködött a Kincses, a Varga és a Zóka Fotó

Sportversenyek eredményei

Az atlétika diákolimpia országos döntőjében

100 m gát	
1. helyezett:	Hári Anna Teréz 12.A
200 m síkfutás	
7. helyezett:	Hári Anna Teréz 12.A
diszkoszvetés	
1. helyezett:	Takács Dóra 11.B
súlylökés	
2. helyezett:	Takács Dóra 11.B
800 m síkfutás	
1. helyezett:	Ott Benjamin 10.A
1500 m síkfutás	
1. helyezett:	Ott Benjamin 10.A
mezei futás	
6. helyezett:	Ott Benjamin 10.A
100 m síkfutás	
2. helyezett:	Dienes Mátyás 9.B/Ny
200 m síkfutás	
7. helyezett:	Dienes Mátyás 9.B/Ny

Az amatőr kosárlabda diákolimpia országos döntőjében

8. helyezett csapat:	Horváth Alexandra, Varga Babet Panna 6.N, Török Dorka, Rösler Heléna, Deák Eszter Nóra, Jandó Flóra 7.N, Németh Imola, Gárdos Borbála, Laposa Hédi 8.N, Szalay Sára 9.B/Ny, Dömötör Petra, Major Fanni, Hadnagy Helga Gréta 9.N (felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)
12. helyezett csapat:	Varga Roland 10.C, Kovács Szilárd, Varga Vencel 10.N, Csiszár Dávid, Dávid Dorián, Farsang Bálint, Földesi Tamás, Szekeres Kornél 11.N, Németh Bálint, Radics Dóra, Dávid Alex, Horváth Kenéz, Vincze Ádám 12.A, Ujj Péter 12.N (felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

A B33 kosárlabda diákolimpia országos döntőjében

„A” korcsoportban	
5–6. helyezett csapat:	Rösler Heléna Regina, Török Dorka 7.N, Németh Imola 8.N, Dömötör Petra 9.N
„B” korcsoportban	
2. helyezett csapat:	Ujhelyi Fanni 9.A, Dömötör Dorina 10.B, Csarankó Viktória 11.B, Vincze Virág 11.N (felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

Takács Dóra
11.B

Ott Benjamin
10.A

Bakos Erik
10.C

A röplabda diákolimpia országos döntőjében

V–VI. korcsoportban

19. helyezett csapat:

Horváth Aliz 9.A, Erdős Anna 11.A, Sárosi Norberta Vanessza, Tóth Kira, Vaspöri Dóra 11.B, Dudar Kata, Molnár Réka Zita, Tornyos Viola, Vaspöri Noémi, Vigh Dóra Zsuzsanna 12.B, Rácz Alexandra 12.C
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

A sakk diákolimpia országos döntőjében

III. korcsoportban

15. helyezett:

Györgyfalvai Ádám 6.N

IV. korcsoportban

4. helyezett:

Györgyfalvai Fanni 8.N

VI. korcsoportban

8. helyezett:

Szabó Krisztián 12.N

Az értékszámos sakk diákolimpia országos döntőjén

IV. korcsoportban

26. helyezett:

Györe János 8.N

A súlyemelő diákolimpia országos döntőjében

1. helyezett:

Bakos Erik 10.C

A tájékozdási futó diákolimpia országos döntőjén

normál távon

17. helyezett:

Antal Virág Anna 9.A/Ny

8. helyezett:

Fekete Sámuel 9.A

rövid távon

26. helyezett:

Tiboly Benedek 6.N

30. helyezett:

Török Anna Zsófia 6.N

18. helyezett:

Antal Virág Anna 9.A/Ny

11. helyezett:

Fekete Sámuel 9.A

29. helyezett:

Takács Ticián 9.A

Darabos Vince
10.N

Klinger Csaba Dávid
9.A

Dienes Mátyás
9.B/Ny

A teke diákolimpia országos döntőjén

1. helyezett: Klinger Csaba Dávid 9.A

A tenisz diákolimpia országos döntőjében

IV. korcsoportban

6. helyezett: Toplak Boglárka 8.N, Nagy Janka 7.N

VI. korcsoportban

5. helyezett: Balázs Bence 11.B, Nagy Márton 11.N

V. korcsoportban

7. helyezett: Molnár Nóra 9.A, Regényi Dóra 9.B

Az úszó diákolimpia országos döntőjében (2015/16. tanévben)

A kategória VI. korcsoportban

100 m hát

1. helyezett: Szabó Rajmund 11.N

200 m vegyes

3. helyezett: Szabó Rajmund 11.N

Az úszó diákolimpia országos döntőjében

V. korcsoportban

100 m mell

11. helyezett: Török Anna 9.B/Ny

100 m gyors

11. helyezett: Horváth Huba Bence 9.B/Ny

100 m hát

15. helyezett: Weinhoffer Péter Tibor 9.B/Ny

4*100 m gyors váltó

10. helyezett csapat: Horváth Huba Bence, Weinhoffer Péter Tibor 9.B/Ny,
Hegy Benedek 9.A, Pácsonyi Péter 9.N

A vívó diákolimpia országos döntőjében

férfi tőr

V. korcsoportban egyéniben

3. helyezett: Darabos Vince 10.N

B33. Első sor: „A” korcsoport 5–6. helyezés, hátsó sor: „B” korcsoport országos 2. helyezés

III. korcsoportban csapatban

3. helyezett csapat: Antal Péter, Bagosi Bendegúz, Kiss Botond Attila 5.N

Területi versenyek

A B33 kosárlabda diákolimpia regionális döntőjében

„A” korcsoportban

2. helyezett csapat: Török Kata 5.N, Németh Imola 8.N, Dömötör Petra 9.N

„B” korcsoportban

2. helyezett csapat: Ujhelyi Fanni 9.A, Dömötör Dorina 10.B, Csarankó

Viktória 11.B, Vincze Virág 11.N

(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

Az amatőr kosárlabda diákolimpia területi döntőjében

IV. korcsoportban

1. helyezett csapat: Török Kata 5.N, Varga Babett 6.N, Deák Eszter, Jandó Flóra, Rösler Heléna, Török Dorka 7.N, Németh Imola 8.N, Szalay Dóra, Szalay Sára 9.B/Ny, Dömötör Perta, Sefner Rebeka 9.N

A pétanque diákolimpia területi döntőjén

egyéni

1. helyezett: Németh Fanni 12.N

2. helyezett: Horváth Marcell 12.N

3. helyezett: Csapó Dániel 12.N

duplett

2. helyezett: Németh Fanni, Kovács Adél 12.N

3. helyezett: Csapó Dániel, Horváth Marcell Dániel 12.N

Megyei versenyek

Az atlétika diákolimpia megyei döntőjében

diszkoszvetés: 1. helyezett: Takács Dóra 11.B

100 m gát: 1. helyezett: Hári Anna Teréz 12.A

100, 200, 400 m síkfutás: 1. helyezett: Dienes Mátyás 9.B/Ny

200, 400 m síkfutás: 1. helyezett: Hári Anna Teréz 12.A

800, 1500 m síkfutás: 1. helyezett: Ott Benjamin 10.A

mezei futás: 1. helyezett: Ott Benjamin 10.A

3000 m síkfutás: 1. helyezett: Hegyi Benedek Tamás 9.A

súlylökés: 1. helyezett: Takács Dóra 11.B

Az országos 8. helyezett kosaras csapat

Az amatőr kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

IV. korcsoportban

2. helyezett csapat: Török Kata 5.N, Varga Babett 6.N, Deák Eszter, Jandó Flóra, Rösztler Heléna, Török Dorka 7.N, Németh Imola 8.N, Szalay Dóra, Szalay Sára 9.B/Ny, Dömötör Perta, Sefner Rebeka 9.N
(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

V–VI. korcsoportban

1. helyezett csapat: Varga Roland 10.C, Kovács Szilárd, Varga Vencel 10.N, Csiszár Dávid, Dávid Dorián, Farsang Bálint, Földesi Tamás, Szekeres Kornél 11.N, Németh Bálint, Radics Márton, Dóra Dávid Alex, Horváth Kenéz, Vincze Ádám 12.A, Ujj Péter 12.N
(felkészítő tanáruk: Szekér Gábor)

2. helyezett csapat: Horváth Aliz, Molnár Nóra 9.A, Kovács Adél, Hadnagy Petra Gitta 10.B, Ferenczy Kata, Horváth Zsófia 11.B, Fábíán Bernadett 11.C, Gutai Augusztia Matild, Hári Anna Teréz, Magyar Boglárka 12.A
(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

A B33 kosárlabda diákolimpia megyei döntőjében

„A” korcsoportban

2. helyezett csapat: Török Kata 5.N, Török Dorka 7.N, Németh Imola 8.N, Dömötör Petra 9.N

„B” korcsoportban

2. helyezett csapat: Dömötör Dorina 10.B, Csarankó Viktória 11.B, Vincze Virág 11.N, Németh Fanni 12.N
(felkészítő tanáruk: Mészáros Richárd)

Az amatőr röplabda diákolimpia megyei döntőjében

1. helyezett csapat:

Horváth Aliz 9.A, Erdős Anna 11.A, Sárosi Norberta Vanessza, Tóth Kira, Vaspöri Dóra 11.B, Dudar Kata, Molnár Réka, Tornycs Viola, Vaspöri Noémi, Vígh Dóra Zsuzsanna 12.B, Molnár Martina 12.N

2. helyezett csapat:

Weinhoffer Péter Tibor 9.B/Ny, Novák Marcell 10.N, Farsang Bálint, Nagy Márton, Szabó Rajmund, Mózsa Ábel 11.N, Horváth Péter László 12.N
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

A mezsei futás diákolimpia megyei döntőjében

VI. korcsoportban

1. helyezett: Ott Benjamin 10.A

A röplabda diákolimpia megyei döntőjén

V–VI. korcsoportban

2. helyezett csapat: Horváth Aliz 9.A, Rosta Maya 9.N, Erdős Anna 11.A, Sárosi Norberta Vanessza, Vaspöri Dóra 11.B, Dudar Kata, Molnár Réka Zita, Tornycs Viola, Vaspöri Noémi, Vígh Dóra Zsuzsanna 12.B,

Rácz Alexandra 12.C, Molnár Martina 12.N
(felkészítő tanáruk: Novákné Bosits Csilla)

A sakk diákolimpia megyei döntőjében

2. helyezett csapat: Cseke Tibor 9.A, Bali Ádám 10.A, Bödöcs Richárd 11.A, Cseke Mihály 12.A, Szabó Krisztián 12.N

A tájékozdási futó diákolimpia megyei döntőjén

normál távon

2. helyezett: Tőke Fruzsina 6.N
3. helyezett: Sümegi Géza 8.N
1. helyezett: Antal Virág Anna 9.A/Ny
2. helyezett: Pintér Jázmin 9.A/Ny
2. helyezett: Rövid Boglárka Beatrix 9.B/Ny
3. helyezett: Peterdi Regina 9.B/Ny
1. helyezett: Fekete Sámuel 9.A
3. helyezett: Takács Ticián 9.A

rövid távon

1. helyezett: Tiboly Benedek 6.N
1. helyezett: Tompos Gábor 6.N
2. helyezett: Sümegi Géza 8.N
3. helyezett: Antal Virág Anna 9.A/Ny
1. helyezett: Rövid Boglárka Beatrix 9.B/Ny
2. helyezett: Takács Ticián 9.A

Az úszó diákolimpia megyei döntőjében

V. korcsoportban

100 m mellúszás

3. helyezett: Pácsonyi Péter 9.N
1. helyezett: Weinhoffer Péter Tibor 9.B/Ny
1. helyezett: Török Anna 9.B/Ny

100 m hátúszás

1. helyezett: Weinhoffer Péter Tibor 9.B/Ny
2. helyezett: Horváth Huba Bence 9.B/Ny

100 m gyorsúszás

1. helyezett: Horváth Huba Bence 9.B/Ny

4*100 m gyors váltó

1. helyezett csapat: Horváth Huba Bence, Weinhoffer Péter Tibor 9.B/Ny, Hegyi Benedek Tamás 9.A, Pácsonyi Péter 9.N

VI. korcsoportban

100 m mellúszás

1. helyezett: Horváth Bánk Bendegúz 12.N

100 m hátúszás

1. helyezett: Horváth Bánk Bendegúz 12.N

100 m gyorsúszás

1. helyezett: Horváth Bánk Bendegúz 12.N

Összeállította: **Kiss Zsolt**

A tantestület névjegyzéke a 2016/2017-os tanévben

Sorszám	A tanár neve, beosztása	Szaktárgyai	Szolgálati év összesen	ennél az in- tézménynél
1.	Horváth Attila igazgató	mat.–fiz.–számítástechnika	36	36
2.	Kollaricsné Soós Erika igazgatóhelyettes	magyar–történelem	33	28
3.	Kiss Zsolt igazgatóhelyettes	mat.–fiz.–számítástechnika	28	28
4.	Adroviczné Tüske Ágnes	angol	13	13
5.	Bajnóczy Zoltán	magyar–angol	11	11
6.	Dr. Beckné Sallay Anikó 10.N osztályfőnöke osztályfőnöki munkaköz. vez.	történelem–orosz	30	7
7.	Bella-Kálmán Eszter jelenleg gyesen	testnevelés	12	6
8.	Benke Barbara 9.N osztályfőnöke	matematika–fizika	23	6
9.	Bertók Éva	magyar–latin–német	26	26
10.	Beviz Zsófia német nyelvi munkaköz. vez.	német	14	10
11.	Dr. Bóbics Lilla 9.A osztályfőnöke	fizika–kémia	13	3
12.	Bokányi Tiborné könyvtáros	matematika–könyvtár	24	14
13.	Dienes Gyula 12.C osztályfőnöke	rajz	22	7
14.	Egyedné Krizmanics Ildikó 9.B osztályfőnöke	biológia–kémia	36	31
15.	Geiszler Ágnes angol nyelvi munkaköz. vez.	magyar–angol	36	4
16.	Gombás Szilvia 7.N osztályfőnöke	magyar–francia	26	26
17.	Gyimesi Márton 11.B osztályfőnöke	történelem	14	13
18.	Gyutainé Kiss Gabriella	ének-zene	28	8
19.	Hajduné Szabó Ágnes humán munkaköz. vez. 12.N osztályfőnöke	magyar–latin–társadalom- és állampolgári ismeretek	32	32

20.	Halász Mária	orosz–angol	36	32
21.	Halmi László nyugdíjas	matematika–kémia	45	40
22.	Hóbár Hajnalka jelenleg gyesen	angol–német	14	11
23.	Horváth-Tóth Ildikó	testnevelés	2	2
24.	Ipcsics Csilla	informatika–mat.–fiz.	29	9
25.	József Attila 10.A osztályfőnöke	angol–német	16	4
26.	Juhász Ildikó 10.B osztályfőnök	magyar–könyvtár	34	15
27.	Juhász Tibor	mat.–fiz.–informatika, csillagász	36	32
28.	Karáth Anita	magyar	13	13
29.	Karvalits Levente testnevelés–média munkaköz. vez.	testnevelés–művelődésszervező	25	20
30.	Knausz-Tuboly Tímea	angol–olasz	14	4
31.	Kocsisné Németh Erika	angol–történelem–orosz	29	14
32.	Kovács Tibor 9.A/Ny osztályfőnöke	matematika–fizika	23	11
33.	Kulesárné Jordán Ildikó 6.N osztályfőnöke	matematika–fizika	24	3
34.	Lőrincz István	német–orosz	35	27
35.	Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna	magyar–német	39	39
36.	Mészáros Richárd	testnevelés	9	3
37.	Molnár-Csík Enikő jelenleg gyesen	angol	14	13
38.	Monok Zoltán történelem munkaköz. vez.	történelem–angol	26	24
39.	Németh László nyugdíjas	mat.–fiz.–ábr. geometria	42	42
40.	Németh Szilvia	angol–német	9	9
41.	Néz Károly 12.B osztályfőnöke	matematika–orosz–német	41	29
42.	Novákné Bosits Csilla 10.C osztályfőnöke	matematika–testnevelés	26	4
43.	Oláhné Szigyártó Mária 11.N osztályfőnöke	orosz–földrajz–angol	37	30
44.	Pálovicsné Tusnádny Katalin 11.A osztályfőnöke mat.–inform. munkaköz. vez.	mat.–fiz.–számítástechnika	31	28
45.	Pálovics Róbert fiz. munkaköz. vez.	matematika–fizika	31	31
46.	Péteri Szabolcs	matematika–fizika	20	8
47.	Pethő Attila AJTP programfelelős 11.C osztályfőnöke	matematika–fizika	28	27

48. Rinfel Mónika	magyar–német	21	21
49. Stárics Roland 8.N osztályfőnöke	földrajz–történelem	6	5
50. Székér Gábor	testnevelés–matematika	24	24
51. Szilvás Izabella	magyar–oros–angol–könyvtár	39	28
52. Szőke Károly 12.A osztályfőnöke	biológia–kémia	14	14
53. Szűcsné Jóna Ágota	magyar–német	35	35
54. Tölgyesné Kovács Katalin reál munkaköz. vez.	biológia–kémia	37	37
55. Vesztróczy Judit jelenleg gyesen	angol	18	12

Óraadóink

Pethóné Choma Anita,
Kustányné Szakmeiszter Katalin, Szalainé Bódi Tímea
Hittanár: Kis Kornél András ofm.
Az iskola pszichológusa: dr. Harkány Éva

**Köszöntjük azokat a tanárainkat, akik folyamatosan, hosszú idő óta végzik
oktató–nevelő munkájukat:**

40 év szolgálat: Szilvás Izabella

Grafika: **Wappler Franciska 10.B**

A gimnázium társadalmi testületeinek vezetői

Az intézményi tanács elnöke:	dr. Kocsis Gyula
tagjai:	Böjte Sándor Zsolt Ludányi Zsolt Darabos Géza Gyuk Zsolt Tóth János Kiss Zsolt Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Tölgyesné Kovács Katalin
Az iskolaszék elnöke:	dr. Kocsis Gyula
elnökhelyettese:	dr. Vajda István
tagjai:	Bodrogi Klaudia Erdélyi Dorisz Horváth Attila Kiss Gábor Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna Néz Károly Rác Sándor Pruner Lea Emília 9.B/Ny Rosta Maya 9.N Takács Nikolett 12.B
A szülői munkaközösség elnöke:	Erdélyi Dorisz
A diákönkormányzat elnöke:	Lakatos Szilárd 11.C
elnök helyettese:	Vernarelli Francesca 10.B
alelnökei:	Pruner Lea Emília 9.B/Ny, Rosta Maya 9.N, Karakai Máté 11.A, Szabó Enikő 11.A

Iskolánk ügyviteli és technikai dolgozói

	<i>Név</i>	<i>Munkakör</i>	<i>Évek száma</i>	
			<i>össz.</i>	<i>itt</i>
1.	Beczőkné Molnár Ildikó	iskolatitkár	20	20
2.	Varga Zsuzsanna	iskolatitkár	23	3
3.	Simon Endre	rendszergazda	18	18
4.	Erdei-Kiss Réka	laboráns	1	1
5.	Horváth Tiborné	laboráns (részmunkaidős)	30	18
6.	Takács Tünde	laboráns (részmunkaidős)	3	2

A tanulók névjegyzéke

5.N osztály

Osztályfőnök: Szekér Gábor

Altinger Krisztofer

Antal Péter

Bagosi Bendegúz

Bedics-Németh Anna

Czendrei Blanka Daniella

Czett Mária

Farkas Gréta

Fébert Zita

Horváth Eszter

Horváth Zsóka

Keresztes Gergő Bendegúz

Kiss Botond Attila

Korcsmáros Emese

Molnár Amina

Molnár Sára

Nagy Eszter

Nagy Zoltán Dávid

Nauratyill Balázs

Németh Gellért

Panulin Ádám

Peresztegi Hanna

Pers Benjámín

Pigler Szofi Anna

Rózsa Rebeka

Salamon Jázmin Ramóna

Simon Szófia

Simon Virág Boróka

Soós Emília

Szeglet Bálint Péter

Szilágyi Dalma

Tóth Lévi

Török Kata

Tuboly Zsófia

Varga-Sós Emma

Vaski Botond

Vizoly Fanni Zsóka

6.N osztály
Osztályfőnök: Kulcsárné Jordán Ildikó
Pótosztályfőnök: Kollaricsné Soós Erika

Bagonyai Botond Mátyás

Balázs Zalán

Banitz Rajmund

Bogár Gergő István

Borbély Balázs

Bujtor Zoltán

Csordás Dániel Ernő

Erdélyi Hanga Milla
Györgyfalvai Ádám

Hány Barnabás

Hoffmann Liliána

Horváth Alexandra

Horváth Csongor

Horváth Iván
Horváth Jázmin

Kistüttösi Ákos

Kovács Sára

Kováts Dorottya

Pajor Máté

Pál Máté

Papp Csongor

Salamon Dávid

Salamon Péter Huba

Schein Kata Szilvia

Schneider Dávid

Soós Dávid Olivér

Szakonyi Franciska

Tiboly Benedek

Tompos Gábor

Tőke Fruzsina

Török Anna Zsófia

Turopoli Tibor

Varga Babett Panna

Varga Bálint

Vízny Benedek

Zarándok Zília Napsugár

7.N osztály
Osztályfőnök: Gombás Szilvia
Antal Katalin

Bajnóczi Sára

Bakonyi Dóra

Boda Benedek János

Bubics Gergely Dániel

Cseh Rebeka

Deák Eszter Nóra

Fébert Tamás

Foki Hanna

Gyutai Csanád Keve

Haszilló Sára

Hoffmann Annamária

Huynh-Tran Da Huong

Jandó Flóra

Kisunyomi Patrik Zsombor

Munkácsi Lili

Nagy Janka

Nérel Larissza Anna

Novák Márton

Péntek Ciprián

Pete Zétény Dominik

Polgár Bendegúz János

Puskás Attila

Rösler Heléna Regina

Salamon Tamás Koppány

Serman Benedek

Simon Dániel

Szabó Vanda Regina

Szalay Réka

Szelestey Szilárd

Tóth Dorina Patrícia

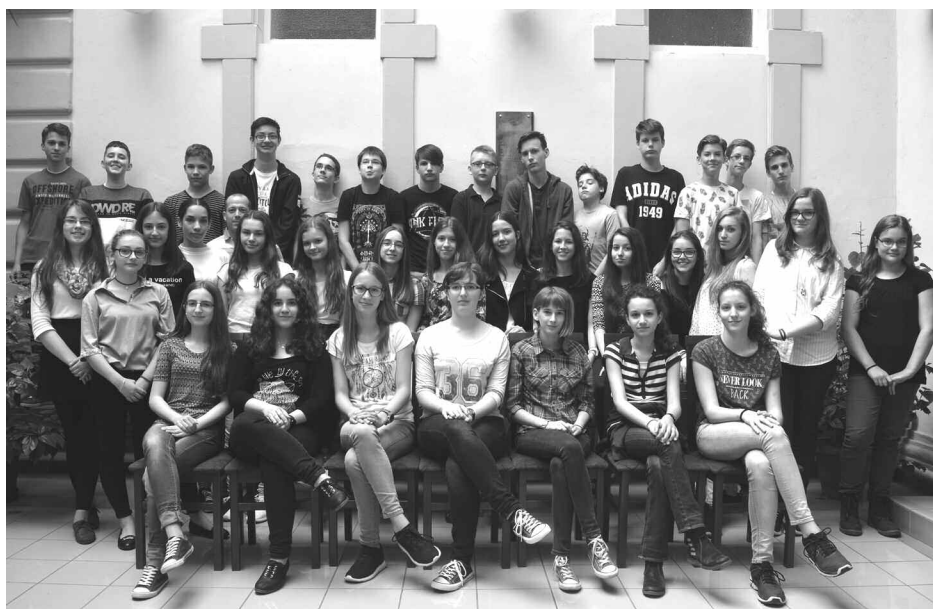
Török Dorka
Trombitás Blanka

Végh Valentin

Vissi András

Wagner Dominik

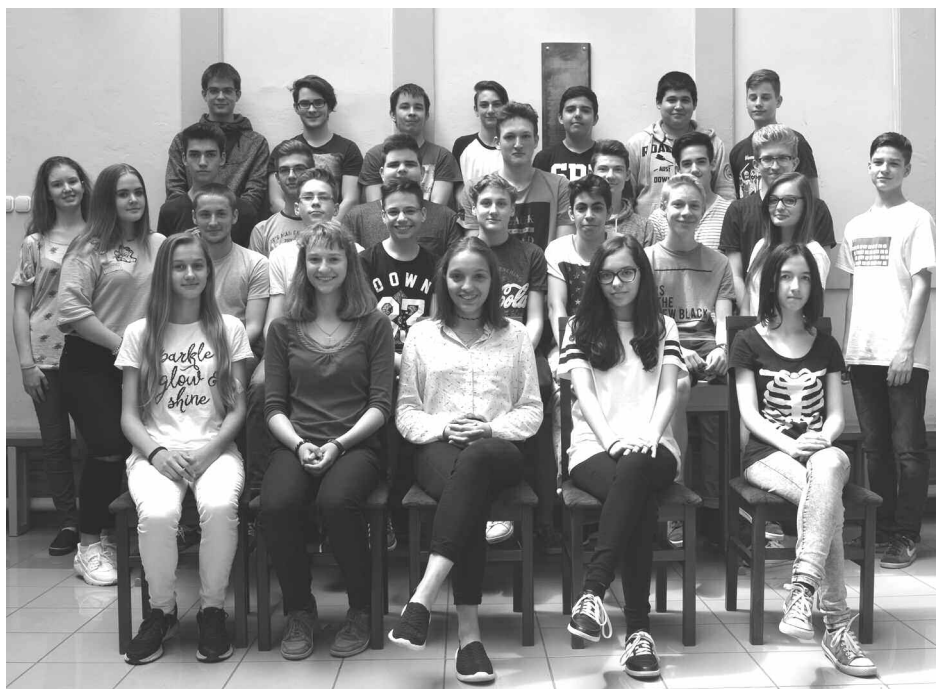
8.N osztály
Osztályfőnök: Stárics Roland
Pótosztályfőnök: Novákné Bosits Csilla

Bábel Ádám
 Bertók Dániel
 Darabos Lili
 Farkas Eszter
Fekete Levente Máté
 Ferenczi Sebestyén
 Fülöp Álmos Huba
 Gárdos Borbála Bernadett
 Goldfinger Adél
 Györe János
 Györgyfalvai Fanni
 Harmath Enikő Eszter

Hoffmann Ádám
Horváth Hanna
 Koltai Luca
 Kósa Gergely
 Kósa Gergely
 Kósa Kata Patrícia
 Kustán Petra
 Laposa Hédi
 Mészáros Sára
 Molnár Fanni
 Molnár Luca Zsuzsanna
 Németh Imola

Németh Kinga Judit
 Pintér Kristóf
 Porpáczy Bendegúz
 Rózsa Veronika
Schneider Anna
 Sümegi Géza
 Sziládi Noémi
 Tompos Anna
 Toplak Boglárka
 Tóth Panna
 Vitkovics Patrik
 Wohner Benedek

9.A/Ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Kovács Tibor

Amamou Martin
Antal Virág Anna
 Baki Bence István
 Bárczai Krisztofer Márk
 Belső Mátyás
 Boncz Dávid
 Bödő Lajos
 Csizmadia Máté Zalán
 Csizy Gergő
 Dézsi Bence Dániel
 Faragó Ábel Kristóf

Gál András
 Gombocz Péter
 Gömbös Imola
 Gutai Frank Mór
 Hodosi Rozi
 Horváth Ádám
 Horváth Tamás
 Jandó Dániel
 Józsa Angéla
 Keszte Márton
 Király Lénárd

Kovács Bence Kálmán
 Kristó Dalma Zsófia
 Molnár Apollónia Kármén
 Nagy Bálint Attila
 Nagy Bálint Zoltán
 Nátrán Péter
 Pálfi Patricia
 Pintér Jázmin
 Rosta Benjamin
Sepsi Csombor Márton
 Szabó Patrícia Jázmin
 Vígh Réka Mária

9.B/Ny osztály

Nyelvi előkészítő osztály

Osztályfőnök: Karvalits Levente

Babai Márk Máté

Baksa Natália

Cséber Fanni

Dancs Márton

Dén Delila

Dienes Mátyás

Egyed Virág

Erdei Fanni

Gasparics Angelika Anna

Gyenes Lili

Horváth Huba Bence

Jóna Rozina

Kocsis Dániel

Kovács Mihály

Léránt Kata

Mayer Ádám

Mile Flóra

Molnár Örs Levente

Oláh Zsombor

Paál Ábel Benjámin

Peterdi Regina

Pruner Lea Emília

Rövid Boglárka Beatrix

Simon Franciska

Szalay Dóra

Szalay Sára

Szládovics Fanni Vanessza

Takács Dóra

Temlén Máté

Tóth Bence

Török Anna

Varga András

Varga Klaudia

Vörös Vivien

Weinhoffer Péter Tibor

9.A osztály

Emelt szintű matematika

Osztályfőnök: dr. Bóbics Lilla

Abóczki Richárd Noel
 Adorján Donát
Babolcsay Barbara
 Berta Borbála
 Cseke Tibor
 Farkas Attila
 Fekete Sámuel
 Földvári Ádám
 Hársfa Lídia Virág
 Hegyi Benedek Tamás
 Hoffmann Gréta

Horváth Aliz
 Iványi Nikolett
 Jakabfi Bence
 Kalmár Péter
 Klinger Csaba Dávid
 Kocsmár Martin
 Kósa Panna
 Kulcsár Kata Lilla
 Lukács Máté
 Markó István
Marton Laura
 Molnár Nóra

Nagy Martin
 Simon Botond
 Simon Máté Péter
 Szabó Péter
 Száraz Dániel
 Takács Ticián
 Tállai Gergő
Tóth Kristóf
 Ujhelyi Fanni
 Varga Levente
 Varga Noémi

9.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Aczél Annamária
 Ács Barnabás
 Andor Richárd
Beczők Dóra
 Berki Veronika Anna
 Bölecz Lucza
 Dormán Ákos
 Gombos Luca
Harró Kornél
 Hecker Kíra
 Hegedüs Olivér Márk

Horváth Bence
 Horváth Csaba Bence
 Horváth Dalma
 Horváth Zsófia
 Józsa Nikolett
 Kovács Ákos
 Kowald Anna
 Megyer Júlia Anna
 Nagy Henrietta
 Németh Ákos
 Németh Márk
 Regényi Dorottya Luca

Sabján Fanni
 Schmaltzl Laura
 Somogyi Eszter
 Szelényi Anna
 Szigeti Brigitta
Takács Ádám József
 Tanner Rebekka Rita
 Varga Dániel
 Varga Réka
 Varga Roland
 Varju Csenge

9.N osztály
Osztályfőnök: Benke Barbara
Pótosztályfőnök: Tölgyesné Kovács Katalin

Bálint Barnabás

Békési Péter

Bodrogi Bianka

Czett Mátyás

Csordás Marina Rovéna

Dormán Gergő

Dömötör Petra

Fregán Doroti

Gellén Virág Veronika

Gergály Renáta

Hahnagy Helga Gréta

Holányi Zsófia

Horváth Krisztián Márk

Horváth Petra

Iván Hanna

Kollarics Rebeka

Major Fanni Napsugár

Molnár Bence

Nagy Kristóf Mátyás

Németh Valér István

Novák Szabolcs

Pácsonyi Péter

Peterka Flóra Anna

Rosta Maya

Rózsa Sára Anna

Rudolf Benedek Csaba

Schmidt Marcell

Sefner Rebeka Zsófia

Szabó Gergő

Szalai Bence

Szekér Sára

Tóth Boglárka

Veres Kristóf

Zumbók Benedek

10.A osztály
Emelt szintű matematika
Osztályfőnök: József Attila
Pótosztályfőnök: Péteri Szabolcs

Bakon Csaba
 Bali Ádám
 Belső Bence
 Bérczesi Nóra
 Berta Örs
 Büki Noel
 Császár Kornél
 Cseke Adél
 Csontos Hanna
 Fodor Márton
 Gál Flórián
 Gergály Dorisz

Havlik Miklós
 Horváth Balázs
 Horváth Tamás
 Hovorka Zsófia
 Kálóczi Kornél Zoltán
 Lander Liliána
 Mánfai Marcell
 Nagy Barnabás
 Nagy Sára
 Nyári Marcell József
 Ott Benjamin
 Pozvai Bálint

Rábai Barnabás Árpád
Sándor Nóra Virág
 Sebők Csanád
 Sopronyi Anna Eszter
 Szalay Gergő
 Tirpák Péter Barnabás
 Tornyos Karolina
 Turós Ákos Zoltán
 Varga Bence Benedek
 Zalavári Ábel

10.B osztály
Emelt szintű angol–német
Osztályfőnök: Juhász Ildikó
Pótosztályfőnök: Monok Zoltán

Balázs Regina
 Baldauf Lenke
 Bános Gergő
 Bogdán Rebeka
Büki Fanni
 Czirók Benita
 Csapó Krisztina
 Csordás Andrea
 Dömötör Dorina
 Fazakas Krisztina Noémi
 Fejér Ákos
 Főző Lili
 Hadnagy Petra Gitta

Horváth Bálint
 Horváth Lili
 Kintli Emese
 Kovács Adél
 Kristó Anna Boróka
László János
 László Marcell
 Melles Klaudia
 Moser Lili Marleen
 Németh Evelin
 Németh Krisztina
 Németh Zsófia Boglárka
 Őri Viktória

Peresztegi Míra Zsófia
 Püski Dorina
 Rác Eszter Veronika
 Schandl Yvette Mária
 Somogyi Veronika
 Szabó Fruzsina
 Szabó Márk Kálmán
 Tóth Ákos
Vernarelli Francesca
 Vugrinecz Réka
 Wappler Franciska

10.C osztály
Osztályfőnök: Novákné Bosits Csilla
Arany János Tehetségfejlesztő Program Pótosztályfőnök: Stárics Roland

---

Arat Selina
 Bakos Erik
 Bokodi László
 Csendes Alexandra
 Kelemen Erik
 Kincses Imre Róbert

Monori Melitta
 Nagy Attila
 Nagy Boglárka Margit
 Nagy Noémi
 Nédó Vanessza
 Pete Gréta

Szalay Vivien
 Takács Vivien
 Varga Roland
 Varga Virág

10.N osztály
Osztályfőnök: dr. Beckné Sallay Anikó
Pótosztályfőnök: Egyedné Krizmanics Ildikó

Boronyák Nóra
 Darabos Vince
 Farkas Márton
 Gergály Anna
 Henics Blanka Regina
 Horváth Bálint Attila
 Horváth Fanni Nikolett
 Horváth Martin
Kiss Kira
 Kocsis Kíra Mirjam
 Kovács Szilárd

Langer Ákos
Mészáros Péter
 Molnár Dániel László
 Nagy Tamás Levente
 Nagy Vivien
 Nérel Leonarda
 Novák Marcell
 Pesti Szabolcs
 Seres Gergő
 Somogyi Laura
 Soós Áron Roland

Spilák Lili Edit
 Takács Enikő
 Takács Liza
 Trombitás Péter
 Varga Tünde Dorka
 Varga Vencel
 Vas Ákos Domonkos
 Vigh Dorottya Zsanett
 Vissi Nóra Zsófia
 Zimborás Márk

11.A osztály
Emelt szintű matematika
Osztályfőnök: Pálovicsné Tusnady Katalin
Pótosztályfőnök: Pálovics Róbert

Bicsák Réka
 Bolla Barbara
 Bödőcs Richárd
 Czémán Bálint
 Czémán Dávid
 Czipa Borbála
 Epelley Bálint
 Erdős Anna
 Flander Ádám
 Halász Gergely Elemér
 Horváth Kristóf

Hujber Sándor
 Jandó Ákos
 Joós Petra
 Karakai Máté
 Koczka Barnabás
 Koronczy Fanni
 Landor Viktor
 Léber Lilien
 Lillik Jakab
 Macher Dávid
 Polgár Attila László

Rezneki Ábrahám
 Sipos Ádám
 Stancics Máté
 Sulok Zsófia Hajnalka
 Szabó Enikő
 Szilágyi Györk Máté
 Takács Kitti Ninon
 Tóth Máté
 Turi Péter Tamás
 Varga Krisztián
 Veres Károly
 Zsirai Réka

11.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Gyimesi Márton

Pótosztályfőnök: József Attila

Áfra Melinda
 Balázs Bence Ferenc
 Balázs Laura
 Bedő Donát
 Berke Martin
 Böröcz Lóránt
 Czotter István
 Csabai Anna Androméda
 Csarankó Viktória
 Elekes Péter
Farkas Vivien
 Farsang Regina

Ferenczy Kata
 Fersztl Barnabás László
 Gyarmati Anna
 Hollós Boglárka
 Horváth Jázmin Réka
 Horváth Zsófia
 Iberpaker Eszter
 Jugovits Réka
 Koiss Dóra Viktória
 Kovács Ákos
 Lang Veronika
 Mészáros Csaba Máté

Mezőfi Alexandra
 Nagy Vilmos Henrik
 Nemes Laura
 Németh Noémi Vivien
 Peti Panna
 Sárosi Norberta Vanessza
 Stomfai Anna Borbála
 Takács Dóra
 Tóth Kíra
 Vaspöri Dóra
 Vernarelli Laura
Vincze Virág

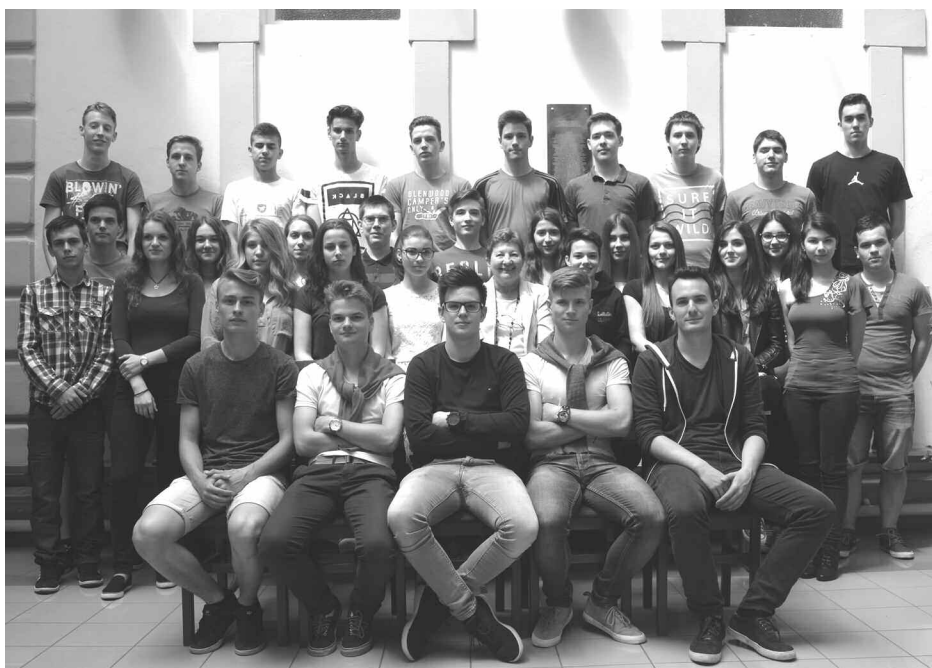
11.C osztály
Osztályfőnök: Pethő Attila
Arany János Tehetséggondozó Program Pótosztályfőnök: Geiszler Ágnes

---

Báger Boglárka
 Czinege Ádám
 Cserép Vivien
 Fábián Bernadett
 Hosszú Viktória
 Hujber Péter

Kulcsár Klaudia
 Lakatos Szilárd
 Lapat Krisztián
 Lendvai Petra
Nagy Eszter
 Nemes Tamás László
 Perjési Anna Katinka

Pintér Nikolett Ágnes
 Putz Fanni
 Rába László Dominik
 Szabó Dévid
 Szeles Ádám László
 Szloszjár Dávid
 Trömböczki Julianna Sára

11.N osztály
Osztályfőnök: Oláhné Szigyártó Mária
Pótosztályfőnök: Szűcsné Jóna Ágota

Benke Bianka
 Csiszár Barnabás
 Csiszár Dávid
 Dávid Dorián
 Farsang Bálint Mátyás
 Földesi Tamás József
 Gergály Szabolcs
 Gyöngyösi Márton Zsolt
 Hencsei Bence
 Holányi Ákos
 Jakab Dávid
 Kálmán Bálint

Kiss Márk Zsolt
 Koczka Zsóka Mária
 Kondákor Márk
 Kondor Borbála
Kovács Kristóf
 Kovács Petra
 Mózsza Ábel
 Nagy Laura Anita
 Nagy Márton Tamás
 Németh Ciprián
 Németh Csaba Valentin
 Rákóczi Anna

Schrettner Anna
 Szabó Bence
 Szabó Rajmund Zsolt
 Szakonyi Anna
 Szekér Bonita
 Szekeres Kornél
 Szili Dóra
 Tóth Gabriella
 Varga Dóra
 Vince Virág

12.A osztály
Emelt szintű matematika
Osztályfőnök: Szőke Károly

Berta Csongor
 Boncz Richárd Imre
 Borsos Vivien
 Cseke Mihály
 Dóra Dávid Alex
 Farkas András
 Filinger Ferenc Marcell
 Fullér Barbara Laura
 Gárdos Bíbor Zsófia
 Gerencsér Gábor
 Gidiman Réka Niké
 Gombos Bence

Gutai Augusztina Matild
 Hári Anna Teréz
 Helbert Bence
 Horváth Kenéz
 Kardos Erzsébet Dóra
 Kovács Milán
 Kulman Mirtill
 Kustán Brunó Kálmán
 Magyar Boglárka
 Márton Anett
 Molnár Dániel
 Nagy Botond

Nagy Kornél Antal
 Németh Bálint
 Németh Fanni
 Pais Panna
 Radics Márton
 Remete Bálint
 Schreiner Gábor Jenő
 Szabó Eszter Melitta
 Tóth Máté Soma
 Varga Tamás
 Vincze Ádám

12.B osztály

Emelt szintű angol–német

Osztályfőnök: Néz Károly

Pótosztályfőnök: Marosiné Kohut Gyöngyi Julianna

Bakó Bálint

Czirkl Dorottya

Csaba Enikő

Csiszár Regina Panna

Dankó Tamás

Dén Dolóresz Krisztina

Dobos Dorina

Dudar Kata

Durgó Fanni

Gál Gréta

Gáspár Enikő

Gombos Dániel

Horváth Rebeka

Kovács Júlia

Major Ágoston

Máthé Bence

Molnár Réka Zita

Osbáth Dorina

Ozsváth Dorottya Adél

Paksa Gergely Imre

Palkovics Emese

Porpáczy Flóra

Somogyi Brigitta

Stanbury Krisztina

Szalontai Anna Judit

Szentirmai Anna

Szőke Dóra Sarolta

Takács Alexandra

Takács Nikolett

Tornyos Viola

Vaspöri Noémi

Vass Dorina

Vígh Dóra Zsuzsanna

Vizdák Dorka

12.C osztály
Osztályfőnök: Dienes Gyula
Arany János Tehetséggondozó Program

Hertelendi Viktória
 Horváth Andrea
 Horváth Dóra
 Horváth Gergő Dániel
 Kovács Dóra

Kovács Klaudia
 Kövesi Csaba
 Kulcsár Lionel Timót
 Lakatos Alexandra
 Palkovics Melinda
 Pető Emese

Rácz Alexandra
 Ruzsics Viktória
 Szakony Mórió
 Szikora Viktória
 Török Ádám

12.N osztály

Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes

Pótosztályfőnök: Gyutainé Kiss Gabriella

Bakos Barbara
 Berta Bernadett
Bogár Bence Péter
 Boncz Barnabás
 Csapó Dániel
 Dávid Dominik
Doffkay Réka
 Filinger Rozanna Mária
 Harmath Lilla Édua
 Horváth Bánk Bendegúz
 Horváth Marcell Dániel
 Horváth Mirabel Virág

Horváth Péter László
 Kocsis Endre Kende
 Koltai Balázs
 Kovács Adél
 Kovács Péter Tamás
 Kovács Szilárd Lóránd
 Kovács Ábel
 Krizsán Janka Boglárka
 Kulcsár Milán
 Kustán Bertalan
 Molnár Martina
 Nagy Bianka

Németh Fanni
 Németh Gábor
 Seres Sára
 Szabó Krisztián
 Szalczer Szilárd Lajos
 Szekér Boglárka
 Tibola Dániel
 Tóth Márk Andor
 Tóth Virág
 Ujj Péter
Varga Virág

A 2017/2018. tanévre felvett nyolc évfolyamos gimnáziumi tanulóink

5.N osztály	Osztályfőnök: Rinfel Mónika és Gyutainé Kiss Gabriella	
Bednárík Botond	Kustán András	Simon Bátor
Czigány Emma	Lázár Emma	Szabó Zita
Czigány Mátyás	Lázár Hanna	Szeglet Gergő András
Devecz Ádám	Magna Glória	Szelestey Márton
Gellén Kevin Bálint	Mayer Zsuppányi Csenge	Takács Bálint
Goldfinger Blanka	Mészáros Ágoston	Tiboly Boldizsár
Horváth Bálint	Mészáros Ágota	Tompos Ábel
Kaszás Viktória	Mézes Botond Csegő	Toplak Ágnes
Király Dalma	Németh Ármin	Tornyos Lilla
Kiss Balázs Viktor	Németh Dávid András	Tóth Bertold
Komáromy Mátyás	Oszlányi Dávid	Tőke Luca
Kósa Sára	Péntek-Takács Laura	Végh Roland
Kovács Anikó	Röszler Fausztina Mária	Vitkovics Vanda
Kovács Máté	Salamon Sára	Zalavári Huba
Kustán Alexandra	Sebestyén Boldizsár	

Az Arany János Tehetséggondozó Programba felvett tanulóink

9.C/AJTP osztály	Osztályfőnök: Hajduné Szabó Ágnes
<i>Arany János Tehetséggondozó Program</i>	
Horváth Tünde	Papp Csenge Virág
Ignáczi Valentina	Pencsov Roland
Keszey Tímea Ilona	Salamon Annamária
Kiss Emese Katalin	Simon Klaudia Barbara
Kisvarga Barbara	Tóth Szabina Tifani
Kovács Dominik Krisztián	Varga Miklós
Nemes Tímea Lenke	Vaspöri Zsófia

A nyelvi előkészítő évfolyamra felvett tanulóink

9.A/Ny osztály	Osztályfőnök: Beviz Zsófia	
<i>Emelt szintű matematika</i>		
Andrékó Sári	Kapás Ádám	Molnár Julianna
Bakon Bence	Kócza Pálma	Nemes Péter Alex
Balogh Boglárka	Kókai Ábel	Nemeskürti László
Besenyei Lili	Kovács Dóra	Pigler Milán Péter
Bóbiics Barnabás László	Krizbai Zsolt	Schulcz Gábor
Czotter Benedek	Kulcsár Kitti	Soós Fanni
Csarankó Dorottya	Maurer Anna	Szabó Benedek
Dobos Alexandra	Megyeri Sára Borbála	Szabó Dominik
Domján Dorina	Melcer Olivér	Tóth Zsombor Vince
Gombos Zsófia		

9.B/Ny osztály	Osztályfőnök: Szőke Károly	
<i>Emelt szintű angol–német</i>		
Balaskó Boróka	Hegedüs Viktor Marcell	Oroszlán Milán
Batka Bence Olivér	Henics Réka Rebeka	Ozsváth Imre Mózes
Beczők János Márk	Horváth Kíra Csenge	Peresztegi Hanna Léna
Bencze Anna	Kajos Blanka	Pintér Szabolcs
Bolla Balázs	Király Robina Anita	Sipos Hanna
Csergő Júlia	Lukács Dorka	Szabó Fanni
Csiszár Lili	Matolcsi Kíra	Szabó Kata
Fodor Bálint	Maurer Nóra	Tóth Kinga
Forintos Fruzsina	Moser Mimi Louise	Török Sára Júlia
Gergye Ákos	Nagy Adrienn	Vidovics Ivett
Györök Andor Attila	Nagy Blanka Zoé	Vizlendvai Dorka Lina
		Weiland Írisz

ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN

„Egy értelmes ember, különös tehetség nélkül, többet használhat a világnak, mint egy tehetséges ember értelem nélkül.” (Márai Sándor)

1. Létszámalakulás

Évfolyam:	5.	6.	7.	8.	9/ny	9.	10.	11.	12.	Összesen:
Beiratkozott:	36	36	36	36	70	104	120	127	120	685
Kimaradt/Érkezett:	–	–	–	–	1/–	2/–	1/–	3/–	–	7/–
Tanév végi létszám:	36	36	36	36	69	102	119	124	120	678
Ebből fiú:	13	24	17	14	38	51	54	63	53	327
leány:	23	12	19	22	31	51	65	61	67	351

2. Tanulmányi eredmények

Az iskola tanulmányi átlaga: 4,45

Az egyes tantárgyak eredményei

Irodalom (dráma):	4,44	Földrajz:	4,55
Magyar nyelv:	4,46	Természetismeret (egészségtan):	4,50
Erkölcstan és etika:	4,74	Ének-zene:	4,74
Bevezetés a filozófiába:	4,06	Vizuális kultúra:	4,92
Tört. és állampolg. ismeretek:	4,44	Testnevelés és sport:	4,93
Angol nyelv:	4,62	Informatika:	4,60
Német nyelv:	4,21	Technika, életvitel és gyakorlat:	4,79
Francia nyelv:	4,48	Társadalomismeret:	5,00
Olasz nyelv:	4,60	Latin örökségünk:	4,75
Matematika:	3,97	Médiaismeret:	4,90
Fizika:	3,72	Művészetek:	4,48
Kémia:	3,73	Dráma és tánc:	5,00
Biológia és egészségtan:	3,79		
Bukások			
1–2 tárgyból:	3		
több tárgyból:	1		
összesen:	4		

Az érettségi vizsga eredményei 2017-ben

<i>Tantárgy</i>	<i>jeles</i>	<i>jó</i>	<i>közepes</i>	<i>elégletes</i>	<i>elégtelen</i>	<i>összesen</i>
Magyar nyelv és irodalom	70	43	6	1	–	120
Matematika	75	23	17	5	–	120
Történelem	84	32	4	–	–	120
Angol nyelv	76	10	3	–	–	89
Német nyelv	46	3	–	–	–	49
Francia nyelv	3	–	–	–	–	3
Biológia	19	5	–	–	–	24
Fizika	15	1	–	–	–	16
Informatika	38	6	1	–	–	45
Kémia	10	3	1	–	–	14
Földrajz	4	4	2	–	–	10
Vizuális kultúra	2	1	–	–	–	3
Testnevelés	6	2	–	–	–	8

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként emelt szinten (zárójelben a létszám)

	12.N	12.A teljesítmény (%)	12.B	12.C
Magyar nyelv és irodalom	76 (3)	91 (1)	–	–
Matematika	79 (3)	79 (13)	–	–
Történelem	85 (5)	68 (6)	75 (10)	63 (3)
Angol nyelv	90 (5)	75 (9)	88 (8)	83 (1)
Német nyelv	88 (4)	92 (1)	82 (14)	–
Francia nyelv	72 (2)	–	–	–
Biológia	75 (6)	75 (3)	87 (4)	–
Fizika	100 (1)	99 (1)	–	–
Informatika	84 (5)	81 (2)	66 (2)	55 (1)
Kémia	61 (3)	64 (8)	73 (3)	–
Földrajz	–	–	–	–
Testnevelés	–	85 (1)	–	84 (1)
Összesen	81 (37)	75 (45)	79 (42)	70 (6)

Az érettségizők százalékos teljesítménye tantárgyanként középszinten

	12.N	12.A teljesítmény (%)	12.B	12.C
Magyar nyelv és irodalom	73	83	83	68
Matematika	83	84	80	54
Történelem	80	83	83	68
Angol nyelv	92	86	93	69
Német nyelv	93	91	94	69
Francia nyelv	95	–	–	–
Biológia	–	–	80	72
Fizika	92	90	–	60
Informatika	93	88	87	71
Földrajz	–	78	76	68
Vizuális kultúra	80	–	90	68
Testnevelés	89	91	–	68
Összesen	86	85	84	65

Kitűnően érettségizett tanulóink

12.A: Boncz Richárd, Dóra Dávid Alex, Gerencsér Gábor, Gidiman Réka Niké, Gutai Augusztai, Hári Anna Teréz, Helbert Bence, Horváth Kenéz, Kulman Mirtill, Magyar Boglárka, Márton Anett, Nagy Botond, Schreiner Gábor, Szabó Eszter Melitta, Varga Tamás, Vincze Ádám

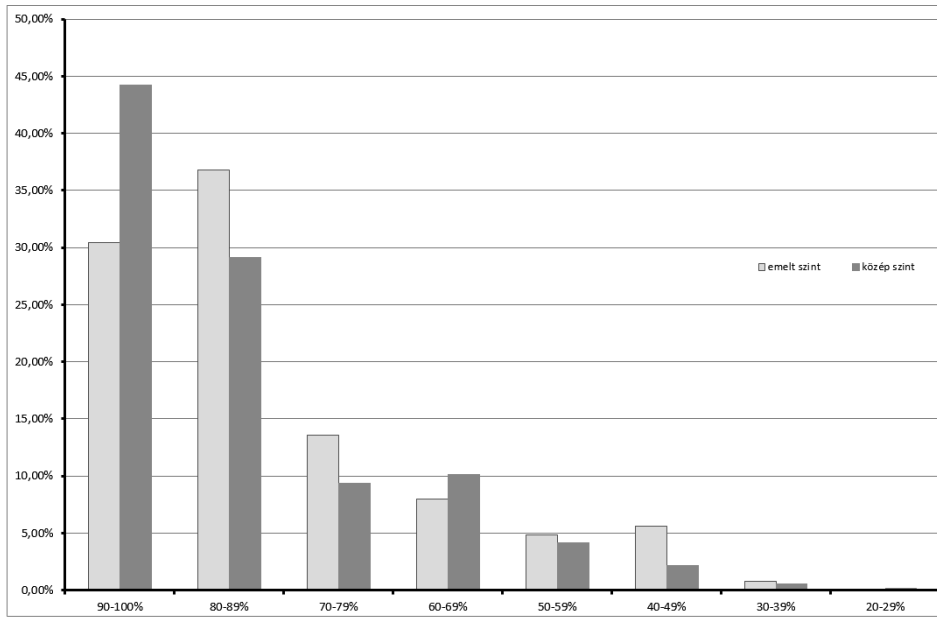
12.B: Czirkli Dorottya, Csaba Enikő, Dankó Tamás, Dén Dolóresz Krisztina, Dobos Dorina, Dudar Kata, Gál Gréta, Gáspár Enikő, Gombos Dániel, Kovács Júlia, Máthé Bence, Molnár Réka Zita, Paksa Gergely Imre, Szentirmai Anna, Takács Alexandra, Vass Dorina

12.N: Berta Bernadett, Bogár Bence Péter, Csapó Dániel, Doffkay Réka, Filinger Rozanna Mária, Horváth Marcell Dániel, Kovács Péter Tamás, Kovács Ábel, Tóth Márk Andor, Varga Virág

Összesített eredmények az érettségien

	emelt szint % (fő)	középszint %		emelt szint % (fő)	középszint %
Magyar nyelv és irodalom	80 (4)	78	Fizika	99,5 (2)	88
Matematika	79 (16)	78	Informatika	74 (11)	89
Történelem	73 (24)	80	Kémia	65 (14)	–
Angol nyelv	86 (23)	86	Földrajz	–	74
Német nyelv	84 (19)	89	Vizuális kultúra	–	79
Francia nyelv	72 (2)	79	Testnevelés	85 (2)	83
Biológia	78 (13)	77			
Iskola összesen	78 (130)	81			

Az érettségi eredmények eloszlása emelt és középszinten

Összeállította: **Horváth Attila** és **Kiss Zsolt**

AZ ÚJ TANÉV ELÉ...

„Emlékezzél a múlt időre,
Ismérjed a jelenvalót;
S értvén az újat és az őt,
Vigyázz, figyelmezz a jövőre!” (Batsányi János)

Pályázati kiírás

A Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány kuratóriuma pályázatot hirdet a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium diákjai számára, a tehetséges, továbbtanulni szándékozó tanulók támogatására.

A pályázat célja: az egyetemet, főiskolát kezdő, a gimnáziumban érettségizett diák anyagi támogatása, egyetemi, főiskolai tanulmánya első félévében.

A pályázat díja: 20 000 (húszezer) Ft/fő/hó öt hónapon keresztül.

A pályázat elnyerésének feltételei

A pályázatot azoknak a 11. osztályos tanulóknak hirdetjük meg, akik közül az alapítvány a mindenkori lehetőségeinek figyelembevételével, legalább három fő nyerheti el az anyagi támogatást. Pályázhatnak azok az előző évfolyamot legalább 4,5-es átlageredménnyel végzett tanulók, akiknek eltökélt szándéka a továbbtanulás. Rendkívüli esetben az osztályfőnök támogató javaslata mellett végzős tanuló pályázatát is elfogadja a kuratórium.

A pályázat elnyerésének a fentiekén kívül alapvető feltétele az érvényes egyetemi vagy főiskolai felvételi igazolás.

Az azonos teljesítményű pályázók közül a kuratórium az anyagilag hátrányosabb helyzetű pályázók javára dönt. Ezt a döntést a kuratórium a tanári kar és a diákönkormányzat véleménye alapján hozza meg. E két testület egymástól függetlenül teheti meg javaslatát a kuratóriumnak.

A pályázat beadásának módja és határideje

A pályázat a tanuló saját kezűleg írt önéletrajzából álljon, amely térjen ki a diák addigi tanulmányi, sport, kulturális vagy egyéb tevékenységére, szülei anyagi helyzetére, és vázolja a választott felsőfokú szakterületről alkotott elképzeléseit, terveit.

A pályázatot 2017. október 31-ig kell benyújtani a gimnázium igazgatójához, a kuratórium elnökének címezve.

Az a pályázó, aki időközben a pályázat beadása után egyéb anyagi támogatást biztosító ösztöndíjat is szerez felsőfokú tanulmányaihoz (pl. vállalati, intézményi, minisztériumi, más alapítványi stb.), a kuratórium igazságos szándéka szerint nem kaphatja meg alapítványunk ösztöndíját. Ezen kitévelt azért tesszük, hogy az azonosan jó képességű diákok közül minél többen juthassanak anyagi támogatáshoz. A kuratórium illendőnek tartaná, ha az ilyen pályázó visszalépési szándékát bejelentené.

A kuratórium fenntartja azt a jogát, hogy az alapítvány anyagi helyzetétől függően háromnál több pályadíjat is kiadjon, illetve a pályázati összeg emeléséről döntsön.

A kuratórium tagjai szívből remélik, hogy pályázatukkal is folyamatos és jó teljesítményre sarkallják a gimnázium tanulóit, s szándékaik szerint hozzájárulnak az alma mater tehetséges diákjai eredményes munkájához, elismeréséhez.

Németh László
a kuratórium elnöke

A 2016/2017-es tanévben a kuratórium egyhangúlag úgy döntött, sikeres felvételi vizsgájuk esetén az alábbi tanulóknak adományoz egyetemi–főiskolai ösztöndíjat az első tanév első öt hónapjára havi 15 000 Ft-os összeggel: Kulman Mirtill, Pais Panna 12.A, Gombos Dániel, Takács Alexandra 12.B, Szikora Viktória 12.C, Németh Gábor 12.N. Felsőfokú tanulmányai első félévére havi 20 000 Ft, kiemelt ösztöndíjat adományozott az alapítvány Nagy Botond 12.A és Doffkay Réka 12.N osztályos tanulóknak.

Dr. Boleratzky Gyula történelmi pályázat a 2017/18-es tanévre

Iskolánk 2020-ban ünnepli fennállásának 125. évfordulóját. Az eddig eltelt időszak iskolai ünnepei tükrözték az adott kort, legyen az a millennium időszaka, a Horthy-kor, az 1945-öt követő évek, a rendszerváltás utáni időszak.

Téma: Iskolai ünnepek a gimnázium 120 éve alatt

A gyűjtőmunkát nagyban segíthetik a korabeli sajtó írásai és az iskolai évkönyvek. Így a pályázó emléket állítana az akkori szereplő diákoknak és felkészítő tanároknak. A pályázat kiírói várják az igényes összegzéseket. A sikeres alkotást szeretnénk az ünnepi évkönyvben megjelentetni. A pályázat terjedelme 10–15 gépelt oldal legyen, amelyet két példányban kérünk leadni!

Beadási határidő: 2018. április 30.

A történelem munkaközösség

Dr. Vida Sándor filozófiai díj

Pályatételek a 2017/18-as tanévre

A pénz- és értékes könyvjutalommal járó díj elnyeréséhez körülbelül 10 oldalas terjedelmű pályamunkát kell készíteni a következő két téma valamelyikéből. A pályaművek készítői törekedjenek arra, hogy munkájukban ötvözzék a filozófia, az etika, az irodalom és egyéb művészeti ágak gondolatait saját tapasztalataikkal, önálló véleményükkel!

1. *„Egy kultúra nemcsak akkor pusztul el, ha Athén és Róma finom terein megjelennek csatabáráddal a barbárok, hanem elpusztul akkor is, ha ugyanezek a barbárok megjelennek egy kultúra közterein és igény nélkül nagy keresletet, kínálatot és árucserét bonyolítanak le. Te válogass. Ne finnyásan és orrfintorgatva válogass, hanem szigorúan és könyörtelemmel. Nem lehetsz elég igényes erkölcsiékben, szellemiekben. Nem mondhatod elég következetesen: ez nemes, ez talmi, ez érték, ez vacak. Ez a dolgod, ha ember vagy, s meg akarod tartani ezt a rangot.”* (Márai Sándor)

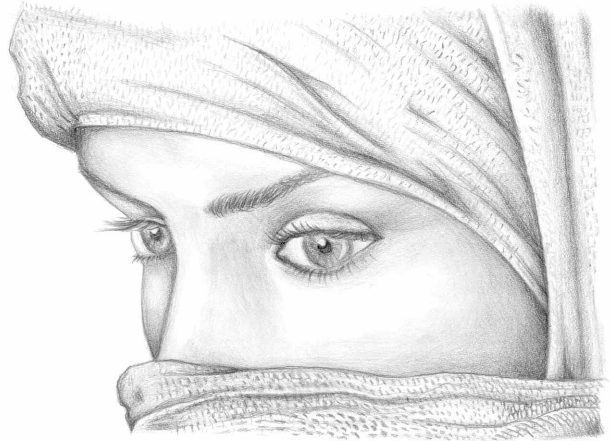
Létezik-e európai kulturális identitás? Ha igen, mit jelent? Hogyan lehet, kell-e megvédeni?

2. *„Nomen est omen.”* – A nominatív determinizmusnak keresztelt elmélet szerint az ember neve befolyásolja munkáját és életét. Egyesek szerint a nevünk hatással van és lesz életünkre, jövőnkre, munkánkra és viselkedésünkre. Mi a névadás, a névválasztás szerepe és jelentősége életünkben? Mennyire határozza meg a kordivat a keresztnév megválasztását?

A pályázat benyújtási határideje: 2018. április 30.

További információkért forduljatok tanáraitokhoz!

A humán munkaközösség

Grafika: **Henics Blanka Regina 10.N**

A Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnázium és az ECL Nyelvvizsgahelyet működtető Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány a 2017/2018. iskolai tanévben ismét pályázatot hirdet a gimnázium végzős diákjai részére

A Zrínyi Miklós Gimnázium Nyelvvizsgabajnoka 2018

cím elnyerésére.

Pályázati feltételek

- A pályázaton a Zrínyi Miklós Gimnázium végzős diákjai vehetnek részt.
- Pályázni a Zrínyi Miklós Gimnázium ECL Nyelvvizsgahelyen szerzett (nyelvvizsga-eredményt tartalmazó) nemzetközi nyelvvizsga-bizonyítványok fénymásolatával lehet.
- Pályázni 4 komplex nyelvvizsga-bizonyítvánnyal lehet; angol és német nyelv B2 és C1 szintű bizonyítványokkal. (A külön megszerzett írásbeli és szóbeli bizonyítvány is együtt komplex nyelvvizsga-bizonyítványnak számít.)
- Kivételes esetben a pályázatot 3 ECL nyelvvizsga-bizonyítvánnyal is be lehet nyújtani. Ha a pályázó az egyik nyelvből (angol vagy német) a B2 szintet átugorva egyből C1 szintű nyelvvizsga-bizonyítványt szerzett, akkor a B2 középfokú bizonyítványt helyettesíteni lehet C1 felsőfokú eredménnyel, ebben az esetben az adott nyelvből a C1 eredmény kerül duplázásra.
- A pályázaton (automatikusan) az a résztvevő nyer, aki a nyelvvizsgákon szerzett és összeadott legmagasabb százalékpontos eredményt érte el (maximum 400 százalékpont).
- A pályázat nyertese oklevelet és egyszeri teljes vizsgadíj visszatérítést kap (25.000 Ft).
- A díjat a ballagás alkalmával az iskola igazgatója adja át.
- A pályázatot (nyelvvizsga-bizonyítványok fénymásolatait) a nyelvvizsgahelyen lehet benyújtani.
- A pályázat benyújtásának határideje: 2018. április 15.

Der Weg nach Europa

Németh László
a kuratórium elnöke

Horváth Attila
igazgató

The way into Europe

ZALAEGRSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY

8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

**Nemzetközi, Magyarországon államilag elismert, akkreditált nyelvvizsga
ECL nyelvvizsga időpontok
a Zalaegerszegi Zrínyi Miklós Gimnáziumban
angol és német nyelvből**

Az alábbi időpontok az írásban mért készségekre vonatkoznak,
a szóbeli kommunikáció vizsga napja ettől eltérhet.

Október:

október 06. B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

október 07. B2 szint (államilag elismert középfok)

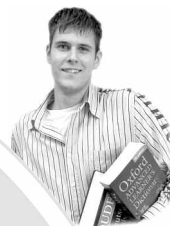
Jelentkezési határidő: szeptember 07. (csütörtök)

December:

december 08. B1,C1 szint (államilag elismert alapfok és felsőfok)

december 09. B2 szint (államilag elismert középfok)

Jelentkezési határidő: november 09. (csütörtök)

Vizsgadíjak:

Teljes vizsga: 25.000 Ft - Írásbeli vizsga: 15.000 Ft - Szóbeli vizsga: 15.000 Ft

Jelentkezés:

ONLINE jelentkezés: www.ecl.hu

Személyes jelentkezés (jelentkezési lappal): a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán

Vizsgadíjfizetés:

A jelentkezési határidőig két részletben banki utalással.

1. részlet:

Utalás összege B1, B2, C1 komplex vizsga esetén: 17500 Ft

Írásbeli vagy szóbeli vizsgarész esetén: 11000 Ft

Kedvezményezett számlaszáma: 10024003-00282716-00000000

Kedvezményezett neve: Pécsi Tudományegyetem

Utalás közleménye: vizsgázói azonosító és vizsgázó neve

2. részlet:

Utalás összege B1, B2, C1 komplex vizsga esetén: 7500Ft

Írásbeli vagy szóbeli vizsgarész esetén: 4000 Ft

Kedvezményezett számlaszáma: 11749008-20149334

Kedvezményezett neve: Zrínyi Miklós Gimnáziumért Alapítvány

Utalás közleménye: vizsgázói azonosító és vizsgázó neve

Az igazolásokat mindkét utalásról a jelentkezési határidőig
a Zrínyi Miklós Gimnázium titkárságán személyesen lehet bemutatni,
vagy digitálisan az ecl-zmgzeg@freemail.hu címre elküldeni.

ZALAEGERSZEGI ZRÍNYI MIKLÓS GIMNÁZIUM ECL NYELVVIZSGAHELY
8900 Zalaegerszeg, Rákóczi u. 30., telefon/fax: 92/313-490
webhely: www.zmgzeg.sulinet.hu, e-mail: ecl-zmgzeg@freemail.hu

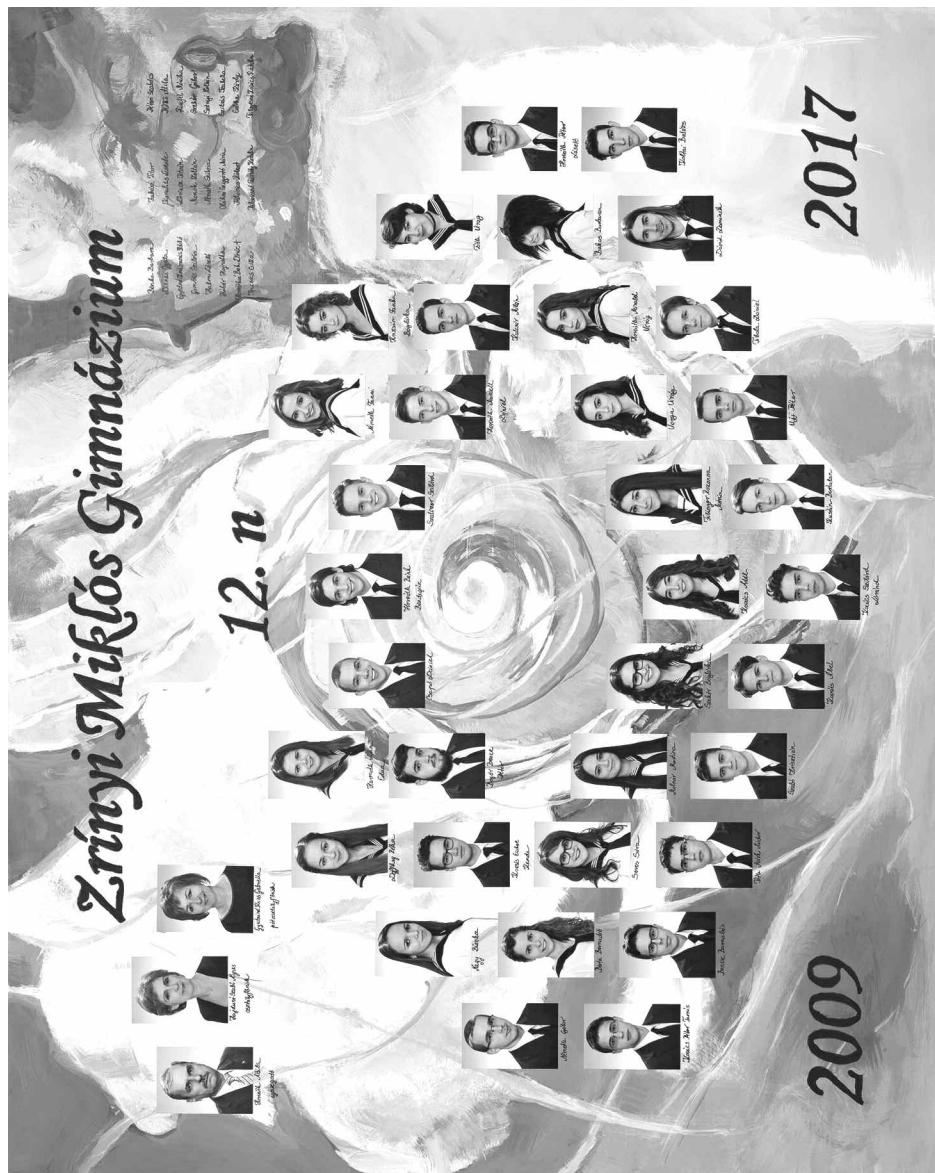

Zrínyi Miklós Gimnázium 12.B 2012 - 2017

Tartalom

...ÉS AKKOR MEGÁLLTUNK EGY PILLANATRA	5
<i>Szalagavató – 2017</i>	5
<i>Ballagás – 2017</i>	9
LAPZÁRTA UTÁN	17
<i>Kirándulás Angliába (Szikora Viktória)</i>	17
<i>Két keréken a Balaton-felvidéken (képriport)</i>	18
EZ MIND VELÜNK TÖRTÉNT	21
<i>Az ifjúsági hangversenybérlet előadásai (Rácz Eszter Veronika)</i>	21
<i>Élő irodalom – megélt tudomány, művészet (Cserép Vivien, Lendvai Petra, Németh Gábor, Rábai Barnabás Árpád, Sopronyi Anna Eszter)</i>	23
<i>„Aludj máskor!” – 24 órás vetélkedő (Boronyák Nóra)</i>	26
<i>Zrínyisek napja (Stárics Roland, Lakatos Szilárd)</i>	28
<i>Egy májusfa története (Rábai Barnabás Árpád, László János)</i>	30
<i>Egy-egy különleges nap Büszkeségeinknek (Csapó Dániel, Szabó Enikő)</i>	32
<i>A DÖK 2016/17-es éve (Takács Nikolett, Horváth Balázs, Stárics Roland)</i> ..	34
<i>Irány Szlovénia! (Hujber Sándor)</i>	40
<i>„...Mi egy vérből vagyunk” (Darabos Vince)</i>	41
<i>Határtalanul! (A 7.N és Gombás Szilvia)</i>	43
<i>A nemzeti összetartozás napja (dr. Beckné Sallay Anikó)</i>	45
<i>A városvetélkedő (László János)</i>	46
<i>Sajtófesztiválra fel! (Fábián Bernadett, Lakatos Szilárd, Lendvai Petra, Szloszjár Dávid)</i>	48
<i>Feltörni a halandóság héját (Szépirodalmi Műhely) (Bogdán Rebeka)</i>	49
<i>Az angoloknál angolul (Cserép Vivien)</i>	51
<i>Toszkána és Róma varázsa (Sefner Rebeka Zsófia)</i>	52

ÍGY ÍRUNK MI	55
<i>Az 5.N múzeumi meséi .....</i>	55
<i>Egy ígéretes ötödikes (Nauratyill Balázs) .....</i>	57
<i>A 6.N írásai (Erdélyi Hanga Milla, Hoffmann Liliána, Kistüttősi Ákos) .....</i>	59
<i>Hexameterek (9.B) .....</i>	63
<i>Cogito ergo dubito (a 12.N kérdéseire válaszol Juhász Tibor tanár úr) .....</i>	68
<i>Szabó Magda olvasóverseny (Csizmadia Máté Zalán) .....</i>	77
<i>A SZAKE Erdélyország című versenye két csapatának kétpercesei .....</i>	80
<i>Büntiházik (Bodrogi Bianka, Molnár Bence, Peterka Flóra Anna) .....</i>	85
<i>Kósa Panna írásai .....</i>	87
EZ SIKERÜLT	89
<i>Irodalom – középszintű érettségi (Molnár Réka Zita, Berta Bernadett, Máthé Bence, Kováts Ábel) .....</i>	89
<i>A Kunfalvi Rezső olimpiai válogatóverseny 0. feladata (Nagy Botond) .....</i>	94
<i>Emelt szintű történelem érettségi (Csapó Dániel) .....</i>	96
<i>Lézerfény hullámhosszának mérése vonalzóval (Kovács Péter Tamás) .....</i>	99
<i>Irodalom – emelt szintű érettségi (Varga Virág) .....</i>	102
MEGTUDTUK	105
<i>In memoriam – Soósné Martinka Éva, Simon Ferenc (Bokányi Tiborné, Németh László) .....</i>	105
<i>Botlatókövek a Zrínyi előtt (dr. Vadvári Tibor) .....</i>	107
<i>„Üzenet egykori iskolámba” (dr. Szipőcs Jenő, Ferencz Győző) .....</i>	109
<i>A tornacsarnok névadó ünnepsége (Szekér Gábor) .....</i>	115
<i>25 éves az Izsák Imre Gyula komplex természettudományi verseny (Kiss Zsolt) .....</i>	118
<i>A 25. alapítványi bál (Németh László) .....</i>	121
<i>Régi zrínyisek vallomása (dr. Horváth Zita, dr. Rosta Andrea) .....</i>	125

<i>Megkérdeztük Szalay Pétert (Varga Bence)</i>	131
<i>Most búcsúzunk, mert ők nyugdíjba mennek</i>	136
A 2016/2017. TANÉV KRÓNIKÁJA (Kollaricsné Soós Erika)	145
AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK (Kiss Zsolt)	163
ADATOK ÉS SZÁMOK BŰVÖLETÉBEN	
(Horváth Attila, Kiss Zsolt)	229
AZ ÚJ TANÉV ELÉ – PÁLYÁZATI KIÍRÁSOK	233
VÉGZŐS OSZTÁLYAINK TABLÓI	238

Az illusztrációként szolgáló rajzokat készítette: Foki Hanna, Főző Lili, Haszilló Sára,
Henics Blanka Regina, Kovács Sára, Mészáros Sára, Nagy Eszter, Pigler Szofi Anna,
Rác Alexandra, Schneider Anna, Stanbury Krisztina, Takács Enikő,
Tóth Dorina Patrícia, Tőke Fruzsina és Wappler Franciska

Fotók: Bokányi Tiborné, Simon Endre, Sopronyi Anna Eszter és Turós Ákos Zoltán

